

Vid årsskiftet 1995 bildade europeiska och afrikanska federationer en gemensam allians, Global Union, unikt i världen. Motståndarna tror att detta är världens mest galna sak sedan förna Donald Trump då det hände massa galna och tragikomiska saker i världen.

GU förespråkarna tror starkt att idén att förena den gamla kontinenten och människans första hem är en del för permanenta världsfred.

Nu när Europas och Afrikas portar öppnades så det rusade inga afrikanska skaror till Europa för att köpa strandtomter inte heller europeer rusade till Afrika precis som motståndarna påstod.

Av historiska skäl europeer inte vågade och ville ockupera Afrikas strandtomter. Inte heller bananpriserna blev billigare precis som ja-sidan påstod så båda sidor hade sina fel.

Ett tag sedan japanska biltillverkare, *FHI – Fuji Heavy Industries*, köpte upp hälften av Fenno-Brandcars aktier. Lastbilsdivision separerades till eget bolag medan personbilsfabrik blev hälften i japansk ägo. Den andra halvan ägs fortfarande av europeiska investmentbolag Brandor. Precis samma skedde även med den skandinaviska bilfabrik VGM som ägs hälften FHI och europeiska Skanmet. Japaners intåg förorsakade mycket oro om arbetsplatser fast FHI garanterade att man inte kommer avskeda någon. Så länge japaner inte kan husera hur som helst eftersom fabriker är fortfarande hälften i europeisk ägo. FHI har lovat att senare tillfälle köpa upp helt båda fabriker men först det FHI ska se hur Brandia och VGM bilarna kommer säljas.

Arbetstakten ökade markant då japaner hade tillämpat nya rutiner samt nya maskiner.

Nu man hinner inte vid sidan av arbete göra handarbete som till exempel virka eller skriva noveller. Tidigare några anställda har skrivit berättelser som sedan chefer har läst inne i sina kontor. Brandia-bilar säljs dåligt som kan bero på att folk har bra bilar så de inte behöver byta bil så ofta alltså om man inte tänker sig skryta. Brandia och VGM bilarna har mycket högteknologin och även högt pris. Även Brandcars och VGM:s europeiska huvudkonkurrent, Rolls Royce, har bytt ägare. Rolls Royce nya ägare är rysk bilfabrik *DM – Director Motors* som köpte hela koncernen.

DM har sina rötter i amerikanska *GM* samt i ryska *AvtoVAZ* som har tidigare tillverkat Lada bilar. Först AvtoVAZ köpte upp General Motors och sedan den förnyade sig och bytte namnet eftersom tidigare många hade garvat till företagets gamla namn. Efter namnbytet det blev mindre skratt då man märkte företagets nya lyxiga bilar, nästan som Brandia och VGM men billigare så att vanlig arbetare skulle ha råd att köpa en bra bil. Innan DM köpte upp Rolls Royce så det samarbetades men nu det blir mer finesser och goda egenskaper från Lada men besparar Rolls Royce stiligheten.

Brandia och VGM bilarna har alldeles för mycket lyxelektronik till och med röststyrd läskburksbehållare. Man behöver säga på önskat språk eller dialekt att vart ska jag ställa burken så det kommer fram från instrumentbrädan en burkbehållare.

Brandia bilars mest irriterande fel, löst sittande motorer, har lagats men istället det har blivit nya svagheter nämligen det kommer skräp i biogastanken.

Rolls Royce tillverkar också lastbilar. Den senaste tiden man har upptäckt ett allvarligt fel i deras lastbilar nämligen de lätt börjar brinna.

Johanna Kivinen jobbar flitigt. Hon vill satsa på sin karriär för att få anställning och riktig lön. Så länge hon får sjukpension eftersom hon har gått specialskolan. På databaser hon har oförmåga att arbeta, lindrigt funktionshindrat. Hon inte vill erkänna för sig själva inte heller för andra att hon är funkis men är illa tvungen skriva i Insurance Cash webbformulär diagnosen funktionshinder för att pengaström skulle fortsätta. Sjukpension är ett lags skyddsnet. Hon ofta brukar skoja till mamma och pappa att i skyddsnetet det finns ett stort hål.

Kanske hon skulle redan ha anställning om hon skulle ha uppfört sig korrekt på socialhälsocentralförvaltningen hösten 1992. Hon ångrar bittert självvållade sparken som hon inte kan skylla någon annan än sig själva. Ingen tvingade henne börja leka företagarleken i matsalen i Jockis. Nu hon har det tufft att hålla huvudet kall då typograf-kopieringstekniker Raija Lillukka och Oili Lehmusvuori busar och djävlas på skoj. Oili brukar på flit göra allt för att denna kajanaländska skulle tappa kontrollen och sedan få ett bra skäl att sparka ut henne. Oili inte är någon chef utan bara en vanlig arbetstagare men hon vill ge ut en bild att hon fortfarande skulle vara avdelningschef. Titeln hon förlorade några år sedan på grund av konstiga idéer. Nu hon bara är postningstekniker precis som kollegan Roope Kippo. Oili är Johannas kontaktperson mellan henne och arbetspedagog Ragnar Virta det vill sägas ett slags chef. Oili låter Ragnar förstå att hon skulle vara avdelningschef, en riktig postningsmästare.

Det är meningen att Johanna skulle få statligt lönebidrag men dessvärre Oili står som bromskloss. Hon gör allt för att Johanna inte skulle anställas. Oili önskar att få unga manliga praktikanter med

konstiga problem så hon kunde leka besserwisser.

Johanna är så länge inskriven på Work Market Institute att hon har fått lönebidrag. Därifrån hon kan få stöd i fall det skulle bli problem på jobbet. En gång i månad arbetsterapeut kommer och hälsar på henne. Varje gång Oili viskar med Ragnar och föreslår olika sorts kurser samt extra praktikplatser för att hon skulle få mer arbetserfarenhet. Lika gärna Johanna kan få arbetserfarenhet på postningsavdelningen. Hon är duktigare än Oili samt tål bättre stress. Fru Lehmusvuori är avundsjuk till Johannas förmåga att tåla stress. Johanna verkar tåla även Oilis hån. Hon verkligen är tjockt skinnat, precis som Roope och kopieringsteknikerna brukar tänka.

I juli månad Work Market Institute är semesterstängt och då även Johanna får hålla välförtjänade semester. Enligt lagen ingen får vara ute på praktikplatser då institutet är stängt. Såklart hon vill ta en hela månads semester eftersom hon inte får betalt från sitt arbete. Hon bara får sjukpension, 6000 euro.

I juli Antti, Anna och Johanna bestämde sig semestra i Skandinavien eftersom där har de aldrig någon sin varit. Våren 2990 Johanna var bara i Stockholm på skolresan och 2960-talet Anna och Antti gjorde bröllopskryssning till Slite på Gotland. Det var bröllopspresent av Oskari och Hissu. Då Antti och Anna var oförresta och ovana så de inte vågade stiga iland utan satt i hytten. De gömde minispritflaskor i strumpor och behån eftersom de förmodade att det var olagligt att ta sprit hem. All sannerligen de hade råkat surfa till högerextrema hemsidor och läst falska nyheter och konstiga idéer. Senare hemma de märkte att det var nynazisters propagandasajt. Sajten har otaliga gånger censurerats av myndigheter men alltid har dykt upp på olika servrar. Numera, år 2995, sajten har lagts ner för gott på grund av bristande intresse, precis som det stod länge på sajten innan den försvann helt.

Kivinens körde till Kilpisjärvi för att beundra det mäktiga fjället Saanatunturi. Man kan ta rulltrappor upp till toppen för att skåda Lappland.

Lappland är nuförtiden tätt bodd men det har lämnats samereservat för att de kunde utöva traditionell rennäring.

Kivinens hade meningen åka till Nordkapp men det blev ändrade planer eftersom Johanna hela tiden gnällde att hon vill ha citykultur. I Finnmark det bara finns små fiskestäder men det intresserar inte den fiskrädda Johanna. Såklart pappa och mamma blev irriterade att dottern gnäller som hagelregn i kylan.

Från Kilpisjärvi de körde tillbaka till Karesuando där de övernattade på Camping Swedufinni som finns i den västra Karesuando på skandinaviska sidan. Könkämä älven strömmar genom campingplatsen. Älven är så grund att man kan vada över älven. Söder om staden älven blir Muonio älven. Denna gamla gränsövergång är nuförtiden medelstor stad. Den gamla riksgränsen är numera inre gräns i federationen.

Nästa dag Kivinens körde längs E45:an söderut. Vägen är nuförtiden fyrfilig motorväg med fina rastplatser och shoppingcentraler.

Öster om Övre Soppero det är köpcentret Mariska Park byggt av blågult metall. Där inne finns bland annat *K ICA Market-Quantum*. Butiken är samägt av finska Kesko och skandinaviska ICA.

Där säljs fina lapska viner som har blivit populära ända i Afrika.

Ett tag Kivinens tittade i Mariska Park och sedan fortsatte resan söder ut. Nästa stopp var i Gällivare City som är en storstad. Där Johanna kom på att hår i armgropen har vuxit så att det känns obekvämt ha på sig kortärmad tröja. Hon skulle så gärna vara utan tröja barbröstad men klarar inte på grund av fläskrumba. Hon inte hade möjlighet raka håren eftersom batterier i epilatorn är slut och i husbilen inte finns tillräcklig med elström. Hon känner att hon är tvungen raka håren eftersom det är jättevarmt och håren tittar ut under ärm fria tröjan. Utan tröja håren skulle sitta mer i ordning men det går inte vara topless på grund av hennes fläskrumba. Håren irriterar mest mamma eftersom dottern inte bryr sig om sitt utseende att hon skulle ha laddat ordentligt sin epilatorn. Numera flickebarn har egna epilatorer och andra skönhetsmaskiner av hygienskäl. Mammor och döttrar inte vill dela sina *Lady Shavers* med varandra på grund av svettfobin. Speciellt Anna tycker det är äckligt att äldsta dotter duschar alldeles för sällan. Johanna tycker i alla fall tvätta händer och ansiktet samt borsta tänder.

Nu när det är sommarhettan så hon skulle vilja kunna sitta topless i bilen precis som pappa och mamma. Anna brukar då och ta av tröjan så att dottern blir avundsjuk.

Johanna funderade febrilt att hur i sjutton hon kunde raka av håren. Det går inte klippa med sax.

Sedan hon kom på att hon kunde raka sina hår i någon offentlig toalett till exempel något kafé eller restaurang.

Om hon skulle vara mer vuxen så hon kunde låta mamma raka av håren men då hon skulle få vara utan tröja så att fläsket skulle synas. Detta hon kallar för sig själva för att vara med fläsket.

Om hon inte skulle ha sin fläskrumba så först mamma skulle torka av svetten innan hon skulle börja raka med sin egen apparat. Det vore bra för henne för då hon skulle få hudberöring och vem vet kramskräcken skulle försvinna.

Johanna gick längs gågatan i Gällivare City epilatorn i handen och letade efter en lämplig restaurang. Till slut hon hittade en Kinarestaurang och gick in. Hon såg toaletterna längst borta i restaurangsalen. Hon passerade fint dukade borden raka vägen till toaletten. Därframme hon stoppade sladden i väggen och började raka sina hår. Efter rakning hon gick ut. Vid ytterdörren portieren frågade på engelska med kinesisk accent vad hon skulle vilja ha för något. Hon svarade att hon bara behövde låna toaletten. Portieren började presentera matsedeln med massa kinesiska tecken. Johanna svarade att hon inte är hungrig och öppnade dörren och gick ut. Portieren bara ruskade huvudet och mumlade någonting på kinesiska.

Framme i bilen Johanna sade till mamma att hon rakade håren i toaletten i Kinarestaurang. Anna blev roat och samtidigt skämde att dottern hade gått in i en fin restaurang epilatorn i handen. Hon kunde ha lagt apparaten i en kasse men så mycket Johanna inte tänkte utan krånglade enligt sitt eget huvud och gick ut för att leta efter toaletter.

Sedan Kivinens fortsatte semesterresan söder ut. Söder om Gällivare det är rastplatsen Apollo. Där kunde Johanna raka sina hår men dessvärre man inte visste något om den lilla rastplatsen med röda metallväggar. Konstigt att man inte visste något om fast Johanna samlar rastplats broschyrläsplattor. De stannade där för att kolla denna lilla rastplats men det var inte speciellt märkvärdig. Där bara finns en liten butik och minihotell. Kivinens inte behöver hotelltjänster eftersom de har med sig sitt eget minihotell. Då man kör in i rastplatsen Apollo samt åker därifrån så det hörs vissling. Runt omkring rastplatsen Apollo det har byggts en vägbank för att man kunde enkelt och tryggt gå och titta kärrmarken.

Nästa natt de var i Arvidsjaur vid en liten konstgjord insjö. Där finns Camping Knallkarlen, mycket fint och mysigt. Badstranden har betongplattor så att det skulle vara bekvämt vada i sjön. Det finns inga fiskar så det var rena paradiset för Johanna med sin fiskskräck.

Nästa dag de fortsatte resan söderut. Strax innan Hallonbo, mellan Strömsund och Östersund, de stannade på shoppingcentret Rävklippan för att fulla i matförråd. Johannas kaffemjolk började surna i sommarhettan. Otaliga gånger Anna har försökt be dottern lära sig kaffet utan mjolk för att man skulle slippa skvätta med den där jäkla kalvdrycken. Då Johanna var bebis så hon var helt besatt av mjolk. Anna själv tål inte mjolk för hon har laktosintolerans. Antti inte tycker om mjolk. Tidigare han drack mjolk bara som måltidsdryck men slutade helt då han såg i tv-nyheter där bönder hällde mjolk i gödselbrunn. Då tappade han suget till mjölken. Nu Johanna är den enda i familjen som använder mjolk. Hon använder mjolk bara i kaffe. Som måltidsdryck hon dricker det mesta saft eller vatten. Ibland hon retar mamma att det vore gott med nymjolkad mjolk. Då mamma är nära spy eftersom hon får minnen från skoltiden då en flicka i samma klass, som bodde på landet, dricka varmt nymjolkad mjolk så fort hon hade kommit hem från skolan. Den lilla Anna hade sett hur den nymjolkade varma mjölken skummade så hon blev illamående.

Hallonbo är Skandinaviens vänort till finska Vattula. Bägge städer har också vänort i avlägsna Minnesota, *Raspberry Town* heter staden.

Kivinens gjorde en kort runda i centrala Hallonbo. Genom staden det strömmar Hallonbäcken. Mitti bäcken det är festpalatsets ruiner. Över ruiner det går en bil bro. Den andra bron ligger vid torget och mittemot torget, andra sidan av bäcken, det är enormt spahotell.

På Hallonbo Salutorget det står stadsgrundarens staty, Anders Brasa. Början av 2000-talet han grundade lågprisvaruhuset Maxi Magasinet norr om Östersund. Rund omkring varuhuset det börjades bygga mer och mer hus. Så småningom den lilla samhälle fick namnet Hallonbo. Man kan säga att Anders Brasa är stadens grundare eftersom utan varuhuset det inte skulle ha blivit något samhälle alls.

Kivinens tyckte att Hallonbo liknar mycket på Kajana, exakt likadan stadsplan. Hur är det möjligt, tänkte Johanna som tittade näsan fast tryckt i husbilsfönster.

Sedan de fortsatte resan söder ut.

I centrala Östersund det finns Per Henrikssons konditoribageri som har blivit känd för mumsiga Hedvigs kakor. Alla som köper kakor får på köket en liten läsplatta med historik av kakorna. Mitti kakorna det är en röd syltklick.

Kivinens köpte en hel påse Hedvigs kakor för att man kunde gotta sig på kvällskaffet. Johanna är en riktig gottegris. Varje gång när hon är i butiken tillsammans med mamma eller mamma är på gång och gå för att handla så hon brukar tjata att mamma skulle köpa något sprudlande gott. Hon kallar godsaker för sprudlande eftersom dessa förorsakar en sprudlande mage. Därför mamma brukar svara att snart hela jag sprudlar ut. Anna var lagt märke till att hennes och dotterns byxor har blivit trånga. Johanna skojar att byxorna bara krymper.

Då Kivinens hade kollat Östersund ett tag så de fortsatte semesterresan söder ut. Sydost om Östersund, vid E45:an, det är stora köpcentret *Svea Corona Park* som är byggts av vita plåtar.

Där Kivinens gick runt för att kolla om det finns något spännande och billigt.

Förkväll de fortsatte resan. De övernattade i Noppikoski som har blivit medelstorstad. De var tvungen stanna där för att sova eftersom den är Skandinavians sydligaste stad med finskt namn.

I stadens centrum det finns affärshuset *Silvia Regina*. Såklart de besökte även där. Antti stannade i husbilen och tog tupplur medan kvinnorna kollade butikerna.

Där Johanna såg fina nöjesrobotar som ser ut som Dalahästar men dessvärre priset var svindyrt så Dala-nöjesroboten fick stanna kvar i butikshyllan.

På affärshusets långa korridoren Johanna såg barnens boll hav och blev sugen att hoppa ibland de färggranna bollarna så gjorde hon. Snart kom fram en gråhårig gubbe som sa att bollhavet bara är för småbarn. Naturligtvis han sa på skandinaviska och därefter på engelska och esperanto. Johanna svarade inte utan bara lyssnade och sedan gled tillbaka bland bollarna fast hon redan är 25 år gamla. Lekrumsföreståndare tröttnade och stoppade sina händer djupt i byxfickor och ruskade huvudet och sedan gick tillbaka till sitt bevakningskontor. Johanna äcklade hans fläskmage och blåroda overall som lukta svett. Då gubben hade gått så Johanna blev orolig om lekrumsföreståndare skulle hämta väktare. Sådan tur så skedde inte. Föreståndaren bara kollade situationen från bevakningskameror att den stora flickan skulle vara lugn. All sannerligen han tänkte att hon säkert är någon funktionshindrad, förmodligen autistisk eftersom hon inte sade någonting eller hon är hel döv.

Johanna simmade bland bollarna ett tag och sedan gick ut. Såklart hon inte sa ett ljud till mamma och pappa att hon hade varit i bollhavet och ännu mindre att föreståndaren hade försökt avhysa henne. Hon har svårt att helt kliva ur barnaskor. Hon gillar att ta saker och ting avslappat, alldeles för ofta för avslappat så att hösten 2992 hon fick sitt livs första spark från en bra arbetsplats.

Ibland hon har funderat att hurdan hon skulle vara som mamma men man kan ju inte bli gravid utan att ha avlare, alltså om man inte råkar vara jungfru Maria, precis som Johanna brukar ofta fundera.

På eftermiddag Kivinens fortsatte semesterresan mot söder. Nästa stopp var i Mora. Även Mora har blivit medelstorstad. I stadens nya centrum det finns affärshuset *Mora Market* som täcker av det mesta av den nya stadskärnan.

Kivinens sov på affärshusets stora parkering som är byggts på taket med ramper ner till marken.

Nästa dag när de hade gått runt i affärshuset så de fortsatte resan.

De hade meningen kolla i Vänercity men det vågade de inte eftersom staden är rena labyrinten.

Vänercity är före detta Karlstad. Redan utanför staden det går vägar och vägramper hit och dit så det var svårt att se vilket håll fortsätter E45:an.

De stannade i Åmål. Där finns en stor nöjesoas med lustigt fräckt namn; *Fucking World*, med flera biografier och Dalslands landskapsmuseum. Givetvis de besökte där eftersom Johanna ville det. Hon förmodade att där man skulle få gratis broschyrläsplattor. Det fanns några stycken. Det kan vara till nytta då hon dikterar sina berättelser.

De campade sig på *Camping Fucking* vid Vänern. Närheten av campingen det är en liten bordell som ägs av utbildningsbolag *Suner Ab*.

Bordellens fastighetsskötsel ansvaras av funktionshindrade med sina handledare det vill sägas det är ett slags daglig verksamhet. Inne i bordellens reception sitter funktionshindrade men glädjeflickor och sällskapskillar är yrkeshoror. Bordell *Fucking* är helt laglig och där inne det är obligatorisk kondomanvändning samt det finns stränga regler för att hålla kriminella utanför.

Antti promenerade flera gånger förbi bordellen och kikade in i reception för att hämta gratis broschyrläsplattor.

Sådan tur att Anna lyckades hålla gubben på sikt med hjälp av navigatorn. Så fort navigeringspunkt var närheten av bordellen så hon smsade; *Kom nu så du får jucka helt gratis!*

Då gubbe hade kommit tillbaka till husbilen och tittade finskspråkiga nyheter på Skandinavians enda finskspråkiga tv-kanalen *EBU Viisi* så Anna själv tog promenad till bordellen av ren nyfikenhet. Hon inte vill börja utöva sex eftersom det är skönare att ha privata stunder med gubben.

Den natt Kivinens husbil gungade som en båt i stormen. Johanna började mer och mer sakna gotter Backman eller herr Järvimerkki. Även hon skulle så gärna gå till bordellen men knappast mamma och pappa skulle släppa henne dit. Om hon skulle vara ensam så utan att tveka hon skulle gå dit.

Kivinens hade tur med vädret och nu de bestämde sig ta av vinterjackan och hoppa i Väners uppfriskande böljor. Antti tappade en fots sandal som han inte hittade så han lämnade den andra fotens sandal för man inte kan gå runt med opar sandaler. Lite senare en vänlig människa lämnade sandalen till husbilen. Såklart Antti tackade av artighets skull och sa att han hade lämnat sandalen på flit eftersom han hade tappat den andra sandalen i sjön. Sådan tur denne vänlige människa kunde bra engelska. Senare på kvällen Antti gick till stranden och kastade den olyckliga opar sandalen i sjön.

Nästa dag Kivinens fortsatte semesterresan. Nästa stad var Mellerud men där de inte behövde stanna så de körde vidare.

På Melleruds södra gräns det är breda Uddevallakanalen med klaffbroar och högbroar. Söder om kanalen det börjar Tvåstad kommun.

De bestämde sig stanna för vila i Tvåstad eftersom enligt navigatorn staden ser ut väldigt stor och spännande så de vek av från E45:an vid den norra avfarten. Snart den lokalvägen ledde dem till Dalbobron i stadsdelen Vänersborg. Från bron det är fina utsikter mot sydvästra Väners.

Öster om bron det är ön Vassbotten med köpcentraler, höghus och en båtmarina.

Mitti Vänersborg det är en vacker klassisk kyrka och bakom kyrkan det är spelföretag Bergander Games. De stannade där för att kolla om det finns billiga spel.

Johanna hittade intressanta spelet *Trio Adventures* där en trio går runt i en fiktiv stad bland konstiga typer. Hon köpte spelet men sedan märkte att den fungerar bara i Xbox så det hjälpte ingen annan än att köpa en sådan. Sådan tur att i butiken det fanns förra årets Xbox modeller billigare så arbetartjejen hade råd köpa den fina spelkonsolen.

Johanna köpte också kompatibel datadräkt och datahjälm. Datadräkten är mörkblå och datahjälm är orange men rallyränder.

Xbox är Xbox efterträdare men fortfarande tillverkare är gamla hederliga Microsoft. Xbox har blivit många gånger bättre än Xbox samt konkurrenternas Ullet och Vikke spelkonsoler men dessvärre Xbox är dyrare på grund av tullavgifter eftersom Microsoft huvudsäte finns fortfarande i Redmond i landet Washington.

Lite senare Kivinens fortsatte att köra runt i Tvåstad. De körde österut. Snart de såg lågprisvaruhuset Dollar Store som är ett av traktens äldsta lågprisvaruhus. Såklart de kikade in i detta varuhus. De fyndade inget. Precis samma varor som hemma i Y&Y. Mittemot Dollar Store det är äldreboende Bovieran. Öster om lågprisbutiken det är Tygladan där Anna köpte en stor tygpacke i fall hon skulle få inspiration att sy någonting. Visst hon skulle få gratis tyger av Siiri men hon inte vill tigga tyger av storasyster eftersom hon inte är speciellt sy människa.

Sedan de fortsatte resan österut. Snart de kom till stadsdelen Vargön. Där det finns enorm fiske- och jaktvaruhuset Rogers Sport & Fiske. Utanför det står en bronsstaty som föreställer en tjock gubbe med cigg i mun. På någon konstig anledning Johanna fick sammankopplingar till Raija Lillukka medan hon såg statyn från bilen. De gick inte till butiken eftersom de inte är intresserade av jakt och fiske. Dottern allra minst intresserad av fiske, tänkte Anna. Johanna tänkte att om Raija skulle ha varit med så all sannerligen man skulle ha varit tvungen stanna.

I Vargön det finns två väldiga berg; Halle- och Hunneberg. De körde upp till Hunneberg för att kolla vad finns där för något. Där finns Bergagårdens friluftsområde och begravningsplats.

Kivinens körde tvärsigenom Hunneberg och sedan vägen gick ner från berget. I söder, nedanför berget det är stadsdelen Tunhem och riksväg 44:an. Riksvägen har byggts i flera ställen i tunnel för att inte skapa barriär. Över 44:an det är lokalgator, cykelvägar och parker. Söder om riksvägen det är

stadsdelarna Härstad och Hullsjön samt fågelsjön.

Kiviniens körde kors och tvärs gatorna i Härstad och Hullsjön för att kolla skandinaviska trädgårdskultur. Det finns massor av små villor och några stycken mindre flerbostadshus. Plötsligt Antti och Annas intresse gick till en vit villa som liknar mycket på deras villa. Huset ligger på Vingvägen 6, vid södra strandbanken av fågelsjön. Utanför villan det står mörkblå VGM och en röd VGM personbilar. Antti frågade frun om de skulle kolla vem som bor i huset. Anna nickade för godkännande och sade: "Bara hoppas de kan engelska... knappast de kan finska eller kajanaländska." Johanna stammade: "Hallå, vi kan väl inte gå hos helt främmande folk... vi kan ju inte ens svenska eller heter språket skandinaviska som det är här... Tänk om det bor rövare i huset?" Antti fnös och slog en blick bakom sig: "Helvete unge, om man tänker så där viset så man inte får nya bekantskaper och du som alltid drömmer om killar... Tänk själv om i detta hus bor en härlig eurohane så att du kunde känna på hans kuk!" Anna hejdade sin make: "Prata inte sådant, usch då!" och fortsatte: "Johanna, vi kan göra bara en snabbis och samtidigt vi testar vår engelska språkfärdighet." och slog en blick bakom sig.

Johanna fattar ingenting att varför mamma och pappa blev intresserad av helt främmande villa. De som bor i huset, kunde misstänka oss som landsvägspirater, tänkte Johanna. Hon fattar inte heller att varför hon själv blev helt plötsligt spänd, som om i huset det skulle finnas en konstig kraft. Kanske det är ett spökhäus, tänkte hon. Hon komihåg spöket Sulo i Villmanstrand.

Pappa parkerade husbilen vid Vingvägen 6 och sedan gick utanför ytterdörren som ser ut precis likadan som deras hem dörr. Kanske även denna villa har beställts från samma villabolag, tänkte Antti medan han tryckte på dörrklockan. Anna stod bakom sin make. Johanna stod bakom mamma och kände hur knäna darrade.

Dörren öppnades av en ungkvinna med blond igelkottsfrisyr, ungefär jämgammal med Jaana-Mari, tänkte Anna. Antti frågade: "Hello, we are coming from Forssa in the Finland and we are nosy... Jo, vi vill bli nyfikna på er villa eftersom den ser precis likadan som våra villa i Finland..." och presenterade familjen. Den unga kvinnan kunde bra engelska så hon förstod allt. Hon bad komma in för att det skulle vara lättare att prata. Kvinnan presenterade sig som Yana-Martina Stenig och berättade att hon är ensam hemma. Familjen är på semesterresan i Finland.

Antti, som bestämde sig vara som talesperson, sade: "Lustig sammanträffande eftersom vi är på semesterresan i Skandinavien och er familj är i Finland!"

Yana-Martina visade runt i huset samt presenterade sin familj och visade från den stora bildskärmen i vardagsrummet familjemedlemmarnas presentationsvideos.

Familjen Stenig har sina presentationsvideors på videosajten Stenig Play som liknar på Kiviniens Arenan. Kiviniens blev förvånade att Stenigs liknar mycket på dem själva. Hus i sjutton en sådan sammanträffande att en hel familj har dubbelgångare, sade Anna. Även Yana-Martina tyckte samma. Först hon trodde att familjen kom hem då de stod utanför dörren, så likadana är de.

På videon det stod familjemedlemmarnas namn. Fader heter Anders och moder heter Annki. Yana-Martinas storasyster heter Jessica. Personerna är exakt jämgamla med Kiviniens.

Johanna blev förvånad att denna Jessica är precis som hennes spegelbild, kanske en aning längre än hon själv.

Antti berättade Yana-Martina att hennes familj är jämgammal med oss så även hon blev förvånad. Han visade upp ID-kortet för att hon skulle få bekräftelse att han inte överdriver.

Sedan Yana-Martina startade navigatören för att man skulle se familjens position just nu. Just nu de är norr om Forssa, på riksväg 10:an, mot Tavastehus. Hur i sjutton en sådan sammanträffande att två familjer råkar vara på semesterresan på varandras hemtrakter, sade Anna. Yana-Martina sade att även hennes mamma har en likadan klingande röst.

Johanna tänkte i för sig själv att hur låter då den där Jessica. Hoppas inte kacklar likadant som jag, tänkte hon.

Yana-Martina frågade om de skulle vilja fika och smaka lokala Åsaka kakor. Antti och Anna svarade i kör: "Jo, det kan vi väl göra, kaffetanden börjar värka!". Yana-Martina satte på cappuccinomaskinen och tog fram kakorna.

Köket det precis likadant som Kiviniens kök. Antti frågade om villapaketen kommer från Team Reindeer. Yana-Martina svarade: "Yes, it's Team Reindeer house!"

Antti satte sig först vid köksbordet och sedan Anna och Johanna. Johanna satte sig mellan mamma och pappa.

Bakom det är glasvitrin, precis likadan som Kivinen har. Inne i glasvitrinen det är vitaminburkar och finporlin. Nedanför glasskåpet det är en arbetsbänk med avlånga DAB-radiomottagare samt brevbhållare med menyer från olika snabbmatställen och platta vykortapparater.

Yana-Martina hällde i kaffekoppar rykande färsk cappuccino och bad ta Åsaka kakor. Hon berättade att kakorna bakas alldeles nära i stadsdelen Åsaka. Johanna tyckte att kakorna var söta, nästan som Norppa bakelser i Villmanstrand men lite mer sötare.

Anna fick plötsligt en aning. Hon tog fram mobilen och ringde till Jaana-Mari. Hon frågade om familjen Stenig hade nyligen besökt. Hon svarade att alldeles nyss skandinaviska Stenigs hade fikat efter att ha blivit nyfikna på villan. Anna berättade att av samma skäl även vi besökte hos Stenigs eftersom de har precis likadana Team Reindeer villa här i Tvåstad. Samtalet hördes från högtalaren så Antti tolkade det på engelska så Yana-Martina skulle förstå.

Johanna fick videofilma med multimediamera med liveförbindelse för att systemen skulle se Stenigs villa och sin dubbelgångare. Antti bad Yana-Martina surfa till Kivinen Arenan för att se livesändningen. Jaana-Mari poserade framför webbkameran. Jaana-Mari och Yana-Martina blev förvånade att de är så lika. De visade upp varandras ID-kort för att de skulle se att det inte är skämt. Yana-Martina gav ut webbadressen till Stenig Play för att man kunde videochatta.

Sedan Kivinens fortsatte semesterresan. De körde längs Hullsjövägen västerut och sedan svängde ut till Tunhemsvägen. I korsningen i höger de såg bekanta blåvita K loggan; Keskos grossist. Johanna tänkte att vad i sjuutton Kesko fjarntar sig här.

De svängde åt vänster och körde på Tunhemsvägen tills de kom till stadsdelen Halvorstorp. Där finns äldre villor. Halvorstorp liknar sig mycket på Halvor i Forssa. De kom på att även namnet liknar på varandra, alltså det svenska namnet. Halvor är på finska *Puolikas*.

Tunhemsvägen liknar mycket på Gamla Tammelavägen, tänkte Johanna. Det ser ut att Forssa har en tvillingstad med dubbelgångare, tänkte hon medan husbilen rullade mot sydväst.

Snart de passerade i höger sida stora höghus och skolbyggnader som ser ut precis som Estbackaskolan. Johanna tittade i navigatören att vad skolan heter. *Lyrågelsskolan*, stavade hon. Sicket namn, tänkte hon.

Sedan på höger sida det finns en rad avlånga flerbostadshus med gavel mot Tunhemsvägen. Precis som i Estbacka, tänkte hon medan även mamma kom på samma sak.

Sedan man kom till en större korsning som liknar på Forssa genomfartsled med sina bullervallar. Antti svängde åt vänster, mot Gothenburg.

Johanna såg från navigatören att den större vägen heter Edsborgsleden. Hon kan knappast uttala vägnamnet eftersom tungan blir trött.

Sedan de kom till en cirkulationsplats. Vänster sida det är mataffär Coop som ser gammal ut.

Höger sida det står vägvisare till stadsdelen Trollhättan. De bestämde sig göra ett sväng i Trollhättan efter att ha någon gång läst i historieläsplattor att för länge sedan där det har tillverkats Saabbilar till fabriken gick i konkurs. Antti och Anna tänkte hoppas Brandcar inte skulle gå i konkurs och förhoppningsvis japaner lyckas göra företaget lönsam.

Husbilen passerade en vit skyskrapa med skyltar; *Eidar Tower Elefanten*.

Lite senare på vänster sida det var enorm femvåningshöga hus med tre flyglar. Huset har byggts av rödbrunt tegel och liknar mycket på Forssa stadshuset men den inte är något stadshus längre utan huvudkontor för JT Media. På taket det lyser röda neonskyltar; JT Media och JT Group.

På någon anledning Johanna blev intresserad av byggnaden och ville kolla närmare.

Pappa parkerade husbilen på parkeringen utanför huset. Samtidigt han kunde vila lite innan man skulle åka till miljonstad Gothenburg.

Johanna gick mot huvudentrén som finns i den mittersta flygeln. Hon gick in från automatiska dörrarna och kom till en stor foajé. Andra ändan av foajén det är en uppstoppad älg med lysande ögon. I ögongropen det har monterats röda LED-lampor.

Höger sida det är en halvcirkelformad reception. Bakom receptionsluckan står hälft flintskallige ung man med putande mage. Sidohåret ser ut som en boll.

Johanna frågade på engelska att vad görs i detta hus. Receptionisten svarade: "Jo, detta är JT Medias huvudkontor och här görs flera stycken tidningsläsplattor samt man sänder den lokala Radio Götasvågor!" Johanna frågade om det finns gratis broschyrläsplattor. Mannen gav till henne broschyrläsplattan med blåa skal. Johanna tackade för läsplattan och tittade lite grann inne i foajén.

Det finns massor av pelare. På mitten det finns trappor upp och ner till källaren. Hon tänkte på Forssa stadshuset.

Hon var sugen att kolla källaren men det kunde hon inte eftersom receptionisten hela tiden tittade hennes rörelser. Kanske tjommen trodde att jag är en industrispion, tänkte hon och bestämde sig gå ut. Då hon öppnade husbilens dörr så pappa skrattade: "Tjejen har igen hittat läsplattor!" Johanna skrattade: "Visst det ska finnas gratis läsplattor!"

Sedan mamma och pappa frågade dottern om hon är hungrig. Hon svarade att hon är småhungrig. De tog promenad ner till Trollhättetorget för att se om det finns bra snabbmatsställen. Undertiden när hon var inne i byggnaden så mamma hade kollat från navigatören och sett torget.

De gick en skonsam backe ner. På vänster sida bredvid JT Media huset är det gamla vattentornet, där Anna tänkte på mamas lägenhet i Vattula, precis likadant torn, tänkte han.

Andra sidan av Gärdhemsvägen, som den större väg heter, det ser ut vara något universitet, likadant som Vattula högskolan.

Sedan till höger, mitt i Trollhättetorget, som är en avlång glaspaviljong. Kanske där inne finns någon sorts snabbmatställe, tänkte Antti medan gick före sin fru och dottern precis som en lejonhane. Lustigast av allt, han är lejon som horoskop.

Väster om torget det går en rad lindar som bildar en allé mitti Killegatan som liknar på Killegatan i Forssa. Bakom träden det lyser intressanta blinkande neonljus. Kivinens kollade närmare att vad finns där för något.

I hörnet av Föreningsgatan och Killegatan det är optikerkedja Instrumentarium. Bredvid det är Solveigs Restaurant precis som beställning. Det kom härliga dofter så de blev ännu hungrigare så de bestämde sig äta där inne. Mycket sällan man äter i en restaurang, sade Antti.

Så fort de hade sett menyn och priserna så de gick ut. Riktiga rånarpriser, svor Antti.

På menyn det fanns många läckra rätter som till exempel Solveigs knackkorvar, Evas gåsleverbullar, hjortrumpa A' la Sten-Olov, Annas Taco paj, Ellens lyxsallad, Ellens Pokémon Sushi, Ullis fiskgratäng, NS lakritssoppa samt många andra härliga rätter men dessvärre Kivinens saknar tjock pung så de började leta efter lite billigare matställe. Lustigaste maträtt var Evas förbjudna bullar.

Lite längre borta på Killegatan de hittade Gahn's Fastfood med humanare priser. Där de bestämde sig äta eftersom de var jättehungriga. Bredvid det är gamla hederliga O'leary's men även där det brukar vara dyrt för en vanlig arbetarfamilj.

I Gahn's Fastfood de åt mycket goda och mättande fyllda tunnbröd som heter Big Micke.

Efter maten de tittade runt på gågatan. Där finns en handfull småbutiker. Lite längre borta det är gamla hederliga affärshuset Oden. Där inne det finns alkoholbutik Vinmonopol Shop. De kikade in och köpte bara en flaska Sangria.

Sedan de gick till bilen och fortsatte semesterresan mot Gothenburg. På vägen dit de stannade strax norr om Lilla Edet på rastplatsen Turella Rasta. Där finns vinbutiken Turella, Café Turella och Stigs Photoshop. De kollade i butikerna men fyndade inget så de fortsatte resan.

Söder om Lilla Edet, i Göta de såg en vägvisare; *Ryrsjön*. Antti skrattade: "Vad i helvete är *Ryr* för något?" Anna skattade ljuvligt till gubbes reaktion: "Haha, det vete katten!" Alla sådana diskussioner fastnar i Johannas elefantminne och förr eller senare kommer med i henens berättelser.

På Ryrsjön det finns nuförtiden en finsk semesterby; Hakopuro Village där stämningen är mer finskt än i Finland någonsin.

Här Kivinens badade och bastade i en äkta rökbastu som vem som helst får boka.

På stranden det finns bastu och Restaurant Juhani. På terrassen Anna tog några öl. Antti inte kunde ta starkare än kaffe eftersom han är den som kör. Man ska vara nykter även man använder autopilot. Bilförare kallar nuförtiden för körtekniker som ansvarar att autopiloten fungerar och då man måste vara nykter. Antti brukar ofta kalla sig själva för teknikermannen.

Från restaurangen han köpte lokala Hakopuro Vodka som han tänker dricka i Gothenburg City vid läggdags. De ska övernatta mitti Gothenburg för att dottern skulle få tillräckligt med citykultur för att slippa gnälla.

Lite senare de fortsatte resan mot Gothenburg som är Västra Götalands huvudstad. Det är inte långt kvar. De övernattade på affärscentra Gothias stora parkeringsplats som ligger precis där Nordstan låg tidigare. Gothia är mycket större och häftigare än Nordstan.

Hela nästa dag de gick runt i Gothia huset. Väster om Göta älven, på Hisingen, det finns nuförtiden nöjesparken Kanonbacken men dit åkte inte Kivinens. De ville spara pengar. På östra sedan av älven det finns kvar gamla hederliga Liseberg med gratis inträde så Kivinens åkte dit istället. Där finns numera fina perenner odlingar samt k-märkta åken som till exempel Balder, Kokoboom Kanonen, Flume Ride, Kållerado samt Helix. Förkväll Kivinens fortsatte resan österut. E20 är nuförtiden fyrfilig motorväg som är byggt på broar för att inte bilda barriär i landskapet. Mellan körfiler det går supersnabba tåget.

Nästa natt de övernattade på Camping Potatis i Alingsås. Där finns nöjesoasen Bergander Entertainment. Där man kan gratis spela företagets spel.

På morgonen de fortsatte resan mot Stockholm. Hela tiden det är bebyggelse så att det är svårt skilja städer. På vissa ställen man har lämnat kvar skogspartier som kolsänkor. Skogen i Tiveden har klassats som Natura naturskyddsområde eftersom där det finns mycket minnen från forna skogsfinnar. Detta Kivinens missade fast Johanna har massor av resebroschyrplattor.

Väster om Laxå det är vackra Borasjön med fin rastplats som heter nuförtiden Gottlund Rasta. Detta är en hyllning till finskfödde folkloristförfattare Carl-Axel Gottlund för länge sedan.

Kivinens stannade i centrala Eskilstuna. Där finns utomlands finländarnas museum. På fasaden det står namnet bara på finska. Såklart de besökte där för att se vad i sjutton utomlandsfinnar har sysslat för något. I foajén hälsar besökaren vaxdockan Hallsta-Hilda som ser lustigt ut med sticknål i håret. Då man kommer framför dockan så den börjar spela den forna Stand-up komikers trallande med kärringsröst. Efter besök i museet de fortsatte färden mot Stockholm som bara är huvudstad för Stockholms län. Skandinaviens huvudstad är nuförtiden Centstad, gemensamt namn för Malmö-Köpenhamn.

På väg till Stockholm de stannade i Södertälje. Där finns massor av arabiska skyltar. Eftersom de kom från väster så naturligtvis först de kom i stadsdelarna Geneta, Bårsta och Ronna. I dessa stadsdelar det finns numera höga skyskrapor. Mitti Ronna det är *Hotel Nina*. Så fort Johanna hade sett hotellnamnet så hon fick associationer till gotter Backman och blev upphetsat.

Antti körde med husbilen kors och tvärs förortens små gator bara för nyfikenhets skull. Längst bak i området det är en gul barackliknande lekskola som är i branta backen. Bakom lekskolan, uppe på backkrön det står en avlång enplans tegelbyggnad. Plötsligt Johanna kom på att allt detta liknar på Rajapyykkivuori skolan i Villmanstrand. Hon ropade ivrigt: "Yeah, rent gumsekött, det ser ut som i Villmanstrand!" Föräldrarna tittade bakom sig eftersom dottern gapar så där viset. Johanna ville kolla närmare det avlånga tegelhuset. Mamma sa: "Jo, vi kan ta bensträckare men bara ett villkor, skrik intel!" Johanna fräste: "Äsch, såklart jag inte skriker, jag är ju ingen gumse!" då mamma sade: "Så verkar det." och hade ilska skrynkor på pannan. Antti parkerade husbilen på vändplatsen strax utanför lekskolan. Sedan de gick upp till backkrönet mot den avlånga tegelbyggnaden. Johanna fick massor av minnen från Villmanstrand fast nu hon är i Södertälje. Allting ser precis som i Rooma i Villmanstrand, tänkte hon. Hon tänkte också om även här finns killar som heter Nino. I alla fall hotellet heter nästan Nino, tänkte Johanna. Kanske det vore upphetsande att hetta Nina, tänkte Johanna medan hon gick före mamma och pappa och närmade sig tegelbyggnaden.

I byggnaden det finns Restaurant Rösberga. Namnet det står på väggen både med latinska och arabiska bokstäver. Kivinens bestämde sig äta kvällsmat i denna lilla mysiga restaurang som är specialiserat på luncher men serverar även kvällsmat. Inne i restaurangsalen assyrier rökte elektriska vattenpipor och skickade vidare bönepärleband. På bakgrunden det spelades arabisk schlager. Kivinens beställde Sandströms special som är busigt kryddade köttbullar. Kryddan är hemlig men den smakade sötsurt. Maten smakade gott och det räckte bra, precis som Antti brukar säga, även hemma. Från restaurangen de köpte som souvenir mycket stark sprit.

Bakom restaurangen det är en liten finsk kiosk där Johanna fyndade en spännande musik-USB-samlingskloss med forna bandet Stray Cats låtar. Från kiosken hon köpte också humorläsplattan *Köppäri Aviisi*. Läsplattan är förvirrat och det är meningen också för att hylla den anonyme nätförfattarens minne, han som skrev det europeiska nationaleposet. Läsplattan Köppäri Aviisi är på klarspråk så det är lätt att förstå. Språkalternativ är skandinaviska och finska.

Senare i bilen Johanna utforskade närmare läsplattan och blev upphetsat eftersom denne anonyme nätförfattaren hade härlig humor och hans namnbokstäver börjar med samma bokstav som hennes namn. Johanna sade till föräldrar att denna Köppäri är en busig publikation då pappa började garva så att han var tvungen stanna vid vägren: "Haha, vad i helvete Köppäri betyder för något?" Johanna försökte leta svaret men hittade inte, inte heller på nätet.

Lite senare de hittade mitti Södertälje friluftsmuseet, Torekällsberget dit man har flyttat gamla hus från olika håll i staden. De kollade där för att se hurdan staden har sett ut förr i tiden. Några hus är riktigt gamla. Från affärsmuseet de köpte välkända Södertälje kringlor till kvällskaffet.

Sedan Kiviniens fortsatte resan mot Stockholm. Det var inte långt kvar. Sista natten i Skandinavien de sov på affärscentra Killes kurvas stora parkering. Vid sidan av parkeringen det står informationstavla om lokal historia. Johanna läste att Killes kurva är före detta Kungens kurva. Bakom tavlan har polacker kladdat massa fräckheter och skrattade Smileys. Johanna såg direkt att det var polska eftersom hon har varit en gång i Polen men förstod ingenting. Hon kan bara någorlunda esperanto som är uppfunnen av en polack. Hon är bättre i engelska. Nyligen i bilen hon har surfat på Stenig Play och sett att Jessica kan flytande esperanto.

På shoppingcentra det finns bland annat gamla hederliga Ikea som är ett av de äldsta varuhusen. Kiviniens lunchade på Ikeas restaurang och det var såklart Ikeas goda köttbullar. Sedan de köpte de sista inköp i Skandinavien. De har blivit förtjusta i den traditionella Hönökaka. De köpte tiotal Hönökakor som de kommer djupfrysa för att på vinter kunna återuppliva semesterminnen.

Då det var färdig handlat så de körde till Kapellskär hamn. Där finns nuförtiden stora varuhusen och en av dessa heter Varuhuset Damgård. Därifrån det finns inglasade gångbroar till färjeterminalen.

Från Kapellskär det går fortfarande färjor till Mariehamn och Åbo. Samtliga färjor är supersnabba katamaraner men dessvärre de är tvungna köra sakta i skärgården för annars skärgårdsborna skulle börja gnälla. Kiviniens tog Viking Lines Jet Finlandica.

Det planeras att bygga tunnel mellan Kapellskär och Mariehamn. Detta skulle underlätta resande men av förståeliga skäl Viking Line är mot tunnelplaner. Eventuellt i tunneln det kunde vara motorvägen och Hyperloop kapseltåget. Detta är urgammal idé som inte än har blivit verklighet på grund av kostnad samt rederiers motstånd.

Mellan Helsingfors och Stockholm trafikerar Silja Line med den supersnabba katamaran Jet Nylandica. Silja Lines traditionell båt mellan Stockholm och Åbo heter M/s Aurora. Katamaranerna till Helsingfors kör via Sandhamn. Jet Nylandica är Siljas flaggskepp men även Aurora är flott som Johanna fick erfar på sin sista gymnasieresa. Silja Line har otaliga gånger bytt ägare; har varit i Tallinks ägo, Viking Lines ägo, Finnlines ägo, Stena Lines ägo samt många fler. Just nu Silja Line ängs av Brandor det vill sägas Brand Lines dotterbolag.

På färjan Kiviniens är riktiga sjömansbiffar med mycket lök. Sedan de köpte förmånliga viner på Bordershop som är mycket billigare än forna Tax Free. Resten av sjöresan de vilade i hytten. Då katamaranen hade kommit till Åbo så de tittade runt i denna gamla Hansastad, Finlands äldsta stad. Åbo har vuxit rejält men inte är någon miljonstad men nästan. Åbo slottet är sig lik. Inne i slottet smarta guiderobotar visar runt slottet och berättar allt om historien. Man kan också ställa frågor till roboten. Om man säger på engelska; *Robots Follow me*, så roboten följer efter och berättar vad har hänt i det aktuella rummet.

Åbo Salutorget har täckts över för att Åbo gummors frisyrier inte skulle bli blöta. Nedanför torget det är enorm parkeringsgrotta. Ovanför centrala gator det är linbanetaxin. Det är enkelt att ta linbanetaxi mellan centrum och Jussi Vares nöjesparken på Kuppis.

Nöjesparkens populäraste åk är Jussis kanot som åker i vattenrännan. Vattnet i rännan har belysts med gula LED-lampor så att det skulle se ut som om kanoten åker i pissoaren. En annan favoritåken är fors rännan, Las Pargas där vattenkanoner sprutar ut vatten.

Kivinen besökte inte i nöjesparken eftersom de längtade hem eftersom man bli kladdig på resan, precis som Anna brukar säga.

Innan de lämnade Åbo så Antti köpte populära Vares Vodka från en dejtingrestaurang. Den är den obligatoriska inköp om man besöker i Åbo. Antti tänker inte suppa röven av sig utan bara dricka så småningom medan han tittar tv-serier. Vinbutiken finns vid ingången till restaurangen.

Sedan de började hemresan. Riksväg 10:an mellan Åbo och Forssa har ett historiskt namn; tavastlänningarnas oxväg.

På halvvägs det är rastplatsen *Tupakkarulla rasta*. Där Anna köpte patroner till sin e-cigarett eftersom här dessa 'r billigare samt har härlig tjärsmak. Såklart även den innehåller mycket ninnin.

Anna var orolig för sina blommor. Hon har en bevattningsautomat men apparaten kan gå ur funktion så att blommorna kan få för lite eller för mycket vatten. Det finns att köpa hushållsrobotar men dessvärre en vanlig arbetarfamilj inte har råd köpt sådana nymodigheter. Hela tiden man bör tänja centen, precis som det nya ordspråket låter som betyder om sparande.

Sådan tur att denna gammalmodiga bevattningsautomat har fungerat bra och några blommor har fått knoppar. Eftersom hon har bevattningsautomat så yngsta dotter slapp vattna blommor. Hon gärna vill umgås med sina väninnor. Hon har också varit duktig och tagit emot den okända familjen Stenig, tvillingsfamilj.

Jaana-Mari berättade mer om Stenigs oväntade besök sådan tur att Kivins alltid har den gamla hederliga skandinaviska kaffekapselmärket Gevalia i skafferiet. Det kan man köpa i alla affärer i Finland. I Skandinavien det finns gott om finska kaffemärken som till exempel Pauligs.

Hon berättade att Stenigs hade åkt några minuter efter mammans samtal. Hon visade deras hälsning på Kivins Arenan. Jaana-Mari är förvånad att en hel familj har sina dubbelgångare. Hon berättade också att deras dotter blev illamående och gick i bilen för att vila sig. Enligt Jaana-Mari även Stenigs har likadan husbil.

På kvällen Johanna tog bilrunda i Jockis i hopp att hon skulle se sina skolkompisar. Såklart hon tänkte den läckre Roope. Dessvärre hon såg ingen från skolan och undrade att var i är dem och vad i sjutton de sotar för något. Hon körde ett sväng utanför föreningen TLNA eftersom hon förmodade att skolkompisarna skulle vara i denna funktionshinderades förening men icke.

Utanför föreningen, på Ringgatan, det var ödsligt. All sannerligen föreningen är semesterstängt. Runt omkring det finns flerbostadshuslängor. Bakom husen det är Jockis huvudväg, Näsvägen, som går över Guppbron. Bron går över kanalen Loimi kanalen som förbinder viken Vassens ända och den naturliga Loimi ån för att småbåtar kunde ta sig till den konstgjorda Vassens ända.

Plötsligt bilen fick motorstopp. Johanna undrade på att vad felet är. Hon öppnade motorhuven och tittade motorkomponenter och förstod ingenting. Komponenterna såg hela ut. Moderna bilar är rena rama datorer, speciellt elbilar. Bara ingenjörer klarar laga fel, tänkte Johanna och stängde motorhuven. Hon tänkte att all sannerligen bilbatteriet pajade.

På närheten, på Guppbronsvägen, det är macken Coop Okei. Hon gick dit för att be om hjälp men expediten inte kunde och fick lov att lämna butiken eftersom hen var ensam. Coop Okei mackar alltid är bemannade. Expediten måste bevaka kassaautomaten att kunderna inte fuskar.

Sedan Johanna gick till macken mittemot, en Brandoil, där hon fick låna mobiltelefon. Hon hade glömd hemma sin egen mobil. Hon tyckte det var typiskt att vanligtvis mobilen alltid är med men då man skulle behöva, så den är borta.

Hon ringde till pappa att bilen fick motorstopp på Ringgatan i Jockis, alldeles bakom Brandoil och Coop Okei. Direkt pappa hoppade i bilen och körde ilfart till Jockis. Sådan tur att från Estbacka det inte är långt, det tar ungefär femton minuter köra via Vargholm.

Antti bogserade dotterns bil hem till Forssa där han diagnostiserade fordonet att är det bilbatteriet som har blivit tom. Jajamensan, det var batteriet som spökade. Batteriet inte hade laddats på grund av semesterresan så strömmen räckte till körning, radion och AC.

Johanna kör det mesta lokalkörningar.

Pappa undrade på att vad hon gjorde på denna sidogata där det inte finns några butiker. Johanna stammade att hon bara hade tittat vad finns där. Hon ville berätta om funktionshindrades förening fast det inte är något fel att besöka där. Johanna blev förbannat att förbaskade batteriet pajade exakt framför föreningen TLNA.

Nästa dag Antti köpte ett nytt bilbatteri från Brandia-OJA eftersom där han får arbetarrabatt samt bilen är köpt därifrån.

Johanna blev sugen att byta bil eftersom bilbatteriet pajade fast nu pappa köpte en ny. Föräldrar försöker hejda henne att det inte finns något fel i bilen och nu det är sprillans nytt batteri. Även nya bilens batteri kan paja eftersom hon kör bara lokalkörningar, sade mamma och pappa. Johanna skulle vilja ta längre biltur men det inte är speciellt kul att köra ensam långt borta. I alla fall just nu hon tycker så och inte kan ens ana att vilken skjuts rumba väntar henne ungefär om drygt tio år senare. Hon skulle vara sugen att köra ända till Villmanstrand för att ragga Nino men inte vet var hon kunde övernatta i fall killen skulle ha en lesbiska som flickvän, precis som hon kallar härliga killars flickvänner för. Hon är övertygat att så snygg *finnhane* har ett riktigt kvinnoharem. Hon förmodar att Nino skulle ha blivit ännu snyggare fast hon inte har sett tjommen på flera år, sedan hon flyttade ut från Villmanstrand. Redan i skolan Nino var helt hyfsat pojke, i alla fall enligt Johanna.

Fredagskvällar Johanna brukar åka till Ylicity köpcenter eftersom på kvällstid det är lugnast. Man slipper köa till kassautomaten. Varje fredagskväll hon brukar köpa robot- och datatidningsläsplattor.

Vid läggdags i sängen hon brukar drömma om sina manliga kusiner. Först och främst hon drömmer om Joonas, Misha och Jeesus. Hon ber den store Jesus att han skulle föra ihop henne med den lille Jeesus. Ju mer hon drömmer om lille Jeesus desto mer hon blir upphetsad och blir förtjust i honom. I sina rit- och skrivplattor hon gör egna logotyper för sig själva och för kusin Jeesus. Inom gula ellips hon ritar med rött deras bådas namnbokstäver; *JK69,9* samt *JK83,2 Too*. Hon blir så upphetsad eftersom deras bådas namn börjar med bokstaven J.

Så fort hon hör på radion den hetaste teknopop låten *All that he wants* av bandet *Tukipiste Ässä*, så hennes tankar går till kusin Jeesus eftersom bandets sångare heter likadant, eller nästan likadant; Jesus Berggren. Varje gång hon hör låten så hon blir mycket kåt. Jesus Berggren sjunger med brunstigt porrigt läte så Johannas och även andra tjejers äggceller börjar aktivera sig.

Av låten det finns även finsk version där tjommen sjunger mindre brunstigt som kanske beror på att hans mamma brukar lyssna bandets finska låtar. Så har musikjournalister sagt.

Tekno popbandet *Tukipiste Ässä* är grundats i Åbo år 1986. Grundarna är syskonen Jonna Jokern Berggren, Jesus Berggren och Leo Magnum Berggren samt deras nära vännen Ulla Tammivuori.

På jobbet Johanna har blivit förtjust i den unge ekonomitekniker Heikki Hattunen som jobbar på översta femte våning i ekonomikontoret. Hon inte vågar kontakta honom för hon är rädd att göra bort sig och sedan få sparken. Hon har också tittat lite grann på lunchrestaurangdelägare, ljushårige Måns Kallela.

Samma sak där också, hon inte vågar ta första steget eftersom restaurangen finns vägg i vägg med kopieringscentralen så att kopieringsteknikerna säkert skulle börja håna om hon skulle göra bort sig.

Då och då Raija brukar tjata att hon skulle komma hem till Johanna för att fika. Hon föreslår bland annat halv sju på kvällen men Johanna inte vill bjuda in sin arbetskompis eftersom hon är rädd för om Raija skulle berätta om händelser på sommarjobbet. Den andra orsaken är den evige glasögonrumban. Hon har gjort ett problem av sina egna brillor. Hon inte kan vara utan glasögon på jobbet och se sina jobbkompisar utan brillor och tvärtom på fritiden. Hon har ofta funderat om hon är den enda i världen med glasögonrumba. Även benämningen *glasögonrumba* dramatiserar för henne användning av lornjetter. Det är hon själv som har hittat på begreppet rumba för olika saker förutom den riktiga rumbadansen. Krånglande med glasögon beror på att hon inte har erfarenheter av kompisar. Hon avundas lillasyster som ofta får sina väninnor på besök samt hon umgås ofta med dem. Jaana-Mari är mycket social och kan tänka sig krama föräldrar och kanske även storasyster om hon inte vore så blyg med kramar.

Johannas kramblyg eskalerade sig på högstadiet då hon tvångskramade Matti och Monni.

Nu hon tycker att det var synd och skamligt att hon blev så förvirrad och vild. Inte heller i Villmanstrand hon tvångskramade någon fast pedagog Risto skulle så gärna ha kramat henne. Kanske även Nino och Rico skulle ha velat pussa och krama henne om hon skulle ha varit mer normal.

Visst de tyckte om henne sådan som hon var men hon kunde ha varit mer socialare och kramgodare, precis som hon brukar tänka nuförtiden och tycker synd om sig själva. Inte ens hon själv vet orsaken till kramblyghet.

Det kan vara sina rötter början av 2970-talet då hon som under femår hade kramat jämgamla kusin Justus på semester. Då hon var på hyrstugan vid Uleträsk. Mamma och pappa bad henne krama Justus medan de filmade med multimediekamera. Efteråt de har retat på skoj att hon hade kramat kusin Justus. Därför hon har svårt uttala hans namn även i andra sammanhang om andra personer som heter samma så hon får associationer till barndomens kram. Idag hon skulle vilja krama Jeesus, Joonas och Misha. Kanske hon kunde tänka sig krama även Justus men hon inte har sett pojken på länge samt han är gift med Diisa Jussila.

Några år sedan på semesterresan då man besökte hos Unski och Tellervo så där besökte även Justus och Diisa. Då Unski och Tellervo bodde utanför Sibbo i den lilla Hjallis byn. De hade en liten timmerstuga. Bakom stugan i den lilla skogsdunge Unski körde en åtting med en liten biogasdrivna motocrosscykel. Det är Diisa som hade smittat motocrossfeber i svärfar Unski. Hon brukar tävla i motocross. Den tiden Justus hade ryggbesvär så knappast han skulle ha haft lust att krama någon. Då Johanna tittade blygt sin kusin och hela tiden tänkte barndomens kramande. Hon tyckte att han är en hel del bort vissnat.

Unski och Tellervo har den senaste tiden bott i massa ställen som bland annat i norra Österbotten i den lilla Siktopp som är mer känd på det finska namnet Siikalatva. Nu de bor i östra Österbotten i den lilla orten Björkås. Deras vuxna barn bor kvar i Kervo förorten Kollbo.

Då Unski och Tellervo bodde i Sibbo så han hade en biogasdriven motorbåt med lustigt namn *Fiasko*. Tellervo bjöd en kort båttur för Anna och barnen medan Antti och Unski fiskade på stranden. Sådan tur det blev kortbåttur eftersom båten har sådant namn, precis som man skrattade så att bröstet hoppade. Antti och Unski fick bara två små mörtar som man släppte tillbaka i havet eftersom det var så små firrar samt Kivins inte brukar äta fisk på grund av döttrars fisk avsky. Jaana-Mari inte har fiskskräck medan hennes storasyster har enorm skräck för fisk.

Nästan varje dag på jobbet Raija Lillukka brukar fråga Johanna om hon kunde komma ikväll halv sju då Johanna är tvungen göra nödlögner att det inte går eftersom en kompis kommer då. Kompisen hon har namngett till Jill-Arthur Wetter. Hon inte känner någon som heter så. I början Raija trodde på henne men sedan Johanna började överdriva Jill-Arthurs egenskaper och sedan vita lögnen avslöjades. Då Raija skrattade ljuvligt och började ännu mer reta henne på skoj att hon kommer halv sju för att diskutera med mamma Kivinen angående om dotterns ljugande samt fråga vad är detta för vätska som strömmar i hennes huvud.

Av denna evighetsdiskussion Johanna blev inspirerat att börja diktera berättelsen om Jill-Arthur Wetter. Figuren hon gjorde till maffialiknande skurk som ordnar olagliga knark fester i Centstad i Skandinavien tillsammans med två amerikanska bröder. För annars Jill-Arthurs gärningar liknar på Johannas egna sysslor. Även Sparken från socialhälsocentralförvaltningen är med.

Hon har låtit Raija läsa berättelsen. Fru Lillukka tycker mycket om hennes berättelser och kunde tänka sig kopiera men det vill inte Johanna på grund av skrivande på sommarjobbet och sparken.

Häromdagen Jaana-Mari råkade hitta från storasysters dator Jill-Arthur berättelse medan denna var på jobbet. Jaana-Mari gissade att allting passerar på verkligheten. Så fort när storasyster hade kommit hem så lillasyster skrattade: "Nå, sket du på dig?" då Johanna frågade: "Vadå?" Jaana-Mari berättade att hon hade läst berättelsen om Jill-Arthur där kopieringsteknikerna hade pressat Jill-Arthur så att denna sket på sig. Johanna påstod att hela berättelsen bara är fiktivt och ingenting att göra med verkligheten. Senare hon sparade samtliga berättelser i lösenordskyddade mapp för att familjemedlemmar inte skulle läsa och hela tiden påminna om sparken.

Så länge tiden inte är mogen för lansering av berättelserna. Kanske då hon bor i egen lägenhet samt haft anställning många år.

En torsdagskväll Johanna råkade se brottsprogrammet Police-TV på den paneuropeiska TV2. I kvällens program efterlystes två kvinnliga pedofiler, Inkeri Pulliainen och Inger Bulle. Johanna blev chockat och komihåg att Inkeri är ju hennes pedagog från fyran i Villmanstrand. Då hade hon ingen som helst aning att Inger hade denna galna sjukdom. Johanna fick kalla kårar i sin rygg av rekonstruktionsvideo där kvinnor som liknar på Inkeri och Inger våldtar småpojkar och sedan dödar genom att hoppa jämfota på dem så att det hörs brakande ljud.

I tv-programmet berättades att dessa två pedofiler åker runt i Norden och smyger utanför skolor och daghem. De har kamouflerat en minibuss se ut som skolbuss och sedan kör skolbarnen till ödsliga skogsvägar där de utnyttjar dem sexuellt och därefter dödar.

Johanna och Marjo får tacka sin lycka att den tiden Inkeri klarade sig behärska sina sjuka lustar. Det ser ut att den senaste tiden kärringen har totalt blivit knäpp, heltokig samt hittat lika sinnade själskumpan, precis lika galen.

I programmet Police-TV efterlystes dessa två pedofiler eftersom de hade våldtagit och dödat flera barn. Medan Johanna tittade programmet så hon blev sugen att brumma och brummade som en björn. Mamma och pappa undrade på att vad detta är för något. De inte kom på tanken att vad programmet handlade om. De kommer inte ihåg dotterns pedagog på fyran men däremot Johanna kommer alldeles för bra ihåg Inkeri Pulliainen.

Om några dagar från programmet Johanna kunde säga till mamma och pappa att den där Inkeri var hennes pedagog på fyran i Villmanstrand. Då Anna och Antti kom ihåg att så var det. De frågade om den där kärringen hade gjort illa till henne. Johanna svarade att det har hon inte. Det stämmer. Antti funderade högt att säkert journalister överdriver saken och det är svårt att veta vad som är sant och vad är överdrift. Johanna är övertygat att allting är sant men inte kan göra någonting åt saken eftersom hon inte är ögonvittne till små pojks död. Bra det för annars dessa två pedofiliskor skulle döda henne. Johanna chockar mest att i rekonstruktionsvideon personer som spelar Inkeri och Ingers roll härjar utan tröja så att det lyser blåaktig nyans på deras bröst. Johanna själv skulle vilja kunna vara topless men detta skitärende torpederar hennes vilja att vara utan tröja.

Johanna äcklar mest den blåaktiga nyansen på pedofilernas hudar. Johanna blir gråtfärdig och brummig, lust att brumma, eftersom dessa fittors sannfinnars arsele pedofiler saboterar hennes läknings hopp av fläskrumban, precis som hon brukar svära tyst inom sig.

Om några veckor det berättades i samma tv-program att de båda pedofiler har blivit mördad i Kuusamo förorten inne i ett trapphus. Mördarna var Terrarister som hade tagit lagen i egna händer och hade tvingat Inkeri och Inger klä av tröjorna och sedan ligga på golvet i trapphuset och därefter terrarister hade hoppat på deras ryggar så att kvinnorna blev sönder mosade.

Detta blev för mycket för Johanna och hon var mycket nära börja brumma och spy.

Rekonstruktionsvideo verkligen var realistisk så att Johanna tappade nattsömn och fick brumma på nätterna. Brummande upphörde så fort mamma och pappa hade bett att sluta genast brumma.

Anna och Antti inte tänkte på orsaken till brummande fast de såg tv-programmet medan de grejade med sina mobiler.

Saken gör värre massmediers ständiga babblande om saken, speciellt nordiska tv och radiokanaler dagligen funderar att vad dessa terrarister heter. Polisen inte kunde gripa gärningspersoner eftersom eventuellt de är barn till poliser. Helt enkelt polisen i Kuusamo är jävig att lösa fallet.

Fast terrarister gjorde en bra gärning när de misshandlade pedofilerna till döds men ändå det är allvarligt eftersom man inte ska döda någon. Inkeri och Inger borde ha dömts av domstolen.

Så fort när Johanna hör till exempel i radionyheter namnen Inkeri och Inger så hon blir lust att brumma bort dessa irriterande namnen. Mamma och pappa blir mer och mer irriterade på grund av detta eviga brummande. Johanna klarar inte av att berätta orsaken till brummande. Hon inte vill sätta dessa skitnamn i sin mun. Hon får gåshud av Inkeris pappa, Raimo Pulliainen, eftersom han har varit mycket i massmedier och krävt att gripa dessa galna terrarister som han kallar för rena terrorister. Han har hungerstrejkat utanför Kuusamo polishuset. Massmedier utpressade federala polisen att fallet Pulliainen-Bulle bör utredas grundligt och kartlägga samtliga terrarister i norra Europa.

Det hjälpte inget annat än att från det stora polishuset i Bryssel skickade ut kriminalinspektörer till den lilla Kuusamo för att utreda fallet. Det utreddes vad polisens barn har gjort för något och var har de vistats på det aktuella datumet. Det tog flera år och i så småningom greps flera terrarister i Kuusamo. Då den gamle gråhåriga Raimo lugnade sig. På grund av hungerstrejken har blivit spinkig, innan han hade enorm mage så det var två flugor på samma smäll.

Nästa decennium Johannas brummande började minska. Mellan 2995 och 3004 det finns otaliga konflikter hos familjen Kivinen så att det är rena mirakel att Johannas, Annas och Anttis mentalhälsa är stabila men såklart det är en stor mental prövning. Johanna låter som en intagen mentalpatient utan medicinering så fort hon hör dessa skitnamnen. Hon får lipa och lova gröna skogar att inte brumma mer men förr eller senare dessa helvetiska brumningar har kommit tillbaka. Hon försöker brumma så tyst att mamma och pappa inte skulle höra men förgäves; de hör det minsta halsläte. Såklart detta irriterar även fröken Johannas halsmandlar.

Hon gråter tyst inom sig att fel saker hon minns alldeles för tydligt. Hon skulle vilja glömma bort denna skitfallet men det inte går på grund av det eviga malande i massmedier.

Hon klarar inte förklara för föräldrar orsaken till brummande. Kanske annars de skulle förstå och inte skulle vara lika arga om de skulle veta dotters dilemma. Det är synd att hon inte klarar av att uttala dessa två namn samt deras efternamn.

Då hon tittar etiketten på en bullpåse där det står på båda inhemska språk; *Pullia – Bullar*, så även detta förorsakar brummande. Hon klarar inte mer titta på navigatören Saint Petersburg trakten eftersom där finns provinsen Ingermanland som är på finska *Inkerinmaa*. Sådan tur att massmedier inte babblar speciellt ofta om denna provins. Många finner tycker att det känns häftigt att ha ingermanländska gener. Numera Johanna blir brummig så fort hon hör om ingermanländska snack.

Till Johannas och Rysslands harm på Ingermanland några invånare skulle vilja gå ur Ryssland. I så fall Johanna är på Rysslands sida för att det inte skulle bildas officiellt ett nytt land i Europa det vill sägas frön till nya brummande.

Anna har hörselskada som hon har fått på jobbet men dessvärre hör alldeles för tydligt dotterns brummande, även de dova brumningarna. Då hon går in i henens rum med e-cigaretten i mungipan samt ilska skrynkor i pannan och dånar: "Vad fan du brummar igen?" Varje gång Johanna gör en vit lögn att hon bara harklar sig för att reda ut grova halsen. Då mamma bara ruskar huvudet och säger lugnt: "Du får sluta med dessa dumheter och varför överhuvudtaget du brummar så där viset?" Då Johanna med röda kinder stammar: "Nä, vet inte, det bara är humor." Då mamma visar med handen gruppboende för funktionshinder som ligger andra sidan av lekplatsen och säger. "Man förstår så väl om man hör brummande därifrån men inte om en vettig ung kvinna börjar brumma som en jävla brumm-petter." och tänker tyst inom sig att vettig och vettig, det verkar inte så. Johanna börjar skratta: "Haha, jag inte kan vara brumm-petter utan en brumm-petra! Jag kan inte bli Petter eftersom jag saknar Petters utrustning, ska jag ta ner byxorna och visa?" mamma ruskar huvudet och suckar tungt: "Jag hoppas att du tar detta på allvar, du brummar väl inte på jobbet, hoppas inte!" Då Johanna med illrött ansikte svarar: "Såklart inte, jag inte är en gumse!" då mamma: "Hoppas det, för annars du skulle igen få sparken och hamna i dårhuset."

Efter en sådan tillrättavisning Johanna klarar bra avstå från brummande men så fort hon tittar på eller lyssnar på nyhetssändningar som handlar om Pulliainen-Bulle incidenten så det börjar ingen brumm-cirkusen. På jobbet hon klarar utmärkt att inte brumma fast radion är rattat på public service lokalkanal med heltimmes nationella nyheter.

Kanalen är före detta Radio Three Town som några år sedan bytte namn till Radio Häme för att låta mer som hela landskapets radio.

I radionyheter det ofta malas om fallet Inkeri och Inger samt deras bakgrunder. Detta är tufft för Johanna eftersom hon inte vill börja brumma på jobbet. All sannerligen Oili skulle bli glad och skulle försöka få bort med henne.

Istället för brummande hon brukar gå till handfatet och tvätta händer. Handfatet finns mittemot kontoret. Där inne brukar ofta sitta Roope och fakturera samt spela patiens med datorn.

Johannas handtvättande har blivit likadan vana som Oilis rethostande. Oili och Johanna verkar vara likadana på grund av deras sega ovanor. Oili har haft sin ovana mycket längre tid medan Johannas handtvättande har tillkommit nyligen, efter publicering av fallet Pulliainen-Bulle.

Handtvättande inte är lika irriterande än rethostande men däremot brummande på privat är lika irriterande. Egentligen det är bra att tvätta händer eftersom på postningsavdelningen man hanterar även pappers post med massa baciller samt vidrör e-postservers oljiga delar.

Johanna är mycket förnuftigare än sin kontaktperson och klarar hålla ljudliga ovanor inom sig, i alla fall på jobbet men synd att det klarar hon inte hemma. Däremot Oili inte klarar att inte riva sin hals.

På grund av brummande Anna och Antti inte vågar än låta henne flytta hemifrån. Även Johanna själv är förbannat att den där fittans Inkeri tappade kontrollen samt även andra pisspälsar dödade skitstöveln, precis som Johanna brukar ofta fundera medan hon sitter i sitt rum och väntar tills datorn operativsystemet *Door95* har startat. Så fort operativsystemet har startat så hon klickar på dikteringsprogram *Word Talk* ikonen. Det är precis som den välkända ordbehandlaren men istället för skrivande man kan tala in ord för ord. Visst man kan även skriva. Johanna är tvungen diktera med dämpat röst samt skriva för att mamma och pappa inte skulle höra. Då de skulle komma in i rummet för att se vad är det som dottern sysslar på med och skulle påminna att hon inte skulle skapa skrönor på jobbet. Anna och Antti är livrädda att dottern igen skulle få sparken. Det kan bli när som helst.

Anna och Antti inte vet att dottern har uppfört sig korrekt på jobbet om man inte räknar busande med kopieringsteknikerna men det är helt acceptabelt eftersom Raija och Leena är likasinnade busar, lika barnsliga som Johanna. I Jockis socialhälsocentralförvaltningen de inte ville förstå henne och hennes bus. Detta berodde på att klagomålen kom utifrån. Knappast hon skulle ha fått sparken enbart på grund av fisande. Allt detta Johanna brukar fundera i för sig själv och varje gång får en droppe i ögonkanten.

Det närmaste psykiatriska sjukhuset finns i Restala i Jockis, närmast Forssa kommungränsen, vid grenen av floden Loimijoki och Loimi kanalen. I norr det finns Vargholms läsplattfabrik som man håller på och lägger ner på grund av hårdkonkurrens.

Den senaste tiden det har lagts ner avdelningar och verksamhet på Restala sjukhuset på grund av besparingar. Man planerar att bygga bredvid en ny sjukhusbyggnad eftersom de gamla är många år på nacken. Byggnaderna är K-märkta så de inte får rivras.

I några byggnader där psykiatrin har lagts ner det har flyttat och håller på och flyttar småföretag som bland annat businesshotellet *Hotel Herne*. Byggnadens ursprungliga namn är Dr. Herne huset där bodde psykiatriska sjukhusets förste överläkare Gulliver Herne.

I Hotel Herne finns en mini spa med bubbelpooler där man kan sitta och beundra karibiska kulisser. Inom sjukhusområdet på Restala det finns kvar psykiatriska öppenvård. Så kallade svåra patienter skickas till Niuvanniemi psykiatriska sjukhuset som har blivit enorm, Finlands största psykiatriska. Sjukhus, inte bara inom rättspsykiatrin utan även allmänt med vård av psykiatriska sjukdomar.

Nuförtiden på psykiatrin man binder fast svåra mentalpatienter precis som förr i tiden samt sticker sprutor i rumpan. Man var illa tvungen gå tillbaka till det gamla på grund av växande våld och oroligheter i samhället. Öppenvård gav inte den önskat resultat utan inspirerade högerextremister så man var tvungen gå till gamla metoder.

Någon högerpopulist har föreslagit att funktionshindrade man på nytt skulle låsa in i anstalter men så långt man inte vill gå nu när äntligen funktionshindrade har integrerats i samhället. Funkisar inte är tokiga, precis som kloka och pålästa brukar allmänbildade populisterna.

På psykiatriska sjukhusen har mjuka runda rum där svåra psykiatriska patienter får vistas för att de inte skulle skada själva och sin omgivning.

Anna och Antti fruktar om dottern skulle förlora vettet på grund av den eviga brummande och hamna i Restala. Detta skulle vara kulmen, precis som Anna brukar tänka medan hon lagar mat och samtidigt får höra slumpmässiga brummande från dotterns rum.

Ibland Johanna har funderat att hur det skulle kännas att vara tokig och hur blir man tokig? Hon har frågat mamma och pappa att hur känns att vara tokig, då mamma svarar att själv man inte känner det men omgivningen upplever och känner sig det.

Just nu Antto och Anna får uppleva dottern dagliga brummande, irriterande halsslåte som är så pass ljudligt att den hörs alldeles för tydligt i samtliga rum i deras villa.

Föräldrarna är oroliga om dotterns framtid, hur det skulle gå då hon skulle bo i en egen lägenhet? Det vill de inte ens tänka sig.

Johanna själv har funderat på att den bästa medicin mot fallet Inkeri-Inger skulle vara pojkvän men hur i sjutton hon skulle lyckas få en sådan och var finns han, som hon funderar dagligen.

Den dagliga arbete har blivit bra medicin mot fallet Pulliainen-Bulle eftersom då det inte är bra att brumma om man inte vill ha sparken.

Enda nytta av sparken i Jockis samt glasögonrumban är att hon inte vill brumma då hon har brillor på sig det vill sägas inte göra samma saker som hemma utan glasögon.

På jobbet hon hör ofta från radionyheter om fallet så hon går till tvättstället och tvättar händer.

I för sig detta är mycket bra på grund av mycket baciller i internkuverten.

Hemma det har blivit vana att lyssna riks och nationella nyheter. Johanna är en riktig nyhetsnarkoman. Nu det känns tungt eftersom hon inte kan veta i förväg vilken nyhetssändning handlar om skitfallet. Då hon tittar nyheter ensam och man börjar babbla om fallet Pulliainen-Bulle så hon börjar brumma och pekar nyhetsuppläsaren med sina fingrar som om de skulle vara pistoler. Sådan tur att nyhetsankarna sitter bakom tv-rutan och inte inne i Kivinens vardagsrum samt Johanna inte har riktiga skjutvapen. Man inte kan skjuta med fingrar.

Direkt efter jobbet, klockan 16, på den nationella EBU Radio2 kanalen det är kajanaländskt magasinprogram som börjar med nyheter. Kivins brukar lyssna denna sändning medan de äter middag. Sist det är mycket löjligt barnprogram där babblar journalisten Tomi Rouhe. Ofta han brukar vara i rollen av överdriven hare som pratar mycket irriterande, till och med mer irriterande än Johannas brummande. Därför Antti och Anna brukar stänga av radion då barnprogrammet börjar. Ofta i nyheter det babblas om fallet Inkeri-Inger så att Johanna skulle vilja stänga av radion men det går inte eftersom mamma och pappa vill lyssna på nyheterna. De har börjat undra på att varför nyhetsnarkomandotter inte längre vill lyssna på kajanaländska nyheter. De inte tänker på vissa nyhets ämnen.

Klockan 16 Johanna och Jaana-Mari äter dagens andra varmrätt medan för föräldrar det är dagens första. På lunchtid Anna eller Antti brukar äta bara smörgås eftersom de vill banta. Anna brukar ofta skoja att kvinnor alltid bantar. Detta hon har lärt sig från syster Siiri som tidigare på jobbet hade skojat om kvinnornas bantande.

Varannan vecka Anna och Antti är i morgon- och kvällsskift. Detta är från mitten av 2970-talet för att slippa lämna döttrar till dagmamman eller barnparkering. Början av samma decennium man försökte vänja den lilla Johanna att vara en kort stund hos dagmamman men det gick inte alls. Hon bölade hela tiden. Dagmamman fanns i huset bredvid, på Kuskigatan i Eurola.

Nu Johanna brukar gråta och ångra inom sig att hon hade råkat se Police-TV sändningen med den obehagliga rekonstruktionsvideon. Om hon inte skulle ha sett så nu det skulle vara lättare att höra pedofiliskors skitnamn, precis som hon brukar tänka.

På grund av risken för babblande om skitfallet, Johanna har börjat äta snabbt en mindre portion för att slippa utsätta sig för skitnyhet. Så fort hon hör namnen Inkeri, Inger och Raimo även i andra sammanhang så hon blir sugen att brumma. För henne dessa namn har förorenats. Hon tycker att det är synd att den välkända kajanaländska sexolog Inkeri Kanttura har skitnamnet. Så fort hon läser kajanaländska kvällstidning och ser detta namn så hon börjar brumma på grund av associationer. Inne i sitt rum hon försöker brumma tyst så att mamma och pappa inte skulle höra. Till Johannas harm namnet Raimo är mycket vanligt namn och förekommer ofta i publikationer som handlar om Vattula historia. I centrala Vattula det finns en kort gatstump som heter Inkerinkatu så att hon inte klarar utforska sin födelsestad med hjälp av navigator.

Varje vardagskväll, kvart i sex, det är korta kajanaländska tv-nyheter på nationella EBU TV2 kanal. Eftersom språket är kajanaländska så där det ofta babblas om fallet Pulliainen-Bulle. Kuusamo ligger på gränsen mellan Kajana och Lapland.

Johanna har börjat titta mindre dessa tv-nyheter fast hon skulle vilja fortsätta att titta och höra sin hemdialekt. I kajanaländska tv-nyheter man brukar ofta visa upp rekonstruktionsvideo från Police-TV. Dessvärre nyhetsankaren i kajanaländska tv-nyheter heter Inkeri Tekele, en ung kvinna med tjockt ansikte och igelkottsfrisyr. Så fort hon ser henne så hon pekar henne med pistolformade fingrar och säger bang. Sedan hon sänker ljudet så hon inte hör om skitfallet.

Pappa har berättat att Inkeri Tekele kommer från Vattula så det finns en stor risk att det skulle bli skitassociationer även till Vattula. Som motreaktion hon brukar erotisera Vattula genom att tänka kusin Joonas. Detta hjälper så länge hon är hemma i Forssa men på semesterresor hon blir stressad då hon är hos morbror. Hon är livrädd om kusin skulle komma. Hon har hört att ofta Joonas har frågat sin pappa att när Kivins kommer. Detta upphetsar henne men klarar inte önska att Joonas skulle komma hos Eeka samtidigt. Hon älskar sin kusin så mycket att det gör ont. Hon har dikterat massor av sexfantasier om Joonas. I ena berättelse han rymmer från svävarbrädkollo till en öde ö. Till samma ö faller även flygplan där Johanna med sina föräldrar reser mot Vattula. Mamma och pappa befinner sig i passagerarkabin medan Johanna ör i toa längst bak. I berättelsen toadelen faller ner till samma ö där Joonas befinner sig i och sedan kusinerna utövar passionerad sex. Även mamma och pappa blir räddat men passagerardelen faller lite längre borta i samma insjö. Medan hon dikterar berättelse så hon blir upphetsad så att äggcellen aktiverar sig. Färdiga berättelsen hon lade på sin hemsida i en krypterad mapp för att nära anhöriga inte skulle se den. Såklart kusiner kommer in i hennes berättelsemapp i fall de vet om det.

Johanna tycker synd att hon inte klarar läsa sexolog Inkeri Kantturas sexspalt för att veta mer om ämnet. Sådan tur att i Finland finns även andra sexologer som till exempel Ylermi-Markus Tomppala och Mauno Iivarinen.

Till hennes harm fru Kanttura är kajanaländska kvällstidningsläsplattans officiella sexexpert. Hennes idéer citeras även i övriga nationella tidningsläsplattor.

Johanna brukar varje söndagsmorgon åka till stadens centrum för att ladda kajanaländska kvällstidningsläsplattans helnummer. Dessvärre läsplattan inte går prenumerera eller ladda från nätet samt filtrera bort namnet Inkeri Kanttura. Läsplattorna har ersatt papperstidningar. Det har blivit billigare att tillverka.

Innan hon fick körkort så hon tog sparkbrädan till centrum för att ladda tidningsläsplattan. Då hon hade lite bättre kondition men nu kondition har blivit en aning sämre samt hon har fått extra kilon. Ju äldre hon blir desto mer mage växer. Mamma brukar tjata till henne att hon skulle börja motionera. Hon kunde brumma på motionsslingan i Hietala skogen, har mamma föreslagit till henne. Egentligen det inte skulle vara så bra eftersom där det brukar lunka mycket folk som skulle säkert bli rädda. Såklart hon kunde gå från motionsslingan lite längre bort i skogen och brumma så att all brunnings lust skulle försvinna. Dessvärre Johanna är alldeles för lat att börja motionera. Ofta ute på stan hon brukar halvspringa eftersom hon alltid är halv stressat, en riktig stressflicka. Stressat för ingenting. Detta är en del av hennes funktionshinder, kanske mycket lindrig ADHD, lindrigare än ADHD Light.

Johanna försöker titta mindre nyheter men det är svårt eftersom hon inte vet vilken nyhetssändning handlar om skitfallet. Hon inte vill hamna i nyhetsskuggan, bara vara i nyhetsskuggan av fallet Inkeri-Inger. Mamma och pappa ofta undrar på att nyhetsnarkoman dottern inte längre vill se tv-nyheter. Hon brukar förklara att det babblas alldeles för mycket våld och politikerbråk.

Johanna irriterar sig Finlands medieminister Martti Susisalo som representerar Workers Partys vänsterflygel. Han är mot kommersiella radiokanaler på DAB-nätet.

Johanna önskar att den nygrundade centraleuropeiska Radio Poolia skulle komma även till Finland. Visst man kan lyssna på nätet men DAB-nätet skulle vara praktisk.

Johanna har blivit trött på Radio Luontoilta och dess torra programutbud. Kanalen har blivit enformig, det mesta scientologers program samt eviga tjugitiga finska schlagers. Ibland hon har lyssnat på Jukeboxtime på Radio Luontoilta där det spelas gamla finsk-amerikanska klassiker samt minns vemodigt forna USA.

Programmet som Pertta ledde, har lagts ner på grund av bristande intresse. Ibland Johanna har lyssnat på ett kajanaländsk kyrkliga program där det informeras om Forssa kajanaländska församlingens verksamhet. Kajanaländska Gudstjänster hålls i Lexus kyrkan.

En sak gläder Johanna, nämligen i Radio Luontoilta det babblas inte om fallet Pulliainen-Bulle eftersom kanalen inte har nyheter. Bara synd att programutbudet har blivit snustorr. Egentligen Radio Luontoilta är ett närradionätverk; på natten stationen samsänder Nonstop musik på samtliga frekvenser i södra Finland. Nattsändningar sänds från Esbo.

Luontoilta är en privat närradio medan den offentliga närradion i Forssa är ännu mer torrare som sänder det mesta politik och klassisk musik.

Ibland Johanna brukar lyssna på EBU Radio4 Häme men dessvärre där finns aktualitetsprogram eftersom det är ju Public Service, myndighetskanal, Radio Suomis arvtagare.

Sådan tur att i det kajanaländska magasinprogrammet man inte babblar om skitfallet, precis som Johanna brukar tänka. Programmet började på slutet av förra decenniet då radiokanalen hette Radio Three Town.

Johanna väntar såsom stigande måne att Radio Poolia skulle börja sända även i Finland på DAB. Detta kommer inte hända så länge när Workers Party sitter i finländska senaten. Medieminister Martti har pressat senator Yrjö Perala att stifta ett så kallat stopplagen för nya kommersiella radiostationer för att folk skulle lyssna istället på Public Service det vill sägas partiets propaganda skulle komma fram.

Om några månader efter valet Finlands senator var Ilmari Kallela men sedan han pensionerade sig på grund av några misstag.

Hösten 2994 i Tallinn det inträffade varuhusbranden. Direkt efter branden Finlands senator blandade sig i grann delstatens ärende att brandorsak bör utredas grundligt.

Estlands senator blev ledsen i sinnet och sade rakt ut: "Finne senator, sug kuk!" Detta förorsakade himla medicirkus i Finland och i Estland.

Ilmari var tvungen avgå och pensionera sig för att partiet inte skulle ha en börda. Det här inträffade olyckligt, direkt efter folkomröstning om Global Union. Ilmaris sekreterare, Moona Kermala, bestämde sig fortsätta som Yrjö Peralas sekreterare eftersom hon har så länge folkets förtroende. Ofta i pressmöten hon brukar blinka sina kraftigt sminkade ögon. Workers Party börjar vara vilse som beror på statsministermordet. Före mordet Workers Party ofta brukade samregera med The Left Party i hela federationen och hade socialiseringsplaner. Nu Workers Party är tvungen hålla sig på gyllene mittenvägen både på federala och på nationella plan. Under sin korta tid som senator Ilmari Kallela hann skapa fallskärmsavtalspraxis i finska ämbetens och storföretag. Yrjö Perala hoppade i enorma Ilmaris smutskastade stövlar. Han verkligen har det tufft på grund av stödpartierna The Left Party och The Greens som brukar vakta honom som en falk för att Workers Partys politik inte skulle gå för mycket höger. Yrjö inte vågar heller gå för mycket till vänster eftersom han fruktar Uno Cactus öde. Nästan samma sak även i Skandinavien där systempartiets senator Patrik Småsko är livrädd för opposition men är en aning modigare eftersom där Workers Party har majoritet i senaten. I Finland partiet hade det tur att äntligen partiet Basic Finns föll nedanför 4 % spärren så partiet inte längre har inflytande. Direkt efter valet Basic Finns partiledarduo, Yana och Pertta, avgick. Efterträdare blev spinkige Vilho Viivinen, mannen med brunt igelkottsfrisyr. Partiet har brant nerförsbacke eftersom Vilho inte är speciellt smart, bara viftar sina händer medan han pratar. Det ser ut att det är färdig jublat, precis som andra partier brukar vädra. Istället för Basic Finns det är på gång att bli ännu mer vildare främlingsfientliga, öppet rasistiska folkrörelser som vill skapa ett stor finsk-ugriska rike från Ishavet i norr till Ungern i söder.

Samma sak även i Skandinavien där populistiska Skandidemokraterna och Sannskandinaver håller på och förenar sig för att bli större. Det lutar att det nya partiet kommer att hetta Sannskandinaver. Partiledare, huvudjehu är en korpulenta Tina Klang.

Basic Finns förra eldsjälén Pertta Kallelas sommarlandsprojekt i Valkeakoski blev fullt fiasko och gick i konkurs. Orsaken är ägarinnas politik. Hon inte borde ha gått med i politik. Konkursbon köptes av Valkeakoski kommun.

Just nu den europeiska statsminister heter Ilmari Saarela som representerar The Left Party. Han blev återvalt år 2994 men partiet inte fick lika stor majoritet som under Uno Cactus tid. Ilmari inte vågar längre fortsätta Cactus socialiseringspolitik utan är illa tvungen samarbeta med Workers Party och The Greens. Samma dilemma även i samtliga delstater. Numera i hela federationen valet hålls samtidigt för att man skulle slippa politiska krockar.

Den europeiska president är korpulente Martin Achtung som före presidenttjänst har jobbat som hälsoexpert i Sydamerika och gjorde en omfattande social- och hälsoreform. Nu en likadan reform borde göras även i Europa. Politiker inte vet hur reformen ska se ut och hur mycket ansvar ska man ge till privata omsorgsföretag. En sak man är ense, nämligen omsorgen för de funktionshindrade bör privatiseras och utbildningsbolag Suner AB vore lämplig till detta.

Johanna har det tufft nämligen vissa pedofiler har börjat kräva att legalisera pedofili inom hela Global Union. Sådan tur de flesta är mot denna galna och sjuka idé. I partiet The Greens har en pedofiliflygel för att driva lobbyverksamhet i den stora Global Union parlamentet. Sådan tur att dessa gröngölingar inte har majoritet.

En dag i oktober Johanna bestämde sig byta bil eftersom batteriet pajade i somras samt bil värdet börjar minska på grund av rostangrepp. Hon diskuterade om bilbytet med pappa som först försökte hejda henne att bilen är trots allt ny och den har nu ett nytt batteri samt även nya bilar rostar sig.

Sedan pappa kom på andra tankar då han kom på att en mindre bil skulle förbruka mindre ström så den inte behövs laddas lika ofta. Så Johanna och Antti åkte till Volkswagen återförsäljare, på Kardanvägen för att titta bilar.

Volkswagen bilhandel nyligen kom tillbaka från Poppila i Jockis i sina ursprungliga lokaler på Kardanvägen samt till Jockis centralorten. Anledning var att Poppila Three Town Center är alldeles för långt borta. Först det var tanke att bygga dit stora köpcentraler men dessvärre Ylicity i Forssa och Torppi i Loimo lockade kunder.

Volkswagen butikens gamla lokaler i Poppila renoverades om till en mindre köpcentra så man försöker med småskaliga shoppingcentra. Där öppnade lågprisvaruhuset Global Price samt enorma mataffär Gunwood's Cash som ägs av fredsörmedlare Oscar Gunwood stiftelse. Till Johannas stora harm i Poppila finns S-L Safety lokalkontor.

Johanna blev förtjust i en röd Volkswagen Boule som har blivit riktig poppis den senaste tiden runt omkring i Europa. Bilen förbrukar lite ström. Johanna valde elbil eftersom en sådan är härligt tyst medan biogasbilar har irriterande prutt-prutt läte, i alla fall enligt henne. Hon och pappa snackade med försäljaren och ställde frågor om bilen. Den låter fint så hon bestämde sig välja detta märke. Bilen hon får slutet av november eftersom den är splitter ny. Hon bestämde sig att inte säga ett ljud på jobbet att hon hade bytt bil för då arbetskompisar skulle ha börjat kalla henne för krösus.

Nu före bilbyte hon bör köra extra försiktigt att den gamla bilen inte skulle skadas för då värdet skulle minska och hon skulle få betala mer. Som mirakel hennes bil har klarat sig utan repor fast hon kör utan glasögon. Detta har blivit en vana eftersom i uppkörning hon inte hade sina brillor. Såklart mamma ruskar huvudet att det är makalöst att den halvblinde kör bil.

En fredagskväll i november Johanna bestämde sig göra snabbvisit hos Raija eftersom hon ofta brukar tjata att när hon kunde komma och ta fika hos henne. Vid hem dags Raija brukar ropa som standard till Johanna: "Vi ses halv sju på Bevingadevägen 6!" Varje gång Johanna vänder sig om och ber inte komma.

Raija bor i Vargholm som boende kallar för egen kommun fast den tillhör i Jockis kommun. Raija och hennes sambo Martti bor i ett tvåvåningshyreshus på Lärovägen 10 K. Martti arbetar som webbmaster på lokala tidningsläsplattan.

Johanna hittade lekande lätt adressen Lärovägen 10, mitti området. Tvärs genom området det går tågbanbron mellan Tavastehus och Björneborg. En gång i tiden Vargholm hade egen tågstation men den är numera nedlagt.

I korsningen av Gamla Tammelavägen och Östravägen det är Vargholms största varuhus-järnhandel. Öster om korsningen Östravägen blir Lillskogsvägen som går mellan Halleskog och Hunneskog och svänger norr om Hunneskog mot Tammela.

Häromdagen det hände en rolig incident på järnhandel-varuhuset i Vargholm nämligen Anna bestämde sig prova en talande smart personvåg som skrek högljudd; 105,0 kg. Då hennes pannlugg reste sig upp och tittade omkring att ingen hörde. Hon inte väger så mycket så vågen var säkert fel inställd. Här och med hon började undvika offentliga vågor. Vågen i varuhuset skrek på riksfinska. Då Johanna hade hört om detta så hon tänkte i för sig själv att det vore intressant veta vad vågen skulle ha sagt om Raija skulle ha stigit på vågen, säkert vägningsapparaten skulle ha gått sönder. Om detta hon inte vågar säga till sin arbetskompis. Johanna började skoja till mamma att en sådan våg vore kul att ha hemma. Då mamma fnyser: "Helvete flicka, vi ska inte ha ett sådant sanningshorn!"

November fredagskväll Johanna genade genom en liten gräsmatta till gästparkeringen på Lärovägen. Hon inte orkade köra runt officiell väg. Gräset var blött och lerig på grund av höstregnet. Bilbakluckan blev lerig. Sådan tur Raija inte såg detta för annars hon skulle säkert ha hånat att det är jävligt att man våldtar gräsmattan så det kan bli hyreshöjning. Huset på Lärovägen ägs av allmännyttan i Jockis.

Johanna parkerade bilen på besöksparkeringen och sedan lade på sig glasögonen. Raija är vana att se henne med brillor. Sedan hon gick till mittersta K-trappan. Raija och Martti bor på bottenvåning. Johanna tryckte dörrklockan med darrande finger. Då hon hörde fin melodi och hundläte från lägenheten, en liten hund tänkte hon. Snart den smale kortbrunnhåriga Martti öppnade dörren och hade en brun tax i famn. Johanna presenterade sig. Raija hörde hennes röst i vardagsrummet och ropade: "Kom in Johanna-pohanna!" Johanna tog av röda högklackade skor och ställde dem utanför dörren eftersom hon hade fått i sig i modersmjölken att man inte ska gå in med ytterskor då man är på besök hos folk. Hon gick med strumporna till vardagsrummet i höger sida.

Arbetskompis satte på bruna skinnsoffan i vardagsrummet och hade på sig den samma gamla vita trasiga T-skirt som hon brukar ha på jobbet. Hon hade i fötter vita tennisstrumpor med text; Lenita. Raija hade grogg glaset mellan sina bröst. Hon bad henne sätta sig ner på tvåsitsiga soffan bredvid. Hon satte sig försiktigt på soffan som om den vore av glas. Hon var spänd eftersom detta var den första gången hon var på besök hos en arbetskompis. Föräldrarna inte vet att hon är hos jobbarkompis. De förmodar att hon är på Ylicity köpcenter precis som hon brukar göra på fredagskvällar.

Senast i Villmanstrand hon besökte hos en kompis. Detta hon har tänkt otaliga gånger och får tårar i ögon kanten. Hon skulle så gärna besöka igen hos gotter Backman men dessvärre det är långt till Villmanstrand samt hon inte vet om tjommen har en lesbisk som flickvän. Så brukar hon ofta tänka i för sig själv. Hon skulle vilja vara Ninos lesbiska.

Bredvid Johanna hoppade taxen Gabo som viftade svansen och slickade Johannas armar.

Martti satte sig bredvid sin sambo på den fyrsitsiga soffan.

Teven gick en estnisk kanal där det grejades med björkpinnar för något ändamål.

Nuförtiden i södra Finland syns estnisk tv och i norra Estland syns finsk tv.

Raija tyckte det var rena miraklet att denna lustiga blondin kom på besök.

Om tre kvart Johanna reste sig upp och sade att nu det är dags åka hos kusinpojke.

Raija undrade att vad en sådan kusinpojke är då Johanna svarade: "Jo, han heter Misha!"

Raija blev skeptisk att det kan vara vit lögn, kanske pappa Kivinen väntar i bilen.

Vid utgången Raija visade Johanna sitt nya lasergevär som hänger på hall väggen. Gevären hon använder i jaktskogen.

Raija är med i en jaktgrupp där samtliga är kvinnor. Varje höst de jagar älgar i Hunneskog naturreservatet för att älgstammen skulle vara lagom stor. Ibland de jagar även i Halleskog men där man måste vara försiktig för att inte skjuta konstgjorda blåugglor.

Lasergevär fungerar precis som laseruppskärare men laserstråle når längre och därför den är mycket farlig.

På väggen i hallen hon Raija och Martti det hänger också ett älghuvud med lysande ögon. Det har monterats LED-lampor i ögongropen som tänds så fort det kommer nära en levande varelse.

Johanna tyckte att älghuvudet var otäck. Hon öppnade ytterdörren och lyfte upp handen: "Okeido, nu det blir besök hos kusinpojke, vi ses på jobbet på måndag!" Denna gång Raija inte sade halv sju eftersom klockan var lite över åtta på kvällen.

Johanna åkte raka vägen hem eftersom snart det börjar sångtävling på den nationella TV4. Som programledare är välkända Lasse Saari. Det ryktas att tjomme har på sina ungdomsår spelat piano med sitt könsorgan.

Varje vardagskväll Johanna brukar sitta fastklistrat framför teven och följa en TV-såpa som handlar om tvillingar som blir separerat då de är nyfödda. Tjugo år senare de möts av slump och blir kära utan att ana att de är syskon.

Johanna blir upphetsat av serien eftersom då hennes tankar går till kusiner Joonas och Jeesus fast de inte är hennes syskon men släktingar i alla fall. På någon anledning Johanna blir upphetsat av inavel, tänk om man skulle ha en sexig bror, precis som hon brukar tänka för sig själva. Detta hon inte säger högt eftersom hon vet att detta är mycket sjukt. Hennes sexfantasier är sjuka.

Hon har dikterat dämpat röst många av sexfantasier om Joonas, Jeesus och Misha. Därför dessa namn har blivit starkt erotiserade i hennes tankar. Samtliga sexfantasier hon har lagt på sin hemsida i en dold mapp. Bara kusiner har åtkomst till berättelsesidan. Hon blir kåt av tanke om manliga kusiner skulle hitta berättelsemappen och bli löpska och sedan komma hos henne för att jucka.

Hon drömmer om söta finnhanar som skulle hämta henne hemifrån. Såklart så blir inte, det vet även hon men ändå hon drömmer om detta.

Manus till tv-serien kommer från mediebolag Allan Medias idébank dit vem som helst får skicka berättelser och anonyma bilder som används i framtida tv-serie och filmproduktioner.

Johanna inte vet om detta och det är synd. Säkert det skulle bli mycket roliga filmer av hennes texter.

Onsdagskvällar det är en annan TV-såpa, som handlar om fiktiva förort och dess idrottshall i Villmanstrand.

Serien upphetsar Johanna på grund av associationer till gotter Backman samt till herr Järvimerkki som bor andra sidan av gränsen.

Lördagsmorgon pappa märkte att dotterns bilbaklucka var lerig och frågade henne att var har hon kört. Johanna rodnade och påstod att hon hade tagit en bilrunda i Halleskogs grusvägar för att kolla blåugglor. Pappa tvivlade denna förklaring eftersom knappast man ser några ugglor i mörker. Han förmodar att dottern hade kört i dike eftersom hon kör utan glasögon. Huvudsaken är att det inte har blivit några skador, tänkte Antti, eftersom snart det är bilbyte.

Han bad dottern tvätta bilen för att den skulle vara ren före bilbyte.

Johanna tvättade bilen i automatvätt hos Shell. Macken ligger bredvid Niina Luotola gymnasiet, i korsningen av Älgmossegatan och Nya Tammelavägen.

Inne i tvätthallen tvätt robotar tvättar bilar så rena att renare inte kan bli. Medan maskinerna tvättar bilen så bilförare kan fika inne i kaféet inne i macken. Såklart gottgrisen Johanna fikade. Hon köpte jättegoda bakelsen Kärleksmums.

Så fort hon hör ordet gott så hennes tankar går till gotter Backman och blir stenkåt. Hon själv kunde ha öknamn *gotter Kivinen*.

Efter bilvätt hon åkte till Ylicity köpcenter bara för att titta runt. Eftersom hon bor kvar i föräldrahemmet så hon inte behöver veckohandla, det gör mamma och pappa.

På Ylicity hon gör varje gång en runda i stormarknader Coop Huom! och K Suora. Hon brukar kolla tidningsläsplattor samt romanläsplattor. Hon brukar också kolla på elektronikavdelningen. Hon är intresserad av stereoapparater. Till slut hon kolla godishyllorna och köper oftast Nougat choklad. Hennes älsklingschokladmärke är skandinaviska *Farsan Blå*.

Hon tycker att Fazer Blå är alldeles för mjukt medan Farsan Blå är härligt hård och tjockt.

Godistillverkarna Fazer och Farsan tvistar om varumärken. Fazer påstår att Farsan har plagierat Fazer Blå choklad medan Farsan hävdar att Fazer inte har någon som helst rätt att registrera färger.

Nästan varje gång när Johanna befinner sig på Ylicity köpcenter så hon köper data- och robottidningsläsplattor. Papperstidningar skulle vara billigare men hon tycker att läsplattor är bekvämare eftersom där det finns text och ljud samt videoklipp.

Läsplattan man kan köpa eller ladda om så det blir uppdaterat innehåll. Man bara sätter en gammal läsplatta i laddningsdockan och väljer önskat innehåll. Varje förlag har sina egna läsplattor med egna operativsystem. Sedan man matar in det federala betalkortet *Plus Card* i kortläsaren så betalning sker direkt från bankkontot. Plus Card fungerar även i Afrika.

Om man inte skulle mata betalkortet i kortläsaren så kassaautomaten inte öppnar porten. Om man försöker öppna porten i våld så en stålnätbur kommer från taket så man hamnar bokstavligen i buren. Butiksväktare kommer med sina rykande batonger.

I mindre affärer det kommer stålnät framför ytterdörrarna så att tjuven inte kan gå ut innan hen har betalat eller personal har larmat polisen. I stormarknader istället stålnätbur fångar personen som vägrar betala.

Om man på misstag glömmet betala så man ska lugnt invänta butikspersonal eller väktare så man kan utreda det hela. Det är få som glömmet betala eftersom man vet om bur eller stålnätssystemet.

Slutet av november Johanna fick hämta nya bilen. Den är häftig; enklare automatstyrning och vindrutevärmare som gör att bilrutorna är is- och imfria. Bilen har också mörka rutor men inte så mörka att hastighetskameror inte kunde fota föraren. Automatstyrning har farthållaren men manuellt det är stor risk att man kör för fort eftersom farten inte känns. Färden är jämn och inte heller däckljudet hörs inne i bilen.

Jaana-Mari har fortfarande Brandia900X hybrid personbil. Även hon har planer att byta bil men dessvärre inte har råd. Hon studerar sista året på Forssa-Loimo högskolans elektrolinje och inte har inkomster. Hon är lyckligt lottat eftersom bor kvar i föräldrahemmet samt mamma och pappa betalade högskoleutbildningar så hon slapp ta studielån.

Direkt efter högskolan hon ska leta efter arbete som motsvarar utbildning och sedan köpa bostadsrättslägenhet, en insats, helst från innerstad. Hon såsom många andra stamfinnar inte vill bo i Eurola, Lexus eller Hillo eftersom där det bor massor av etniska marginaliserade invandrare. Jaana-Mari inte är rasist men inte heller vill att bilen skulle bli bränt.

Hemma Kivinen brukar kalla invandrare för svartingar ibland Anna kan kalla dem för svartskallar men oftast som svartingar eftersom detta låter en aning snällare. Johanna och Jaana-Mari kallar flyktingar för lakritsclowner. Antti på sin tur kallar dem för svartingar och de mörka.

Som julklapp Johanna fick splitterny MBD-dator med större hårddisk än hennes nuvarande MBD/PS1. Nya datorn är namnlös det vill sägas byggt av olika delar som lillasyster hade lyckats hitta från en databutik som ligger i centrala Forssa på Brudgatan vid torget.

Johanna gav till pappa som julklapp nya sandaler eftersom de gamla hamnade i Väneren. Till mamma hon gav läsplattan med söta nöjesrobotbilder. Man kan köpa från bokhandeln tomma läsplattor som man själv kan fylla med material precis som klippböcker förr i tiden. Johanna också gav till mamma en vacker mikrovågsugnskupa som hon hade fyndat från höstmarknaden. Hon gömde kupan i bilbagaget. För att mamma inte skulle se den. I samband med bilbyte hon snabbt flyttade den i den nya bilen. Johanna gav till lillasyster en humoraläsplatta.

Johanna trivs bra på postningsavdelningen på stadshuset. Där hon har lagom ansvar; serva e-postserverar som ska oljas och poleras samt dela ut paket och få pappers post. Speditionsfirmor lämnar paketen på löpande bandet vid lastbryggan. Två största speditioföretag heter Autospeditio och Danzas-Itella. Häromdagen det var skräckstunder när Danzas lastbilsförare ramlade ner från liften rakt i buske bredvid lastbryggan. Det var nära att han skulle ha slagit huvudet mot betongmuren. Han tuppade av för kortare tid men kvicknade till och sedan skulle ha åkt iväg men sådan tur Roope och Oili stoppade honom och bad vila inne i vilorummet mittemot kopieringscentralen. Föraren hade det tur att det inte blev några men. Kanske han svimmade på grund av chocken. Om han skulle ha slagit huvudet så det skulle ha varit färdig jobbat. Länge Roopes knän darrade av chocken. Han var mer chockat än föraren själv. Även Johanna kände kalla kårar av tanke om föraren skulle ha dött. Oili började tjata till chefer att lastbryggan bör utvidgas så att stora lastbilar skulle få mer plats samt kunde packa närmare lastbryggan. Det blir svårt eftersom huset har byggts av massiva murade betongväggar samt taket vid lastbryggan är alldeles för lågt.

Oili Lehmusvuori också brukar tjata till chefer att avdelningen borde få sorteringsrobotar men cheferna inte vill och vågar skaffa robotar eftersom dessa skulle hota mänskliga arbetsplatser och sedan facket skulle greppa i halsen. Det andra det inte är någon idé att slösa kommunens dåliga budget till postsorteringsrobotar eftersom pappers post minskar hela tiden. Det är högst tjugo pappersbrev per dag. Detta förstår inte Oili. Hon inte är någon krutuppfinnare. Hon förstår inte heller att robotar även skulle hota hennes egen arbete.

I årsskiftet 2005–2006 postningsavdelningen och kopieringscentralen bytte förvaltning. Hittills avdelningarna var under digitalkontoret. Från och med januari de två avdelningar flyttades under stadskansliet. Anledning är att där inte finns tillräckligt med digitalteknik. Inne i kopieringscentralen det finns mest men inte uppfyller digitalkontorets kriterier. Inte heller e-postserver har tillräckligt med digitalteknik, i alla fall enligt digitalkontoret.

Digitalkontoret ansvarar om samtliga kommunens datorer, kontorsrobotar och e-postservern inne på postningsavdelningen. Robotarna har ersatt sekreterarna på olika förvaltningar. I de gamla kontoren det står istället för sekreterare silverfärgade robotar. Nu vid årsskiftet e-postserverns servicekostnader gick till kansliet.

Digitalkontoret finns i fjärde våning och kansliet finns i den högsta femte våning i samma mittersta flygel som postningsavdelningen och kopieringscentralen. De två avdelningar ligger nere i källaren. Dit man kommer även utifrån via bilrampen till garaget under stadshuset.

Digitalchefen är en spinkige Vexa Läntinen som kopieringstekniker och postningstekniker avskyr eftersom gubbe är intetsägande sölare. Johanna inte vill skälla ut sina chefer på grund av sin sparkskräck.

Den nye chefen för de två avdelningar blev gråskäggige Yrjö Läänesalu som verkar vara lika tråkig som Vexa, i alla fall enligt kopieringstekniker. Yrjö inte ens kan byta bläckpatron i skrivaren men ändå skryter med sin nya lyxiga Merci Printer.

Apparaten verkligen är fin med talsyntes som säger med önskat språk så fort pappret är slut eller dags byta bläckpatron.

Den högsta chefen är stadsdirektörinna, Kerttu. Under henne det är kanslichef-kommunjurist Suffeli Jackson-Tummaharju, ett korpulent brunhårigt gubbskrälle. Han är vimsig och viftar sina händer medan han pratar som om han vore en fågel. Hans axlar är vita av mjäll. Kopieringstekniker och postningstekniker inte heller gillar honom, allra minst Leena efter den dag då hon hade lämnat trycksaker till kansliet så Suffeli ropade oartigt: "Leena, kom hit!" som om hon vore en hund. Leena blev förbannade sur och bestämde sig bojkotta kansliet. Raija får här och med att lämna trycksaker till avdelningen.

Då och då Oili brukar håna till Johanna eftersom hon är smartare och stresståligare än hon själv. Sådan tur Johanna har tjockt skinn och inte blir ledsen så lätt, inte i alla fall i jobbet.

Dagligen Oilis tonåriga söner, Suffeli och Elmo kommer till mammas arbetsplats bara för att babbla om privata familjesaker. Även make Posse brukar då och då komma för att hämta matpengar för att det skulle se ut som om familjen Lehmusvuori skulle vara rika. Så är det inte utan de har massor av skulder. Detta Oili inte vill erkänna för arbetskompisar.

Detta irriterar Roope och kopieringstekniker. De är så trötta på Oilis ständiga chefslek och rethostande. Då Oili var som avdelningschef så det var massor av konstiga idéer som till exempel att källarrören bör täckas samt bygga en ankdamm mitti avdelningen. På grund av dessa idéer hon miste chefstitel. Fortfarande hon kallar sig själva för postningsmästaren.

Den senaste tiden rethostan har blivit värre. Hon påstår att detta beror på husets dåliga ventilation fast andra inte har samma symptom. Tydligt felet sitter i hennes huvud och henne irriterar sig att smartare Johannas närvaro och är livrädd om hon skulle bli chef. Just därför hon missbrukar sin kontaktpersons status och bromsar beskedet om lönebidraget för Johanna. Varje gång när arbetsterapeut Ragnar Virta besöker så Oili säger att vi ska avvakta så länge för att lönebidraget skulle ordnas. Dessvärre Ragnar inte känner denna rethostare med ansiktsfelet. Om han skulle veta att Oili är falsk så istället han skulle vända sig till avdelningschefen för att ordna lönebidraget.

I februari Oili frågade Ragnar bakom Johannas rygg att skulle det finnas några kurser för henne. Hon motiverade sig att till exempel robotkurs vore nyttigt för henne eftersom hon verkar vara helt besatt efter robotar och datorer. Ragnar blev intresserad om idén utan att ana att Oili bara har räv bakom örat. Han lovade kolla om det finns robot grundkurser.

Om några veckor Ragnar meddelade att Work Market Institute nyligen har köpt grundkurs om robotteknik av utbildningsbolag Eductus.

Även Eductus AB förhandlar med Tavastlands regionparlament och Forssa stad om privatisering av omsorgen och specialskolor. Det ser ut att Suner AB vinner budtävling. Kanske Eductus kunde ta hand om specialskolorna i grannkommuner om inte Suner inte skulle hinna lägga bättre bud.

Arbetsterapeut Ragnar Virta lyckade övertala Johanna att delta i kursen. Hon förmodar att idén kommer från arbetsterapeuten.

Så fort när Roope och kopieringstekniker hade hört om saken så de gissade att det måste vara Oilis idé bara för att röka ut henne. De försökte förgäves varna henne att säga ja till kursen att då Oili kan ta istället för henne unga killar med konstiga problem. Johanna blev intresserad av robotkursen eftersom hon vill lära sig robotprogrammering. Hon frågade mamma och pappa om det skulle vara bra idé tacka ja till kursen. Dem svarade att det kan vara bra idé eftersom hon inte har fått lönebidrag så ingen idé gratis jobba för kommun. Anna och Antti inte vet att dotterns kontaktperson är mycket falsk skitstövel.

Kursen började början av mars och finns på Forssa kulturhuset i centrum, norra ändan av gågatan. Mittemot kulturhuset det är Scientologikyrkans gamla lokaler. I lokalerna det är Scientologikyrkans secondhand samt Finn Café. Kaféet ligger i hörnet av Killegatan och Garvaregatan. Några år sedan Scientologikyrkans nya lokaler blev färdig byggt som ligger i korsning av Strandgatan och Spannmålgatan.

I robotteknikkursen finns sex deltagare. Kursledare är kortväxt medelålders Gerhard.

En av deltagarna är Johannas skolkompis från gymnasiet, Uuno Jussila. Han är lika korpulent som i skolan men absolut inte fläsk utan muskulöst kraftig.

I skolan Johanna och Uuno det var blandade känslor, sådan hatkärlek precis som hon känner till kusin Misha. Johanna blir upphetsad av den brunhåriga killen med runda läppar. En gång i skolan Uuno hade sparkat Johanna mot rumpan. Det var bara hans konstiga hästhumor. Enligt honom det var framtida kärleksvisning. Johanna tyckte det var helt okej att få spark på rumpan för henne räcker beröring som beröring, bara om det inte gör för mycket ont. Kanske Uuno försökte göra inverkan i Tiina Kallela som var hans bästis i gymnasiet. De brukade digga hårdrockgitarristen Yrjö Malmikives som var mycket populär runtomkring på världen. Idag Uuno Jussila har lite grann mognat sig och inte offentligt diggar artister. En dag på kursen han började lipa eftersom hans mamma blandar sig i hans privata saker. En annan kursdeltagare tröstade honom och gav ömt kram. Johanna blev sugen krama honom men vågade inte. Johanna inte förstår att varför funktionshinderade ofta babblar för utomstående om sina privata saker. Hon själv inte kan göra det samma.

På kursen deltagarna fick övningsprogrammera var sin robot som liknade en människa. Först man fick förhyda roboten med tunna mjuka konstgjorda läder. Sedan man namngav roboten. Johanna namngav sin robot till Rokke och smyckade den se ut som en man. Kursledaren skrattade ljuvligt eftersom denne lustige Rokke robot har svarta tjocka konstgjorda mustascher. Sedan eleverna fick programmera i robotarna övningsuppgifter. Johanna programmerade vissa extra saker i hopp om efter kursen ingen skulle hitta sakerna och sedan få underhållning. All sannerligen robotarna formateras om för att det inte blir personliga saker.

Tjejen bredvid Johanna, Ulla Urpola, namngav sin robot till Rock Lines. Hennes robot blev förvirrat eftersom Ulla inte har lika livlig fantasi som Johanna.

Uuno förhydde sin robot med ljusbrunt konstläder så att den såg ut som en afrikan. Han programmerade roboten upprepa frasen: "Hej människa, robohumor, robohumor!" Han namngav roboten till Calymbo och programmerade restips om exotiska länder.

Kurseleven Timo Ysäri programmerade sin robot som en musikdatabank som berättar allt möjliga och omöjliga om moderna popmusiken.

Johanna parkerade bilen på parkeringen utanför arbetarparken eftersom där det är gratisparkering. Även Ulla parkerade där sin ljusa Daimler. En dag efter kursen då de kom samtidigt till parkeringen så Ulla visade för Johanna rattlåset. Johanna tittade blygsamt eftersom hon hade hunnit ta av glasögon. Även nu hon skulle ha haft bra tillfälle få en kompis men det gick inte på grund av den löjliga glasögonrumban. På morgonen Johanna brukar sätta glasögonen på sig vid ingången till Kulturhuset och på eftermiddag ta av. På morgnarna Johanna och Ulla kommer olika tider till parkeringen eftersom Ulla bor i Jockis så det tar längre tid att köra.

Mellan norra centrala staden och arbetarparken det är tågbanebrom. Johanna promenerar under bron till Östra långgatan och sedan svänger till vänster då hon kommer till korsningen av Garvaregatan och Östra långgatan. Garvaregatan går närmast kulturhuset och en tråkig kvarteren med bara några enstaka små butiker. I korsningen av Killegatan det är en musikaffär. I korsningen i söder det börjar eller avslutar gågatan beroende vilket håll man kommer. Kulturhuset stora ingång är från gågatan. Mitti gågatan det är lindallé.

Medan hon gick till kursen så några gånger hon klistrade självgjorda skämtklistermärken i lyktstolpar. I ett av klistermärken hon hade ritat skämtsamt version av den gamla hederliga klädkedja H & M:s logga till form *Homot hirteen* som är mycket fräckt och fult. Detta bara för att hon är extremt homofobisk. Beror säkert av fallet Inkeri Pulliainen så hon sammanknippar bögar och pedofiler. Sådan tur att hon inte är kapabel att göra hemskheter, bara har en stor mun eller rättare sagt stora fingrar som skapar sådana fräcka och dumma saker. Ingen såg detta. Hon har så pass mycket tagit lärdom från sparken i Jockis att inte gör sådant på jobbet eller i närheten, inte heller på kursen. Här i norra delen av centrum det finns få ögonvittnen. Om några dagar hon märkte att fukten hade förstörd klistermärken eftersom dessa var försett för inomhus bruk. En del av klistermärken blev blekt av solen. Hon inte gjorde nya klistermärken eftersom detta skulle ha blivit för dyrt. Ingen idé slösa pengar till bus, tänkte hon.

Höst 2994 före folkomröstning om Global Union hon beställde från Ja-kampanjgruppen valmaterial. Hon fick massor av Ja-etiketter som man klistrar precis som traditionella frimärken det vill sägas fuktas med tungan. Etiketterna ser också ut som frimärken men sådana är de inte utan bara Ja till GU reklam. Hon har mycket kvar. På väg till kursen hon klistrade ett sådant klistermärke på en pelare på mellanplan på Kulturhuset. Hon märkte att ingen tog bort den lilla klistermärket. Det ser ut att personal på kulturhuset är jasägare. Hon märkte att mitten av nästa decennium klistermärke har skrapats bort så det blev klisterrester i pelaren. Förmodligen någon trångsynt ihilist hade avlägsnat etiketter från den rosa pelaren, tänkte hon. Mittemot pelaren på mellanplan det är en grisstaty gjort av stenmaterial. Den roas Johanna och varje gång hon snabbt grymtar par gånger så att det ekar i foajén.

På kursen hon märkte att kursledare verkar vara mot Global Union och detta irriterar henne men inte kan göra något åt saken. Såklart hon inte började driva politik på kursen för att inte få dåligt kursbetyg på grund av politiska skäl. Enligt Johanna kursledare och pedagoger borde vara absolut neutrala. Hon nästan gissar hurdant det har varit i skolor under folkomröstningen. All sannerligen pedagoger har spridit nejsidans propaganda så att elever blev mer eller mindre hjärntvättade. Redan under Johannas gymnasietid den andra gruppens pedagog, Gerhard Ryrri, hade kritiserat storflygplansplaner i Skogsbo väster om Poppila Three Town Center. Det ser ut att det inte blir någon flygplats där. Johanna är en flygplansfantast och hoppas att Skogsbo flygplatsen byggs fast flygplatsen i Forssa fungerar fint.

Robotkursens teoretiska del slutade början av maj då kursen fortsatte som praktisk del. Var och en fick en veckas praktikplats från något företag som sysslar med robotar. Johanna hamnade på kommunens robotcentral som förmedlar hushålls- och assistansrobotar till funktionshindrade och äldre. Vissa ensamstående äldre får en talande robot så som trallar lustiga sånger så att gamlingen kan skratta på sina gamla dagar.

Johannas kontaktperson blev ruggiga Kristiina Poonila, integrationschef. Sådan tur Johanna inte behövde umgås med denna vandrande kompost. Hennes arbetsplatshandledare blev tjocka Evin Anvarson, som är ursprungligen från Kurdistan. Johanna och Evin kom bra överens. Evin berättade roliga kurdvitsar samt bjöd henne smaskiga delikatesser från Kurdistan.

Numera Kurdistan är självständigt land mellan Turkiet och Irak. Det är lugnt i Kurdistan och landets ekonomi går uppåt så det susar. Landets viktigaste handelspartners är Iran, Irak, Ryssland, Syrien, Turkiet samt europeiska federationen. Några politiker i Kurdistan skulle vilja gå med i Global Union men det blir svårt på grund av geografiskt läge. Det tog många herrans år när det blev hållbar fred i Mellanöstern och om detta vi får tacka amerikanska mästardetektiv Oscar Gunwood som pressade så i helsicke religiösa ledare och statsmän att det inte alls är maskulint att utöva hat mot sina medmänniskor. Herr Gunwood predikade så länge att ledarna i Mellanöstern tröttnade på tjetet och skakade hand och sedan gjorde High five gest med varandra. Om de igen skulle börja bråka så Gunwood hotade börja tjata mer. Han också hade eldigt predikat med terroristorganisationer att det inte alls är coolt att göra terror eftersom då folk kan bli ledsna. Till slut länderna i Mellanöstern lade ner sina vapen och tröttnade på att hata varandra. Oscar förstörde vartenda krigsredskap som han såg. Sedan Turkiet och Irak äntligen godkände Kurdistan och lät landet bli suverän nation. Numera i Turkiet man inte vill minnas forna Erdoğans påhitt. I Turkiet det säljs toapapper med Erdoğans bild.

På robotcentralen Johanna fick hjälpa till att programmera hushållsrobotar. Hon fick skriva i robotarnas databas om psykosomatiska besvär. I smyg hon programmerade algoritmer i fall någon skulle råka fråga närheten av roboten att det är trist så roboten börjar berätta vitsar. Johanna alltid vill lämna personlig prägel i vartenda ställe där hon har verkat. En av sådana förorsakade spark men nuförtiden hon noggrant döljer sina spår och inte grejar vad som helst. Såklart hon inte skulle ha programmerat algoritmer i hushålls- och assistansrobotar utan nara renskriva om psykosomatiska besvär direkt i databasen i robotarna. Hon är självlärd i robotprogrammering. Dessvärre hon inte har några betyg så hon inte har möjlighet söka arbete från robotföretag utan hon får visa sina talanger så fort hon får en robot framför sig.

Nu det är ett bra tillfälle men humorfunktioner hon får hemlighålla och kryptera så att man inte skulle hitta dessa och sedan radera bort.

Början av juni robotkursen var slut. Då kursmedlemmar samlade sig för sista gången i automatkantin på Work Market Institute för avslutningsfika. Då kursledare delade ut bevis. I Johannas diplom det stod att hon är bra i robotprogrammering. Hon har bara ett diplom som hon fick från Suner skolan i Kuopio att hon hade deltagit i skolans vinteridrottsdagar.

Diplom för hennes tankar till gotter Backman eftersom hos honom Johanna såg för första gången massor av diplom. Fortfarande hon saknar efter Nino och känner vemod att hon har tappat kontakten och inte vågar ringa till hans mamma. Numret och e-postadressen hon har hittat på Eniro.

Work Market Institute ligger längst bak i Zumila, bakom däckfirman. Vid fasaden det är parkeringsplats och cykelvägen som går tvärs genom Sandbo. Bakom cykelvägen, mittemot institutet det är plastfabrik Servo som tillverkar miljövänliga kapsyl i plast. Bakom Servo det är en liten skogsdunge. Bakom skogen och delvis Servo på Montörsvägen. Längst bak det är Forssa Plastic Factory. Bredvid Work Market Institute det är Suners lagerbyggnad. Andra sidan av lagret det är större parkeringsplats. På mitten det är obemannade biogasmacken Helmer-X.

Till institutet man kommer genom den stora parkeringen. På södra kanten av den stora parkeringen det är lågprisvaruhuset Y & Y. Bakom den det är Verkmästarevägen som slutar till Zumila ändan, alldeles bakom lekskolan Västäräkki. Mellan lekskolan och Zumila det är smala hö äng.

På Zumila sidan det är folkliga gymmet, Rasvis & Tervis samt en glassfabrik. Denna lilla glassfabrik bjöd gratis glass för några år sedan på torget då Brandcar firade jubileum samt lanserade helt nytt bilmärke, en Brandia9⁵.

Vid Servo Verkmästarevägen ansluts i Ljungvägen som på sin tur svänger söder ut och ansluts i Nya Tammelavägen.

I juli det var historisk händelse, nämligen Johanna Kivinen tog sin allra första Sassnitz kryssning alldeles ensam. Resan började från Forssa resecentrum. Supersnabba PendolinoX3000 körde henne till Hangö Brand Line hamn, alldeles framför färjeterminalen. Sedan n steg ombord, Jet Baltica jättekatamaran. Fartyget är mycket lyxig med många butiker och ett mittentorg mellan pontoner. Katamaran är mycket snabbt och flott.

Länge Johanna funderade och utforskade resesajten om hon skulle våga resa ensam. Mamma och pappa uppmuntrade henne att då självkänslan skulle förstärkas. Hon har ju mobiltelefon samt hon är hela tiden inom hem-Europa. Johanna bestämde sig åka utan föräldrar, så sätt hon kunde lugn och ro kolla porrläsplattor för kvinnor, tänkte hon medan pappa bokade kryssningen. Pappa körde henne till resecentrum för att slippa betala parkeringsavgiften.

Tågresan mellan Forssa och Hangö tar bara en timme. Framme i Hangö man bara behöver gå till terminalen och sedan efter incheckning stiga ombord.

Sassnitz kryssningar för Brand Line säljer resebyrå Three Town Bus Travels med säte i Loimo. Resebyran har också bussresor.

Hela natten katamaran körde längs Östersjön mot Sassnitz. Katamaran gör ett kort besök i Slite på Gotland och sedan fortsätter färden mot Sassnitz.

För länge sedan då rederiet grundades så Brand Lines båtar besökte i Ystad men nuförtiden fartygen går mellan Hangö-Slite-Sassnitz. Rederiet har två fartyg mellan ystad och Sassnitz.

På morgonen katamaranen ankom till Sassnitz som är en storstad. I kajen mittemot det är Brand Lines Skandinavien kajen. Bakom Hangö terminalen det är en lyxstadsdel Uno Burg.

Hela dagen lång Johanna gick runt i butiker i centrala Sassnitz. Längst inne i hamnbassängen det är salutorget och saluhall. Söder om torget det är boulevard stigen som går till Sassnitz huvudresecentrum med enorm underjordiska köpcentra. Där finns massor av snabbmatställen.

Johanna lunchade på Jungle Bar, växande afrikansk snabbmatskedja. Terrarister är strängt mot Jungle Bar eftersom det ryktas att barens möbler är tillverkade av kannibaler och lampskärmar är av människoskinn. Knappast det stämmer men terrarister envist tror på falska nyheter som amerienska nåttrollen sprider runt.

Den senaste tiden terrarister har allierat sig med konservativrepublikaner och försöker förgäves återuppliva USA men delstater inte vill börja igen med USA rumba. Många gamla delstater redan har bra ekonomi så de inte är intresserade att ge makten tillbaka till Washington DC.

Johanna tror i alla fall inte på falska nyheter. Hon tycker att snabbmatställets enorma dubbeldäckare Big Jungle är jättegod och mättande. På köpet man får friska bananlikördryck. Johanna hoppas att detta fina snabbmatställe skulle komma även till Forssa.

Söder om Sassnitz resecentrum det är en liten havsvik. På östra stranden det är vita festpalatset samt massiv konferens- och stadshus byggt av granit. Byggnaden har enorma pampiga pelare samt många trappor. Johanna fick associationer till gamla riksdagshuset i Helsingfors som är nuförtiden som festapalats. Kanske Sassnitz granitborg har byggts med samma ritningar som Helsingfors fest palats, tänkte Johanna.

Öster om resecentrum det är affärshuset Kampf. Strax söder om Kampf det är granitborgen och Guggenheim konsthallen.

Klockan 17 katamaranen avgick tillbaka mot Hangö. Kryssningsresenärer har tillgång till hytten under dagen bara om man visar upp boardingkortet.

Ombord Johanna åt mättande middag i Restaurant Raymond. På väggarna det är massor av tavlor som föreställer en svartskäggig man. Johanna kollade från broschyrläsplatta att mannen är rederiets grundare Raimo Brander som grundade företaget år 1997.

Efter maten hon gick till nattklubben i fören. Det var erotisk show; halvnakna killar hoppade på estraden. Såklart hon videofilmade med liveförbindelse till Kivinen Arenan. Precis som vanlig mormor i Vattula tittade barnbarns första kryssning. Elisabeth var lite avundsjuk att den modiga Johanna vågade ta kryssning alldeles ensam. Hon själv inte ens vågar ta tåget till Forssa.

Mormor blev lite orolig på grund av erotiska showen att lilla Johanna inte skulle mista plats i himmelriket. Hon skrev i kommentarfältet nedanför liverutan att erotik är syndigt. Johanna svarade att det inte är speciellt farligt fräckt. Killarna har på sig byxor och showen är gjort med sunt förnuft.

Johanna har länge funderat att köpa en ny multimediekamera eftersom den nuvarande är alldeles för tung och gammalmodig. På marknaden det finns lättare och bättre multimediekameror men dessvärre mycket dyra. Kanske hon bör nöja sig med den gamla så kallat hårmössa-modellen eftersom teknik utvecklas alldeles för fort, precis som mamma brukar hejda henne.

Johanna har inte än fått länge lovade anställning. Det blir billigare för kommun att hålla henne som praktikant. Oili är som bromskloss; hon vill ha unga manliga praktikanter med konstiga problem.

Alla som känner denna rethostande hessa kärring, känner precis hennes konstiga idéer.

En av dessa var att locka Johanna till robotkursen. Oili hade otur att Johanna kom tillbaka precis om den välkända gummibollen.

På morgonen katamaranen ankom till Hangö och sedan tåget körde henne till Forssa.

Vid Liesjärvi Johanna såg herrgårdsruiner och museijärnväg och tänkte skolresan på tvåan; någon gång det vore kul att åka dit igen. Knappast det blir något av med det eftersom vägarna till Liesjärvi är smala och kurviga.

Antti väntade dottern på resecentrum som är en tvåvåningshög röd tegelbyggnad. Söder om resecentrum det är avlångt fraktmagasin.

Ett tag sedan på fraktmagasinet lastbrygga stod nynazister och demonstrerade mot flyktingar och invandrare. Den senaste tiden det har hänt flera rasistiska sammandrabbningar. Den värsta inträffade på torget Adjutantintori då Skinheads misshandlade en somali killen som blev allvarligt skadat men sådan tur klarade sig. Därefter i staden det ordnades flera antirasismevenemang. En av dessa hette *Vi är som folk*. Detta var på kulturhuset. Även Johanna besökte där för att allmänbildas sig. På galan en kajanaländska Julia Tolonen spelade gasolgitarr och pratade fina ordar. Eftersom Julia kommer från Kajanaland så givetvis Johanna blev intresserad. Hon är en stor kajanaländska.

Efter nynazisters fjantande Johanna började kalla fraktmagasinet för nazibrygga.

Under den nazistiska demonstrationen det fanns massor av motdemonstranter från The Left Party's ungdomsförbund som stenade nazister så att den som såg detta i tv-nyheter, fick en sådan uppfattning att det har blivit öppet krig i Forssa.

Såklart Elisabeth blev orolig om nazister skulle stena Kivinsens. Anna lugnade sin gamla mamma att tumultet inte är så allvarlig som den ser ut och massmedier överdriver.

Johanna såg från lokala nyhetsläsplatta Forssa Aaviisi en ung kommunalpolitiker, Roberto Valeria, som upphetsar henne trots han representerar partiet The Left Party, partiet som är mot Global Union. Hon inte är förtjust i partiet utan bara i denne snygge Roberto. Han var med och stenade nynazister.

Johanna är alldeles kåt på honom och i hans namn. Enligt henne namnet har erotisk klang, nästan skolkompis Rooopes namne. Dessvärre namnet har tappat erotisk dragning på grund av arbetskompis Roope Kippo som är något femtio år gammal gubbe. Ändå Johanna hemligt blygsamt beundrar denne vänster-Roberto. Hon inte vågar berätta om detta till någon, inte ens drömma i för sig själv eftersom tjomme är mot GU. Hon hatar samtliga politiska motståndare. Hon hatar även nynazister av samma skäl; Global Union motståndet. Hon har dikterat med dämpat röst, massor av sexfantasier om Roberto. I berättelsen Roberto kidnappas mitti kommunfullmäktigemöte och körs långt borta till skogsvägen där han våldtäcks av hennes fiktiva figur Jill-Arthur som i andra berättelser är hennes avbild.

Johanna blir stenkåt av denna sjuka sexfantasi. I berättelsen Roberto heter Robbie som bor i Johannas fantasistad. Såklart hon hemlighöll berättelsen av släktingar men bara kusiner kan läsa om de skulle hitta berättelsemappen på hennes hemsida på Kivinen Arenan.

Nyligen Forssa stad har beslutat att riva fraktmagasinet eftersom den är i dåligt skick. Man planerar att utvidga resecentrum och bygga bussterminal. Så länge stadsbussarna samlas på torget Adjutantintori men många kommuninvånare gnäller att bussarna ska bort från torget.

Johanna har haft många år traditionell smarttelefon med inbyggt multimediekamera. Hon skulle vilja ha toppmoderna jacktelefon med bättre multimediekamera som sitter på brösthöjd. Då en kvinna filmar män så dem har goda skäl att titta på bröst. Johanna kanske vill ha en läcker eurohane med hjälp av en jacktelefon, precis som hon brukar tänka i för sig själv. Om sex vågar hon inte prata med sina föräldrar.

Jacktelefon styrs av en trådlös kontrollpanel som finns i innerficka. Helt vanlig tunn jacka med telefon och kamera funktioner inbyggt, insydd. Alla kablar och elektronik finns inne i sömmarna.

I krage det finns mikrofon och man sätter i öron trådlösa hörlurar, precis sådana som har väktarna haft flera år. Johanna blev intresserad av jacktelefon när lillasyster fick en sådan. Jaana-Maris jacktelefon är av märket Jolla AV111 som är en populär finskt jacktelefonmärke. Johanna vill ha ett skandinaviskt märke, en Andersen 1611 eller Nokia-Siemens jacktelefon. Visst hon vet att hon inte har så mycket användning till en jacktelefon. Hon inte heller använder ofta mobil heller, bara enstaka samtal eller sms till mamma och pappa. Mest hon använde mobilen under kryssning då fartyget anlände och avgick. Hon får mycket sällan samtal och sms eftersom hon inte har kompiskontakter. Några enstaka gånger Janette har frågat henne om hon skulle följa med till bio. Varje gång hon har tackat nej eftersom hon inte har erfarenheter av kompisar.

På 2970-talet hon brukade ofta leka med sin kusin men dessvärre flytten till Nyslott fjärrade henne från kusinen. Nu hon skulle så gärna umgås med sina manliga kusiner som till exempel Janettes lillebror Misha, Joonas eller lille Jeesus. Hon önskar om till exempel hålligång pojken Jeesus skulle fråga henne om hon skulle vilja gå ut eller Joonas skulle komma till Forssa för att gosa med henne. Kanske Johanna och Joonas skulle bli ett par om hon skulle vara mer aktiv men Jeesus hon bör glömma på grund av stora ålderskillnaden. Hon drömmer då och då om Nino Backman och herr Järvimerkki.

Lördagar då föräldrar inte orkar laga mat så Johanna tar med sin sparkbräda till Junagrilli på resecentrum och äter hamburgaren polisbrickan.

På Junagrilli jobbar en spinkig svarthårig invandrarkvinna. Av hennes utseende Johanna får associationer till mördare precis som hon fick associationer av Monnis igelkottsfrisy. Kvinnan i grillen inte har likadan frisy men ändå Johanna får en sådan sammankoppling. Hon har livlig fantasi som framkallar massor av konstiga associationer och ryck. Trots allt grillföreståndares mördar utseende Johanna tycker att polisbrickan smakar gott.

Nyligen Antti bytte bil. Han tröttnade på Rolls Royce och köpte istället mörkblå Ford Rodeo herrgårdsvagn. Han bytte husbilen till en mindre husbil, Volkswagen Catalonia minibussliknande husbil. Den är praktisk i stadskärnor. Han behöver mycket sällan en större husbil, bara sommartid samt ibland på vinter Jaana-Mari har lånat pappas husbil då hon åker till Åre eller Levi för att åka i backe. Jaana-Mari har blivit intresserad om snowboardåkning. Tidigare hon gillade åka med svävarbrädor.

Johanna köpte från kryssning till mamma och pappa massor av viner. Lillasyster fick Farsans choklad samt trendiga aluminiumkläder. Egentligen Johanna inte vet så mycket om mode men har läst från postverkets gratis tidningsläsplatta VP att dagens hetaste ungdomsbyxmodemärke är Biogas. Om detta hon har babblat mycket hemma så att lillasyster har otaliga gånger skrattat att storasyster verkar vara modemedveten; kanske dessa kopieringstekniker har pressat henne att skaffa biogasjeans. Så är fallet inte utan källan är tidningsläsplatta VP. Den man kan hämta gratis från affärshuset Öhmans ungdomsklädbutik JT. Precis som man kan tänka, butikskedjan ingår i koncernen JT Group.

Vem som helst kan skicka material i tidningsläsplatta V.P. Man skickar via pappers post för att ungdom skulle bli vana att utnyttja posttjänster. Federala postverket bjuder portot; på kuvert man behöver skriva *Free Answer* så postverket betalar portot. Detta ska man inte skriva i övriga brev för då adressaten måste lösa ut försändelsen om inte posten inte kan spåra avsändaren.

Johanna har skickat mycket skrivelser till tidningsläsplatta V.P. Hon har anonymt berömt kusin Jesus skönhet och gjort favoritradiolistan. Hon inte är säker om kusinpojke läser VP samt han skulle gissa diggaren. Några skrivelser det har publicerats eftersom den europeiska federationen är enorm. VP delar i samtliga delstater, i JT butiker och i skolor.

Egentligen Johanna inte tillhör längre i läsplattans målgrupp för hon är 26 år, en stor gumma men redaktionen inte har möjlighet kontrollera åldern.

Johanna inte säger ett ljud till föräldrar att hon skickar material till tidningsläsplattan eftersom då mamma och pappa skulle komma ihåg sparken i Jockis.

man kan skriva ut från VP hemsidan samt från läsplattan gratis formulär där man kan enkelt skriva sin text. Såklart man kan även skriva på papper och sedan lägga brevet i postlådan. Johanna postar breven på väg till jobbet. Man kan vara hundra procent anonym. Detta är ett slags analogt nät.

Jaana-Mari Kivinen blev nyligen robotingenjör och började leta efter arbete som motsvarar studier. Hon började också leta efter lägenheter, helst från centrum. Storasyster är förskräckt att åter igen lillasyster hinner flytta från föräldrahemmet före henne.

Johanna har också gett syster råd och tips om arbetsplatser men det vill inte systemen lyssna och skrattar roat: "Haha, det kommer från den rätta munnen, munnen som sitter i i kroppen som har fått sparken, haha!"

I augusti började arbeten och Johanna fortsatte på bekanta avdelningen. Redan på första arbetsdag Raija frågade nyfiket om hon har fixat en juckarkompis. Johanna svarade att det är hennes privatsak som inte angår till någon och lyfte upp näsan och gick till postningsavdelningen. Sedan hon kollade genom luckan till löpande bandet om det har kommit paket. Inte ett enda paket. Sedan hon kontrollerade e-postservern att den fungerar som den ska. Servern har en liten display där det stod på grön Ok alltså allting är som den ska. Hela tiden servern låter dovt hurr-hurr. Ljudet kommer från fläkten. Mitti avdelningen det är brunt trä färgat låga bord. På bordskanten Raija ofta brukar sitta och röka e-cigarett medan hon snackar med postningstekniker. Hon och Leena gillar bäst att snacka med Roope eftersom han är mer normal än den rethostande Oili.

Just nu Roope sitter i den lilla kontorsrum precis som vanligt och spelar patients på Facebook och däremellan sköter faktureringar. Oili är någonstans i huset och hjälper manliga tjänstepersonal. Just därför många kallar henne felaktigt för e-postmästarinna. En sådan titel finns inte men fru Lehmusvuori kallar sig själva för postmästarnas mästare.

Johanna trivs bra på postningsavdelningen trots Oili då och då hånar och Raija driver med henne.

Raija brukar skoja att hon skulle komma halv sju till Bevingadevägen 6. Sedan Leena lätt tappar kontrollen och börjar skämta om Johanna, detta bara på skoj men ibland Johanna blir ledsen och öppnar sig till Roope. Det är ingen idé att gå hos Oili och lipa eftersom hon skulle börja fjäska såsom till en liten unge. Oilis fjäskande känns tuffare än förolämpning.

Roope brukar trösta gråtande Johanna, första gången på en arbetsplats, att Leena tycker om henne och inte menar illa. Det stämmer. Leena tycker att Johanna är en härlig och rolig kvinna.

Att jobba på postningsavdelningen är nytta för Johanna, nämligen då ser hon direkt när tidningsläsplatta VP har kommit ut så efter jobbet hon går till JT på Öhmanhuset och hämtar sitt exemplar. Postverket lämnar tidningsläsplattbuntar på löpande bandet som skolpostbuden transporterar till skolorna. Såklart Johanna inte öppnar paket, förutom en gång, strax innan folkomröstning då hon bara avlägsnade provetiketter från paket som innehöll nejvalsedlar.

Förra år på Forssa trakten det började sända en ny radiostation, Super Energy, som är före detta NRJ. NRJ har blivit långlivad. Förra året radiostationen kom tillbaka till Finland.

Tidigare borgerliga regering gav sändningsrättigheter till några radiostationer i Finland och Skandinavien innan Workers Party kom till makten. Så fort när arbetarpartiet Workers Party hade kommit till makten så de stiftade ett så kallat stopplagen så att det inte skulle komma fler radiostationer till Finland. Detta är medieminister Martin Susisalos galna idé. Johanna hatar av hela sitt hjärta herr Susisalo och önskar för honom samma öde som Uno Cactus hade. Detta hon inte säger högt, inte i alla fall på jobbet eftersom i kommunfullmäktige Workers Party har majoriteten samt Oili är så falsk att hon kan skvallra vidare.

Däremot hemma medan Johanna tittar på tv-nyheter så hon gnäller och hotar att den där galna medieministern borde skjutas. Då mamma brukar fnysa att så där viset man inte får säga eftersom detta kan väcka federala underrättelsetjänsten. Man vet aldrig om Europol skulle tjuvlyssna via mobiltelefoner. Såklart Johanna inte på riktigt vill skjuta sina hatade politiker. Mamma och pappa fruktar att underrättelsetjänsten skulle någon väg höra dotterns hotande och sedan man skulle få sitta i tingsrätten. Man gissar vilken lipande då det skulle bli.

Radio Super Energy blev Johannas favoritradiostation eftersom den spelar det mesta partymusik, *Hit Music Only* och inte babblar om fallet Inkeri. Super Energy är bättre och proffsigare än Radio Luontoilta. Sommartid på Radio Luontoilta det finns intressanta senakvällsprogram *Luonto-Lolita* där det spelar låtar för stora flickor och pojkar. Mellan låtarna det berättas raggningstips. Detta program ger henne mer idéer för berättelser.

Direkt efter Super Energy började på Forssa trakten en lättsam underhållningskanal Se-Radio som efter provsändningar bytte namnet till Radio Rix eftersom public service råkar ha en radiostation med samma namn i Centstad. Den bara är en lokalradio men nitiska EBU förbjöd Se-radion använda namnet annars de hotade snacka med Workers Party. Det kan vara att det är samma parti som hade tjallat till EBU det vill sägas använde som torped för att skrämja radiostationen. Om några år Radio Rix ändrade sitt namn till Rix DAB eftersom den sänder på DAB nätet.

Ungefär samtidigt då Se-radion började sina provsändningar på Forssa trakten så i Loimo började en likadan nöjesstation, Radio Metropol som sedan ändrade namnet till Mix Metropol för att låta mångsidigare fast stationen har korta spellistor precis som konkurrenten Rix DAB.

Ett år sedan efter ett långt försök Eeka och Martina fick familjeökning, nämligen dubbelt. Hon fick hormonbehandling i Vattula-Sukeva sjukhuset så att det blev tvillingar, James-Åssä och Tena-Kymppi. Barnens andra namn är moderna pojk- och flicknamn. Åssä betyder ess det vill sägas stjärna. Ursprung till namnet Kymppi man inte vet helt säkert men troligen ursprunget finns i forna privat chatt på Facebook för länge sedan då det har skojsats om tior och det blev översatt på finska och i så småningom blev ett flicknamn. I alla fall Eeka och Martina beslöt sig döpa dottern till Tena-Kymppi. Ungefär samma historik har även namnet Åssä då någon förmodligen har jämfört olika skraplotter. Europamästare i gymnastik heter James Bil. Europeiska naturvetare heter Tena Rocket. Dessa två kända personer inspirerade Eeka och Martina så de ville döpa sina barn till deras namne. Anna blev James famnfadder men dessvärre hon inte kunde delta i dopet på grund av arbete. Det har blivit hetsig arbetsmiljö på Brandia Automobile sedan japaner kom i bilden. Joonas fick äran att vara som vikarierande famnfadder till sin halvbroder.

Eeka har skaffat jättelik väggtäckande bildskärm och fin webbkamera så att dopet man kunde livesända dopet på videosajt Karjaruutu.

Annas och Anttis familj tittade hemma i Forssa dopet. Johanna blev upphetsad då hon såg den läckre kusin Joonas men inte vågade säga högt att hon tycker om honom. Det vore skönt om Joonas skulle hålla även mig i famn, tänkte Johanna medan hon tittade direktsändningen på nätet.

Anna skickade per post en faddergåva, en silvermugg med silverfärgat sugrör med behållare.

Förra året det också var en till släkthändelse nämligen Siiris dotter, Neea, gifte sig med förmögen Misha Laitinen. Inte då heller Kivinens kunde delta i bröllopet. Sådan tur de kunde se på Karjaruutu då Neea och Misha sade ja visst inne i Vasa domkyrkan.

Så fort när Johanna hade sett kusins ugn färsk brudgum så hon var nära ögat bli förtjust i honom men sådan tur hon var tryggt hemma, långt från Vasa.

Misha Laitinen verkligen är förtjusande vacker finnhane samt han har erotiskt namn, i alla fall enligt Johanna. Hon är svag till samtliga killar som heter Misha. En av dem är fadderson, kusin.

Hon börjar bli orolig eftersom hon inte har lyckats hitta den rätte. Såklart hon vet att killar inte hämtar hemifrån.

januari 1997 Forssa stadskansliet bjöd showkväll för sina anställda. Showen var på ett gammalt industriområde söder om stadskärnan. Där det har funnits mekanisk verkstad som tillverkade maskindelar för industrin. Mekanisk verkstad lades ner på förra decenniet som grundades år 1847 och lades ner början av förra decenniet på grund av dålig lönsamhet. Företaget hette Nykänen & Saarela AB som bytte namn år 1974 till Suomen Tussari AB då den stora vapentillverkaren köpte företaget. Inte den heller lyckade vända siffror till lönsam. Sedan konkursbon köptes av kommun. Nyligen företagets lokaler har börjats renovera och planlägga på nytt. Nu fastigheterna ägs av kommunala kommanditbolag Forssa tomt AB. Byggnader är k-märkta eftersom de är en del av Forssa industrihistoria.

Mekaniska verkstadens gamla lokaler blir vetenskapscentra Inrixum. Tillfälligt i lokalerna huserar showrestaurang där framträder lokala showgruppen Show Oy.

Det är här kommunkansli anställda samlade sig för att fira januarikväll för att sedan orka arbeta kommande oxveckor.

Bredvid showrestaurangen, på östra sidan, kommer utbildningsbolag Suner AB bygga inom kort en stor byggnad dit man kommer samla kommunens samtliga Daily Activity grupper och specialskolor samt gymnasiespecialskolan för att funktionshindrade skulle känna sig vara en del av samhället utan onödiga irriterande stämpel. Då benämningar som special, dagverksamhet, skyddat arbetsverkstad samt särskola blir historia. Då skolan heter bara skola och dagverksamhet kommer att ha verksamhetens namn. Successivt man kommer tona ner benämningen Daily Activity. Det är meningen att den nya gemensamma byggnaden ska bli en riktig krafts och idéernas bo.

Nyligen Suner AB har vunnit anbudstävling. Forssa stad och Tavastlands social-hälsoförvaltning har bestämt att äntligen privatisera omsorgen för funktionshindrade. Suner verkar vara en bra köpare. Man har fått goda resultat från Savolax, Tammerfors och Värmland. Suner började med privata gymnasiet i Virtaus, den tiden Virtaus var egen stad men numera den är en del av Tammerfors. I början Suners gymnasiet var helt vanligt uttryckskonstnärligt gymnasium men sedan den blev världens första privata dagverksamhetsplats för funktionshindrade.

Den gamla industriområde i södra Forssa heter *NYSOY* men den kommer inom kort få ett nytt namn, Rixum område. Mitti området det kommer byggas Suners Daily Activity- och specialskolhuset. Det blivande huset inte än har något namn.

Johanna fick skjutsa sina arbetskompisar eftersom de hade tänkt sig ta alkoholhaltiga drycker och hon som inte dricker starkare än kaffe, precis som hon uttryckte saken.

Först man samlade sig hos Roope, en liten tvårummare söder om stadshuset i ett sexvåningshög bruna flerbostadshuslängan. Det står flera stycken likadana hus i rad vid den övre Brudgatan som går parallellt med den nedersta egentliga Brudgatan som går mellan resecentrum och den blivande Rixum område. På den övre gatan det har tidigare gått industrijärnväg mellan resecentrum och Nykänen & Saarela. Detta var troligen de sista gammaldags järnvägarna med järnräls för numera nästan alla tågbanor är byggda på broar för att tågen kunde ha högre hastighet samt inte skulle skära landskap. På 1950-talet revs järnvägen och istället byggdes lokalgata parallellt med den stora Brudgatan.

Roope Kippo har en fickformat nöjesrobot som han har programmerat att tralla sjömansvisor.

Han har tidigare varit gift med en kvinnlig sjökaptan men de skilde sig på grund av hennes långa arbetspass samt hon hade blivit kär i maskinisten Gustaf så Roope inte ville dela sin gumma med en maskinist.

Roope och ex-frun har två vuxna barn. En av dem är taxichaufför Minea Kippo. Hon har ofta sett Johanna i trafiken och skojat till sin pappa att den där blondinen kör som biltjuv och i full fart mot farthindren. Minea känner Johanna eftersom hon då och då brukar besöka på pappas arbetsplats. Johanna tyckte att Minea ser motvilligt ut samt hon är en typisk Global Unions motståndare. Så brukar Johanna tänka tyst inom sig. All sannerligen taxiförare Minea har röstat nej till GU precis som hennes pappa. Johanna har en lustig motvillig relation mot taxiförare eftersom någon gång hon hade hört av mamma att taxiförarna är horornas ungar. Såklart det stämmer inte och Roope tycker mycket om Johanna. Bara synd att Roope den förste på gymnasiet inte blev kär i henne. Roope Kippo är äldre än Johanna, ungefär jämgamla med Johannas mamma och pappa det vill sägas bäst före datum har för länge sedan gått ut, precis som hon brukar tänka. Såklart hon inte säger detta till Roope.

Någon gång hon har sagt detta till kopieringsteknikerna då han inte var närvarande. En gång hon skojade till Leena att taxiförarna är horornas ungar då Leena skrattade: "Jaha, alltså Roope är en mans hora, haha!" då Johanna: "Nå, självklart inte, Roope är en rolig gubbe!"

Nu på januari torsdagskväll Johanna fick först hämta Leena eftersom hon bor närmast henne, mitti Estbacka, i hörnet av Fjällbergsvägen och Stamkullevägen. I samma hus på Stamkullevägens sida det är en automatkiosk. Mittemot kiosken, andra sidan av vägen det är en avlång enplans byggnad med Ollikainens frisörsalong och Mooses blomsterhandel. Frisören är automatiserat med hårklippande robotar.

Bakom den avlånga byggnaden det är kvarteret *Sprängaren*. Väster om kvarteret det är gatstump Pekka gumsegatan och Arttu Lehto-oxa gymnasiet som nyligen har lagts ner.

Samtliga normalgymnasieskolorna har flyttat till Niina Luotola gymnasiet och Vetehinen skolan.

Den centrala gymnasieskolan, Pol gymnasiet, slogs i samman med Vetehinen.

Arttu Lehto-oxa slogs i samman med Niina Luotola gymnasiet.

Gymnasiespecialskolan på Arttu Lehto-oxa flyttade provisoriskt till Vetehinen skolan tills den stora gemensamma Daily Activity- och skolhuset har byggts.

Utanför yrkesträning på Vetehinen skolan det lades tillfälliga barackmoduler för Arttu Lehto-oxas specialskolelever.

Samband med gymnasiesammanslagning Vetehinen skolan bytte namn till Mauno Jokinen gymnasiet för att vara neutral för samtliga nya elever.

Mauno Jokinen var en gammal kyrkoherde i Forssa på 2800-talet. Han blev känd av sina enorma prästkragar som brukade fladdra i vinden.

I Arttu Lehto-oxa gymnasiet gamla lokaler flyttar inom kort en privatskola. På innergård flyttar provisorisk Daily Activity grupp Alternativhuset med flera inre grupper. Så fort när Suners byggnad har blivit färdig så gruppen flyttar till Rixum området.

Väster om Arttu Lehto-oxa huset det är vägen Sportvägen och höghuskvarteret Pekkasiini.

Öster om kvarteret Sprängaren det är också en höghuskvarter. På innergård det finns en vacker blomsterpark som i folkmun man kallar för Niinala. Det kan vara något att göra med däcksfirmas gummiman. Det inte är så speciellt långt från Niinala till däcksfirman i Zumila.

Numera Leena Lehto bor i samboförhållande tillsammans med rödhåriga estländaren Conny Hänman. Ett tag sedan hon planerade att flytta till Estland och söka arbete från ett mejeri men sedan hon bestämde sig bo kvar i Forssa eftersom där bor hennes två barn från tidigare förhållande; Jonna och Petu-Markus.

Då Leena hade kommit i Johannas bil så hon lade på musikspelaren. Det blev mycket fräckt låt av finsk humoristiska punkband för stora flickor och pojkar. Leena blev roat att denna lustiga blondin lyssnar på så fräcka låtar som handlar om snoppar och stålmöss. En annan låt av samma band som Leena hann höra i bilen heter *Daily Activity Dance* där en funktionshindrad tjej piper till sina föräldrar att hon skulle vilja gå till Daily Activity Dance, då djupröstade pappan morrar; *Helsicke, nu får du stryk*. Mamman piper vid sidan; *Var inte så hård mot flickan*. Pappan fnyser; *Helsicke kärring, var är spriten?* Låtarna Johanna har fått av lillasyster, vem annars eftersom hon inte har kompisar.

Såklart Leena skrattade ljuvligt eftersom annars så mesiga blondin har så fräcka låtar i bilen. Leena gillar fräckisar. Dessvärre de inte hann lyssna samtliga låtar för det inte är långt hos Roope. I detta fall det var alldeles för kort.

Johanna parkerade på den övre Brudgatan och kollade överdriven noggrant bildörrarna att de är låsta. Detta roade Leena. Hon tyckte också de såg lustigt att hon körde bil utan glasögon men efter att ha parkerat så hon lade glasögonen på sig och detta Johanna gjorde ryggen mot henne.

De skålade och snackade hos Roope ett tag och sedan i Johannas bil de åkte till showplatsen på Rixum området. Där framme övriga kanslianställda redan väntade.

Johanna parkerade på parkeringen på Åkerträskvägen vid Loimi ån. Vid parkeringen, uppe på en kulle, det står maskingevärmonument som minne från Nykänen & Saarela tiden. Mittemot, andra sidan av vägen, det är älven. Det planeras att bygga linbana över Loimi ån så att det skulle vara enklare ta sig till det blivande vetenskapscentrum.

Det finns också planer att bygga Brandia bil museum vid vetenskapscentrum. Så länge bil museet ligger på Gamla Tammelavägen, nära resecentrum, i macken Texacos lokaler.

Inne i den gamla fabrikshallen det har dukats långbord där man åt goda fågelköttbullar med klyftpotatis. Som förrätt det var minisalamikorv. På estraden framträdde satiriska gruppen *Show Oy* som skämtade om kommunalpolitiker och moderna kontorsrobotar.

Den senaste tiden kommuner har börjat planera att säga upp kontorister och istället skaffa moderna kontorsrobotar. Såklart Facket City Workers är mot detta. Det blir intressant att se om facket har tillräckligt med muskler att förhindra sådana planer. En sak är helt säkert nämligen Forssa stad kommer om några år privatisera omsorgen för funktionshindrade. Då omsorgen blir som kommanditbolag.

Mitt emot Johanna satt Leena som blev fort berusat av fina viner som serverades som måltidsdryck. Den berusade Leena klappade manliga servitörer på rumpan. Johanna antydde henne några fräckisar samt påminde om fräcka låtar i bilen så att Leena skulle upprepa låttexter för att hon själv skulle få skratta. Hon tyckte att det var roligt att arbetskompis var berusat. Efter maten Leena steg upp och ropade hest på amerikansk engelska: "Nu jag är så hemskt berusat!"

Så fort när skådespelare som hade klädd upp sig som Mr. Bean så Leena skrattade: "Johanna, det är ju Mexikos Arthur Hilander alldeles själv!" då Johanna började gapskratta eftersom skådespelare verkligen liknade på den forna diktator som på sin tur ännu äldre komedifiguren Mr. Bean. Det ryktas att Arthur Hilander själv gillade Mr Bean. Det kan stämma eftersom även han var en människa, en elak sådan.

Sedan på estraden steg en kvinna med nakendräkt. Mellan bena blinkade en röd lampa. Leena skojade till Johanna: "Haha, möss bara blinkar rött!" Johanna började skratta.

Lite senare Johanna i smyg hällde mineralvatten i Leenas tomma kaffekopp och därför hon inte fick kaffe eftersom servitörerna förmodade att istället hon ville dricka vatten. Såklart den berusade Leena undrade på att varför hon inte fick kaffe. Servitören svarade: "Ni har ju vatten i koppen." då Leena fnös: "Skit också vatten finns i er skalle! Ge den jävla cappuccino nu då!" Servitören gav henne en ny kopp och hällde i koppen rykande färsk kaffedryck.

Johanna hade svårt att dölja skrattet när arbetskompis nästan brände proppen när hon inte fick servering. Sådan tur att Leena inte kunde tänka klart att vem som hade hållt vatten i koppen. Om hon skulle ha varit nykter så hon kunde ha gissat.

Under kvällen Leena blev allt mer berusat och råkade gå till övriga lokaler i denna gamla fabriksbyggnad och slocknade i ett gammal övergivna kontorsrum. Hon vaknade då alla andra hade gått hem. Det fanns inte en enda själ i byggnaden så Leena fortsatte sova i detta dammiga kontor. På väggarna det var vapenreklamaffischer av Nykänen & Saarela.

Vid hem dags Johanna undrade på att vart hade Leena gått. Raija trodde att säkert hon är med kommunikationsavdelningens killar.

Johanna körde hem alla andra arbetskompisar förutom Leena som sov ovetande i kontoret på andra våningen. På morgonen den bakfulla Leena inte förstod hur hon hade hamnat i den smutsiga kontor. På ventilationstrumman någon har tejpat en gulnat polska flaggan i papper. Nedanför ventilationstrumman, på golvet, det står en blått specialergonomiska kontorstol som enligt Leena liknade på en harpa. Hon sov på två sammansatta skrivbord. Även den var dammig med trasigt skrivbordsunderlägg. Bredvid det stod trasiga datorn samt uttorkade korrigeringslackflaskor.

Först Johanna körde Roope eftersom han bor närmast. Egentligen han kunde ha promenerad, huset nästan syns. Mellan Rixum område och Roopes flerbostadshus det finns några mindre flerbostadshus som liknar på husen på Estbacka.

Söder om Brudgatan det är Ari Vatanens cirkulationsplats där det går grenar till Åkerträskvägen, Sjukhusvägen samt till Rixum området. Johanna inte behövde köra Oili eftersom hennes make, Posse, hämtad henne.

På väg mot Vargholm Raija visade Johanna skogsvägen som går till Loimi ån där hon har en fiskebåt. På motsatta stranden det finns Restala område. De inte åkte till älvstranden eftersom det var mörkt så man inte skulle ha sett någon båt.

I februari Work Market Institute meddelade att Johannas praktik upphör slutet av mars på grund av att kommunens besked om lönebidrag dröjer så arbetsterapeut Ragnar inte längre orkar vänta. Det som Ragnar Virta inte vet, orsaken är Oili Lehmusvuoris krånglande. Han inte känner denna rethostande spinkiga kärring med rödaktiga ansikte. Ragnar förmodar att Oili skulle vara helt vanlig arbetare men där han har fel. Oili låtsas att vara normal. Bakom ryggen hon pratar skit.

Forssa stad skulle så gärna behålla Johanna eftersom hon är så redig. Hon är precis sådan som Oili ofta drömmer om, ung duktig arbetare. Nu finns en sådan men inte exakt som Oili vill ha; Johanna är vackrare än hon, duktigare än hon samt smartare. Oili skulle vilja ha en likadan arbetare som skulle vara en man med konstiga problem.

Roope och kopieringsteknikerna skulle vilja ha Johanna kvar och de är förbannade arg att kontaktperson råkade bli just Oili, inte Roope.

Sätt och vis kommun utnyttjar gratis arbetskraft och cheferna inte kan förstå att ordna lönebidrag för Johanna. I för sig detta inte alls är konstigt eftersom vi är ju mitti tröga Tavastland.

Kopieringsteknikerna och Roope vet exakt att var skon klämmer men dessvärre inte kan göra något åt saken eftersom de vill vara artiga till alla samt de inte har vattentäta bevis att det är Oili som är bromsklossen. Ganska säkra de är men inte orkar börjar bråka med denna konstiga rethostare. Då de skulle bli hemskt krig på arbetsplatsen, precis som Roope har funderat medan sitter i den lilla kontor i hörnet av postningsavdelningen. Där inne han har värmefläkten på högsta så att kontoret liknar på en bastu. Han har dålig blodcirkulation och fryser. Detta beror på intensiva rökande av e-cigarett.

En gång han bad Johanna köpa till honom e-cigarettpatroner. Johanna köpte märket Blend men Roope inte var nöjd eftersom detta märke är alldeles för milda. Han tycker att e-cigarettpatron ska ha rikligt med nikotin och ninnin. Han förstod att det är svårt för henne att köpa patroner så han köpte själv. Då Raija hade hört detta så hon skickade Johanna på nytt att köpa patroner. Hon skrev en notislapp att det ska vara Prince. Johanna var tvungen gå ut och köpa e-cigarettpatroner för annars Lillukka skulle ha börjat pressa på sko. Denna gång Johanna köpte rätt. Detta Raija kallar för social träning.

Avdelningschef, Yrjö Läänesalu, är så sorglig att inte han heller förstår sig ordna Johannas lönebidragsanställning. Leena är förbannat trött på kommunens dåliga personalpolitik och har ofta funderat om hon skulle flytta till Tallinn och börja på bryggeriet Saku-Harboe men vet inte om det skulle vara klokt beslut eftersom då barnen skulle vara längre borta.

En dag i mars Leena såg i den lokala tidningsläsplatta, Forssa Aviisi, Johannas anonyma förslag hur man skulle göra Forssa till ännu bättre stad att bo i. Hon föreslog bland annat att på Rixum område man kunde bygga ett utsiktstorn som man kunde namnge till Forssa tornet eller pennan. Hon hade skickat en skiss och använde namnbokstäverna, JK. Leena kände igen hennes stil att rita.

Leena skrattade: "Johanna, du är makalös brud att du föreslår så fina saker, det inte alls är så dumt!" Även Raija tyckte det var lustigt och fin idé.

Först Johanna försökte neka men sedan var tvungen avslöja att hon hade skickat anonyma förslag till idétävling. Orsaken till att hon ville vara anonym är sparken från Jockis samt ritande på sommarjobbet. Föräldrar är strängt mot offentliga ritande.

Förslaget hon ritade hemma men mamma och pappa inte kan veta det. Ritande på sommarjobb inte är så illa eftersom kopieringsteknikerna hade bett henne rita men däremot sparken är helt olämpligt.

Slutet av mars Johannas praktik förlängdes med en månad eftersom Roope och kopieringsteknikerna ville behålla henne kvar. Hela april Oili tjurade i hörnet och band ihop begagnade pärmar som hon hade fått från olika avdelningar. Pärmarna hon kommer skänka till lekskolor och till dyslexiföreningen. Detta inte är postningsteknikernas arbetsuppgift men fru Lehmusvuori brukar dagligen utöva rövslickeri på olika förvaltningar för att folk skulle få uppfattning att hon fortfarande skulle vara chef. Många kallar henne för postningsmästare eftersom hon alltid är synlig. Även Johanna är synlig eftersom hon delar paketen till olika förvaltningar och just därför Oili avundas henne.

Början av maj Johannas praktik upphörde eftersom Work Market Institute inte mer kunde vänta lönebidrags besked. Förmodligen Oili hade tjatat till olika chefer och Ragnar att Johanna bör ta paus för att andra kunde jobba på avdelningen. Om lönebidraget skulle ordnas så hon skulle komma tillbaka.

Såklart Oili inte hoppas det. Detta säger hon inte högt och just detta gör henne till en falsk arbetskompis.

Nu Johanna är öppet arbetslös men sådan tur att hon får i fortsättningen sjukpension. Hon är glad att denna gång det inte var spark. Arbetsterapeuten berömde henne att precis som man bör uppföra sig på en arbetsplats. På sista arbetsdag även Oili berömde henne att det inte finns något personligt. Johanna misstänker starkt att det är Oilis fel att det inte blev lönebidrag men orkar inte börja bråka. Hon har hört av Roope och kopieringsteknikerna att det är Oilis fel.

Hemma Johanna berättade till mamma och pappa att alla berömde henne men kommun inte hade fattat ett beslut att ge henne lönebidrag så Work Market Institute inte mer orkade vänta. Hemma hon inte kan skälla ut Oili eftersom föräldrar inte känner henne. Förmodligen de skulle missförstå att dottern skulle brumma på jobbet. Detta Anna och Antti misstänker. Johanna inte har brummat en enda brumning på jobbet. Hemma brummande har ökat eftersom massmedier fortfarande malar om fallet Pulliainen-Bulle eftersom Raimo Pulliainen kräver polisen gripa terraristerna.

En gång i året Johanna måste gå hos doktorn. Inte på grund av brummande utan att förlänga sjukpension. Pappa hjälper henne att fylla i webbformulär. Man ska skriva besväret. Detta är tufft för Johanna att man måste skriva att hon har lindrigt funktionshinder och hon har svårt att göra smörgåsar. Visst hon klarar göra mackor men hon är fruktansvärt bortskämt. Ingenting hon behöver göra själv förutom snöröjning. Visst hon också håller ordning inne i förrådet, längst bak i garaget men inte hushållssysslor. Det är bara bra att pappa skriver så i ansökan av fortsatt sjukpension för att Insurance Cash skulle bevilja fortsatt sjukpension.

Sjukpension hon brukar kalla hemma för gumsepapper. På riktigt Johanna inte är en gumse fast hon betar sig som latmaskidiot så man lätt får uppfattning att hon skulle vara en riktig gumse. På kvällar hon hellre är utan smörgås om inte mamma skulle göra en sådan. Då hon så gärna äter upp mackan.

Lillasyster brukar ofta göra häftiga smörgåsar, så kallade Blondie gubbes smörgåsar. Jaana-Mari gillar laga mat och hon kunde ha blivit köksmästare om hon inte skulle ha valt robotprogrammeringsutbildning.

Johanna brukar sätta sig vid köksbordet och utropa: "Ge mig cappuccino!". Hon brukar ladda cappuccinomaskin och sedan säga till föräldrar att nu det är dags för kollektiva cappuccinofika. Då mamma brukar skratta att vara det riktigt kommunist cappuccinostund. Ibland hon brukar säga: "Anna är ute och tvättar, du får ta själv!" Johanna hellre väntar vid köksbordet tills föräldrar kommer och håller cappuccino i hennes kaffekopp.

i maj månad Johanna äntligen köpte jacktelefon, hennes första jacktelefon. Det är en paketerbjudande; en Andersen Mobiles 1611 jacktelefon för en euro om man tecknar abonnemang hos operatören Comgulf som är Europas billigaste teleoperatörer.

I en jacktelefon det finns inbyggt multimediekamera som sitter på brösthöjd. Det finns också en liten diktafon för att man kunde tala in sms. Visst man kan också skriva sms och andra meddelanden med hjälp av trådlös kontrollpanel som finns i innerficka. I kontrollpanelen har diktafonens mikrofon, anslutning av trådlösa hörlurar, precis sådana som väktarna brukar ha. I kontrollpanel det finns också en liten display. Där man kan läsa sms och mms.

På kvällen vid läggdags Johanna övade att använda sin nya jacktelefon. Hon testade diktafonen och dikterade på prov: "Jag älskar Joonas!" sedan hon letade efter radera-funktion men i misstag knappade in mammas kortnummer som hon hade hunnit programmera i nummerlistan.

Samma dag även Anna hade skaffat en likadan jacktelefon av samma märke som dottern. Det var tur för Johanna att hon kan använda mammas apparat.

Jacktelefoner är helt annorlunda än mobiltelefoner. Sådan tur det är lätt att kopiera kontakter med Bluetooth. Först Johanna kopierade mammas nummer.

Nu i sängen hon på misstag dubbelklickade knappen så att övningsmeddelande gick iväg. Då hon märkte att detta känsliga och hemliga meddelande gick iväg. Hon försökte tänka att vilka nummer hon hade sparat i jacktelefon.

Hon hörde sms-signal från föräldrarnas sovrum. Johannas långa ljusa hår gick rakt upp då hon hörde att det var mammas nummer. Hon blev orolig att röstmeddelande var intalat med hennes röst. Hon sprang som en blixtni mammas och pappas sovrum. Föräldrarna redan var i sängen.

Sådan tur att de inte hade låst dörren samt inte heller hennes rumsdörr var stängt för då hon inte skulle ha hört signalen. Johanna rusade i panik in i sovrummet och tittade omkring var hängde mammans jacktelefon. Hon såg den hänga i sängstolpe på mammans sida. Tur att inte på mamma, tänkte Johanna.

Johanna tog mammans jacktelefon och tog fram kontrollpanelen. Hon raderade senaste sms:et och samtidigt stammade med rodnad på ansiktet: "Huu, det var fräckt reklamsms, även jag fick en likadan..." Mamma satte sig upp på sängen och frågade: "Nå, visa..." då dottern: "Oj, jag råkade radera den, uuhuh!" mamma skrattade: "Jaha, det var säkert mycket vulgär eftersom springer full av panik!" Johanna nickade: "Joho, den var chockerande, uhu!"

Såklart mamma och pappa misstänkte att säkert dottern själv hade skickat något dumt och blev oroliga om hon skulle sms:a konstigheter till okända och släktingar och sedan man får skämmas och i värsta fall man får sitta otaliga gånger på tingsrätten och höra hennes ångerfulla lipande.

Johanna blev lättad och gick tillbaka i sitt rum för att sova. Hon bestämde sig att här och med att vara försiktig med övningsmeddelanden. Nu hon klarade sig med förskräckelse. Hon känner kalla kårar i sin rygg av tanke om mamma skulle ha hunnit lyssna meddelandet och sedan fått reda på hennes hemliga förälskelse.

I för sig det inte skulle ha varit något ont om Anna skulle ha hunnit lyssna röstmeddelandet eftersom även hon gillar sitt brorsbarn, speciellt hon tycker mycket om Joonas. Skillnaden mellan Anna och Johanna är att dottern älskar sexuellt sin kusin medan Anna tycker om som släkting, som en människa. Sommar 2992 Anna råkade med övriga familjen kritisera sin brorsbarns beteende.

Om Anna skulle ha hunnit lyssna meddelandet så kanske hon inte mer skulle kunna ringa till sin bror eftersom då hon skulle tro att dottern skulle ha flörtat till hans äldsta son. Så är det inte fast Johanna skulle så gärna göra det. Till mammans lycka dottern är mycket blyg inom kärleken.

Johannas blyghet mot Joonas beror kanske på morbrors skilsmässa samt hans ex-svärmor. På förra decenniet mamma och pappa hade kritiserat henne.

Allt detta Johanna funderade i sängen medan höll jacktelefonens vita smala avlånga kontrollpanel i handen. Hon känner upphetsande tanke om mamma skulle ha hunnit lyssna meddelande och sedan hemligheten skulle ha blivit avslöjat. Kanske då hon skulle ha haft lättare att lätta upp sitt hjärta att hon tycker så mycket om sin kusin och vem vet mor och far skulle ha hjälpt henne att kontakta Joonas. Han redan finns på Johannas vänlista på Facebook men hon inte vågar chatta med honom på grund av stora känslor. Hon bara brukar gratulera då han fyller år. I samband med gratulationer hon skulle så gärna lägga massor av röda hjärter men det vågar hon inte. Hon inte har Joonas mobilnummer eftersom tidigare han var för ung, böterkött, men nu han är helt lagligt kött, precis som Johanna brukar fundera. Hon bara har telefonnummer till sina kusiner som bor i Forssa. Så småningom hon kommer kopiera även dessa till jacktelefon. Numren hon har fått från föräldrarna.

Lille Jeesus nummer hon inte har, knappast han inte ens har mobiltelefon eftersom han är så ung.

Den natten Johanna drömde att hon flyttade till Vattula och bodde tillsammans med Joonas i en stor herrgård. Bakom källarväggen hon hittade ett lårben. Då hon vaknade upp och var blöt av svett. Hon tog fram en skrivplatta och antecknade drömmen så hon kunde skapa nya berättelser.

Slutet av juli det var släkten Kivinenens första släktemöte i Hotel Rogu söder Tallinn. Synd att då Oskari och Hissu levde så det inte blev släkträffar. Säkert dem skulle ha haft mycket att berätta om släktens faser men sådan tur det mesta är väldokumenterat på Kivinen Arenan.

Det är lätt att ta sig till Tallinn, tack vare Helsingfors-Tallinn tunnelbana. Johanna skulle ha velat ta katamaran men mamma och pappa är trötta på att gnö sig på färjor, precis som de brukar säga. För några år sedan det har börjats bygga motorvägs- och tågtunnel mellan Hangö och Paldiski. Det är ett stort projekt. Tunnelbeslut var svårt för Finlands senat eftersom den finska miljöminister, Olli Jussila, avgick som protest. Ändå man bestämde sig bygga tunneln eftersom näringslivet kräver tunneln. I Estlands senat det var lite lättare att fatta tunnelbygge.

Framme i Tallinn Kivinenens tog taxi till hotellet som ligger i en stadsdel. Denna urgamla stadsdel har snyggats och all gamla höghus från Sovjettiden har för länge sedan rivits. Istället det har byggts folkliga turisthotellet, Hotel Rogu.

I stadsdelen det inte finns längre piratmarknader och området har fått bättre rykte. Hotel Rogu har byggts av betong stångar som ser ut som furu. Det är meningen också.

Kivinens övernattade i hotellet eftersom de inte längre har husbilen. Våras Antti och Anna sålde husbilen för att få extra pengar till villalånet för att lånet inte skulle gå i arv till döttrarna. Det är ju roligt att bo i skuldfria huset, precis som Antti brukar säga.

På kvällen i hotellrestaurangen spelade en nöjesrobot urgamla finskugriska klassiker. Roboten sjöng med typiska metalliska robotläte på estniska och på finska. Roboten presenterade programmeraren, estniska musiker *Köpi Köppäri*. Johanna kom ihåg läsplattan med samma namn som hon köpte några år sedan i Södertälje. Kanske musiker har något att göra med läsplatta Köppäris grundare, tänkte hon.

Kivinens släkstmötes ordförande heter Ville Kivinen, Oskaris bror. Han frågade om någon skulle börja släktforskning. Veneri kom fram och berättade pappersrullar i handen att han redan har lite grann släktforskat men det är svårt eftersom det finns massor av grenar och hundratals Kivinens, sade Veneri. Han höll en kort föreläsning om släktforskning. Han hade kommit till början av 2800-talet där det spökar en viss Kalle Kivinen som bodde i Otanmäki. Denne mystiske Kalle var gift med Maria-Katariina Wallinkoski. Han har försökt ta reda på att vem kvinnan var för någon men förgäves. Samtliga papper är skrivna på svenska. Han inte kan ett ord svenska. Han svor forna sannfinländare till varmaste helvetet eftersom de hade tagit bort obligatoriska svenskundervisning i Finlands skolor. En annan släktgren som har anslutning till Veneris släkt, finns en agronom-fastighetseskötare Otto Kivinen. Han jobbade på Branders Hof tills blev osams med arbetsgivaren och sade sig upp. Nästan alla Vattulabor vet att Branders Hof är stadens viktigaste herrgård som ligger bakom Lintula. Herrgården ägdes av ätten Branders som hade också två likadana herrgårdar på närheten. Den ena är riven för länge sedan.

Veneri lovade försöka undersöka släkten vidare för att få reda på att vilka var Kalle Kivinen och Maria-Katariina för några. Han förmodar at släkten skulle komma från Ingermanland. Så fort när Johanna hade hört detta skitnamn komma ur gudfaders mun så hon var nära brumma när gudfar väckte upp sovande björnen, brumkällan med skitnamn. Hon var tvungen hålla brummande inom sig för annars mamma och pappa skulle ha börjat sura predikat om den helvetiska brummande. Tyst inom sig Johanna brummade så att ingen hörde det. Efter mötet hon gick bakom hotellet och släppte loss jäkla brummande. Okända människor tittade länge när denna blonda tjej brummar bakom hotellet.

Nästa dag Kivinens åkte hem. Innan de tog sig över Finskaviken så de tittade runt i varuhuset i centrala Tallinn. Gamla stan har för länge sedan riven och istället det har byggts höga skyskrapor. Från de högsta våningar man ser ända till Helsingfors.

I hamnen det finns enorma Gabriella Market där de köpte sista inköpen i Estland. De köpte många burkar estniska gåsleverbullar eftersom dessa är billigare söder om Finskaviken.

Det fanns också specialerbjudande av ukrainska fruktviner samt Ellie's Special mjölkchoklad.

Sedan de tog tunnelbanan till Helsingfors. Bilen väntade i tunnelbanas parkeringsgrotta.

I augusti Johanna besökte hos arbetsterapeuten för att diskutera om arbetssituation. Ragnar Virta sade att han ska försöka förhandla med kommunen att hon skulle få lönebidrag och sedan komma tillbaka till postningsavdelningen. Alternativt hon skulle få en annan arbetsplats.

Johanna inte kan komma tillbaka till Socialhälsocentralförvaltningen i Jockis på grund av dåliga rykte men däremot hon har bra meriter på stadshuset i Forssa.

Nyligen Socialhälsocentralförvaltningen omorganiserades så att ämbetet heter nuförtiden Regionens hus för Tavastia. Kanske om flera decennier hon kunde komma tillbaka då nuvarande tjänstepersoner har gått i pension.

I för sig själv Johanna brukar kalla sin gamla chef för fläsk-Anu. Detta hon inte kan säga till föräldrar eftersom de säkert skulle morra att sparken bara är hennes egen fel.

Det finns ont om arbete på grund av specialskolbakgrund. Johanna inte har tillräckligt med meriter till lediga kontorsjobb. Bara synd att Work Market Institute inte orkade vänta kommunens besked om lönebidrag samt arbetsterapeut inte kan ana att bromsklossen heter Oili Lehmusvuori.

En gång i månad Johanna brukar gå till stadshuset för att hälsa på sina arbetskompisar. Raija har hotat att börja stenhård pressning i fall hon inte skulle komma och hälsa på. Gamla tjocka Raija hotade göra ett besök på Bevingadevägen 6 om Johanna inte skulle visa sig på stadshuset.

Varje gång då Johanna besöker på stadshuset så Roope säger att han håller tummarna att hon skulle få lönebidrag och komma tillbaka.

Oili har en annan åsikt och flyr avdelningen så fort Johanna kommer in. Medan Oili går ut så hon rethostar och river sin hals.

I augusti på stadshuset Johanna visade upp sin jacktelefon för kopieringstekniker. Raijas mun öppnade sig av häpnad: "Vad i fitta, fin och häändig jacktelefon!" och ruskade huvudet och fortsatte: "Det är makalöst att så fort du blir arbetslös så du har råd köpa sådana kapitalinköp, sicket folk det finns!" Johanna fräste underskattande: "Äsch, den bara är en euros på köpet inköp..." Raija skrattade: "Haha, du har all världens fallskärmsavtal och allt, sicket folk!"

Under hösten Jaana-Mari lyckade få arbeten från elektronikföretaget Binaari Elektroniikka Oy som ligger inom gångavstånd från hemmet i korsningen av Kardanvägen och Ackumulatorvägen.

Så fort hon hade fått arbete så hon började leta efter lägenheter. Storasyster känner sig avundsjuk att lillasyster hade tur. Visst även Johanna skulle ha haft bra arbetsplats direkt efter gymnasiet men hon själv förstörde allt på grund av sina barnsligheter. Nu Johanna ångrar bittert om sin spark. Sådan tur att det inte blev spark från stadshuset.

Även Johanna skulle vilja flytta hemifrån men inte vet om hon skulle klara sig bo själv. Hon har inget arbete och ingen kille. Inte heller Jaana-Mari har kille men det bara är tidsfråga när hon hittar den rätte.

Kanske Johanna någorlunda kunde bo i en bostadsrätt men dessvärre lägenheter är svindyra. Hyresrätter är billigare i södra stadsdelar men Johanna och många andra stamfinnar inte vill flytta dit. För Johanna det är ett stort steg att flytta hemifrån eftersom hela tiden hon tänker mammas eventuella tanke om fågelungen som lämnar boet. Denna tanke gör henne vemodig.

Under hösten Jaana-Mari har besökt otaliga bostadsvisningar i centrala staden samt kollat bostadsäljannonser i läsplattan Forssan Aviisi.

Det skulle ha varit bra och någorlunda billig lägenhet i korsningen av Killegatan och Uno Cactus gatan men dessvärre där fanns hemsk lukt, det stank människourin nämligen den gamle herren som tidigare hade bott i lägenheten, hade urinproblem och pissar överallt i bostaden. Han hade svår demens så han flyttade till Furubackens demensboende.

Till slut Jaana-Mari hittade en bra tvårummare från centrala stadsdelen Tingbo, absolut närheten av resecentrum i adressen Tingbovägen 8 A. Lägenheten finns i gaveln så att fönster finns mot tre håll. Köks- och sovrumsfönstren vetter mot Brudgatan genom parken Järnvägsparken. På vintertid man ser bättre norra ändan av Brudgatan då träden är utan löv. Fönstren i gaveln vetter mot Tingbovägen. Vardagsrumsfönster och balkongen vetter mot sidogata, Jormagatan. Från balkongen man ser tågbanan. Jormagatan går mellan Bangatan och Tingbovägen. Andra sidan av Tingbovägen det fortsätter Repslagaregatan som slutar till Brudgatan utan anslutning.

Från Jormagatan det går en annan sidogata, Sågargatan som går till Tingbo småindustriområde. Innan genomfartsled byggdes så Tingbo industriområde var sammanhängande med västra Zumila. Närmast, på Sågargatan det är en däckfirma, mindre än den som finns i östra Zumila och inte har några gummiman vid porten.

Mitt emot Tingbo däckfirman det är grönsakslagret samt flera stycken småfirmor.

Väster om grönsakslagret det är ett gult trevåningsbostadshus, likadan som Jaana-Maris nya hem. Hennes hus är gråstenhus.

Så Jaana-Mari bestämde sig köpa bostadsrätten. Hon har gott om pengar eftersom hon hade bott gratis i föräldrahemmet. Hon slapp ta studielån, pappa betalade.

På systrarnas bankkonto finns farfars och farmors arvpengar så Johanna och Jaana-Mari verkligen är födda guld sked i mun, bokstavligen, nämligen de har fått allting direkt i mun utan att behöva sätta skit i pinne.

Jaana-Mari köpte lägenheten tillsammans med pappa för att hon inte skulle bli lurat. Husföreningens ordförande heter Laila Kilauttaja, Anttis arbetskompis. Husförening heter Novaraxa Forssa hus 1 som gör de borde mycket stolta och glada.

Antti inte tycker om fru Kilauttaja eftersom hon är en typisk snok, moder-ihilist, precis som han varnade sin yngsta dotter att hon inte skulle djävla till denna jävla snoken. Antti sade att hon bör uppföra sig som folk för att denna ihilist-snoken inte skulle börja sprida elaka rykten på Brandcar.

Laila Kilauttaja bor i samma hus men i andra ändan på tredje våning medan Jaana-Maris bostad finns på andra våning i södra ändan.

Våningen nedanför bor Veijo Harjuvirta och våningen ovanför bor Doris Reinikainen. Mittemot Jaana-Maris dörr bor gamla damen Lea Länsiö. Ovanför Lea, mittemot Reinikainen, bor Mia Reinola.

Nedanför Lea bor Markus Antikainen som har två kopparfärgade nöjesrobotar som är lika stora som ett lamm. Doris har inga gardiner. Anna har skojet att förmodligen dennes mamma inte bryr sig om hennes fönster. Anna själv ordnade fina metalliska fönstergardiner i Jaana-Maris lägenhet. Anna har själv virkat vackra spetskanter till samtliga metallgardiner.

Innan japanerna kom så det fanns mycket spilltid på Brandcar. Då man kunde göra handarbete medan man bevakade robotar för bakluckor.

Så fort när Antti hade märkt att mittemot dottern bor den gamla damen Lea så han blev vemodig eftersom damen är så hjärtligt gammal och söt. Han sade till dottern att i granne bor sympatisk gamla damen så Jaana-Mari skrattade: "Haha, hon är inte alls speciellt gammal, säkert stenhård ragggarbrud!"

Mia, våningen ovanför Lea, ofta brukar banka och slå värmeelementen eftersom fröken Reinola har psykiska problem. Jaana-Mari har ofta tänkt på sin storasyster och funderat om hon skulle hjälpa henne att anmäla henne till Restala mentalsjukhuset eller döda henne för att hon skulle slippa lida.

Jaana-Mari är alldeles för snäll att döda någon fast i Nyslott hon hade slagit sin syster med en laseruppskärare mot armen. Då Jaana-Mari bara var sex år. Detta är den allvarligaste hyss som hon hade gjort. Därefter hon inte fick hantera laseruppskärare och knivar.

Såklart på riktigt hon inte dödar någon eftersom då det skulle bli mycket problem, nu när hennes liv har ordnat sig, bra arbete och fin tvårummare nära resecentrum. Nu saknas bara gubbe men all sannerligen förr eller senare hon hittar honom. Hon är mycket social, nykter och snäll.

Jaana-Mari Kivinen inte är absolutist utan hon brukar då och då skåla med sina väninnor. Nu det är enklare att bjuda hem kompisar när hon bor i egen lägenhet.

Under hösten hon ordnade inflyttningsfest och bjöd hem några väninnor samt några killar. Först hon förvarnade grannarna att det kan bli högljudd musik.

Anna och Antti bestämde sig behålla yngsta dotters rum i ursprungligt skick för att hon kunde komma när som helst för att sova i fall hon skulle få hemlängtan eller det skulle dyka upp spöken på Tingbovägen 8. Knappast Jaana-Mari är rädd för all världens spökar.

Nu när lillasyster hade flyttat från föräldrahemmet så på kvällar Johanna kan bättre brumma i sitt rum eftersom ingen sover längre i systers rum men dessvärre brummande hörs ända till föräldrars sovrum. Johanna inte klarar berätta orsaken till sina brummande. Hon inte vill sätta skit-ord i sin mun och uttala skitnamnen. Släkthemöte var pinsamt då gulfader väckte upp sovande björnen med skitnamn. Johanna önskar om Ingermanland skulle få ett nytt namn samt område inte skulle bli självständig. Samma önskar även Ryssland.

Försommar 2008 det var Jesus Kivins konfirmationsfest. Anna och Antti deltog. Såklart även Johanna skulle ha fått delta men hon själv valde stanna hemma på grund av för stora kärlekskänslor mot sin kusin. All sannerligen hennes armar skulle ha ryckt till kram. Hon är alldeles för blyg att krama fast samtliga släktingar och övriga konfirmationsgäster kramade honom men det klarar inte Johanna. Helt förgäves hon skulle ha mobbat stackars äggceller, precis som hon tänkte i för sig själv. Hon inte vet hur Kaarlo och Frida skulle reagera om hon skulle avslöja att hon är kär i deras yngsta son. Kanske de skulle ta det fint eftersom Johanna är en fin och speciell tjej som inte dricker och bråkar. Kaarlo och Frida samt övriga släktingar, förutom Johannas familjemedlemmar, inte vet att tjejen Johanna är en jävel att brumma.

Även Jesus är en lugn hemmapojke men inte bör lämna ensam på lång tid för då han kan få för sig att ordna vilda sexfester, precis som den pratsamma Frida brukar babbla till Anna. Annars han är en riktig hemmapojke och lillen, precis som Kaarlo och Frida brukar kalla honom för.

Inte heller Jaana-Mari deltog i kusins konfirmation eftersom hon bor i egen lägenhet samt inte är så intresserad av Jesus sysslor; både lille och den store Jesus Kristus. Hon har aldrig varit intresserad av religion och religiösa tillställningar. Hon brukar kalla kusin Jesus för unge fast han har vuxit till en stor grabb. Hon bor mycket nära kyrkan, andra sidan av tåg bron. Mellan bron och Tingbo det är en begravningsplats.

Johanna skulle ha varit intresserad av kusins konfirmation, alldeles för intresserad så hon inte klarade sig bli kåt, precis som hon tänkte i för sig själv.

Hemma hon tittade konfirmationen från Kivinen Arenan. Precis som vanligt den var direktsänd som farbror Kaarlo och pappa filmade från olika vinklar.

Jeesus konfirmerade sig i Tavastlund kyrkan, samma kyrka där även Jaana-Mari hade konfirmerad sig. Nu hon skulle ha haft gångavstånd dit, hon bor andra sidan av tågbanebromen men inte är intresserad av kyrkor.

Johanna blev upphetsad hemma framför bildskärmen då hon såg sin läckra kusinpojke stå på altaret tillsammans med sina medkonfirmander. På altarbildskärmen det stod foton av konfirmanderna samt bibliska bilder och videosnutt av den store Jesus.

Johanna kom ihåg sin egen konfirmation och tänkte att vad sysslar nuförtiden Matti Pekkanen för något, kanske tjomme är pappa till många barn, tänkte Johanna medan hon beundrade kusins spinkiga kroppsbyggnad. Den vita kåpan verkade vara alldeles för stor för honom.

År 2000 Johanna filmade med multimediekamera lillasysters konfirmation och satt på kyrkans inne balkong, bakom henne det var kontor. Bredvid henne filmade övriga konfirmanders anhöriga. Om hon skulle ha filmat nu, så all sannerligen hon skulle ha zoomat sin favoritkusin så att hon skulle ha blivit avslöjat på sina känslor, tänkte Johanna. I farfars och farmors begravning hon var sugen zooma sina manliga kusiner, tänkte hon medan tittade flåsande livesändning från Tavastlund kyrkan.

Efter kyrkan man gick hos Kaarlos och Fridas trädgård för att ta konfirmationsfika.

På Nya gårdsvägen 9, under äppelträden, det var dukat kaffebord med förfäskningar och en läcker jordgubbstårta. Då Jeesus visade upp sin mage. Han ville visa sin navelpiercing, en liten LED-lampa som blinkar rött. Lampan drivs av värmeenergi av kroppen. Sådana navelpiercingar har blivit vanliga den senaste tiden.

Släktingar blev förskräckta och chockade av lille Jeesus lamppiercing; vurmars vurm, precis som många suckade och slog medlidssamma blickar mot Kaarlo och Frida att så blir det när dem hela tiden har sina fritidsaktiviteter så att inte tittar efter sina barn. Såklart detta inte sades högt.

Antti skojade till brorsson: "Du ser ut som den övre lampan i trafikljuset men röda lampan bör sitta uppe och nere bör sitta den gröna lampan, haha!" Jeesus började garva så att hans lilla buk hoppade, tur att piercing inte lossnade.

Kaarlo berättade att häromdagen pojke var nära göra själv förhudspiercing men sådan tur på sista stund han hade sett det hela och stoppat honom. Då det skulle det ha varit färdig juckat, sade Kaarlo helt öppet bland gäster för att pojke inte skulle glömma att man inte bör sticka hål i snoppen.

Antti sade till brorsson: "Försök inte mer sätta smycken i snoppen för då snoppen kan lossna och du blir rötsnopp!" Jeesus nickade för godkännande och skrattade ljuvligt.

Navelpiercing är gjort av en officiell piercing tekniker precis som man kallar nuförtiden person som gör piercingar. Piercar tekniker finns på Arkadkorridoren i centrum. Korridoren går tvärsigenom kvarteret. Huset är det nya centrumets första affärskvarter långt innan Öhmanhuset byggdes.

På Arkaden korridoren det fanns tidigare mataffär K Suora som början av detta årtionde flyttade till Ylicity köpcenter, bredvid stormarknad Coop Huom! I mataffärens gamla lokaler det kom en möbelbutik. Granne med möbelbutik det är piercing och tatueringstudio där Kaarlo ordnade navelpiercing för sonen för att han inte skulle själv göra piercingar.

Andra sidan av möbelbutiken, på Torggatans sida, det är krimskramsbutik *Kama & Nippeli* där allt kostar bara en euro. I hörnet av Brudgatan och Torggatan det är automatkiosk, där Johanna brukar varje söndag tanka kajanaländska kvällstidningsläsplatta. Vid storhelger det inte finns den senaste material för kajanaländska tidningsläsplattor då hon blir gnällig.

Bakom kiosken, på Brudgatan, det är kinarestaurang Golden Shower, orientaliska mataffär Ahmed Ahne's Food, elektronikbutik, musikaffär samt ett apotek som säljer både människo- och djurmediciner. Apoteket ligger i korsningen av Brudgatan och Rölligatan.

Väster om Rölligatan det är ån Loimi ån och Östra långgatan. I korsningen av Östra långgatan och Rölligatan det är stora Europowers kontorskomplex.

I hörnet av Rölligatan och Killegatan, i kvarteret Arcadia, det är ortodoxa kyrkan. Framför kyrkan det står en staty som föreställer forna utrikesminister Timo Soini.

Mittemot kyrkan, på Killegatan, det är en välsorterad vinbutik.
Till Arkaden korridoren man kommer från Rölligatan, Torggatan och från Brudgatan.

På Rölligatan det är en resebyrå där Oili Lehmusvuori har tidigare jobbat och brukar ofta skryta att han har rest mycket. Knappast det stämmer.

Bredvid resebyrå, nedanför katolska kyrkan, det är en frisörsalong. I södra korsning av samma gata och Killegatan det är obyggt tomt som fungerar som parkeringsplats. Där har tidigare legat en liten mack och sedan det fanns en krimskramsbutik.

Mittemot Arkadkorridorrens södra utgång, på Rölligatan, det är citycenterpartiets lokalkontor.

Johanna var super-kåt av kusinpojkes navelpiercing och hennes negativa inställning till piercingar har blivit positiv. I drömmar hon kunde skaffa en likadan men i verkligheten en blyg konservativ tjej inte vill skaffa men alltid man kan drömma.

Nyligen i Norra Europa började Public Service radiokanal för romer, EBU Romano Radio. Kanalen spelar massor av modern zigenarmusik samt samhällsinformation på romani.

Några gånger Johanna har lyssnat lite grann denna nya radiostation men dessvärre förstod ingenting. Enda ord som fastnade i hennes minne är *Hapenia hassa*. Hon frågade pappa om han skulle veta. Antti svarade att troligen Hapenia hassa betyder att stjäla hö. Detta han hade hört av storebror.

Veneri har några romska vänner. Ofta han brukar mecka bilar och sedan sälja vidare tillsammans med Sebastian Plomeros, som har lärt honom romani.

Midsommar 2990 Sebastian och hans fru besökte på stugan i Pargas. Då Sebastian, Veneri och Antti var berusade. Nere på stranden, vid Tandbroviken det tändes midsommarbrasa. Män drack sprit hejdlöst. Då det var dags gå upp tillbaka till stugan igen så det var extra svårt för de berusade män att gå upp i den branta uppførsbacke, smala stigen. Johanna hjälpte gudfader och Sebastian att gå upp till stugan. Mamma ledde pappa och samtidigt kritiserade honom att så där viset man inte ska supa. Anna var livrädd om gubbe skulle börja berätta zigenarvitsar till Sebastian. Då det skulle ha varit farligt eftersom även gubbe-zigenare var full. Anna och Antti har starka fördomar om romer, till och med rasistiska fördomar. Anna var rädd om gubbe skulle börja kalla Sebba för zigenarkuken som han brukar ofta skoja då han är nykter men i berusat tillstånd han kan börja reta Sebba. Därför Anna ledde sin make direkt till husvagn.

Nästa dag Veneri och Sebastian, som kallas för zigenar-Sebba även han själv kallar sig själva på detta öknamn, gubbarna berömde Johanna att hon var en riktig skyddsängel. Såklart Anna blev glad att dottern hade ledd zigenar-Sebba i säker så hon inte är rasist. Ibland hemma hon brukar berätta med föräldrar rasistiska zigenarvitsar. Sådan tur att Johanna var och är fortfarande förnuftig att hon inte börjar bråka med romer eller andra etniska minoritetsgrupper.

Annas och Anttis familj är lite rädd för romer eftersom de förmodar att de skulle ha laseruppskärare i stövlar. Johanna brukar kalla Sebba för den snälle zigenaren. Då pappa skojar att fula fiskar lever i lugna vatten det vill sägas en zigenare är alltid zigenare även om man skulle steka i smör. Ibland hemma Antti brukar skoja att han hatar zigenare och rasism. Just därför Anna blev stressat då make var berusat. Sådan tur att på länge han inte har supit sig full.

Det var länge sedan man besökte på stugan i Pargas. Numera stugan ägs av Veneri och Asta så den inte längre är lika neutral som under tiden då Oskari och Hissu levde. Visst fortfarande man är välkommen dit men Antti och Anna är blyga för Janettes sambo, Olli-Kari eftersom han studerar till socialtekniker. Alldeles för fin titel för Antti och Anna.

Då och då Johanna brukar lyssna på Romano radio i fall hon skulle plötsligt börja förstå. Medan hon lyssnar romani så hon planerar och skissar nya berättelser, både som teckningar och text. Så fort hon är ensam hemma så hon dikterar berättelserna med diktafonprogram.

Det är heltimmes engelskspråkiga nyheter, Echo News, på Romano radio.

Johanna är förbannat att Romano radio fick en ledig frekvens i Finland men inte den kommersiella Radio Poolia som började sända ungefär samtidigt. Hon får nöja sig lyssna på Poolia på nätet. Webbsändningar heter Net-Poolia.

Då och då hon brukar chatta på Radio Poolias *Blue Zoo* chatten för att hålla uppe engelskan. Där hon brukar använda olika namn som hon har i sina berättelser, oftast hon använder som smeknamn Jill-Arthur.

I juli Kivinens semestrade på Åland eftersom där har de aldrig någon sin varit. Öriket fortfarande har självstyre som nyligen har förstärkts eftersom på finska fastlandet och även i Skandinavien olika landskap har fått mer självbestämmanderätt som till exempel beskattning. Ålänningar är stolta över att Skåne och Tornedalen har tagit exempel av dem.

Kivinens tog Viking Lines minsta bilkatamaran, Jet Alandia, från Åbo till Långnäs. Från Långnäs de körde till Hotel Åland som finns i östra Mariehamn. Hotellet är Ålands högsta byggnad. Där de övernattade bara en natt. Husbilen de sålde eftersom den inte behövs så ofta.

Mariehamn har blivit stor metropol. Vissa byggnader har byggts under jorden för att Ålands unika natur inte skulle bli förstörd. Ålänningar inte är några gumsar, precis som Antti skojade.

Nästa dag Kivinens besökte i stadsdelen Mustala i norra Mariehamn. Mustala är Mariehamns finskspråkiga stadsdel. Varje dag i juli där hålls lågprismarknad. Där finns allt till varje smak.

Anna köpte spetsgardiner i åländska färger.

Johanna hittade äntligen punksångare Willy Oak's musik-USB-kloss. Den hon har letat efter över allt och nu äntligen hittade.

Antti köpte grön joggningsoverall med inbyggd mp3-spelare och pulsmätare. Mellan musiken tal röst meddelar pulsmätarinformation. I ryggen det står på vitt; *Rödgrönröra är Pop!* Antti tyckte det låter lustigt. Såklart han vet att texten har förr i tiden varit skällsord till politiska vänster men numera samtliga politiska hat-prat man förstår som humor för att högerextremister inte kunde provocera.

På Åland Kivinens var bara två dagar. De tog samma färja till Åbo. Där de tittade runt och sedan körde norrut längs finska västkusten. De körde till Laihela för att hälsa på Siiri.

Pera inte mår bra. Han har mycket sällsynta tankspriddhet, robotsyndrom. Läkarna inte vet vad har förorsakat robotsyndromet.

På alternativmedicinsajter på nätet det finns gissningar att robotsyndrom kan bero på elektromagnetisk strålning och/eller trådlösa routrar. Det moderna samhället vägrar utforska detta eftersom då det kan bli bak back.

Pera Katainen har grejat mycket med nöjesrobotar så han har ofta utsatt sig till strålning av robotar. Knappast han kommer ihåg vad frun heter och har börjat kalla henne för *Siritys*.

Några år sedan Siiri och Pera gifte sig i all hemlighet. De inte ville ha bröllopsrumba. Pera som är infödd Laihelabo, var livrädd om bröllopsnotan skulle bli skyhögt. Då hans minne fungerade någorlunda men så småningom han fick minnesluckor. Nu han inte ens kommer ihåg om han har minnesluckor och vad är minne för något. En sak han har lyckats bygga, Laihela värmepumpen som han byggde av en urgammal brandsläckare; man pumpar varma luften med hjälp av slangen. Slangändan går genom vardagsrumsväggen. Otaliga gånger Siiri har skrattat med hoppande bröst till makes värmepump och misstänker att det bara är en del av sjukdomen.

Då och då Pera bor på psykiatriska sjukhuset i Laihela centrum för att frugan kunde vila. Även hon har det tufft nämligen hennes anus har opererats och sytts samman.

Hon hade anusmyrningstumör men sådan tur att godartat men dessvärre man var tvungen sy ihop rumpan så det är färdig bajsat. Hon inte kan bajsa naturliga vägen så hon har en påse på framsidan, vid midjan dit bajset kommer genom slangen. Sedan man behöver öppna kranen och rikta slangen i toalettstol. Slangen är svept rund midjan precis som en livrem. Hon blev vana med bajspåse med slangen men på sommarvärme det är jobbig eftersom man inte kan sköta trädgården med shorts. Siiri verkligen har finsk sisu och orkar sköta trädgården trots slangen rund midjan samt den hängande bajspåse. Hon har hela tiden oro om make med robotsyndrom. Sådan tur att barnen, Pate och Neea brukar ofta komma och hjälpa mamma.

Neea är gravid och enligt ultraljudsbilden det är ett gossebarn.

Pate jobbar som taxiförare hos ryska Yandex skjuts tjänst som är Ubers huvudkonkurrent. Det tog många decennier då Yandex blev rumsren och inte längre spionera folk. Det finns ingen anledning att spionera eftersom nuförtiden Yandex inte har några som helst kontakter till ryska staten.

I Laihela Kiviniens var bara två nätter. Anna kunde tänka sig vara längre men Johanna inte har något att göra på landsbygden fast inne i robotverkstad det finns intressanta robotar men hon inte kan börja pilla på apparater eftersom hon är som gäst.

Siiri gjorde systerbädd för lillasysters familj i vardagsrummet. Hon tycker att det är synd att Jaana-Mari, hennes gudbarn, inte längre reser tillsammans med föräldrar och storasyster.

Från Laihela fortsatte de resan till Vattula. Där de var en hel vecka. Där Johanna trivs bra eftersom det är en stad men är lite orolig om den läckra kusinpojken skulle komma hos sin pappa.

Kiviniens hyrde en stuga från den centrala campingen eftersom de inte ville vara till besvär hos Eeka och Martina. De har ju två småbarn så där finns himla tjo och tjim.

Våras Elisabeth flyttade till servicehemmet på grund av försämrat hälsotillstånd. Hon orkade inte mer bo själv. Nästan varannan dag hon är i sjukhus. Otaliga gången damen har bråkat med sina skor eftersom de brukar gnida och gasremmar öppnar sig eftersom hon inte mer orkar ordentligt fästa remmarna. Våras, strax innan flytten till servicehemmet, hon brände proppen med krånglande skor spå att hon gav stryk sig själva så att hon fick näsblod. Just då kom Eeka för att dosera mammans mediciner. Hon klarade inte använda moderna doseringsautomat.

Eeka skrattade: "Haha, gav du stryk till dig själv?" då Elisabeth fnös: "Håll käften pojke!" Eeka har blivit henens andhål och till slut han ordnade plats i servicehemmet Elli som ligger inom gångavstånd från vattentornet, mellan polishuset och stadshuset.

Även Eekas hälsan har försämrats på grund av ansträngningsastma. Han har dagligen läst för sin gamla mamma Kajanalands största tidningsläsplatta, Kainari Aviisi. Hon orkar inte hålla läsplattan i handen eftersom händerna blir trötta. Hon vägrar skaffa assistansrobot eftersom hon tycker att dessa är herrarnas bus och alldeles för syndiga.

Servicehemmet Elli är byggt av röda metallklossar och ligger inom gångavstånd från vattentornet.

Mellan det är en gräsmatta där man kan ha picknick. Norr om gräsmattan det är stadshuset och snett i söder det är polishuset.

Elisabeths gamla bostad i vattentornet är fortfarande i hennes ägo för psykologiskt skäl. Det är ju skönt att veta att man har eget hem fast hon inte mer orkar bo där. Eeka skaffade en hyresgäst så att hon skulle få pengar till hyran i servicehemmet. Hennes varor finns kvar i källarförrådet i vattentornet.

På korridorerna i servicehuset det patrullerar silverfärgade vaktrobotar med små drivband. Elisabeth är rädd för robotarna. Så fort hon möter en vaktrobot så hon fnyser: "Flytta på dig ditt jäkla metallskrot!" då roboten börjar läsa Fader vår bön på kajanaländska för att åldringen skulle lugna sig.

Vaktrobotarna i ålderdomshemmen och servicehus har programmerats enligt kristna regler och maskinerna känner igen de boende tack vara mikro-chipp under huden. Om roboten skulle möra utomstående så den frågar efter ID-kortet som ska matas i kortläsare framsidan av roboten. Om man inte matar kort så roboten följer efter så länge personer är inne i byggnaden.

Om en vecka Kiviniens åkte hem. Anna och Antti tycker att Vattula har blivit främmande, inte alls samma stad då man flyttade därifrån. Johanna har frågat mamma om de har kvar rötter i Vattula då Anna skrattar: "Nädå, allt är borta!"

Nu när Johanna är arbetslös så hon vaknar klockan nio. Det är en vana då hon inte arbetar. Längre hon inte kan sova. Anna vaknar klockan sju eller åtta då hon inte arbetar eller är på kvällsskift. Hon inte kan sova längre eftersom sidorna blir ömma.

Då Johanna inte jobbar så hon ändå har klockradioväckning. Kanalen är Rix DAB. Hon inte vill gynna public service eftersom då det skulle bli som medieminister Susisalo vill.

Då klockradion väcker med morgonprogrammet Rix DAB Aamu zoo, så Johanna klär upp i nattlinne. Hon inte är vana att vara topless i föräldrarnas sällskap fast hon skulle så gärna dricka morgoncappuccino utan nattlinne precis som mamma brukar göra. Nyligen hon har blivit vana att sova utan nattlinne men dessvärre inte klarar gå barbröstad till frukost. Johanna avundas mammas förmåga att vara topless i köket.

Efter morgoncappuccino hon går tillbaka i sängen för att släcka sömnen och samtidigt läser lokala tidningsläsplattan, Forssa Aviisi.

Härom morgon hon råkade höra fel medan hon läste läsplattan nämligen mamma och pappa i köket pratade om Fridas och Kaarlos hobby. Anna sade till sin make: "I läsplattan Frida poserar..." då Antti sade: "Jaha, ska kolla då dottern har läst färdigt." Johanna körde fel i sitt rum och tyckte att mamma skulle ha sagt att i läsplattan det finns en fitta. Hon började bläddra i läsplattan och gjorde skrev sökord för att skulle hitta bilden. Såklart hon inte hittade några fittor och gick till köket och sade: "Nä, det finns inga fittor!"

Mamma och pappa undrade på att vad frågan är, då Johanna: "Jo, mamma sade ju att i läsplattan det poserar en fitta!" Anna började skratta så att bröstet hoppade: "Jag sa ju FRIDAS bild, din Szabo!" då även Johanna började skratta: "Haha, hörde fel, haha!" då Antti sade: "Sätt och vis det stämmer, hon är ju en riktig fitta!" och skrattade ljuvligt. Anna skrattade: "Haha, nu var du rolig, usch då vad snuskigt!" Johanna gick tillbaka i sängen för att fortsätta läsa läsplattan. Hon brukar läsa noga förutom om det skulle stå någonting om fallet Pulliainen-Bulle. Så fort när ögat träffar namnet eller någon av skitorden så det blir brummande läte.

Då hon har läst nyhetsläsplattan så hon går till toaletten för att borsta tänderna och sedan klär upp sig. Sedan hon med dämpad röst dikterar sina berättelser, så tyst att föräldrar inte skulle höra eftersom handling passerar i hennes eget liv samt handlar om släktingar. Hon dikterar bland annat om Siiris, Volmars och Eekas skilsmässor.

Klockan tio på förmiddag hon brukar titta morgonnyheter på EBU24 kanalen. Nyheter är på engelska och på esperanto. I dessa nyheter det malas inte om fallet Pulliainen-Bulle eftersom den federala nyhetskanalen koncentrerar sig till nattens händelser och större nyheter.

Förkväll klockan 17 på nationella TV2 det är finsk nyhetsrapport som följs av svenskspråkiga TV Nytt. Efter svenska nyheter det blir engelska nyheter. Kvart i sex det är korta kajanaländska nyheter.

Johanna brukar vara spänd att vad nyhetsankaret heter. Hon hoppas att det inte är Inkeri Tekele och hon skulle sluta läsa nyheter, bara för skitnamnets skull. Så fort hon ser att det är Inkeri Tekele så hon i panik byter kanalen såsom det vore chockerande porrbild. Samtliga kvinnor som heter Inkeri, chockat Johanna på grund av associationer till fallet Pulliainen-Bulle. Numera hon inte skulle kunna tänka ens den forna hyresgästen Inkeri Ankeinen eftersom då hon blir brummig.

Efter förmiddagens nyhetssändning Johanna åker till centrum för att ta promenad. Det skulle inte vara långt att gå från Siivekkäantie. Johanna har blivit för lat att ta långpromenader eller åka sparkbräda nu när hon har bil. I stadskärna hon brukar gå kors och tvärs längs små gator. På små gator hon brukar se mycket dekaler och skyltar av bevaknings- och säkerhetsbolag S-L Safety. Hon brukar full av ilska skrapa dekaler och skyltarna så att företagets kunder skulle se att bolaget är hatat och sedan de skulle byta vaktbolag. Hon låter bli konkurrenters dekaler. Så sätt hon protesterar mot denna multinationella bevakningsjätte. Om det skulle finnas folk inne i den aktuella butiken eller utanför så hon inte skrapar bort dekaler.

Medan hon skrapar sönder S-L Safety dekaler så hon nästan hör väktarteknikers svordomar i öron. Hon brukar också riva av eller skrapa sönder företagets streckkodsetiketter som sitter i vissa vägmärken och i dörrar. Detta för att väktartekniker inte skulle hinna i tid till nästa ställe. Så sätt företagets kunder skulle tröttna på bolaget och istället anlita konkurrenter.

Oftast hon promenerar längs Loimi ån eller i Maria Allu parken. Där finns massor av bärbuskar och ett snäckformat talarpodium.

Under snäckan Basic Finns hade valmöte år 2991. Då partiet hade sin allra sista skrällvinst. Efter valet partiet började minska. Andra partier inte ville samarbeta med detta högerpopulistiska parti. Idag Basic Finns partiledare heter Vilho Viivinen som saknar likadan karisma som forna Timo Soini. Partiet är nära konkursen.

Väster om Maria Allu parken det är en trekantig stuga. Johanna inte vet om stugans historia, säkert spännande men hon hittar inte historik. Väster om stugan det går Brudgatan.

Nyligen på Rixum området man har börjat bygga Suners daglig verksamhets och specialscolbyggnad. Det blir fyra våningar och huset kommer att hetta *Voimala* som betyder kraftverket. Namnvalet för att huset skulle bli kraftens och idéernas koncentration. Huset kommer att komplimentera vetenskapscentret bredvid samt tvärtom.

Voimala-huset blir färdig början av 3000-talet då Daily Activity och specialscolorna koncentreras under samma tak. Då grund- och gymnasiescolorna får mer lokaler för normalklasser.

Man försöker bli av med ordar som normal sär och special. Det blir svårt eftersom dessa begrepp har fastnat hos många människor.

Johanna brukar också promenera längs små gator i den centrala stadsdel Tingbo samt går runt området. Ibland hon har kollat utanför lillasystems dörr att allting är okej. Såklart systemen jobbar mitt på dagen. Johanna önskar att även hon skulle snart få arbete, helst från postningsavdelningen.

Johanna brukar också titta renovering av resecentrum. Bussterminalen blir större och bättre samt tågbanebroms breddas så att två snabbtåg kunde köra samtidigt. På resecentrum det går ramper upp till tågbanebromsen. Där uppe det är ett litet stationskafé och biljettbyrå. På markplan det är ett gatukök, som nyligen har fått nya lokaler. Gamla lokaler revs och istället byggdes modernare barackliknande kioskhus. Magasinsbrygga öster om stationshuset revs och istället det blir busstorg. Johanna kallade magasinsbryggan för nazistbryggan. Däckfirman mellan Bangatan och Sägargatan revs och fick nya lokaler på närheten, bakom grönsakslagret.

Johanna också brukar gå Tingbovägen från ända till ända. Vägen börjar från norra Brudgatan och slutar till rondellen vid ishallen, där vägen ansluts i Nya Tammelavägen. Mitt i Tingbovägen det är en gammal idrottshall där huserar bara Forssa tennisklubben. På gatuplan det är en automatgrill, Röda korsets secondhand och antikbutik. I kvarteret bredvid det är en låsfirma. Johanna brukar titta som en falk att företaget inte skulle samarbeta med S-L Safety. Om det skulle finnas samarbete så hon skulle vandalisera skyltarna med bevakningsbolagets logga. Sådan tur att låsfirman inte samarbetar samt lokaler är omringade med nätstängsel. I samma kvarter det är en färgbutik. Varje gång Johanna kommer ihåg den dagen då hon hade svårt komma hem, nämligen företagets bilar var slarvigt parkerade så att det var svårt att köra hem. Då grannhuset remonterades. Några gånger Johanna hade visat upp långfinger till målarteknikerna.

Ett tag sedan familjen Nukku sålde huset eftersom dem inte jobbade, inte i alla fall lagligt. Kukka har blivit ännu latare så att inte ens orkade driva sin svarta frisörsalong. Tuukka beklagar sin besvärliga höft och har lyckats förhandspensionera sig. Höftfelet hindrar inte honom shoppa på Torppi i Loimo. Då familjen flyttade från huset så Tuukka hade sagt till Antti att husets nya ägare är en riktig invalid, så Antti tänkte i för sig själv att det var ärligt sagt, att Tuukka är falsk-invaliden.

Nukkus villa köptes av Raili och Suffeli Lehtola. Raili sitter i fullautomatisk rullstol efter en svår olycka med svävarbräda. Hon har en silverfärgade Roll kombibil som är handikappanpassats. Raili är mycket kraftig medan sambo Suffeli är spinkig. De har två tonåriga pojkar samt en rostfärgad nöjesrobot som är lika stor som ett lamm. På nöjesroboten det är en svartfläck. Familjen Nukku köpte en bostadsrätt från Tavastlund, närheten av kyrkan. På gatuplan det är Fastfood Emma med kvarterskrog.

Johanna brukar ofta gå runt stadsdelen Tingbo. Hon svänger från Tingbovägen södra ändan till höger och går längs Nya Tammelavägen. Vänster sida det är Niina Luotola gymnasiet. Över vägen det går en gångbro till Tingbo sidan. Där det är några gymnasiebyggnader och ingenjörshuset. Numera i huset det finns studentlägenheter. I samma kvarter mot Niina Luotola gymnasiet det har tidigare varit Forssa mejeriet som numera är riven.

I korsningen av Nya Tammelavägen och Älgmossegatan det är Shell macken. Älgmossegatan fortsätter mot Tingbo. På Tingbo sidan vägen blir Mjölnergatan som går till Tingbo småindustriområde, bakom den gamla idrottshallen. Där finns federala skyddat arbetsplats, Socialhall. Johanna är livrädd för Socialhall. Bara hoppas att Work Market Institute inte skulle locka henne dit. Hon också är rädd för Daily Activity.

Söder om Tingbo det finns villor som är k-märkta eftersom de flesta är byggda på 1950-talet det vill sägas Forssa nutidshistoria. Närmast Jaana-Maris hem det finns likadana gula stenhus. Mitt i husen det står en liten trästuga, vandrarhemmet Yellow house. Mellan Tingbo bostadsområde och industriområde det är Elvisgatan som fick nyligen nu dragning genom den gamla däckfirman. Nya lokaler finns alltså bakom grönsakslagret och bussdepå.

Väster om Shell macken det är stadsdelen Älgmossens norra kvarter. På mitten det är stadshuset. Mitt emot stadshuset det är Polskolan. Det planeras att bygga på skolgården högskolans nya byggnad. Man har planer att koncentrera Loimo-Forssa högskolan i Forssa. Ofta Johanna brukar pissa bakom skolan, på en asfalterat fotbollsplan och därför hon brukar i för sig själv kalla planen för pissplan.

En gång i månad Johanna brukar hälsa på stadshuset för att hålla relationerna varma. Egentliga skäl är att typograf-kopieringstekniker Raija har lite grann på skoj pressat henne att åtminstone en gång i månad visa sig annars hon skulle komma halv sju till Bevingadevägen 6. Alternativt hon skulle ringa till Anna Kivinen och ha lite snack om vätskan inne i dotters huvud.

En augustidag Johanna besökte på stadshuset så Roope berättade att de har fått ny avdelningschef. Efterträdare till Yrjö Läänesalu heter Allu Leppänen som verkar vara positiv till att ordna lönebidrag för Johanna. Oili tittade vid sidan och ruskade huvudet när kollega hållet på och väcker en sovande björn, precis som fru Lehmusvuori tänkte inom sig och samtidigt rethostade.

Johanna snackade och skojade en stund och sedan lämnade stadshuset och gick till centrum. Hon inte klarar prata sakligt med personer som hon har tidigare skojat. Visst vid behov hon kan prata sakligt men efter eller före sakligt snack det går bus och trams.

Ofta på torget Adjutantintori det brukar vara en röd försäljningsvagn där romska brukar sälja gyllene örhängen. Johanna inte har råd köpa sådana samt inte heller litar på romer. Hon har fått i sig segt zigenarskräcken i modersmjölken. Visst hon brukar uppföra sig fint då romer är närvarande samt hon gillar zigenare-Sebbe. Hon och föräldrarna tycker att han är schysst. Sebbe är gift med en stamfinska. Antti inte tycker om romer eftersom pappa har skrämd honom att zigenarkvinnor skulle sätta vita barn under kjolen. I för sig Antti och många andra stamfinnar gärna vill hamna under kjolen för då det skulle vara bra tillfälle utforska underlivet.

Johanna brukar promenera längs gågatan från ända till ända och sedan promenerar längs allén norrut och sedan under tågbanebrom till arbetarparkens parkering där hon brukar parkera bilen eftersom där det är gratis parkering.

Ibland hon kollar på kulturhuset om Ja till GU klistermärken sitter kvar i pelaren. Det ser ut att personal är jasägare och inte bryr sig om att ta bort kampanjmärken.

Johanna också brukar kika in i huvudbiblioteket för att snabbläsa kajanaländska läsplatlor. Där finns bara Kainari Aviisi samt en bildtidningsläsplatla. Hon också brukar kolla informationshyllan för Global Union. Där man kan ta med sig gratis infoläsplatlor samt elektroniska kartor över Afrika och Europa. Johanna är helt besatt efter kartor, både elektroniska kartplatlor och papperskartor. Till hennes stora bekymmer i Global Unions kartplatta det står regioner. En av skitregion är Ingermanland som förorsakar brummande på grund av skitassociationer. Därför hon inte tål titta Saint Petersburg trakten. Dessvärre Villmanstrand och Viborg ligger nära så ögat lätt kan se skitregion.

Johanna brukar ofta surfa på afrikanska webbsidor samt chatta på Blue Zoo chatten medan hon lyssnar på Net-Poolia. I chatten det finns massor av konstiga typer som till exempel Castiron, Blackbird samt JV. Den sistnämnda verkar vara normal. Johannas smeknamn i chatten är Jill-Arthur som kommer från hennes berättelse med samma namn.

Castiron började direkt upprepa den forna mexikanske diktator Arthur Hilanders slagord. Några mest kända är *Hola Arthur*, *Una victoria consagrada* samt *¿Quién es el topo?* Dessa slagord brukar dagens nynazister upprepa till invandrare. Numera nazister inte mer upprepar de gamla tyska slagord Sieg Heil och Heil Hitler. Nazister tycker att den gamle Adolf är snustorr tjugubbe däremot Arthur Hilander är nassars storfavorit eftersom han var grymmare än Hitler. Castiron inte är nynazist utan bara lustigkurre, det verkar att det är en hon som skapade en skämtsida för Jill-Arthur på sin hemsida. Där hon samlade samtliga Jill-Arthurs chattrepliker. Sådan tur Johanna använder påhittat namn så hennes riktiga namn inte hamnar på nätets gömmor. Castiron namngav Jill-Arthurs skämtsida till; Hälsningar från soliga Forssa. Så brukar Johanna skriva då hon loggar in i chatten. Hon har blivit Forssa ambassadör i Blue Zoo chatten.

Johanna gillade skämtsidan och skrev den ut på pappret för att i framtiden hon kunde återuppliva minnen samt få inspirationer till berättelser.

Berättelsen om Jill-Arthur handlar om libyska familjen som flyttar till Södertälje. Hon valde Södertälje därför att den är Forssa vänort i Skandinavien samt hon själv har besökt där. Hon författar fiktiva stadsdelar till Södertälje som har motstycke i Forssa. I själva verket Jill-Arthur är hon själv. Hon har

vänt alltihop upp och ner; hon är alltså en pojke och lillasyster har blivit lillebror.

Snart Johanna fick reda på att den lustiga Castirons riktiga namn är Veronica Ruuth som varje sommar brukar besöka rockfestival Joy Isle som finns någonstans i Centraleuropa.

I år man grundade gemensam valutaunion för Europa och Afrika. Valutan kommer hetta global som är tänkt ersätta helt euron och afron. Året då global blir kontantvaluta är 3002.

Det ser ut att inte alls alla delstater i EF inte vill införa global. En av denna surkart stater är Finland som vill behålla gamla hederliga euron. Senator Yrjö Perala är global anhängare men dessvärre inte vågar ordna parlamentarisk omröstning eftersom i senaten sitter Workers Partys stödpartierna The Greens och The Left Party. De två små stödpartier är strängt mot Global Union samt allt som har att göra med GU inklusive valutan global. Stödpartier och Worker Partys vänsterflygel kräver utträde ut GU men det vill inte partiledningen som tillhör i högerflygel det vill sägas liberala delen. Stödpartier försöker väcka större motstånd i hela federationen för att man skulle skrota GU projektet. Detta är mycket farligt eftersom även nynazister tycker det samma så grön-vänster håller på och väcker den sovande björnen.

Yrjö Perala kunde ha fått stöd för valutaunion av borgarna men han inte vågar ordna parlamentarisk omröstning för då stödpartier och vänsterflygel skulle börja krångla och frysa.

Skandinaviens senator, Patrik Småsko, var modigare och vågade ordna parlamentarisk omröstning om global. Där man bestämde sig införa valutan global från och med 3002.

Finland inte är ensam som behåller euro efter 3002. Även Tyskland, Nederländerna samt många östeuropeiska delstater bestämde sig hålla utanför den nya valutaunionen.

Även i Karelen euron fortsätter flöda även efter 3002. Karelen inte tillhör i Global Union men har frihandelsavtal med GU.

Den nya valutans centralbank ligger i Marbella eftersom den ligger närmast Afrika. Man funderade om centralbanken skulle placeras i Gibraltar men Marbella ä större så den är den bästa platsen.

Numera Gibraltar tillhör Spanien. Direkt efter forna Brexit Stor-Britannien började spricka sönder; först Skottland blev självständig och sedan Nordirland förenade med Irland. Till slut Wales och England blev självständiga. Samtliga bitar gick tillbaka till dåtida EU som sedan blev federation.

Nu den nya valutan har likadana problem som euro hade i början. Numera samtliga européer har blivit vana vid euron och inte längre tänker forna, urgamla nationalvalutor. En global är 100 cent.

Johanna skulle vilja att även Finland skulle gå med i den nya valutaunionen. Hon är politiskt liberal men privat mycket konservativ, mycket traditionell; Alltid vill gå i gamla rutiner men samhället bör förnyas. Henne irriterar sig att några senat politiker är mot valutaunion som har lyckats bromsa Finlands medlemskap. Motståndarna kräver folkomröstning om valutan global medan förespråkarna inte vill ha svindyra folkomröstningar. Johanna är stenhård jasägare till valutan global och beundrar Skandinavien. Hon tycker att Patrik Småsko är en riktig superhjälte och han borde få staty. Hon har funderat om hon skulle flytta till Skandinavien men det vore alldeles för stort steg för konservativa tjejen. Det är tufft att vara konservativ privat och liberal politiskt.

Hon redan har otaliga gånger drömt om hon skulle flytta till Tvåstad hos tvillingsyster men språket då. Hon inte kan skandinaviska språket som i Finland kallas för svenska men hon kan flytande engelska och någorlunda esperanto.

Sommar 2995 Yana-Martina Stenig kunde bra engelska, säkert även Jessica, Anki och Anders kan engelska, har Johanna många gånger funderat. Hon har ofta tittat deras videosajt Stenig Play. Där finns massor av intressanta videos som det mesta är filmade av Jessica. Hon har också hittat videoklipp där Jessie har filmat Kivinsens villa samma år, nästan samtidigt då Kivinsens besökte hos Stenigs. I samma filmsnutt syns Jaana-Mari som berättar på engelska att familjen är på semester i Skandinavien.

Johanna har försökt skriva e-post till Jessica men dessvärre hon bara svarar kortfattigt. Johanna förstår inte varför Jessica inte vill skriva mer och oftare. Kanske tjejen inte tål deras likadan utseende, har Johanna funderat. Även hon själv är förvånad att hon och Jessica är avbilder av varandra, som om man skulle titta spegelbild. Det har Johanna märkt då hon tittar videos på Stenig Play.

På någon anledning Johanna tycker mycket om Jessica och kunde tänka sig krama henne fast hon själv är homofobisk men kunde tänka sig gå ut från garderoben om Jessie skulle bli intresserad av henne.

Johanna har märkt att hon kunde tänka sig bli lesbisk bara för Jessica men inte för andra tjejer, så hon är specialbisexuell samtidigt hon är mycket homofobisk.

Det som Johanna inte vet, Jessica har traumatisk händelse från högstadiet då en värsting brud hade mördat en annan dubbelgångare efter att ha blottat sig. Jessica inte vill prata om detta, i alla fall så länge. Det är synd eftersom Johanna undrar på att varför Jessie inte vill prata. Hon har lagt märke att annars fröken Stenig gärna vill skriva till henne och kanske även ringa videosamtal.

Johanna har börjat rita valutatecken för global på lyktstolpar medan hon promenerar. Valutatecknet är ett stor G med vertikalt streck genom G:et.

Hon har ritat dessa valutatecken i centrum samt i klätterställningar på Polskolans skolgård och Estbackaskolan. Så fort hon ser motståndarnas klistermärken, nej till global så hon river dessa eller skrapar sönder precis som dekalerna för S-L Safety och ritat istället valutatecken för global.

Här om kvällen hon märkte upphetsande klotter i högstadiebyggnadens mittersta flygel; *Nu jag har skaffat tuschpenna och är riktigt cool, hälsningar Jeesus...* Johanna tänkte på kusin Jeesus som går på högstadiet i samma skola. Tänk att lille Jeesus redan är på högstadiet, brukar Johanna tänka. Tanke om Jeesus på högstadiet upphetsar henne eftersom han börjar bli som ung man fast fortfarande han är böter kött. Johanna är säker på att det är Jeesus Kivinen som har klottrat på väggen fast det går säkert massor av namnen i skolan. Nuförtiden namnet Jeesus är mycket populär i hela Europa. Namnet stavas både med ett eller två e. Johanna blir upphetsad av tanke att de båda klottrar offentliga platser; Jeesus skriver på skol väggen och hon själv ritat valutatecknen på lyktstolpar. Då hon går på promenad så hon tar med sig en permanent svart tuschpenna, såklart hon inte säger ett ljud till mamma och pappa för de skulle säkert hindra henne att klottra offentliga platser. Tuschpennan hon har börjat kalla i för sig själv för *globaleringsutrustning* och promenader hon kallar för demokratipromenader. Johanna kunde bli en bra politiker men dessvärre sådana kluddande skulle förorsaka många skrikande löpsedlar.

En höstlig fredagskväll då Johanna promenerade närheten av Stora gården, mitt i Estbacka, så hon råkade av nyfikenhet titta in genom fönstret. Just då där inne det var Raveparty för småbarn på gång. En ung pojke såg hennes ansikte genom fönstret. Johanna knackade på fönsterrutan och vinkade till honom och sedan sprang till Kokargatan som går förbi Stora gården och Lilla gården. Framför lekskolan det har byggts extrabyggnad eftersom det blir mer och mer ungar. Folk juckar som fan, precis som Johanna brukar ofta tänka men dessvärre hon själv får inte jucka. Man kan inte jucka ensam. Johanna sprang längs allén mellan Stora gården och gatan. Hon blev orolig om den lilla pojken skulle berätta till Rave-föreståndarna och sedan de skulle missförstå att hon skulle vara pedofil. Sedan det skulle bli stenhårda förhör och hon skulle bli jämfört med Inkeri Pulliainen.

Tanke framkallade brummande. Hon brummade medan hon sprang från Stora gården.

På gatan hon vände sig om och kollade om någon har ut. Hon såg att på trappan det hade samlats mycket folk för att se vem den var som knackade på fönsterrutan. Hon började springa mot nästa korsning och svängde höger till Istergatan. Sedan hon saktade ner farten och började gå för att inte väcka uppmärksamhet. Hon promenerade till Slätthöjdsvägen och sedan svängde västerut. Sedan hon kom till Y-korsning; vänstra gren går till Brandergatan och den högra fortsätter till Slätthöjdsvägen västerut och går upp till backkrön. Uppe på backen det är avlånga gråa stenhus. Bakom huset det är nybyggda tegelhus.

Där bor en ung man, Nino, men det vet inte Johanna så hon inte kan bli upphetsad. Om hon skulle veta att där bor en tvättakta Nino så all sannerligen hon skulle börja titta in från fönstren. Efter nästa decennium hon kommer träffa denne nye Nino men vi går inte före i handling.

Nu utan att ana Johanna valde den vänstra vägen och traskade längs Brandergatan västerut mot Nya gårdsvägen 9 där bor farbror Kaarlos familj. Johanna blir upphetsad varje gång när hon passerar farbrors hus. Hon tänker på kusin Jeesus. Tänk om han skulle vara ute, vad skulle hon säga och vad skulle han säga, brukar Johanna fundera. All sannerligen hon skulle inte våga säga någonting och gå förbi. Kanske skulle säga blygsamt Moi.

Höger om Kaarlos och Fridas gula tvåvåningshus det är en liten park med lekplats samt mycket bärbuskar. Johanna gick genom parken mot Källbackgatan. Rakt framme det är huset dit lilla-Johanna hade sprungit då kusin Janette jagade henne med fiskhuvud slutet av 2970-talet.

Nu Johanna kikade in i trapphuset. Det såg ut vara sig lik. Sedan hon gick bakom huset fast hon inte skulle få gå dit. Det är privat tomt. Sedan hon gick över tomtgränsen till trädgården för

Gamla Tammelavägen 60 det vill sägas gamla hemmet. Sandlådan är borta. Hon kom ihåg videosnutt

från mitten av 2970-talet då hon lekte i sandlådan utan tröja och tanke upphetsade henne. Då hade hon ingen fläskkrumba. Nu hon skulle vilja bli av med fläskkrumban. Sedan hon tänkte kika in i trapphuset men framför ytterdörren hon hörde hundläte, det lät att det var en stor hund, kanske schäfer. Hon sprang från platsen för att ingen skulle hinna se henne och kanske gripa henne. Folk kunde tro att hon skulle vara inbrottstjuv. Hon sprang till Gamla Tammelavägen och sprang norrut. På västra sidan det går en cykelväg som går ända till stadsdel Halvor. Det är meningen att fortsätta cykelvägen till Vargholm.

Johanna promenerade längs huvudvägen till nästa korsning och gick över vägen. Sedan hon gick tillbaka till Slätthöjdsvägen. Andra sidan av vägen det är djur- och nöjesrobot butik. Hon vände igen västerut och passerade vårdcentralen, enplans röd tegelbyggnad. Sedan hon kom till korsningen till Halvorsvägen. Snart på höger sida det var korsning till Kokargatan men dit vill hon inte gå eftersom folk från fritidshuset kan vara ute. Hon traskade tillbaka till korsningen av Slätthöjdsvägen och Nya Tammelavägen. Där det planeras av att bygga en rondell. Sedan hon svängde höger och promenerade längs huvudvägen. På vänstersida det är Estbackaskolan. Sedan rakt fram syns röda barackliknande ungarbaracker. Bakom det är hem gata.

På julafton Kivinens var tillsammans. Numera det är lättare att köpa julklappar till Jaana-Mari eftersom hon bor i egen lägenhet där det alltid saknas någonting fast hon själv säger att hon inte behöver något. Detta irriterar storasyster eftersom då hon blir orolig om systemen skulle lyckas övertala mamma och pappa att skippa julen. Johanna inte är direkt någon extrem julmänniska men ändå vill bevara en jultradition nämligen julklapparna. Utan julklappar hon skulle få julaftondepression. Även om hon skulle få för lite presenter så det blir juldepression; var det allt.

Julafton klockan 12 middagstiden Åbo kungör fortfarande julfriden som sänds i hela Europa på federala EBU TV1. Sändningen man kan få textat på önskat språk samt få kommentar ljudet.

På väntan av julmaten Kivinens tittade på skandinavisk samlingskanal EBU Scandinavia en julkonsert med vackraste julsånger i Tvåstad kyrkan. Nyligen Anna och Antti har skaffat denna skandinaviska samlingskanal för att träna språket. De är nyfikna på Skandinavien men dessvärre kanalen är mycket dyr så all sannerligen de inte fortsätter abonnera kanalen. Istället de funderar på att istället prenumerera den kajanaländska samlingskanal som också är en EBU kanal. Annas och Anttis intresse för Skandinavien beror på deras dubbelgångare i Tvåstad men såklart de vill kunna se kajanaländsk teve med hemdialekt. Johanna avundas skandinaver att de kommer att få helt ny valuta. Hon också skulle vilja chatta med sin dubbelgångare, Jessica Stenig men denna verkar vara alldeles för blyg. Även Anna och Antti är för den nya valutans eftersom då man slipper växla pengar om man skulle resa till Afrika. Nu det ser ut att även inom Europa man kommer att få växla pengar. Europa får två officiella valutor.

Kivinens hade på sig datadräkt och datahjälm för att stämningen skulle vara precis som i konserthallen. Julkonserten sändes från Tvåstad domkyrkan där urgamla finska kyrkokören sjöng vackra julsånger. De flesta låtarna var på esperanto för att de flesta skulle förstå. Några sånger var på finska och skandinaviska. Medan Kivinens njöt av julsånger så samtidigt i köket en hushållsrobot lagade mat. Antti hade köpt till sin fru en förhandsjulklapp för att underlätta hennes börda. Roboten var svindyr men den var värd det.

Hushållsrobotarna har blivit billigare och federala konsumentverket har utlyst hushållsroboten årets julklapp. Klockan 14 julmaten var färdig och då roboten skickade trådlöst till tv-skärmen ett meddelande på kajanaländska; *Maten är klar!* Man såg meddelandet i datahjälms visir. Familjen tog av hjälmen och datadräkten och gick till köket. Resten av konsert spelades in på hårddisken så de kan se den senare på kvällen efter julklappar.

Maten smakade gott, precis som en människa skulle ha lagat. Man inte kan tro att kocken var maskinmänniska. Efter julmaten det var gott att sätta sig på soffan och titta animation, Naku Nankkas Julshow på den nationella EBU TV1. Showen börjar med att en blyertspenna presenterar sig vid stearinljuset och skriver julkänningar. Därefter börjar själva animationerna.

Den första animationsfilmen heter Julbockens smedja på Korvatunturi. Sedan det kommer animation där Naku Nankka själv jobbar som naturfotograf eller rättare sagt försöker jobba medan en galen and med röda håret kommer och fjantar sig. Till slut Naku Nankka blir tokig och släpper konstiga läten. Anna och Antti blir lite orolig om äldsta dotter skulle bli tokig på grund av dessa eviga brummande. Den roligaste animationsfilm är nöjesroboten Ferdinand där robotoperatör försöker få nöjesroboten fungera. I en annan lustig animationsstump tre figurer; Janski Pitkäjalka, Musse Pirteä och Naku Nankka semesterar med en liten men specialutrustat husvagn. Janski är den som kör längs smala vägar på bergväggar. Varje delstat har lokala versioner av samma julshow som visas på nationella EBU TV1 kanaler. Efter Naku Nankan det är julmatiné för barn; Kan du vissla Jessie? Johannas tankar går till Jessica Stenig. Hon skickade till henne julhälsningar. Jessie svarade kortfattigt; *Tack, det samma!* Johanna skulle vilja snacka mer men hon verkar vara blyg.

Kiviniens inte brukar se barnmatiné utan förbereder till julklappsdelning. Varje jul Johanna brukar fråga vem som är i år som bocken, då pappa brukar skratta: "Haha, jag är i alla fall ingen bock, inte alls!" då mamma skrattar med hoppande bröst: "Inte jag heller utan Johanna verkar vara en riktig bockarnas gumse!" Till slut någon måste ta bockens roll och dela julklapparna. Ingen använder totemasken eftersom det inte finns småbarn. Varje gång när Johanna får ett paket så hon imiterar farfar: "Oj då, hemskt, makalöst, ho hoho!" Så sade Oskari på julafton 2989, hans sista julafton. Johanna vill behålla traditioner eftersom privat hon är konservativ. Johanna öppnar paketen sist för att slippa få julaftondepression; var det allt, -tanke.

Johanna fick av föräldrar en modern kommunikationspaketet med supermodem och automatiskt justeringsprogram som ställer in nya euronet inställningar eftersom inom kort afronet och euronet kopplas ihop till gemensam globalnet.

Internet ansvaras nuförtiden av Förenta Nationer för att nätet skulle vara så neutral som möjligt. FN högkvarteret finns kvar i New York. Som generalsekreterare heter nuförtiden indiske Pripps Other med svart igelkottsfrisyr som är nuförtiden favorit frisyr hos politiker. Mycket sällan man ser politiker och andra makthavare med vanliga frisyrer, undantag är såklart flintskalliga. Den korta frisyrren har blivit maktens symbol, det ska se ut vasst.

Jaana-Mari fick som julklapp en ny jacktelefon tillverkat av skandinaviska Andersen Mobile. Nokia-Siemens jacktelefoner är tillverkade av stelt material. Den enda bästa finska jacktefontillverkare är gamla hederliga Jolla Mobile men dessa är mycket dyra, lyxstämpel.

På juldagen lillasyster hjälpte storsyster uppdatera hemsidservern eftersom hon inte är lika duktig med informationsteknik. Johanna bara kan programmera robotar med hjälp av Compusofts grafiska operativsystem The Door för robotar och datorer. Den senaste version heter Door 98 som är en förbättrad version från Door 95. Johanna har fortfarande 95:an. Nästa år Compusoft lanserar *Door Me* och Door 3000 versioner.

Februari 2999 Antti och Anna bestämde sig äntligen åka till Kanarieöarna för att koppla av. De hade också tänkt åka till Thailand men det är alldeles för långt så Kanariern får duga. Kanarieöarna är en del av hemland så självklart man bör gynna sitt eget land, precis som Antti sade.

Anna och Antti reste till Playa del Inglés på Gran Canaria och var en hel vecka. Där det finns mest soltimmar. De bokade resan från Tjärewing som har fortfarande enorma miljövänliga flygplan som ägs av flygbolag Thomas Cook. Nuförtiden Airbus flygplan är 99 % miljövänliga och avgaser innehåller vara vattenånga. Flygbolagets dotterbolag, Thina Cool, flyger till Thailand.

Johanna stannade som hemmakvinna och vattnade mammas blommor. Hon väntar besked från Work Market Institute om lönebidraget. Det kan komma när som helst. Arbetsterapeut Ragnar Virta förhandlar med stadskansliet om statliga lönebidraget. Johanna kunde ha kunnat åka med till Kanariern men hellre ville stanna hemma eftersom hon inte är så intresserad av solande. Visst hon kan tänka sig ibland sola men fläskrumban stör; utan tröja hon blir upphetsad så att äggceller börjar lossna. Hon försöker vänja sig att vara topless men det är svårt eftersom hon har hunnit vänja sig dölja sin mage. Hon också förmodar att på Kanarieöarna det skulle vara mycket varmt och det inte finns något att göra.

Även Kaarlos familj var samtidigt på Kanariern, närmare sagt halva familj, Kaarlo, Frida och Jeesus. Kaarlo och Frida inte vågar lämna yngsta sonen ensam hemma eftersom han kan få konstiga idéer. Bra exempel är försök till förhudspiercing.

Kaarlos gäng reste till San Augustin. Båda semesterorter har vuxit enormt och är ett riktigt city.

De två Kivinens träffade varandra i den legendariska Iskelmäbaari i centrala Inglés. Baren har blivit enorm nöjesoas. Där finns nuförtiden en nätkiosk där man kan skicka e-post och ringa videosamtal.

Kaarlo skickade semesterhälsningar till Rico och Mikaela som har flyttat hemifrån.

Rico är gift med Saimi Bergström och de har två barn; Julle och Olli. Mikaelas gubbe kommer från Tornedalen och heter Akseli. Även de har två barn; Josefiina och Jasseri.

I början Saimi var mycket våldsam till svärfar Kaarlo hade hotat ge stryk om hon skulle en gång till slå pojken. Det hjälpte och Saimi lugnade sig. Hon jobbar som portvakt på Brandia Automobile.

Mikaelas sambo, Akseli, jobbar på en optikerbutik som finns på Ylicity köpcenter.

Mikaela själv jobbar som fångtransportförare och skjutsar skurkar mellan tingsrätten och polishäktet.

På fritiden hon utövar kraftsport och går på gym. Hon gillar att bära stora traktordäck.

Rico jobbar som läkartekniker på Forssa-Jockis sjukhuset.

Antti och Anna berättade för sina döttrar i videomeddelande att här är även Kaarlos gäng. Då Johanna började ångra att hon inte följde med. Det skulle ha roligt att se Jeesus i badbyxor, tänkte Johanna. Såklart hon inte sade högt för annars föräldrar skulle ha börjat reta henne att om hon har blivit frälst.

Kaarlo, Frida och Jeesus bodde i Hotel Jenny i San Augustin. Vid reception det finns en liten butik som säljer smycken. Jeesus köpte armband med LED-lampa som drivs av kroppsenergi.

På kvällen Kaarlo och Frida kopplade av i hotellets nattklubb och lysnade hetaste spanska hits.

Jeesus ville stanna kvar i rummet och vila huden som har blivit solbränd. Han ställde sig i bekväm ställning på sängen och blundade.

Plötsligt han hörde mörka mansrösten tilltala honom. Han kollade från balkongen att vem som ropar.

Han såg ingen. Sedan likadan röst ropade honom bakom ryggen så att solbrända huden blev på gåshud. Han hör ljud men ser ingen. Rösten sade på finska; *var inte rädd Jesse, jag är Jim-Adolfs ande och är en kompis med din kusin... Hon är hopplöst kär i dig precis som även jag var kär i min kusin länge sedan. Till slut jag gifte mig med henne. Du får göra det samma som jag och gifta med Johanna...* Jeesus vågade inte längre vara ensam i hotellrummet och rusade ut och gick till nattklubben. Han sade till pappa att det spökar i rummet.

Kaarlo frågade frågvist: "Helvete pojke, du har väl inte druckit från minibaren?" sonen pep: "Nä, det har jag inte men nu det vore gott med en rejäl snaps när en finsk röst babblar om Johanna!" Frida sade pannan i veck: "Du har väl inte använd någon jävla knark?". Då det började falla ner snöigt vitt pulver och täckte hela familjen.

Då Jeesus vaknade och var blöt av svett. Han insåg att det bara var mardröm. För säkerhets skull han ropade efter Jim-Adolf och just då kom mamma och pappa in i rummet. Kaarlo frågade förvånad: "Vad sysslar du med?" Jeesus berättade om den konstiga mardrömmen där mörka rösten hade babblat om kusinkärleken. Han antecknade drömmen i sin surfplatta för att inte glömma.

Kanske han kunde skriva en rolig berättelse av drömmen, tänkte han. Han inte vågade säga till föräldrar Johannas namn eftersom även han är lite förtjust i henne fast de nästan aldrig träffar varandra. Han har ofta funderat att varför Johanna inte deltog i hans konfirmation. Kanske på grund av förälskelsen, precis som Jeesus har funderat det vill sägas gissat helt rätt. Kanske han och Johanna har telepatisk förbindelse.

Just då hemma Johanna satt framför datorn och dikterade berättelse. Nu det är bra tillfälle diktera med normalröst när hon är ensam hemma. Plötsligt hon blev sömnig fast det var förkväll.

Hon lade sig ner på sängen för att vila och blundade.

Plötsligt hon hörde mörka mansrösten berätta om kusinkärlek samt bad henne lyssna på hjärtat och charma någon av kusiner. Hon blev upphetsad och tänkte på Jeesus, Misha och Joonas.

Sedan hon vaknade upp och var stenkåt. Hon dikterade drömmen i berättelsen så att berättelsen fick häftig övernaturlig dimension. Här och med hon började mer och mer tänka på Jeesus och Joonas så att hon blev snurr i huvudet.

Varje kväll i sängen Johanna brukar läsa. Av läsande hon får inspirationer till berättelser. Hon såsom de flesta människor nuförtiden inte orkar läsa traditionella pappersböcker eftersom den moderna människan inte orkar vända blad, så mycket har människan blivit lat att inte ens orkar bläddra.

Det är mycket lättare att peka knappen på skärmen där det står till nästa eller föregående sida. Nästan varannan människa är övervikt. Flest överviktiga i Europa finns i Skandinavien och finnarna är på andra plats. I Karelen folk så länge bryr sig att motionera.

Johanna inte direkt är överviktig men hon har tjocka låar och mulliga kinder. I kinderna hon har mycket muskler som beror på att hon är duktig på att babbla. Hon har en riktig motorkäft. Hon babblar helt meningslösa saker bara för babblandets skull. Hon tycker om sina standarduttryck. Hon har blivit vana att babbla exakt om samma saker med mamma och pappa samt med kopieringstekniker. Till föräldrar hon brukar skoja att de är lilla slinkiga busar och hotar komma famla ryggen.

Mamma brukar fnysa att hon inte ska famla hennes rygg för då födelsemärken kan lossna.

Med kopieringsteknikerna hon babblar om allt möjlig strunt och sedan de babblar tillbaka. Johanna får skratta ljudligt så att saliven rinner på kopieringscentralens blåa golv.

Johanna är på väg att få en liten dubbelhaka och en riktig hängmage eftersom hon är en riktig gottegris.

Ofta på kvällen i sängen medan hon läser läsplattbok så hon råkar somna och läsplattan faller på ansiktet så hon vaknar. Sådan tur att läsplattornas hörn är avrundade, kanske på grund av just kvällsläsning i sängen. Johanna har massor av olästa läsplattor i hyllan. Ibland bokhyllor kallas för läsplattehyllor men oftast man kallar hyllan traditions enligt för bokhylla även om där inte finns vanliga pappersböcker. Det roligaste läsplatta som hon har läst, är *Tarinatori* som är skriven för länge sedan av den anonyme nätförfattaren The JT. Läsplattan ingår i den europeiske nationalepos *The Best Year*. Finlands nationalepos *Kalevala*, Johanna och många fler inte orkar läsa eftersom *Kalevala* skrönor är förvirrade och gammalmodiga högkulturella berättelser. Idag få kulturforskare blir intresserad av *Kalevala* och samma sak även med grekiska *Odysseus* skrönor.

Av *Kalevala* Johannas tankar går till affärshuset i Vattula. Affärshuset har många gånger renoverats men trots det butik efter butik flyttar till Ylikylä köpcenter utanför staden. Samma sak även i Forssa, där affärshuset Öhmans tid börjar vara förbi.

Varje sommar i Vattula och Forssa det finns en lekfull stadskamp som tv-sänds på nationella TV4. Stadskampen hålls vartannat år i bägge städer.

Början av mars månad arbetsmarknadsenheten på Forssa stadshuset meddelade Johanna att hon får statligt lönebidrag och hon tillkallades till anställningsintervju, hennes allra första riktiga anställningsintervju. Det var på tiden, precis som hon sade till föräldrar. Även dem blev glada att under praktik hon har lyckats sköta sig fint men nu Anna och Antti är oroliga om dottern klarar uppföra sig i fortsättningen. Det är en risk på grund av glädje. De också hoppas på att hon inte börjar brumma på jobbet.

Hon köpte med mamma stiliga arbetskläder; vitt långärmade skjorta och blåa Biogas aluminiumjeans. Kläderna köptes från Coop Huom! på Ylicity eftersom där det finns det billiga kläder för vanliga arbetare. Johanna vantrivs i klädbutiker. Hon får gäspningar så fort hon stiger in i en klädbutik.

Hon trivs mycket bra i elektronikbutiker som till exempel i den nyöppnade Siba på Ylicity handelsområde. Tidigare Siba hade mindre butik i centrala Forssa, på hörnet av Stora gatan och Magasinsgatan. Därifrån Johanna köpte sin första multimediekamera. Nu hon funderar köpa en ny lättare kamera fast jacktelefon har en någorlunda bra digital- och videokamera.

Sibas nya lokaler finns i affärshuset som bär elektronikkedjas namn. Sibahuset ligger närmast ån Loimijoki. Inne i Sibahuset finns även flera butiker som till exempel optikerbutiken där Mikaelas gubbe arbetar.

Siba är den urgamla svenska elektronikbutik som för länge sedan bytte namn till Net on Net men sedan blev igen Siba och etablerade sig utanför Skandinavien.

I Poppila utanför Jockis det finns enorm mataffär *Gunwood's Cash* och den gamla hederliga elektronikkedja *El-Giganten* som heter nuförtiden bara *Giganten* i Skandinavien och i Finland *Gigantti*. Kedjan har också butiker runt omkring i Europa och där namnet är *Gigant*.

På affärscentret i Poppila det har nyligen etablerat sig lågprisbutikkedja *Global Price*. Johanna gillar namnet och håller tummarna att namnet skulle öka stöd för den nya valutan med samma namn. Varje gång hon besöker denna lågprisbutik så hon håller tummarna uppe. Så fort hon ser dekalen av S-L Safety så långfingret kommer upp. Om mamma och pappa är med så hon håller tummen eller långfingret diskret uppe så att de inte ser.

Johanna har enorm global fetisch och diggar allt där det nämns ordet. Hon skulle passa perfekt som Global centralbankens direktör med dessvärre hon är dålig i matte.

Bredvid Global Price det är en billig skobutik där hon köpte stiliga vita högklackade skor för att hon skulle se representativ ut nu när hon fick lönebidrag. Lönen inte är lila stor som en vanlig anställning. Hon ska bara vara som extrahjälpen till Oilis stora fasa.

Slutet av månad Johanna gick till sin allra första anställningsintervju. Kommunens arbetsmarknadsenhet ligger på översta femte våning i stadshuset. I samma lokaler det finns även personalkontoret.

Kortljushårige rekryteringsassistent, Lauri Järkiranta, tog henne emot med glädje. Han kommer ihåg henne och hennes goda arbetsmoral. Just därför hon fick lönebidrag. Det kostar inte en enda cent för kommun eftersom pengar kommer från federala arbetsministeriet.

Egentligen Johanna borde ha fått helt vanlig anställning men kommuner vill spara i allt möjliga så vad gör du. Ändå mötet kallas för anställningsintervju.

Kanslichefen Allu Leppänen var med i anställningsintervju. Han är en spinkig medelålders man med brunt igelkottsfrisyr. Lauri blir Johannas kontaktperson. Allu är chef för postningsavdelningen och kopieringscentralen. Han ansvarar även om reception, kommunikationsavdelning samt säkerhet. Han är chef för säkerhetschefen Masa Koivu som sitter på femte våning i den östra flygeln, bakom ekonomikontoret och facket.

Då alla formaliteter var över och webbformulären var underskriven så hon och Allu gick ner till postningsavdelningen att hälsa på arbetskompisar. Allu hade tänkt om hon skulle börja redan idag men Johanna inte var redo. Hon förmodade att arbetet skulle börja från och med april. Hon kompromissade och sade att hon kan börja imorgon för hans skull.

Alla var på plats förutom Oili. All sannerligen det är demonstration att Roope och kopieringsteknikerna ordnade Johannas lönebidrag så denna rethostande kärring med häxnäsa tog kombiledigt.

Roope Kippo var mycket glad att äntligen blondinen kom tillbaka. Hon kikade även in i kopieringscentralen. Då Raija lyfte upp högra handen och ropade: "Nå helvete, det är ju lilla Johanna pohanna!" Johanna berättade att hon börjar från och med morgondagen. Raija skojade: "Du bör bjuda med en läcker tårta och det ska inte vara torra kajanaländska barkbröd!" Johanna lovade bjuda på något gott. Hon bestämde sig att ens försöka skärpa sig och inte babbla nattmössa. Så sätt hon vill undvika eventuell spark; det är så lätt att tappa kontrollen när man är vana att busa och tramsa med bekanta arbetskompisar, tänkte hon medan hon åkte hem. Hon vet att det är så svårt att vara saklig med Raija eftersom denna istermage brukar så lätt pressa och fjäska att hon skulle fika hos Johanna klockan halv sju. Johanna saknar erfarenhet av kompisar och är livrädd om Raija skulle babbla om incidenter på sommarjobbet fast det är gamla synder, det har gått tio år så gamla misstag har preskriberats samt det inte är så allvarliga händelser.

Johanna har lovat för Raija att hon kunde komma hos henne så fort hon har flyttat från föräldrahemmet. Till detta Raija brukar svara som standard: "Då jag är säkert stendöd och då jag ska spöka hos dig bara för att du inte släppte in mig för fika!" Johanna brukar ställa sitt eget standardsvar: "Visst flyttat jag innan du dör!" Hon vet inte ens själv när hon skulle flytta från föräldrahemmet. Det är svårt prata om detta med föräldrarna eftersom hon är rädd att mamma skulle säga den traditionella kommentaren; sista fågeln lämnar boet. Raija brukar skratta till Johannas flyttplaner: "Helt förgäves du skulle flytta eftersom du har så bra, mammas lilla flicka!" Johanna tycker att detta låter lustigt. Om istället för henne det skulle vara trångsynt feminist med blomsterhatt så all sannerligen hon skulle ha blivit ledsen i sinnet.

Sådana standardtramsande lätt förorsakar bus-spiral, ond spiral som följd kontrollsläpp. Det är tryggt att busa och skratta med den tjocka kopieringstekniker. Även Leena är mycket humoristisk, till och med barnsligt lustig och gillar Johannas historier. Leena tycker mycket att lyssna Johannas och Leenas evighetssnack. Det har blivit en vana för Johanna att busa med Raija eftersom hon är den mest synliga på jobbet. Då Raija är sjuk eller ledig så hon busar istället med Leena. Under sommarjobbet, en dag då Raija var ledig så Johanna hade frågat efter henne. Leena och Kirsti som då jobbade som tredje kopieringstekniker tills hon startade eget. I alla fall Leena och Kirsti frågade skrattande: "Menar du den stora fläsk-Raija?" Johanna inte vågade och vågar fortfarande inte kalla Raija för fläsk. Raija är för henne det samma som pressare. På sommarjobbet Johanna roade Leenas och Kirstis svar, den stora. Ibland Johanna brukar kalla Raija för den stora då hon är närvarande så hon på skoj fnyser: "Vad är det som du menar, att jag är tjock? Jaha, jag tror att jag kommer ikväll halv sju till Bevingadevägen 6 för att fika och snackar lite med mamma Kivinen!" Varje gång det blir fart i Johanna så att Raija och Leena får skratta ljuvligt.

Idag Leena var ledig. Hon var i Estland för att köpa öl. Hon är helt besatt efter estnisk Saku öl. Hon har kopierat och tejpats massor av Saku öl etiketter på väggen på arbetsplatsen. Hon brukar förvara ölen längst bak i bilen. Ofta sambo, Conny, brukar ruska huvudet och be henne att ta bort ölen från bagaget för att de inte skulle gå sönder i eventuell kollision så hela bilen skulle vara full av öl.

Nästa dag Johanna började arbeta. Hon är inte längre praktikant från Work Market Institute. Nu hon är lönebidragsanställd till Oilis stora bekymmer. Ragnar Virta äntligen kan sucka för lättnad att den långvariga klienten har slussats till arbetslivet.

Först Johanna fick delta i e-postkursen eftersom nyligen kommun har uppdaterat sitt datasystem för att den skulle kompatibel med den nya *Globalnet* samt skulle klara sig det nya millennieskiftet. Åter igen det är samma spänning som inför 2000-talet, den nya millennium buggen. Det moderna samhället är ännu mer datoriserat det vill sägas ännu mer sårbar i fall datasystemet skulle baja. Detta uppdateringsjobb ansvaras av Allu Leppänen. Han har tagit mycket ansvar, alldeles för mycket så att herren är nära bli utbränt.

De andra arbetskompisar resan har genomgått e-postkursen förutom Leena Lehto och Johanna Kivinen. Nu De båda deltog i endagskursen. Kursen var i den översta femte våning vid samma korridor som ekonomikontoret.

Leena hade med sig sin tonåriga dotter, Jonna, eftersom hon hade ledigt från skolan. Hon ordnade hör henne sittplats längst bak i kursalen för att hon kunde surfa på nätet.

Leena och Conny bor nuförtiden på Illerströmsgatan, bredvid Estbacka köpcenter. På köpcentret finns bara K Quantum Giant. Coop Konsum och postkontoret har lagts ner. Mataffären tog över hela fastigheten och blev postombud. Postärenden sköts i förbutiken som ligger samma ställe där låg det gamla postkontoret. Nu mataffären verkligen är som namnet låter, en jätte.

På e-postkursen Johanna började ivrigt skicka övningsmeddelanden till Leena eftersom hon var den enda som hon känner. Leena tyckte det såg lustigt att blondinens fingertoppar gick varma när hon skrev massa lustiga meddelanden. Hon hann inte svara så hon bad sin dotter svara till Johanna. Jonna frågade Johanna att varför hon har grönt hår. Johanna svarade att den inte är grönare än förut och förstod inte vitsen med det hela.

Kursledare heter Mauno Veilahti, make till skolpostbud, Suoma, en långväxt svarthårig spinkig kvinna. Hon är ofta överpig med vidöppna ögon. Tidigare Suoma brukade röka elektriska pipan men numera har slutat röka.

Jonna Lehto är lika busig som sin mor. Jonna och Leena ofta flinar som om de skulle ha hört fisken ljuda. Många gånger efter kursen Leena skrattade till Johanna att det såg makalöst när hon hela tiden skickade meddelanden. Efter kursen Johanna hade frågat kursledare om det blir fler kurser och berömde utbildningen. Leena tyckte att knappast hon ens hörde vad Mauno sade. I alla fall Johanna klarar lekande lätt att mejla.

Mitten av april postningsteknikerna och typograf-kopieringsteknikerna fick hämta arbetskläder från en järnhandel på Kardanvägen. De fick rekvisition från kommunkansliet så de själva inte behövde betala. Därför de valde dyraste och finaste arbetskläder och vinterjackor nu när kommunen betalar.

Johanna roas av butiken eftersom den är före detta E-Store det vill sägas föräldrarnas täckmantel för arbetsplatsstölder. Några gånger även dotter Johanna har snott saker från arbetsplatsen nämligen från vård- och omsorgsförvaltningens kontorsförråd. Hon har tagit lösstift och skrivarpatroner medan hon har lämnat paket. Lösstiften hon stoppade diskret i byfickan men skrivarpatroner är svårare sno men klarade utmärkt; lade i en tomlåda och sedan vid ett bra tillfälle lade i sitt låsbara klädska. Hem hon transporterade patronerna i en tygkasse som hon har varje dag med sig. På morgonen kassen innehåller en mineralvattenflaska och en yoghurtburk.

Hon är noga att Oili och Roope inte ser. Speciellt om Oili skulle ha sett, så all sannerligen hon skulle ha skvallrat till chefer. Detta skulle vara himlagåva för den rethostande kvinnan. Knappast Roope skulle bry sig om det men han skulle säkert stoppa stölderna för att den rethostande kollegan inte skulle få vatten i sin kvarn. Johanna är noga att inte sno saker för ofta för då det skulle öka risken att bli avslöjat. Så brukar hon tänka dagligen. Hon inte vill få mer spark. Arbetsplatsstöld vore allvarligare misstag än små lappar i Jockis kommunikationsapparatfabrikens matsal.

Johanna snor bara lösstift eftersom de ryms i byxfickor. Lösstift hon brukar använda i lösstiftpenor för att skapa skiss för sina berättelser. Berättelserna börjar vara så långa att det är omöjligt komma ihåg händelser och namn på figurer och platser. Riktiga namn hon ersätter med upphittade namn samt översätter till andra språk.

Mittemot järnhandel Järvelä, andra sidan av Kardanvägen, det är lastbilscentrum. Johanna stör så i helsike S-L Safety skyltar som sitter i staketet. Hon skulle ha lust att ta ner skyltarna men det vore omöjlig uppgift för då det skulle väcka uppmärksamhet samt händerna skulle rispas blodig.

Söder om järnhandel det är tennispalatset och Nokia-Siemens lokalverksamhet. Norr om Järvelä det är arbetsmaskinsuthyrningsfirma Eliassonin kone Ab.

Av efternamnet Eliasson Johanna får associationer till en ljushårig kille, Jesse Eliasson, som gick på Estbackaskolan. Han gick på normalklassen. Därför Johanna var halv kåt i denne hälften eurohane men bara hälften eftersom han ofta brukade vara kraftigt sminkat som en hårdrockare. Johannas känslor dämpades av kärlek till Matti och Monni. Fortfarande hon är upphetsat av killen på grund av hans förnamn. Hon tycker att namnet Jesse har erotisk laddning, speciellt likadan laddning som namnet Nino. Sommar 1995 då hon var besök hos familjen Stenig och hade hört deras äldsta dotters namn, så hon kom ihåg Jesse Eliasson eftersom namnet liknar på Jessica. Denna association kan göra Johanna lesbisk, ville hon eller inte.

Varje gång när hon passerar denna maskinuthyrningsfirma så hon blir både upphetsat och äcklat. Äcklat på grund av Jesses starka ögonsmink men upphetsning kommer från själva killen. Ibland i skolan han brukade lite grann busflörta till henne. Detta skedde år 1987 det vill sägas på Johannas sista år på högstadiet. Då Jesse hade börjat på sjuan. Han gick i samma klass med Misha och Rico. Pojkarna gick låg- och mellanstadiet i Tervis skolan men högstadiet i Estbackaskolan. Ofta Jesse brukade skoja till Johanna som smög i hörnen att i hans klass går Misha och på skoj ville vara ett slags hallick. Johanna skulle hellre ha tagit Jesse som gubbe om han inte skulle ha varit kraftigt sminkat. Detta sa hon inte högt. Om Johanna skulle ha en tidsmaskin så hon skulle återvända till året 1987 och hjälpa sig själva att charma Jesse och uppmuntra honom att inte sminka sig.

I järnhandel Johanna valde Preussen röda vinterjacka. I ärmarna det är gula plastbokstäver; Digijacket. Jackan är största modet och mycket dyra men nu hon slapp betala. Oili valde dyra arbetsbyxor av märket *Ciao Rock 'n' Roll* från republiken Texas. I tevereklam namnet sägs fort många gånger på breda amerikansk engelska.

I år Johanna hade lite kortare semester eftersom äntligen hon har blivit anställd, lönebidragsanställda har samma villkor som vanliga tillsvidare anställda men inte får ersätta ordinariepersonal.

I år Johanna med sina föräldrar semestrade på finska sydkusten. De började resan från Hangö och kollade arbetsplatsen för Via Baltica tunneln. Motorvägs- och tågtunnel blir färdig om ett år. Tunneln har blivit mycket dyr och därför det blir tunnelavgift. Betalstation kommer att placeras på finska sidan. Tunneln kommer att komplimentera Helsingfors-Tallinn tunnelbanan så att från och med nästa år man kan även åka med bil mellan Finland och Estland så att man slipper gnö sig i båtar, precis som Antti brukar säga.

Från Hangö de körde österut. De kollade Helsingfors City som verkligen är ett riktigt city.

Den gemensamma namn för Helsingfors och Tallinn är *Tallsinki*.

Helsingfors Salutorget är nästan sig lik. Båtar till Skandinavien går från samma bekanta hamnar men en del av färjorna är stora och supersnabba katamaraner. Silja Line har några traditionella båtar för att det skulle vara lättare ta sig fram i trånga Gustafsvärdet samt i Stockholms skärgård. Katamaranerna går till Västra hamnen och till Nordsjö hamn.

Från Södra hamnen och Skatudden det har byggts täckta gångbroar som går till Salutorget och sedan till Esplanaden och ända till varuhuset Stockmann. Den täckta gångbron var nytt för Johanna. Den fanns inte då hon var på skolresan. Gångbron är byggd förra året.

Varuhuset Stockmann har vuxit enormt och har bundits i samman med andra varuhusen och köpcentraler med hjälp av gångbroar. Istället för affärscentra Kampen det står ännu häftigare shoppingcentra Stadi. Lite längre bort i Böle det också finns enorma affärscentra Tripla som är en av de äldsta.

Riksdagshuset har flyttat till Westend i Esbo. I de gamla lokaler det finns fest-palats för företag som även de rika kan hyra för sina fester. De välkända pelarna har målats rödvitrandiga. Mittemot, andra sidan av Mannerheimvägen, det står Konserthuset, före detta musikhuset som har fått nytt namn. Utanför Konserthuset det finns *Arto Nyberg platsen*. Torget har fått namnet från den forne TV-programledaren. Järnvägsstationen är sig lik men namnet har ändrats till Resecentrum eftersom tågen inte längre går på järnräls utan på betongbroar. På vissa platser tågen går under marken för att inte skapa barriär. Under tågbroar det går lokalgator, älvar, cykelvägar, parker och åker.

Från Helsingfors Kivinens fortsatte resan österut. I Sibbo de stannade vid köpcentrum Kapella Park. Där finns Finlands billigaste priser. Där Kivinens köpte billiga aluminiumkläder och doftolja med tjärdoft som man håller i bastuhinken så att det blir härlig tjärdoft. Man kan också hålla i badbaljan.

Sedan resan fortsatte österut, mot Viborg för att hälsa på Matias och Kakadu som bor igen i den norra förorten Kirstula. De har såld stugan Björkö eftersom den låg långt borta från samhällsservice. De har haft inbrottsstjuvar men inte tagit någonting utan bara druckit hostmedicin. Detta roar Matias eftersom det låter att tjuvarna har haft hosta. Johanna fick förknippning till arbetskompis Olli, kanske hon hade brutit sig in i morbrors stuga. Hon som har sagt rehosta, tänkte Johanna medan Matias berättade om inbrottet. Matias fortfarande har ett härligt skratt, riktigt snorskratt.

Matias och Kakadu flyttade i ett radhus som ligger i Ukkola mitti Kirstula på Sumatragatan. Radhusområdet liknar mycket på Lexus i Forssa, radhusen är byggda tätt varandra för att ge Viborgborna billig bostad. Gaga-Sisko fortfarande bor kvar i föräldrahemmet. Nino och Arielle har för länge sedan flyttade hemifrån. Nino är i samboförhållande med sin Betty och deras lilla Michaela växer så det knakar. Matias och Kakadu arbetar på reservdelsfabrik för hushållsrobotar som ligger inom en stenkast i förorten Vikträsk, i nordvästra Viborg. Kirstula ligger i nordöstra Viborg. Nästa år Gaga-Sisko konfirmerar sig och såklart Kivinens är välkomna. Tjejen har vuxit och liknar mycket på Jaana-Mari, exakt som spegelbild precis som Anna sa förvånad. Det verkar att Jaana-Mari har två dubbelgångare; Yana-Martina Stenig och kusin Gaga-Sisko Karjalainen. Johanna tänkte i för sig själv att det vore sexigt om Nino skulle vara hennes dubbelgångare. Detta hon inte vågar säga högt för då mamma skulle bli orolig om Kakadu skulle bli ledsen i sinnet och sedan det skulle bli predikat i på hemresan. Hela tiden Johanna var spänd i fall Nino Järvimerkki skulle komma hos sin mamma. Delvis hon önskade detta och delvis inte eftersom föräldrarna är med. Om hon skulle vara ensam så kanske hon kunde träffa Nino, alltså om hans sambo inte skulle vara närvarande. Johanna var extra kåt eftersom båda sidor av gränsen det bor Ninos; hon vet ingenting om Nino Backmans civilstånd. Hon önskar om tjomme skulle vara singel och drömma om henne.

Nästa dag Kivinens fortsatte semesterresan. De körde till Villmanstrand där de tittade runt i den gamla hemstaden. Precis som man kan gissa, Johanna var mycket upphetsad när hela tiden tänkte på gotter Backman, att vad tjommen sysslar nuförtiden. Bor han kvar i Villmanstrand?

Från Villmanstrand de körde till Saint Michel för att kolla platsen där låg den forna bilverkstad där de bodde provisoriskt. Den ruttna byggnaden inta har funnits på flera år. Istället det är djurparken Anjan Zoo. Där Johanna besökte på trean. Denna gång de inte besökte där utan lunchade utanför djurparken i en restaurang. Där det var mycket god och mättande husmanskost. Sedan de fortsatte resan västerut. De körde genom *Grain Village* som är Jyväskyläns nya namn. Man har föreslagit namn ge staden till *Nykäskylä* för att hylla alla tiders bästa backhoppare som avled år 2019, länge sedan men dessvärre då det skulle ha spökat nordiska bokstäverna. Nyligen man har börjat internationalisera Ortsnamn för att bli av med besvärliga lokala bokstäver. I Ryssland och Grekland man redan har bytt alfabetet till latinska. Man funderar också översätta Ortsnamn på svenska nu när Basic Finns har nästan försvunnit från politiska kartan. Kulturfolket och propeller skalliga nationalister är mot internationalisering av Ortsnamn. Man försöker bevara storstads namn men däremot man översätter mindre städer på engelska eller på esperanto. Alla namn det går inte översätta eftersom det är svårt att veta var namnet betyder för något samt vad är namnets ursprung. I alla fall det var lätt att översätta Jyväskyläns namn.

Från Grain Village Kivinen körde till Virtaus i Tammerfors för att kolla hur mycket det har byggts på villaområde som de hade tittat början av 2980-talet. Det finns mycket villor. All sannerligen byggande har blivit dyr eftersom man har fått palissad tomten.

Sedan de körde raka vägen hem eftersom man blir sliten på resan, precis som Anna brukar säga. Enligt henne magen rämnar och tungan tittar ut då man är mest sliten. Det här Johanna vill höra om och om igen. Hon älskar evighetssnack.

Om en vecka började arbeten. För Johannas del det är över för sötebrödsdagar. En dag i augusti stadskansliet hade tipspromenad på Hunneskog friluftsområde. Tipspromenad handlade om säkerheten i stadshuset. Frågorna är skapade av säkerhetschef Masa Koivu. Kopieringstekniker inte gillar herr Koivu eftersom hans säkerhetstänkande ofta går till överdrift. Gubbe ser säkerhetsrisker överallt. All sannerligen det är säkerhetsbolag S-L Safety som har hjärntvättat Masa Koivu.

På Hunneskog friluftsområde det finns konferensanläggning där Masa förkunnade vinnaren, som blev Johanna Kivinen. Hon fick som pris enorm konfektask från skandinaviska Farsan. Raija Lillukka blev tvåa och fick en kasse bananer. Hon blev avundsjuk att blondinen fick choklad men hon fick bananer. Hon tyckte det var rena hån eftersom hon hade röstat nej till GU och sedan, om fem år, vinner en hel kasse GU bananer. Johanna tröstade henne att visst bananer är et bra prestation och är nyttigare än sockriga choklad. Raija fnös: "Snart jag stoppar dessa jävla GU bananer i ditt arsle!"

Bredvid konferenscentrumet det byggs för fullt ett jaktmuseum där man kommer visa upp forna jaktredskap samt man berättar om den unika naturen i Hunneskog. All sannerligen Raija kommer ofta att besöka i jaktmuseet.

Johanna fick skjutsa sina arbetskompisar. I hennes bil åkte chefen Allu som berömde hennes kör stil. Tidigare han har suttit i farddårars bilar. Visst även Johanna kör fort, kör utan glasögon som hon lade på sig då hon steg av bilen och tvärtom då hon skulle köra. Ingen reagerade till hennes bilkörning utan glasögon.

I hennes bil åkte även Oili, Roope och Raija. Fler inte fick plats i den lilla Volkswagen. På hemresan chokladasken låg på hatthyllan längst bak bilen. Arbetskompisar skojade att de skulle glufsa upp allt. Sådan tur de kunde hålla fingrarna borta från konfektasken. Chokladen hon åt upp på kvällen medan hon tittade på teve.

Slutet av månad postningstekniker, Roope Kippo blev långtidssjukskriven. Kopieringsteknikerna har en känsla att han inte kommer mer till jobbet på grund av ansträngningsastma och andra besvärliga besvär. Alla besvär inte ens finns på hälsosajter. Han har konstiga påsiga blåsor i båda armbågar så att det inte går luta sig mot bordet.

Nu när Roope blev långvarigsjukskriven så det är nytta av Johanna. Oili är tvungen godkänna sanningen att blondinens arbetsinsats är värdefullt men ändå känner sig betryckt och därför det kommer allt mer rethostande.

Johanna arbetar självständigt och inte behöver handledning. Hon är många gånger flitigare än fru Lehmusvuori. Oili ofta grejar med strunt som inte tillhör till postningsteknikernas arbetsuppgift. En helg under hösten Oili fick akut ryggskott och blev långtidssjukskriven. Detta är tufft och stressigt för henne eftersom hon vet att allting vilar sig hos Johanna och cheferna ser att hon är så duktig. Oilis ilska gick ända upp i halsen och inte ens rethosta hjälpte. Hon är illatvungen göra precis som läkare säger för annars ryggen kan bli förstörd. Hon börjar jobba någon gång i vårkanten.

Nu Johanna är ensam på avdelningen men det stör inte henne. Hon vet exakt sina arbetsuppgifter. Nu hon är ensam höna på tippen och har tillfälle att visa hur duktig hon är.

Medan Oili och Roope är sjukskrivna så postningsavdelningen bytte sitt namn till informationservice eftersom det gamla namnet är någorlunda missvisande; pappers post och paketen har minskat markant. Speditionsfirmor brukar lämna personligt paketen till olika förvaltningar för att få dricks och bra rykte. Officiellt allt paket och pappers post borde lämnas på löpande bandet vid lastbryggan. På eftermiddagar kopieringsteknikerna brukar hjälpa Johanna med att koda e-postservrarna samt skriva ut dagsrapporterna för fakturering. Johanna är ovan med siffror så Leena och Raija får hjälpa till. Dagsrapporter ska vara på papper för att det blir enklare att knappa in siffrorna i faktureringsprogram.

Kopieringsteknikerna tycker att det är dåligt av Oili och Roope att de inte har lärt Johanna att koda dagsrapporterna. Säkert hon skulle lära sig men på flit har Oili struntat att lära henne detta. Leena började kalla Oili för CP eftersom denna rethostande kärring är konstig; varje gång när hon åker till routerrundan så hon kammar noggrant sitt hår så att inga hårstrån står uppe. Detta irriterar Leena. Nu när den rethostande kvinnan är sjukskriven så Leena skojade till Johanna att hon borde lite grann rethosta för att stämningen skulle vara vardaglig och kallade henne för reserv-Oili. Johanna skrattade: "Haha, så roligt ska vi inte ha!" Leena tycker mycket om Johanna och hennes kajanaländska standardreplikor. Såklart hon är glad för att nu äntligen öron får vila. Rethostande är jobbigt att höra. Raija på sin tur började kalla Oili för arbetstarmen eftersom rethostare hela tiden grejade stressigt med någonting så att stressen smittar. Speciellt under fikarasten Oili brukar stressa och springa för att svara i telefonen som även kallas nuförtiden för kommunikationsapparat. Detta irriterar kopieringsteknikerna.

Om några veckor det började en vikarie eftersom kopieringsteknikerna krävde en vikarie. De hade stressigt eftersom det finns mycket att kopiera; hela tiden det kommer massor av jobb i kopiatorer samt folk lämnar personligt papper som ska kopieras, skannas eller bindas.

Det är meningen att postnings/informationsservice och kopieringscentral skulle vara samma resursenhet det vill sägas de två avdelningar borde hjälpa varandra men i praktiskt detta är omöjligt. Hela tiden det kommer jobb till kopiatorer som inte går prioritera; samtliga tjänstepersoner tycker att deras jobb är viktigast och tjänstepersoner inte klarar skicka sina jobb i tid för att kopiera.

Kopieringscentralen brukar skanna in dokument i tomma läsplattor som är stressigt, speciellt nu när de ska springa som en liten råtta mellan avdelningarna. Sammanträdesdokumenten ska finnas på papper och i digitalform i kortvarsel.

Det som kopieringstekniker mest irriterar är att Oili och Roope inte behöver lära sig kopiera men de själva måste dela paket och pappers post inom huset samt serva e-postservern.

Nu det har blivit lite lättare nu när Johanna har kommit tillbaka men dessvärre hon inte har fått lära sig dagsrapportkodning. Detta är Oilis fel. Hon inte vill att Johanna ska lära sig att koda. Roope har det mesta suttit inne i kontoret och fakturerat medan värmefläkten har varit i max. Kontoret var varmt som en bastu så inte alls konstigt att astman blev värre.

Egentligen det är bra att Oili inte behöver lära sig kopiera eftersom hon är dålig med tekniken och all sannerligen de fina och dyra digitala kopiatorerna skulle ha pajat.

Vikarie är en trettioårig, långbrunhårig Elias Kurri som har tjocka bruna mustasch, riktiga valrossmustasch. Han är gift med svarthåriga Lissu. De har två tonåriga barn, sjuåriga Nico och tjugåriga Nadja.

Johanna och Elias kom bra överens. Kopieringsteknikerna tyckte att det är ett riktigt paradiset på avdelningen nu när den rethostande kärringen inte är närvarande och kallade Johannas och Elias för Dream Team. Det stämmer. Elias gör bara det som postningstekniker ska göra och inte börja syssla med överflödiga saker. Då någon av kommuntjänstepersoner frågar efter postningsmästaren så Leena brukar be Elias svara att en sådan titel inte finns utan det bara är Oilis konstiga påhitt.

En annan dag kommunikationstekniker skulle ha velat skicka vantar till ett släktingsbarn till kommunens bekostnad eftersom Oili har tidigare gjort så. Nu Elias gjorde exakt som Leena hade bett; säga nej till extra tjänster. Såklart kommunikationstekniker blev besvikna eftersom denne hade blivit bortskämd av Oili.

En söndag i november Eeka publicerade på Karjaruutu en sorg nyhet; Elisabeth är gått bort. Detta var rejäl chock för Anna och Siiri fast de var förberedd för sorg nyheter från Vattula men alltid dödsnyhet är chockerande.

Eeka berättade i livevideon på släktens videosajt att mamma inte hade större smärtor utan lugnt somnade in. Han sade också att enligt sjuksköterna Elisabeth hade på sig en ylletoppluva med Europaflagga och blåvita vantar i händerna då hon låg död i sin säng.

Dagen innan hon hade pratat med sina döttrar i bildtelefon att nu hon är redo att flytta till det nya hemmet. Detta hon hade också sagt till sjuksköterna.

Begravningen var mitten av november i Vattula domkyrkan. Kyrkan ligger söder om stadskärnan på avlånga ön mellan bäckens naturliga fåra och strömbäcken där det finns en liten kraftstation.

Strömbäcken finns alldeles nedanför Virtalehto backen. Den naturliga bäcken finns öster om den avlånga konstgjorda ön där kyrkan står. Längs den naturliga bäcken går små restaurangbåtar mellan Sukevasjön och Vattula stadskajen.

Bäcken Vattupuro liknar på en kanal fast den ursprungligen har varit helt vanlig skogs bäck. Den konstgjorda strömbäcken med små kraftstationer bildar ett litet vattenfall men den finns inne i rörsystem. Inne rören det finns generatorer som gör el för utebelysning samt lite grann för hushållen.

Till Elisabeths begravning deltog hennes systrar, Assi och Olivia som bor i Kajana. Kivinens övernattade på Hotel Bele i centrala Vattula, mittemot affärshuset Calevala. Hos Eeka det inte finns plats för tre personer. Jaana-Mari inte kunde följa med eftersom hon skulle till studiebesök i Japan. Cirka om ett år hon kommer att flytta till Japan för att starta ett dotterbolag för Binaari Elektroniikka. Hon kommer att bo i Japan två år och sedan kommer tillbaka till Europa. Dotterbolaget ägs tillsammans av skandinaviska Tvåstad Robots. Lustigast av allt, samtidigt kommer dit Jaana-Maris dubbelgångare Yana-Martina Stenig. Även hon kommer bo där två år och sedan återvända till Skandinavien i Europa. Eftersom Jaana-Mari inte kunde följa med till mormors begravning så hon skickade kondoleans via Interflora.

Det var himla tjo och tjim hos Eeka och Martina då tvillingarna James och Tena sprang överallt. Lilla Tena är vildast medan James är lugnare. På kvällen när begravningsgäster satt i Eekas vardagsrum och diskuterade om arvet men det gick inte eftersom Tena fnös oartigt: "Håll käften, gästjävlar!" då Antti skrattade roat: "Åh, det är en tuff gumma!" och tittade snett på Martina för att söka stöd för att hon skulle kritisera sin unge. Istället Martina lade teven på högsta volym så att barnen kunde se barnprogrammet. Programmet i helhet heter Pulipumppa, och är mycket populär, ungefär lika populär som den forna Lill Tvåan. Barnprogrammet Pulipumppa sänds på den nationala EBU TV1. Många vuxna brukar använda programnamnet som undanflykt för sina vänners förslag, att det inte går för att inte missa Pulipumppa. Visst programmet är trevlig och speciellt den sympatiska björnfiguren. Även Antti gillar programmet men nu han blev på dåligt humör att Martina fjäskar och skämmer bort sina ungar. Han var tvungen ta promenad i det kalla novembervärdret. Han såsom alla andra inte vet, han tillhör i den sista generation som får uppleva kalla vintrar. Mänskligheten inte vet att någonstans ovanför södra Stilla havet det finns oförreningsmoln som har alla dessa år varit i viloläge men det bara är tidsfråga när molnet aktiverar sig och sätter i verket klimatförändring.

Nu Antti bestämde sig ta promenad för att ilskan mot Eekas och Martinas dåligt uppfostrade ungar skulle lindras. Promenader han och många fler brukar kalla för *syrehoppet*.

Det var svinkall novemberkväll. Han förstår inte att i vissa familjer ungarna får härja sig hur som helst. Allt detta tänkte han medan han traskade längs gatan Waretajankatu. Varje gatuhörn väcker i honom ungdomsminnen. Stadsdelens äldsta hus är ungefär lika gamla som Antti det vill sägas 51 år. Vissa hus väcker i honom lustiga och galna minnen som till exempel stenade fönstren, släckta lyktstolpar samt mycket mer hyss men han uppförde sig korrekt då det var främmande på besök, tänkte Antti medan han traskade längs gatan västerut. Han var i alla fall snällare än Eekas barn, tänkte han. Helt enkelt han, Verner och Kaarlo inte vågade härja då föräldrarna var närvarande för annars det skulle ha blivit stenhård risbastu utan bastu öl.

I kvarteret inom stenkast det bor familjen Porilainen, lågt enplans villa byggt av röda tegel. Antti passerade villan och tänkte hyss som han och David gjorde slutet av 2950- eller början av nästa årtionde då han hade tillsammans med David spelat trumpet mitti natten på kompisens hus. Snart Davids mamma kom med käppen och tog sin son i örat och tvingade honom in och Antti fick gå hem och sedan ringde till Hissu att vad hennes mellanson hade gjort för något.

Så fort när Antti hade kommit hem så det blev risbastu utan nåd.

Hissu hade björkris i saltvatten i källaren för att riset skulle vara redo för aga. Hon har ordningens kvinna; om man vill ha skötsamma barn så det ska man piska rumpan. Även Hissu själv har fått likadan uppfostran av sina föräldrar.

Tur för Hissu och Oskari barnaga har blivit laglig igen eftersom våldet och ungdomsbrottslighet hade ökat i samhället och detta var resultat av den fria uppfostran. Helt enkelt man var illa tvungen gå tillbaka till barnaga, inte i skolan utan bara i hemmen. Bara i skolor i Värmland och Savolax det finns automatisk aga; straffskåpen. Såklart man inte ska skada barn utan man ska bara slå med lätta men kännbara slag mot rumpan.

Antti stannade vid porten till Porilainen och funderade om han skulle hälsa på David men sedan råkade se tomma ölburkar och spritflaskor på marken. All sannerligen tjomme är full och det skulle vara olämpligt att hälsa på honom nu när det har varit svärmors begravning, tänkte Antti.

Han fortsatte promenera mot Tursaankatu och sedan svängde till Nornorientie och passerade gamla hemmet, hans första hem där Johanna avlades. I korsningen det är hans gamla föräldrahem. Huset har fortfarande stora fönster. Oskari hade tänkt grunda en mataffär på fasaden men det blev aldrig av. Affärslokalen blev söners spelrum. Antti tänkte på sitt liv om han inte skulle ha flyttat till Saint Michel, hur skulle se ut hans liv då? All sannerligen han skulle ha alkoholiserat precis som David och farbror-Matteus, tänkte Antti. Matteus avled somras då han hade ramlat i fyllan och slagit huvudet mot betongtrappan så att han aldrig mer blev nykter.

Sedan Antti vände sig om och återvände tillbaka hos Eeka i hopp om ungarna har lugnat sig. Så fort när han hade öppnat ytterdörren så Tena frågade: "Är det spöke?" då Antti: "Det är inget spöke utan nu du och James ska le vackert, nämligen jag ska fotografera er. Tvillingarna ställde sig framför blomsterbordet och poserade vackert.

Medan Antti var ute och promenerade så Anna hade tillsammans med sina syskon delat ut mamas pengar. Inte så mycket stålar eftersom de flesta gick till begravningskostnad. Elisabeth hade massor av foton; både traditionella i papper och digitalfoton. Digitalfoton är sparade på CD-ROM och i USB-minnen. Hon hade fin hemsida som arvingarna bestämde sig bevara för kommande generationer. Man bestämde sig placera Karjaruutu servern längst bak i Eekas garage. På videosajten Elisabeth hade fin blogg med skriveriet från nästan hela 2900-talet. I bloggen Elisabeth har skrivit om Öst Karelens självständighet samt sitt arbete på kaféet Brander Fellow som finns fortfarande kvar vid bäcken.

Nästa dag Kivinens åkte hem eftersom de inte hade råd att vara lediga. Arbetstakten på Brandia Automobile det har blivit allt tuffare.

Början av december Jaana-Mari berättade att nu det är klart att hon flyttar till Japan för två år och Binaari Elektronik öppnar dotterbolaget Robotas tillsammans med skandinaviska Tvåstad Robots. Hon och Yana-Martina är enda på sina arbetsplatser som kan flytande esperanto och engelska. Nuförtiden esperanto är Japans andra språk parallellt med engelska så landet är trespråkig. Nu Jaana-Mari väntar arbetstillstånd. Så fort hon har fått tillstånd så hon kommer sälja bostaden. Hon är säker på att hon skulle hitta en köpare, tack vare bra läge. Bostaden ligger mellan resecentrum och Loimo-Forssa högskolan. Om några år högskolan kommer att koncentreras i Forssa. Polskolan kommer rivas för att ge plats för högskolans nya byggnad. Nu det pågår letande efter nya lokaler för denna centrala skola.

Jaana-Mari och Yana-Martina brukar flitigt hålla kontakten så att Johanna är avundsjuk att Yana-Martinas storasyster Jessica, verkar vara alldeles för blyg att skriva till henne. Johanna skulle vilja chatta med Jessie men det är svårt eftersom hon bara svarar med korta meningar och med smileys.

Antti och Anna inte har tid att skriva till Anders och Anki men på helger de brukar hålla kontakten. Språket är engelska eftersom Kivinens inte kan bra skandinaviska. Jaana-Mari och Yana-Martina inte vill flytta permanent till Tokio på grund av jordbävningrisk.

Johanna jobbade helt ensam på mellandagarna. Hon var ensak på informationsservice eftersom Elias var sjukskriven och kopieringsteknikerna var julledda. Avdelningschef, Allu, är alldeles för översnäll att bevilja ledighet även då det är underbemanning.

Johanna gnällde inte. Hon klarade fint förutom dagsrapportkodningen. Allu hjälpte henne att koda dagsrapporterna. Nästa dag även Allu var sjuk så kommunjurist, Suffeli Jackson hjälpte henne med dagsrapporterna.

Egentligen cheferna bröt lag, nämligen lönebidragsanställda inte får ersätta ordinarieanställda. Konstigt att inte ens kommunjurist tänkte på saken.

Hela hösten har massmedier berättat överdrivna skräckbilder om 3000-talet. Enligt vissa rykten datorer som fortfarande använder gamla euronet, skulle sluta fungera. Skräckscenariet visade sig vara nyhetsanka. Det blev inga problem med datorer som inte var uppdaterade. Enligt de vildaste skräckscenarier även hushållsrobotarna skulle ha blivit galna eller stannat helt men Kivinens hushållsrobot funderade som den ska.

Historieforskarna märkte att exakt samma millennium rumba det var inför 2000-talet, även då allting funderade fint.

På nyårsafton Finlands skandinaviska rapartisten Marie Varelse lanserade en öronmask framkallande, fartfulla Pop-Raplåten om 3000-talet; *Millennium Three*. I början det finns nedräkning till året 3000 och sedan det brakar loss. Marie Varelsens riktiga namn är Marie Lundskog och bor i Helsingfors men har född i Västerås. Innan hon flyttade till Finland så hon har varit som Lotta i federala lumpen. Hennes första genomgångshit, *Dream about Mr. Scandinavia, hyllar skandihanar*, hon har mixat in ett stycke av en gammal skandinavisk schlagerlåt som handlar om älskande, lidande och glömmande. Marie kan bra finska men har glömt skandinaviska men hon försöker lyssna på svenska radio- och tv-kanaler i Finland men språket hon kallar för skandinaviska.

År 3000

Början av januari, kanslichef, Allu meddelade sorg nyhet för sina anställda; postningstekniker Roope Kippo är död. Han dog till lungcancer. Han var stenhård storrökare och kunde röka fyra starka e-cigarett samtidigt. Han hade gjort en adapter för två patroner så han hade två adapterar som satt i mungipan. Nu han har rökt den allra sista e-cigaretten.

Kopieringstekniker och Oili deltog i begravningen. Johanna och Elias jobbade eftersom avdelningen inte kan stängas hur som helst. Tänk om e-postservern skulle paja så kommunens e-posttrafik skulle stanna.

Elias vikariat gäller så länge Oili är sjukskriven. Det ser ut att hon börjar arbeta igen i mars månad och då hon skulle arbeta halvtid tills ryggen skulle vara återställd. Nu hon vilar hemma och besöker regelbundet hos ryggtekniker. På begravning hon hade med sig hydrauliska kryckor.

Slutet av januari Elias 17-åriga sonen Nico pryade på informationsservice. Johanna blev förtjust i honom fast han är 17 år det vill sägas böter kött. Hon hemlighöll sina varma känslor eftersom pojkes pappa var på samma arbetsplats. Det vore känsligt att få sparken från stadshuset då all sannerligen Raija skulle håna, tänkte Johanna. För några år sedan Johanna har berättat för Raija om sparken i Jockis för att hon skulle förstå allvaret att varför hon vill ha tillbaka teckningar från sommarjobbet. Så småningom hon fick sina teckningar från gömmor i kopieringscentralen. Hon var illa tvungen ta lagen i egna händer eftersom Raija vägrade ge teckningar till henne. Pantande av teckningar berodde på Johannas överreaktion till kopieringsteknikernas skojande att de skulle komma halv sju hos henne. Varje gång när Raija märkte att teckningar hade försvunnit från lagret i kopieringscentralen så hon började på skoj pressa henne att nu hon skulle komma halv sju. Varje gång Johanna börjar stor stamma med kackande läte. Sedan Raija bad henne spara teckningar för framtiden och kunde visa upp till sina blivande barn. En del Johanna arkiverade på vinden och resten kastade i pappersåtervinning, inte på stadshuset utan hemma för att den tjocka kvinnan inte skulle hitta. Johanna tycker att teckningar är helt meningslösa. Inte ens de korta berättelser som hon skrev på sommarjobb, är speciellt roliga, speciellt om man jämför med hennes senaste berättelser. Johanna var tvungen berätta om sparken till Raija för att hon skulle förstå allvaret men det förstår hon inte. Raija inte kan koppla ihop små lappar och ritande på sommarjobbet. Enligt henne ritande var socialträning medan små lappar var galenskap.

Raija blir roat då Johanna börjar berätta om sparken från socialhälsocentralförvaltningen eftersom då hon stammar; *sososo...* Johanna också har beskrivit utseende av servicegruppschef Anu Jussila och kallar henne för fläsk-Anu. Detta roar den tjocka Raija. Johanna också har berättat att denna fläsk-Anu hade knyckt hennes lunchkupper efter att ha lovat skicka en check men det har inte kommit någon check. Raija tycker att hon borde gå dit och fråga efter checken men pappa och mamma tycker annat; hon ska aldrig mer sätta sin fot i socialhälsocentralförvaltning.

Johanna avslöjade bara för kopieringstekniker i enrum att Nico Kurri är söt. Såklart kopieringstekniker skrattade snorigt skratt och skojade att Johanna är en riktig pumakvinna och tänk om mamma Lissu skulle få reda på saken så hennes långa svarta håret skulle resa sig upp. Kanske Lissu och Elias skulle godkänna Johanna som sonens flickvän eftersom hon är så duktig. Egentligen det bara är halvförtjusning på grund av pojkes unga utseende. Han ser ut som en liten kyckling och detta gör Johanna stenkåt. Så brukar hon tänka tyst inom sig.

Hemma Johanna brukar med dämpat röst diktera berättelsen om Jill-Arthur. Berättelsen Akka Kakkanen är helt färdig men då och då hon brukar redigera om och om igen. Alltid hon kommer med nya bättre idéer till berättelsen. Samma sak även med Jill-Arthur berättelse. Dessvärre hon är tvungen diktera med dämpat röst för att mamma och pappa inte skulle höra för då de skulle koppla ihop berättelser, sommarjobbet och sparken.

Ibland hon brukar skriva ut berättelserna på papper och sedan ta med sig till jobbet för att Raija kunde rätt stava medan hon läser högt. Johanna gillar då folk läser högt hennes skrönor för att hon skulle få reda på vad som är roligt. Medan Raija läser så Johanna falk bevakar att den tjocka kvinnan inte skulle kopiera en enda sida. Raija gör korrigeringar mellan raderna precis som en pedagog eftersom den är dikterats med kajanaländska.

Leena blir roat att var enda rad det finns spår av röd penna och kollega säger att den där verben är överflödig och detta ska stå efter substantiv. I Johannas berättelse tidsformer finns lite här och där; då och då det står att Jill-Arthur gjorde ett och annat och sedan det står att hen gör detta.

Nyligen Johanna har börjat skapa en ny berättelse som passerar i avlägsen framtid. Berättelsen hon namngav till *Dolda organen*. Namnet hon har snott från den forna daglig såpa Dolda liv. Hon inte vågar använda såpans ursprungliga namn så hon ändrade lite grann så att det blev små fräck. Berättelsen kommer att bli frispråkig som handlar om en arbetarpojke Jyris uppväxt i avlägsna framtida Europa. Berättelsen att bli som självbiografi men personers kön hon vänder upp och ner så att flickor blir pojkar och tvärtom. Alltså hon heter Jyri och lillasyster har blivit lillebror Jaan.

Gotter Backman har blivit en flicka, Nina och så vidare.

Johanna översätter sina berättelser på engelska eftersom hon har meningen att publicera som romanläsplatåta. Hon drömmer att de skulle bli bestseller.

Hon verkligen har livlig fantasi och kan skapa verkligen roliga berättelser men bara synd att grammatikfel kan irritera förlag. Så länge tiden inte är mogen att skicka berättelser till förlag eftersom hon bor kvar i föräldrahemmet där offentligt skrivande påminner mamma och pappa om sparken i Jockis och de kan tro att hon fortfarande skapar skrönor på jobbet. Så är det inte men det kan inte Anna och Antti veta. De fruktar som om dottern skulle få sparken. Ju längre tid det har tagit från förra klagomålet eller sparken desto större bomb.

På sena kvällar då mamma och pappa hade lagt ner sig så Johanna brukar vara vaken till midnatt och med dämpat röst diktera sina berättelser. Då hon slutar diktera så hon dricker kvällsvattnet i köket. Varje gång hon tittar ut från burspråksfönstret mot villan mittemot.

Även på Bevingadevägen 3 det finns vakna själar på midnatt. Rullstolsburna Raili brukar topless sitta framför köksfönstret och persienner är uppe samt ljuset är på.

Johanna brukar titta grannfruns grejande och emellanåt Suffeli brukar vifta sin enorma penis och sedan Raili lutar mot bordskanten och förmodligen dricker öl.

Johanna inte kan låta bli att titta förbise grannes privata sysslor och viftar fönsterlampan och pekar ljuset mot grannhuset.

Några gånger Raili har ringt till Kivinen för att hon inte skulle titta och vifta lampan. Varje gång när Raili ringde så Antti var i kvällspasset. Anna som hade jobbat på morgonpasset, var jättetrött men var tvungen svara i kommunikationsapparaten som står i hallen. I telefon Raili rabblade något på tavastländska som Anna inte förstod riktigt och fnös: "Somliga har haft ett tufft morgonpass och nu jag vill sova!" Hon inte vet än att vem som har provocerat grannfrun. Detta är typisk Johanna att alltid måste provocera någon. Anna bara bad dottern att inte stå framför fönstret för att grannen inte skulle tro att man kollar dem. Så gör man men det kan inte Anna veta.

Johanna ofta är vaken till tolv på natten och sedan kryper ner. Ofta hon är tvungen istället skriva från tangentbordet eftersom även dämpat röst hörs till sovrummet.

Raija Lillukka ofta har berömd Johannas fantasi och föreslagit att hon kunde kopiera berättelserna och sedan man kunde bokbinda. Visst detta är en lockande erbjudan de, Raija kunde kopiera gratis men dessvärre Johanna inte vågar ta risken att arbetskompis skulle kopiera extra exemplar och börja pressa att hon skulle skicka till Anna och Antti.

Raija tycker att Jill-Arthur Berättelse är rolig med lustiga fraser samt gamla kajanaländska talesätt som Johanna översätter till tavastländska.

I berättelsen det finns händelser på arbetsfronten som Raija känner igen fast Johanna har omdöpt personer och platser. I berättelsen Raija heter Ronja och Leena heter Gynvo. Oili och Roope heter Åsa och Markus. Kopieringsteknikerna tycker att bästa är dessa stycken där det finns deras avbilder. Johanna inte vågar visa berättelsen till Oili eftersom hon är Oberäkneligt falsk. Man kan aldrig veta hur denna rethostare skulle reagera.

I berättelsen finns allt som kopieringstekniker och postningstekniker har sagt och gjort. Hennes berättelser kunde fungera som verksamhetsberättelse för informations- och kopieringsservice men saknar procenttal samt hur mycket plus eller minus har avdelningarna.

En vinterdag Leena råkade hitta från hörnet i informationsservice en blå plastlåda dit Oili hade samlat småskrot från återvinningsrummet. Leena lade märke på en läsplattbroshyr som handlar om jogging för män som ordnas varje vår. På högra övre kanten i läsplattan Oili hade skrivit med överdriven noggranna bokstäver; *Perti "smulan" Ollikainen, Reception.*

Leena började garva och visade läsplattan till Elias och Johanna medan skojade: "Haha, vad skulle Oilis gubbe säga om han skulle veta att vad det är som hans fru sysslar på jobbet... Säkert hos Lehmusvuori det skulle finnas familjevåld!" Sedan hon lade läsplattan tillbaka i lådan för att Oili inte skulle märka att man har rotat i hennes saker och all sannerligen skulle skylla Johanna.

Ett tag sedan socialsekreterare, Babar på vård och omsorgsförvaltning råkade se Johanna som var på sin sedvanliga fredagspromenad som hon själv kallar för demokratipromenad. Babar såg henne på en lekplats på Istergatan och kluddade valutatecken i klätterställningar.

Babar såg henne bakom höga buskar och kände igen henne till posttjejen.

Måndag på jobbet när Babar lämnade arbete till kopieringscentralen så han frågade Raija att hur denna posttjej mår eftersom hon hade ritat den nye valutans tecken i klätterställningar på Istergatan.

Raija blev förvånad och lovade fråga henne. Babar berättade också att hon inte reagerade till rop eftersom hon hade hörlurar på sig och verkade vara påverkat av någon drog.

Senare när Johanna besökte på grannavdelningen för att snacka med Raija och Leena så Raija berättade det som Babar hade sagt och undrade på att vad är det som hon sysslar på med. Johanna började stamma: "Eh, Babar har nog förväxlar person!" då Raija: "Det tror jag inte, jag känner sig, kanske du var påverkat av någon kajanaländsk knark, varje sommar ni brukar ju besöka där i jävla Vattula eller vilken Vittula den nu är... Kanske du har köpt jävla kajanaländska knark där." Johanna skrattade: "Knarkande inte är min hobby, visst Babar har förväxlat person!" Leena lyssnade vid sidan och blandade sig i diskussion: "Jo, jag ska åka dit på lunchrasten och kolla lekplatsen!" och tillade: "Haha, bredvid lekplatsen det är ett hotell med bronslejonstatyn på trappan... Kanske du har ritat valutatecken även i statyer!" och skrattade ljuvligt. Kopieringstekniker stör inte hennes valutatecken ritande men är rädda om saken skulle komma till Oilis vetskap och sedan hon skulle skvallra till chefer. Därför de bad henne sluta att kludda klätterställningar. Leena åkte på riktigt till lekplatsen och hittade valutatecknen ritat med en svart tuschpenna.

Då Leena hade kommit tillbaka till arbetsplatsen så två och två hon sade till Johanna att det verkligen är makalöst att hon kluddar globaltecken på klätterställningar. Johanna försökte blåneka men Leena känner alldeles för väl henne. För några år sedan då Johanna var praktikant, så Leena råkade se henne blockera en kommunalpolitiker som representerar The Greens, i e-postservern. Sådan tur Oili och Roope inte var närvarande för då hon inte skulle ha fått lönebidrag. Bara Leena såg henne och kritiserade henne att så där viset hon inte får göra och det var tur att Oili inte såg.

Anledning till att Johanna försökte blockera The Greens politiker är att partiet är mot Global Unions och den nya valutan samt är för legalisering av pedofili. Leena försökte fråga orsak men Johanna inte ville avslöja sitt motiv. Hon också har snott den samme politikerns USB-minne från internkuvert. USB-minnet hon tog med sig hem och formaterade den för att säkerhetskopiera sina berättelser.

Även denna arbetsplatsstöld hon kallade i för sig själv för fynd från E-Store.

En annan impulsiva, allvarligare sak som hon har börjat göra på jobbet är att blockera säkerhetsbolag S-L Safety IP-adresser i e-postservern så att e-posten inte kommer fram till säkerhetschefen. De flesta bara är väktare- och vaktrobotrapporter.

Johanna är självlärd inom datateknik att klarar att skapa speciella dolda mapp dit hon har styrt företagets e-postmeddelanden. Dagligen hon brukar tömma skräppostmappen samt den dolda mappen för att det inte skulle bli bevis.

Sedan S-L Safety började skicka rapporterna som pappersbrev men även dessa Johanna beslagtogs och körde breven i dokumentstöraren inne i återvinningsrummet.

Johanna är irriterat på detta multinationella börsbolag eftersom överallt man ser deras loggor.

Vartenda fönster ute på staden det står företagets dekaler.

S-L Safety har dominerande marknadsställning men dessvärre konkurrensmyndigheter inte bryr sig om. Kanske företaget mutar och kör med skrämseltaktik så att allt fler skulle teckna personell och teknisk bevakning hos dem.

Johanna blev ilsken till företaget då mamma och pappa hade sagt att det har försvunnit mycket pengar från bankautomater. Det är S-L Safety som ansvarar för värdetransporter så det är klockrent att företaget har snott pengarna men myndigheter litat blind på dem. Antti och Anna är säkra att det företaget har snott pengarna. Detta hat har påverkat i Johanna så hon är helt sjuk av S-L Safety hat.

På nätet det cirkulerar rykten att S-L Safety har tidigare kidnappat kvinnor och fort dem till Kirkenes, nordöstra hörnet i Skandinavien. Där företaget hade topphemlig bordell där de tvingade kvinnorna vara med i porrfilmer. Troligen rykten är sanna. Den tiden S-L Safety hette Securitas. Så fort detta blev avslöjat så företaget bytte namn till S-L Safety och samtidigt dotterbolag Loomis gick ihop med moderbolaget, alltså därifrån kommer det nuvarande namnet; Securitas-Loomis Safety. Allt detta Johanna har hört av sina föräldrar samt läst på nätet. Ju mer hon tänker detta desto med aggressionen växer.

Nu hon har bestämt sig att ta tillfället i akt och blockerade S-L Safety. Dessvärre hon inte klarar stänga företagets webbsidor men i alla fall hon har stoppat deras e-posttrafik till säkerhetschef Masa Koivu. S-L Safety har många år haft uppdrag att bevaka kommunala byggnader samt lappa bilar i centrum. Johanna hoppas om och när företaget skulle börja krångla så kommun skulle bli trött och byta vaktbolag. Hon inte tänkte att det är en viss risk att bli avslöjat. Om hon skulle bli avslöjat så det skulle bli sparken, andra spark. Så pass mycket hon har kunnat tänka att om någon skulle fråga henne orsak till blockering så hon skulle spela ovetande. Kanske hon kunde använda sitt funktionshinderkort, att hon är gumse så klarar inte blockera företag.

Pappersbitarna från kuvertet hon spolar ner från toan samt sprider bakom Polskolan på väg till bilen som står vid Nykvistgatan bakom skolan. Anledning till att hon parkerar bakom skolan är att där det är gratisparkering. Hon inte vill få parkeringsböter från de förbaskade gorillorna från S-L Safety. Denna tanke ökar hennes ilska mot företaget. På fritiden ute på stan hon brukar visa långfinger till S-L Safety bilar och sedan skyndar till det håll dit man inte kan köra bil.

Bakom Polskolan hon brukar stoppa brevbitar i hål i träden samt sprider på gräsmattan. Även från bilfönstret hon strör brevbiterna så att ingen skulle hitta dessa.

Några gånger S-L Safety har prov skickat röda reklampennor till Masa Koivu men även dessa Johanna har beslagtagit och filade bort företagsnamnet och sedan diskret spred pennorna runt omkring i huset medan hon var på router- och paketrundan.

Johanna har haft lycka och inte blev avslöjat. Hon har tagit lärdom av blockeringsförsöket av politiker. Visst det är en hel del risk att bli avslöjat i fall hon skulle glömma tömma skräppostmappen samt glömma torka av fingeravtrycken från knapparna.

Man kan aldrig veta vad gorillor från S-L Safety kan få för sig. Inte heller man kan veta vad Johanna Kivinen kan få för sig. Fortfarande hon har sådana små tösers hyss men nuförtiden dessa hyss är spetsat med vuxet vett, vett inom citationstecknen. Såklart hon inte borde blockera S-L Safety. Helst förgäves hon har tagit dumma risker nu när hennes liv är på väg ordna sig. Bara en liten fel i hyss så sparken är faktum. Annars Johanna uppgör sig korrekt, exemplariskt. Hon klarar utmärkt att inte utövar politik på jobbet fast arbetskompisar ofta på fikaraster kritiserar Global Union och invandrare.

Då och då på fikarasten kommer en ungersk hästkvinna för att snacka med kopieringstekniker. Ofta denna gamla förfallen hästkvinna brukar tippa dagens dubbel med kopieringstekniker och postningstekniker. Hon är en riktig travexpert och vet eller tror sig veta allt om travhästar.

Johanna inte är intresserad av kusar förutom mellan hamburgerbrödet.

Till Johannas stora bekymmer denna hästkvinna är mycket kritisk mot GU och sprider omkring massa felaktiga skvaller om Global Unionens direktiv. Det cirkulerar mycket felaktiga rykten att bananer borde vara raka samt de manliga könsorganen ska vara tjocka som polisbatonger.

Johanna blir irriterat då hon hör detta skitprat men hon är tvungen vara tyst och inte ens vågar demonstrera för annars björnarna skulle vakna. Bara hemma medan hon tittar på tv-nyheter så hon börjar gnälla till GU motståndarna att den och den borde skjutas.

Johanna har lärt sig av denna hästkvinna en travterm, *Hanna Girl* som är ett sätt att tippa hästar så att det blir lättare att ens lite grann vinna. Av detta Johannas tankar går till Hanna Porilainen. Hemma hon är blyg att uttala detta namn eftersom då tankarna går till tidig barndom då hon hade knuffat Hanna i sjön. Det var en av hennes första hyss precis som den senaste blockering av S-L Safety IP-adress.

Denna gråhåriga ungerska hästkvinna är en bekant till Raija. Även Leena är irriterat mot hästkvinnas kackande.

Nästan varje gång diskussion går till GU kritik, att hur dåligt projekt detta är och federationen borde lämna GU. Johanna vet att det är svårt att gå ur Global Union eftersom då man ska förnya massor av papper och skyltar. I de nyaste kör- och ID-korten det står GU tecken att man är Global Unions medborgare.

Om europeiska federationen skulle lämna GU så pass och körkortet borde makuleras så detta skulle bli dyrt. Ibland Johanna har berättat detta till sina jobbkompisar men förgäves. Det är in från ena örat och ut från den andra. Oftast hon sitter knäpptyst och funderar hur hon kunde byta samtalsämnet. Ibland hon brukar grimasera för att kopieringstekniker skulle börja skratta och busa så att GU-kritik skulle glömmas.

Slutet av mars månad Oili började arbeta igen men bara halvtid för att ryggen inte skulle ansträngas. Elias jobbar så länge hon jobbar halvtid och sedan det blir dags att söka ett nytt arbete. All sannerligen han får arbete från kommunens kommunikationsavdelning där servar man automatiska telefonväxlar. Avdelningen ligger våningen ovanför informationservice, på gatuplan. I reception hörnet det finns fjärrkontrolleriet till kommunikationsavdelningen. Där sitter kommunikationstekniker Snadi-Papa Paasikivi. Så fort det uppstår fel inne i kommunikationsavdelning så han springer dit och åtgärdar felet för att samtalen skulle kopplas rätt. Den senaste tiden Snadi-Papa har märkt ett konstigt felmeddelande som har uppstått i displayen på fjärrkontrolleriet; *E-posttrassel*. Han förstår ingenting och inte kan ana att detta beror på IP-blockering som påverkar även i telefontrafik i huset, speciellt då samtalet kommer från S-L Safety. Vissa samtal kommer fram men andra har brus på bakgrunden. Röstsamtalen kommer via fiberkablar det vill sägas genom e-postservern. I displayen på fjärrkontrolleriet det inte står varifrån samtalet kommer. Alla andra samtal förutom från S-L Safety fungerar fint.

Snart Elias lärde sig känna Oili och hennes konstigheter såsom dagliga rethostande. Då fru Lehmusvuori skjuter reservdelskärren så hon brukar brumma precis som ett litet barn leker med sina bilar. Elias insåg att allt detta som kopieringstekniker hade sagt om Oili är sant. Elias och alla andra förutom Oili tycker mycket om Johanna och inte kan ens ana vad hon har gjort till S-L Safety IP-adressen samt till företagets pappersbrev. Om detta hon inte skriver i sina berättelser, så dum är hon inte fast IP-blockering mycket dumt och korkat. Kanske om cirka tio år hon kunde börja skriva om blockeringen.

I början Oili hade kryckor och sedan så småningom ryggen började förstärkas så hon kunde lämna kryckorna i hörnet. Då började det igen hennes konstiga chefslek. Nu hon har det tufft att visa för alla i huset att hon skulle vara hönan på tippen. Henne stör tanke att medan hon var sjukskriven så det var nytta av Johanna. Tänk om hon skulle veta om IP-blockering så säkert hon skulle snacka med Allu. Medan hon var sjuk så avdelningen hade bytt namn. Johanna har varit flitig att uppdatera skyltarna. Skylten utanför lastbryggan hon har uppdaterat med svarta permanenta tuschpennan. Hon alltid är noga med att uppdatera allt.

På stadshusets korridorer patrullerar silverfärgade konformade vaktrobotar från S-L Safety. Johanna irriterar sig att kommun har anlitat denna maffiafirman precis som hon kallar företaget i för sig själv. På jobbet hon inte säger detta högt för att inte skapa problem. En gång hon har sade detta till mamma och pappa då farsan fnös: "Helvete flicka, tyst på dig, sådana uttalanden tar dig till fängelse!" På jobbet hon är tvungen ignorera robotar och företagets dekaler. Lite gram hon har skrapat streckkodsetikett vid dörrkarmen till informationservice men inte vågade mycket. Om någon skulle undra att vem som har rispat den lilla avlånga etiketten så hon skulle blåneka och säga att kanske någon paketkärra har råkat någon gång krocka.

Säkerhetschef Masa Koivu inte är någon krutuppfinnare eftersom han inte förstår att undersöka e-postservern. Knappast han skulle hitta den dolda mappen som tipspromenadvinnaren har skapat men det kan hända att enstaka mejl från S-L Safety kan hamna i IP-spärrens huvudmapp. Så länge Johanna har kommit ihåg att tömma samtliga mappar i servern. Stadshuset verkligen har usel datasäkerhet att en funktionshindrad tjej klarar sig blockera ett multinationellt säkerhetsföretag. E-postmeddelanden som företaget skickar till säkerhetschefen inte har större värde inte heller speciellt viktiga men såklart dessa bevakningsrapporter borde komma fram för att Masa Koivu skulle se hur vaktrobotarna fungerar under natten samt om det har varit inbrottsförsök. På dagtid vaktrobotarna gör en vaktrunda en gång i timmen och sedan går till reception där finns laddningsdockan. På natten robotarna hela tiden är i rörelse.

Nyligen Forssa stad har köpt en egen vädrobot som klarar skriva ut allt som robotens kameraöga ser. Resultatet har bra kvalitet, ser ut som om människa skulle ha ritat. Visst roboten printar ut även riktiga foton.

Värdrobotens bilder man började publicera i personaltidningsläsplattan där läsaren ska gissa vem är vem, och vilken avdelning?

Personaltidningsläsplattan kommer ut några gånger i året. Informationsservice brukar ladda tomma läsplattor med innehåll. Innehållet skapas av informationskontoret som finns inne i kansliet.

Att ladda läsplattor är Oilis favoritsyssla för att folk i huset skulle få uppfattning att hon skulle vara en riktig webmaster. Tidningsläsplattan heter *Stadens öga*. Fräcka lustigkurrar brukar kalla den för *rövögat*. En av dessa lustigkurrar är Leena Lehto. Hon blir så trött då Oili börjar stressa med läsplattorna. Då Oili är mest stressat så hon rethostar ännu mer och mumlar att så här ska det inte vara. Chefredaktör till läsplattan är kortväxte Kullervo Tähkä, en brunhårig man med igelkottsfrisyr. För några år sedan Johanna skickade en anonym skämtinsändare till läsplattan; *Tack för att jag slutade jobba för att börja i polishögskolan, hälsningar Jill-Arthur*.

Kopieringsteknikerna såg denna lustiga tackannons och gissade att det måste vara Johannas gärning, vem annars skulle få sådana lustiga ryck. Leena började skoja att snart Kullervo skulle jaga henne med käppen. Leena tyckte att denna lilla lustiga tackannons är bästa som personaltidningsläsplatta har någonsin publicerat. Om hon skulle ha makten så hon skulle anställa Johanna som chefredaktör.

Slutet av maj en vacker torsdagskväll stadskansliet bjöd sommarfest för sina anställda i mysiga sommarrestaurang *Restaurant Naula* som ligger väster om Loimi ån i den gamla Forssa. Där det finns det mesta villor och några enstaka flerbostadshus. Närmast ån det är sommarrestaurangen.

Stadskansli anställda satt inne i den inglasade terrassen och åt oxfilé med klyftpotatis.

Först Raija försökte övertala Johanna att skjutsa henne hem men hon hann beställa mellanöl. Det var på flit för att slippa vara som hovchaufför.

Raija ruskade huvudet då blondinen beställde öl och gissade orsaken. Johanna försökte förklara att ibland även hon bör festa lite och smaka öl. Raija tyckte att det hela bara var på låtsas för att hon skulle få gott skäl inte skjutsa.

Johanna drack öl långsamt så småningom för att inte bli full. Leena blev roat av Johannas öldrickande och tyckte hon dricker med näsan. Raija mumlade: "Det här ska jag komma ihåg, du är en riktig fitta för att vara en kvinna att du inte vill ställa upp och skjutsa dina arbetskompisar!" Johanna pep: "Men jag dricker inte öl bara för att djävlas utan som avkopplingens skull!"

Hemma före sommarfesten hon hade blivit överens med föräldrar att hon skulle ta en öl för att slippa skjutsa arbetskompisar. Om hon skulle skjutsa så hon skulle komma hem väldigt sent. Hon blev överens att mamma skulle hämta henne från närheten av restaurangen då hon skulle ringa en signal. Detta hon ska göra diskret så arbetskompisar inte skulle se för då det skulle vara risk att de skulle be att åka i samma bil. Anna inte vill vara fyllochaffis, hellre Pokemonchaufför än skjutsa fyllos, precis som hon brukar säga.

Raija hämtades av sambo Martti. Såklart resten av kvällen hon hånade till Johanna att hon inte ställde upp.

Under kvällen Leena drack allt för många Power öl och sedan blev små berusat och klappade manliga kypare på rumpan. Då hon skulle till toalett som fanns utanför byggnaden så Johanna tipsade att mittemot toaletten det står container full av öl. Såklart den berusade Leena gick in i container och tog några ölflaskor. Ena flaskan hon gav till Raija och den andre till Johanna. Johanna stoppade flaskan i jacktelefonens innerficka som kompis till den trådlösa kontrollpanelen. Hon kommer dricka ölen vid läggdags.

21 tiden de flesta började förbereda att gå hem. Imorgon det är arbetsdag, äntligen fredag, precis som Johanna brukar säga. Detta kommer från radiokanal Rix DAB:s gamla morgonprogram. Idag morgonprogrammet heter Rix DAB Aamu zoo.

Kopieringsteknikerna tyckte att det var dåligt av chefer att inte lägga sommarfesten till fredagskväll istället.

Johanna, Raija och Oili gick hem bland de första. Leena stannade kvar för att lyssna trubaduren.

Nästa dag hon inte kunde komma ihåg hur hon hade kommit hem. All sannerligen hon hade tagit taxi eller ringt till Conny.

Slutet av juli Johanna hade två veckors semester.

Inom kort Jaana-Mari flyttar till Tokyo för att hjälpa till att grunda det gemensamma dotterbolaget. Hon har svårt att sälja lägenheten. Hon hade funderat om hon skulle hyra ut lägenheten i andra hand men då det skulle vara ständig oro om hyresgästen skulle störa. Möblerna då? Vad hon skulle lägga möblerna? Det finns ont om plats hos föräldrarna.

Pappa Antti hittade en lösning; Jaana-Mari kunde sälja lägenheten till sin storasyster med släktingsrabatt inklusive möbler. Samtidigt Johanna skulle ha möjlighet att bli självständig innan föräldrarna skulle dö.

Jaana-Mari tyckte det var bra idé. Johanna frågade flera gånger sina föräldrar om de är säkra om hon skulle vara tillräcklig stark att bo ensam. De svarade i kör: "Japp, ganska säker eftersom du har blivit så pass vuxen att du klarar nog bo ensam men den där helvetiska brummande du ska lägga av... du slutar väl att brumma?" sade mamma. Johanna var nära brumma eftersom ordet brummande ger associationer till fallet Inkeri. Sådan tur hon kunde dölja brummande för annars hon inte skulle ha fått att flytta hemifrån och köpa lillasysters bostadsrätt som kallas i folkmun för insats. Lägenheten ligger inom gångavstånd till jobbet samt har centralt läge.

Hennes nuvarande rum i föräldrahemmet bevaras för att hon när som helst kunde komma om hon skulle bli rädd för spöken. Visst hon känner sig vemodig när hela tiden hon tänker på mammornas traditionella tanke om fågelungar som lämnar boet. Sådan tur, mamma inte sade detta högt för annars dottern skulle ha ballat av och börjat lipa.

På semester Antti, Anna och Johanna besökte i Viborg. Gaga-Sisko konfirmerade sig kajanaländska kyrkan i Viborgs nya centrum, Stockön. Kyrkan har byggts av röda tegel. Mittemot det är pampiga festpalats. Man åkte till kyrkan med underjordiska spårvägen som går till varje håll. Det planeras att bygga ut tunnelbanan västerut till Villmanstrand på finska sidan.

Johanna filmade mycket inne i tunnelbanan och i kyrkan och sedan på kvällen märkte till sin fasa att kameran var avstängt. Hon hade glömd batteriet i bilen. Hon blev förbannat som en liten ekorre. Hon svor på översta bädden i husbilen så att mamma och pappa bad henne skärpa sig. "Sådan svärande inte alls är feminint, fy skäms!" sade mamma. Pappa sade att kanske man inte vågar låta henne flytta hemifrån eftersom hon har sådan attityd vid motgångar. Johanna lovade handen på hjärtat att skärpa sig. Sedan hon tog kvällspromenad. Hon tog med sig multimediekameran för att kunna ens lite grann filma förorten Kirstula och radhusområde Ukkola.

Hon filmade lite grann Kirstula tunnelbanestation. Denna gång det gick bättre eftersom batteriet satt i kameran. Sedan hon kikade i en kvarterskrog men där inte hon inte vågade filma eftersom kroggäster kan bli irriterat och slå sönder kameran och filmarens tuggredskap.

I hörnet i denna lilla krog det är interaktiv boxningsspelsautomat där man boxar mot den skandinaviska kvinnliga proffsboxare Josefine Larsson. Johanna bestämde sig ta en match och klädde sig i datahjälm och dataglasögon. Hon vann inte över denna tungviktsboxare. Det är nästan omöjligt på riktigt och i spelet. Johanna funderade om boxning skulle vara någonting för henne men sedan hon kom på nackdelen; om motståndaren skulle *knock outa* först. Hon bestämde sig att istället satsa på författarkarriär som blir lättare nu när hon flyttar i eget. Då hon kan diktera med normalröst. Nu när hon bor hos föräldrarna så hon får diktera viskande eller skriva med tangentbordet.

Hon lämnade krogen och traskade mot Sumatragatan där husbilen är parkerat.

Det är en *Volkswagen Catalonia* som pappa köpte våras.

Johanna sover på översta bädden ovanför förare. Hon blir upphetsat sova ovanför förare eftersom i den förra större husbilen hade kusin Joonas gjort det samma. Just nu hon tänker det mesta kusin Jesus eftersom han har börjat på estetiska linjen i gymnasiet. Detta hon har tagit reda på egenmäktigt nämligen kikad in i internkuvert samt tjuvläst gymnasieelevers e-postmeddelanden. Det är enklare att tjuvläsa internkuvert innehållet eftersom dessa inte är förslutna. E-post innehållet man ser från displayen i e-postservern. Så fort hon hade sett kusins namn i meddelandet så hon började läsa mer. Såklart hon inte sade ett ljud till sina arbetskompisar.

Så fort hon såg internkuvert från Estbackaskolan och Mauno Jokinen gymnasiet så hon öppnade och kollade innehållet. Då såg hon elev- och klassinformation så hon gick till kuvertförrådet för att läsa ostört för att ingen skulle se att hon tjuvläser. Hon verkligen är nyfiken strut.

Hon blev upphetsad då hon såg kusins namn. Samma sak då hon ser i e-postservern att nu det är inne meddelanden till estetiska så hon öppnar mejlen och läser. Så får man inte göra. De som jobbar på informationsservice gäller absolut brevhemlighet. Bara då serverns viruskydd larmar så får man kolla närmare e-post innehållet men inte klicka på mejlet eftersom då viruset kan aktivera sig och

förorena hela servern. Johanna hade fått reda på att Jeesus sökte först till livsmedelstekniska men det var fullt så sökte istället till estetiska.

Höstas hon snodde Mauno Jokinen skolbildplatta, elektroniska skolkatalog med bilder av samtliga elever. Bildplattan hon hittade från ett paket som hade kommit till löpande bandet. Hon kände igen fotofirmans logga och då kollade adressaten; *Mauno Jokinen gymnasiet, Kaarlovägen...*

Skolbildplattan hon tog hem och gömde ovanför klädskaåpet i sitt rum för att inte bli avslöjat från arbetsplatsstölder som hon kallar i för sig själv för E-store fynd.

Skolbildplattan inte är speciellt värdefull men hon inte skulle ha fått ta någonting ur paketet. Hon såg att bildplattan är tillverkat av välkända skandinaviska Stigs Fotostudion AB.

I husbilen mamma och pappa sover nedanför dottern eftersom de brukar vakna först; Anna måste först på morgonen röka e-cigarett. Hon har gått över till mildare Tupolev1 patroner och har meningen sluta röka men det är svårt. Hon vill inte röka traditionella vanliga cigaretter eftersom enligt henne dessa har äcklig bismak.

Antti slutade röka år 2991 då villan blev färdig. Anna röker bara vid förrådsdörren för att den nya fina villan inte skulle börja lukta.

Närmast Sumatragatan det är kvarterslokal där de boende kan hålla fester så att musikdunkande inte stör grannar. Kvarterslokal är ljudisolerat. Där hölls Gaga-Siskos konfirmations fika innan man åkte till kyrkan. Då Johanna blev stenkåt när Nino Järvimerkki hälsade henne och sade att han är jämnårig. Hennes armar ryckte till kram men vågade inte krama. Nino skulle så gärna ha kramat henne fast han redan har familj. I hans bord satt sambon Betty. Johanna tänkte illa om henne men sådan tur hon inte sade högt. Såklart hon inte började flörta med Nino eftersom det fanns mycket folk inklusive mamma och pappa. Kivinsens satt naturligtvis vid samma bord med Matias och Kakadu. Såklart Johanna skulle ha velat sitta bredvid Nino och sparka Betty ut och börjat jucka med honom, precis som hon tänkte för sig själv. Sådan tur att hon klarar tänka tyst inom sig.

Johanna märkte Ninos kärleksfulla blickar. Vad hon inte vet, han ångrar att på Gaga-Siskos dop han inte friade henne. Då det skulle ha varit bra tillfälle eftersom då han var singel.

Johanna var stenkåt eftersom nu hon är nära båda Ninos; väster om gränsen bor läckra gotter Backman och på denna sida av gränsen bor härlige Järvimerkki.

Några år sedan Matias och Kakadu gifte sig i all tysthet. Det blev inget storbröllop utan bara på nätet samt för de bekanta som bor i Viborg och omnejd.

Gamla Elisabeth lugnade sig när den yngsta sonen gifte sig men en sak störde henne; Gaga-Sisko föddes före äktenskap. Nu i himmelriket Elisabeth kör lobbyverksamhet för att yngsta sonen skulle få plats där uppe, precis som Matias brukar skoja. Gamla räven Matias fortfarande har samma lustiga susande skrott.

Från Viborg de åkte till Laihela för att hälsa på Siiri. Varje gång Siiri blir tårögt då lillasyster kommer samt åker därifrån. Hon känner sig ensam nu när Pera bor på Laihela psykiatriska vårdcentralens långvård. Hans robotsyndrom är mysterium. Han skulle vilja bo hemma men så det är mycket enklare för Siiri. På långvården han får hjälp och man försöker ta reda på orsak till robotsyndrom.

På samma bäddavdelning bor en jämnårig man från Skandinavien. Han heter Jörgen Spetsen och kommer från Gersnäs i Vännäs, väster om Umeå. Pera kan hyfsat svenska det vill sägas skandinaviska. De har känt varandra innan de hamnade på långvården nämligen de träffades början av decenniet på kaféet i Clothes Basement vid Replot bron. Män satt i kaféet medan deras kvinnor shoppade. Jörgens fru är jämntjocka Monique-Karin som brukar nästan dagligen komma till boende för att hälsa på honom. Såklart även Siiri och Monique-Karin känner varandra men dessvärre de inte kan varandras språk. Enda gemensamt språk är engelska.

Pera och Jörgen tror att deras robotsyndrom beror borttagning av tandfyllningar men läkarna inte tror på detta eftersom det inte finns vetenskapligt belägg på detta.

Tandborttagning därför att de två män hade läst på någon webbsida att i Österbotten och Västerbotten S-L Safety skulle ha mutat tandläkare montera avlyssningsapparater under fyllningar för att sedan kunna angiva eventuella brottslingar till polisen. Knappast detta stämmer men Pera och Jörgen trodde på detta och bestämde sig be tandläkare ta bort fyllningar och sedan en annan tandläkare fylla ingen. Deras fruar tror att robotsyndrom beror på deras skogsarbetaryrke där de hade fått avgaser från bensindrivna motorsågar. Läkarna tror att besväret beror på trådlösa Wi-Fi-nät eftersom gubbarna ofta har grejat med nöjesrobotar.

Från Laihela Kivins åkte till Vattula eftersom Anna vill snacka med sina bröder angående skötsel av mammans och pappas grav samt kostnader.

Elisabeth begravdes i samma grav där vilar hennes make Eemeli. I gravstenen det står vädertålig webbkamera som har liveförbindelse till Karjaruutu. Senare man kommer montera i gravstenen vädertålig bildskärm som skulle visa oavbrutet de dödas hemvideos.

Efter begravning Volmar blev lite stiligare nämligen han klippte av resten av håret. Nu han är helt flintskallig och ofta polerar flinten för att han skulle se coolt ut. Han inte mer döljer flinten med gamla slitna filthatten. Anna tror att detta beror på videofilmen som Johanna filmade i kyrkan alldeles bakom morbror och då hans gråa filthatt gungade och under hatten tittade ut bruna raka hårstrån. Förmodligen Volmar har sett filmen på Kivinen Arenan och fått tanke att han skulle se snyggare ut utan hår; vettet och håret trivs inte i samma skalle.

Husbilen ställdes på Eekas garageinfarten eftersom han och Martina vill så. Denna gång Johanna inte var spänd för Joonas eftersom han inte bor längre i Vattula.

Nyligen han har flyttat till Centstad i Skandinavien och fått fastanställning på det stora privata sjukhuset Johnk Hospital. Han börjar på jourpolikliniken men har fått löfte om bättre arbete inom sjukhuset. Han är mycket professionell läkare.

Johanna hörde av morbror till sin fasa att Joonas har gift sig med Nina Langström och inom kort de får familjeökning. Detta betyder för Johanna att nu hon ska glömma honom som killkandidat. Som tröst för henne det finns kvar två ogifta kusiner; Jeesus och Misha. Hon börjar bli spänd för framtida besök hos morbror Eeka då James blir myndig. Säkert även han blir en riktig eurohane eftersom hans halvbroder är snygg. Så brukar Johanna tänka medan hon sitter i morbrors vardagsrum och tittar tvillingarna som sitter på golvet och leker med Topssticks figurer som liknar på Mumin. James är tjockare än Tena.

Eeka och Martina visade för Kivins ett rekreationsområde för Vattulabor. Där det är ett kärträsk som är säkrats så att man kan plaska i den grunda sjön. Tvillingarna blaskade i vattnet. Botten är av betong för att man inte skulle sjunka i kärren och det är grund för att man kunde vada lugn och ro.

De stekte lokala länkkorv i öppen brasa. På stranden det står några stugor som Vattulaborna kan fritt använda. Detta är unikt i världen.

Vattula har varit alla dessa år Finland provkommun och numera även den europeiska federationens provstad där man testar olika samhällsmodeller.

Nästa dag Kivins åkte hem eftersom de hade bråttom hem innan Jaana-Mari åker till Japan. Hela sommarn hon har väntat på arbetstillstånd och nu äntligen hon fick det.

Början av augusti började arbeten. Oilis rygg är nu bättre och har börjat heltid och detta betyder att Elias Kurri blev arbetslös. Då och då han får korta vikariat från kommunens kommunikationsavdelning och i reception då Pertti eller Snadi-Papa är lediga eller sjuka.

Mitten av september det var den nya Voimala-husets invigning mitti Rixum-området och det pågår för fullt den stora omsorgsreformen. Samtliga specialsolor, gymnasiespecialskolan och Daily Activity grupper flyttar till Voimala-huset. Samtidigt det blir många lediga lokaler på Mauno Jokinen gymnasiet för normalgymnasiet och normalklasser i grundskolor.

Här och med man försöker att inte kalla normalklasser för normal utan bara för grundskola för normalstörda normalhindrede elever. Specialgymnasieskolan kommer bara hetta i Forssa Praktiska gymnasiet för att inte stämpla de som har svårt. I samma hus kommer att finnas dagliga verksamhetsgrupper som kallas för Daily Activity för att funktionshindrade skulle få meningsfullt sysselsättning. På översta våningen det blir Suners solpanelenhet där kommer arbeta de intellektuella funktionshindrade. På andra våning flyttar kommunens omsorgsförvaltning för funktionshindrade. Omsorgen blir nu som kommanditbolag som ägs hälften av Forssa stad och utbildningsbolag Suner.

Voimala-huset är enorm byggnad av rödbruna tegel med innergård som skiljer skolavdelningen från Daily Activity men såklart man kan gå mellan avdelningar insidan. Mitten det finns korridor som går genom hela byggnaden. Daily Activity har en stor entré med ett kafé som är en av grupper.

Solpanelenheten på översta våning gör samarbete med Suners övriga enheter i Kuopio, Virtaus i Tammerfors, Vänercity samt Tvåstad enhet. Utbildningsbolag Suner ägs av en korpulent svartskäggige Pentti Ruuskanen. Hans kontor ligger i Virtaus men ofta åker runt i samtliga enheter. I Tvåstad och Vänercity Suner-huset heter Kraftverket som betyder samma som Voimala.

Öster om Voimala-huset det är ett bred tomt plan som fungerar som parkeringsplats för vetenskapscentret väster om Voimala-huset.

På parkeringsplatsen det fanns nyligen stadskamp mellan Forssa och Vattula som vanligtvis är på Estbacka idrottsplatsen men i år var bredvid den nya Voimala-huset. Stadskampen visas på den nationella TV4. I Vattula stadskampen är på Lintula idrottsplatsen.

I år Forssa laget vann denna lekfulla stadskamp. Nästa år tävlingen hålls i Vattula. Diplom som Forssalaget fick, hängdes i stadshusfoajén för att alla kan se den.

Suner har planer att ta hand om omsorgen även i Vattula. Där har Pentti Ruuskanen tittat på multiaktivitetshuset V3:s lokaler men först ska Kajanalands förbund och Nord Savolax socialhälsocentralförvaltningen godkänna privatiseringen.

Johanna kollade tv-sända Stadskampen och samtidigt passade och gick in i Voimala-huset. Det var öppet hus för att folk kunde bekanta sig med den nya unika privata daglig verksamhetshuset. Hon inte kan ens ana hur Voimala-huset kommer att påverka i hennes liv. Såklart hon inte vill börja där eftersom det är ju Daily Activity. För henne specialskola är alltid specialskola fast man skulle steka i smör. Såklart hon är glad att äntligen de funktionshindrade får bättre status men för hennes del för sent. Hon är så stolt att äntligen har fått lönebidragsanställning på en vanlig arbetsplats. Sätt och vis lönebidragsanställning är ett slags skyddat arbetsplats men på vanlig arbetsomgivning. Lönebidragsanställning är det samma som forna Offentligt skyddat anställning men modern tappning. Det är skandinavisk modell som har anpassats i hela federationen.

På Rixum-området det fanns mycket folk så man såg inte de tävlande i Stadskampen som fick gå på hinderbanor och studsa i vattenbassänger och springa på pontoner. Man ser bäst i teve. På platsen det fanns publiktävling nämligen man fick ta med sig vissa möbler och små prylar. Många tog med sig sina ägodelar för att skryta. Johanna orkade inte ta med sig möbler till Rixum-området. Hennes nya bostad ligger norr om Brudgatan medan Rixum-område ligger på gatans södra ända. Båda ändor det är cirkulationsplatser; Ari Vatanens rondell och resecentrums rondell. Johanna redan har lägenhetsnyckelkortet och har börjat så småningom flytta. Hon flyttar på riktigt efter födelsedagen. Hon kommer att inbilla att bostaden skulle vara ett hotell där hon skulle bo långtid. Så här viset hon håller tårarna i styr. Hon försöker att inte tänka mammornas klassiska tanke om fågelungen som lämnar boet.

På Rixum-området utanför Voimala-huset det var sponsortält där sålde man krimskrams. Ett av tälten var radiostation Rix DAB. Där Johanna ställde en önska att radiokanalen skulle börja med lokala nyheter eftersom Public Service *Radio4 Häme* har monopolställning inom nyheter och information. Personal i tältet sade att de har diskussioner med Forssa Aviisi om radionyheter så det är hjärtat full av hopp. Johanna ställde också ett annat önskemål nämligen om Rix DAB skulle försöka locka Radio Poolia till Finland. Den fråga Rix DAB personal inte kunde svara något annat än att bollen finns hos Finlands medieministerium. Detta Johanna vet alldeles för bra och känner starkt hat mot medieminister Martin Susisalo. Hon hatar två objekt lika mycket; herr Susisalo och S-L Safety.

Fortfarande IP-blockering finns på så att företaget inte kan kontakta Masa Koivu. Företaget undrar på att varför inte ens pappersbrev kommer fram. S-L Safety personal har besökt personligt hos Masa Koivu på stadshuset och frågat om pappersförsändelser har kommit fram. Det har inte, sade Masa. Det är ett mysterium och ingen kan misstänka informationsavdelningen.

Från Rix DAB tältet Johanna köpte en gul porslinskopp med radiostationens logga i. Den hon ska ta med sig till jobbet för att slippa använda engångsmuggar. För några år sedan Forssa stad utlyste sig som miljökommun. Johanna inte vill dricka kaffedryck ur porslinskoppar som finns i fikarummet eftersom de flesta kommer från återvinningsrummet som Oili har rotat fram. Även kopieringsteknikerna tycker att detta är äckligt. Johanna tycker också att porslinskoppar har bismak som liknar enligt henne sjukhussängens gummihjul. Konstig nog Rix DAB muggen inte har en sådan bismak. Kanske fröken Kivinen bara inbillar sig.

I den gula koppen det står radiostationens röda logotyp. Den andra anledning till att hon kommer ta koppen med till jobbet är demonstrativ, i stadsfullmäktige Workers Party har majoritet fast det inte är kommunpolitiker som står bakom Martin Susisalos motstånd mot kommersiella radiostationer.

Johanna tittade noga inne i Voimala-huset nu när det var ett bra tillfälle. Huvudentrén till Daily Activity sidan är T-format. Direkt vänster sida det är postrum dit Messenger Service kommer att lämna och hämta posten. Messenger Service blir den enda grupp som stannar utanför Voimala och har sina lokaler på gatuplan i stadshuset, mellan kommunikationsavdelning och konsumentkontoret, våning nedanför det är informationsservice.

Mittemot postrummet på Voimala-huset det är breda trappor upp till omsorgsförvaltning.

Längre fram i huvudentrén det är kafégruppen Café Suner som var tidigare på Furubackens demenscenter och då kaféet hette *Café Auringonkukka*. I samband med flytten namnet ändrades så att den matchar bättre i ägarens namn. I kaféets gamla lokaler blev automatiserat.

I den nya Café Suner börjar inom kort tre arbetstagare och en handledare. Nu på öppet hus deltagarna inte var på platsen. Kaféet finns mitten på huvudentréns T-korsning. Vänstra korridor går till en grupp som kommer hetta reparationsgrupp. Ändan av korridoren det är en lastbrygga.

Bredvid kaféet, mitti T-korsning det är gruppen kulturcentrum och en liten blomsterhandel. Den högra korridoren går till grupperna Forssan apu, alternativgruppen, nöjespatrullen samt till gymnasie- och skolsidan. Nöjespatrullen kommer samarbeta med Praktiska gymnasiet som blir kulturinriktat.

Johanna hittade från Voimala-huset massor av intressanta broschyrläsplattor som handlar om huset samt omsorgenshistoria.

På Rixum-området det finns också filmbolaget *Film in Tavastia* som ägs av Tavastlands region och kommunerna landskapet. För några år sedan filmbolaget spelade in en ungdomsfilm i södra Forssa. Filmen heter *Fucking Pello*. Filmen handlar om två smarta robotar som går längs landsvägen och skjuter snöbollar mot förbipasserande bilar. I filmen Forssa är på låtsas den lilla staden Pello i Tornedalen på finska sidan. Filmteamet inte orkade resa ända till Lappland så Forssa får duga. Inte heller Pello stad var speciellt intresserat av att ställa som film plats men efter premiären Pello stadsdirektör blev ångerfull; man skulle ha fått gratis reklam. Filmen blev succé.

Det börjades göra allt fler filmer i Forssa och omnejd så att man började kalla staden för *Forswood*. Just nu Film in Tavastia håller på och filmar ett drama som kommer hetta *Under Sun* som handlar om en man utan hustru som publicerar på nätet en kontaktannons. Filmen spelas in i Torronsuo, söder om Forssa.

Ett tag sedan det var premiär för komeditrilogi Hovnarrar som handlar om klädfabrikören som anställer komiker för att slippa bli deprimerat. Den första delen heter *Nolla pomeranssi* och sedan kommer Hovnarrar och avslutande del, *Den tredje humorvinden*. För den sista delen det byggdes en kuliss för en stad på parkeringen på Rixum-området, bredvid Voimala-huset.

I huvudrollen i samtliga delar det är mästerekomiker Juha Haukka. Huvudmanusförfattare är skådespelerska Yonna Vyyhtinen. Hon håller på och skriver manus till en ny dramaserie som handlar om hemliga älskarinnor i Villmanstrand. Om detta Johanna har läst från kvallertidskriftläsplattra *Näe & Kuule* som mamma brukar då och då köpa som lösnummer. Man kunde ladda på nätet men då det skulle kosta skjortan så det blir billigare att ladda på tidningskiosken. Fortfarande kiosker kallas för tidningskiosk fast det finns inte kvar speciellt mycket papperstidningar utan bara läsplattor och laddningsdockor.

Så fort när Johanna hade läst om Yonnas blivande dramafilmen om älskarinnor i Villmanstrand så hennes tankar gick till gotter Backman och kunde tänka sig bli hans älskarinna bara om tjomme skulle vara upptagen. All sannerligen han är det, varför inte, brukar Johanna fundera otaliga gånger.

Film in Tavastia filmar också en stor kulturdraproduktion som heter Catville. Yonna Vyyhtinen är i huvudrollen. Catville handlar om katten Tusse. Kattens ägare, en ung man har en sambo som ofta skrattar till sin kompis eftersom hen kallar Tusse för Murre.

Början av oktober, informationsservice och kopieringscentralen flyttades tillbaka under digitalkontoret eftersom e-postservrar har uppdaterats samt inne i kopieringscentralen man har tagit ytterligare några steg mot papperslösa kontor. På avdelningen finns mer digitala apparater än människor. Efter en lång armvridning som avdelningschefen valdes digitalchef, Krista Kristiansson som har blond igelkottsfrisyr. Det var meningen att avdelningschef skulle bli på nytt Vexa Läntinen men kopieringstekniker var strängt mot detta. De är skittrötta på denne torre smale gubbskrälle. En annan chefskandidat skulle ha varit städkonsulent, Betty Billson.

Kopieringstekniker gjorde hårt motstånd eftersom de hade hört av lokalvårdarna att Betty är en riktig slavpiskare så att otaliga gånger lokalvårdarna har fått gråta på jobbet. Hon är ungefär likadan pinkskalle som Oili, allting ska vara så märkvärdigt. Så fort när Betty hade fått titeln städkonsulent så hon blev kaxig och gick näsan uppställd samt bett ihop sina tänder.

Då man började fundera om hon skulle bli chef för informationservice och kopieringscentral, så hon frågade Leena om de skulle gå till krogen efter jobbet. Leena svarade nej tack. Hon tål inte sådana byråkratiska skitstövlar, hon har många gånger sagt att hennes läkare har förbjudit att umgås med skitstövlar. Såklart hon inte sade detta till Betty eftersom man bör tänka efter mycket noga innan man säger sin åsikt till sådana viktigpettrar. För Leena det räcker utmärkt att på grannavdelningen jobbar precis likadan typ. Hon också är skittrött på sin kollega Raija eftersom hon jämt tjarar om jakt och fiske. Raija är fruktansvärt envis och självgod. Då hon berättar om helgens sysslor så alltid hon pratar i jag-form, aldrig vi.

Början av oktober Raija blev sjukskriven eftersom hennes balansorgan låste sig så att det var svårt att gå. Vid varje steg hon ramlade.

Såklart Leena tyckte att det var skönt att slippa höra egenkära jakthistorier. Visst hon vet att man inte ska jubla om en annans sjukdom men i detta fall det känns gott att ha paradiset på jobbet, precis som hon sade till Johanna.

Leena gillar skoja med Johanna eftersom de båda har likadan barnslig humor. De har kommit nära varandra. Man vågar inte skoja med Oili eftersom hon kan lätt bli ledsen i sinnet.

En förmiddag i oktober det kom två personer till kopieringscentralens och informationservice gemensamma fikarummet. Krista och storbröstad kriminalinspektör Jaana-Olga Kasa. De frågade om någon vet varför E-posttrafik för S-L Safety inte fungerar. Samtliga blev knäpptysta och förstod ingenting. Johannas knän darrade under bordet eftersom hon vet svaret. Nu hon inte bör berätta detta om hon inte vill få sparken igen. Då det skulle bli igen himla krig på Siivekkääntie 6.

I värsta fall det kunde bli Jailhouse Rock, tänkte Johanna medan Jaana-Olga pratade. Johanna försökte andas lugnt och tänka helt annat. Hon försökte påstå för sig själv att det skulle gälla något helt annat. Sedan kriminalinspektör sade att samtliga ska turas om och gå till polishuset till förundersökning. Oili gick först. Hon hade stressat min, blårod nyans på ansiktet.

Så fort när Oili hade gått till polishuset tillsammans med kriminalinspektören så Johanna gick in i informationservice och öppnade e-postserverns kontrollpanellucka. Hon tog bort IP-adressen från spärrlistan. Sedan noggrant torkade av fingeravtrycken från knapparna.

Därefter hon gick till återvinningsrummet och kollade att CD-ROM-skivornas plastsmulor var borta.

I avfallskvarnen fanns bara några små plastbitar som hon för säkerhets skull spolade ner från toaletten. Johanna inte är så dum blondin att inte förstå att undanröja eventuella bevismaterial.

Rester av pappersbrev finns bakom Polskolan. Knappast polisen skulle hitta de små pappersbitar som hon har strött överallt bakom skolan. Knappast snuten ens vet att bakom skolan det kan finnas mer bevismaterial, tänkte Johanna.

Hon bad Leena följa med till förundersökning som andligt stöd eftersom detta är hennes första polisförhör och förhoppningsvis den sista. Dessvärre Leena inte kunde följa med eftersom även hon ska dit. Chefen Krista lovade följa med Johanna. Ingen kan ens misstänka henne eftersom hon är så duktig. Krista förmodar att funktionshindrade som har gått specialskolan, inte klarar blockera IP-adresser. Hon misstänker att det kan vara konkurrenter till S-L Safety som vill så sätt smutskasta företaget. Sätt och vis detta stämmer. Just detta är Johannas mål att kommun skulle byta vaktbolag. Johanna inte kunde tänka att vilken förhørsrumba skulle bli. Nu hon ser svaret.

Det gäller bara spela pokern rätt för att inte bli avslöjat. Hon har två alternativ; erkänna och få sparken eller helt och hållet blåneka. Den sistnämnda alternativ är den bästa. Då hon bevarar sitt goda rykte. Det räcker att hon fick sparken från Jockis.

Johanna frågade Leena att vad hon ska säga för något i förhöret. Leena svarade: "Säg att du inte vet någonting om saken, så är det ju, eller?" Johanna nickade för godkännande och sedan Leena skrattade: "Om svaret inte skulle behaga fru Kasa så det skulle bli gamla hederliga *Jailhouse Rock!*" Leena är övertygat att Johanna har fingrar i spel men hon ska inte angiva henne eftersom då det skulle bli enligt Oilis vilja. Denna glädje vill inte Leena ge till den där förbaskade rethostaren. Innan Johanna fick lönebidrag så hon hade ju försökt blockera The Greens politiker men sådan tur Leena själv såg det hela och stoppade henne. Johanna hade jäkla tur att det var just Leena som såg, inte Oili för annars hon inte skulle ha fått anställning. Leena har inte berättat om detta för någon eftersom hon tycker så mycket om Johanna och hatar The Greens. Just därför nu hon misstänker Johanna att hon hade blockerat

S-L Safety. Även Leena avskyr denna marknadsdominerande bevaknings- och säkerhetsbolag och är redo att göra mened bara för att rädda Johannas skinn. Johanna och Leena har blivit riktiga vänner.

Leena är skittrött på Forssa stads chefer och politikerns påhitt. Inom Leena Lehto bor en liten högeranarkist, inte så långt från terrarist sympatier men så långt vill hon inte gå men vill skydda den mysiga kajanaländska tjejen.

Även Leena själv har gjort olämpliga saker på jobbet, nämligen tagit svarta arbetsuppgifter utanför kommunen. Hon har kopierat menyn för pizzerior och snabbmatställen runt omkring i Forssa och kopierat till arbetsgivarens räkning och tagit själv pengarna. Hon har också såld estnisk öl på arbetsplatsen. Det är strängt förbjudet att sälja alkoholhaltiga drycker på stadshuset. Om detta skulle bli avslöjat så hon skulle få sparken. Det är ett under att tanter med blomsterhattar inte har reagerat på Saku öl etiketter på väggarna inne i kopieringscentralen.

Häromdagen Johanna råkade se Leena kopiera pizzalappar och då Leena fick rejäl chock. Hon vädja till att hon inte skulle säga till någon, inte ens till Raija. Då Raija nyss hade blivit sjukskriven så det var gyllene tillfälle för Leena att kopiera extra. Såklart Johanna lovade vara tyst. Hon inte vill vara någon tjallare. All sannerligen om några år även detta finns i henne berättelse, Dolda organ, men sådan tur hon har vänt allting upp och ner så Leena inte blir avslöjat. Leena har blivit en man och till exempel Roope är som en kvinna i berättelsen. Berättelsen passerar på 4000-talet.

Nu Leena gör mottjänst och skyddar Johanna. Hon kommer att vara ovetande att vem som kan ha blockerat företaget. I detta fall en mened är rätt. Om Johanna skulle bli avslöjat så familjen Lehmusvuori skulle ha stor fest. Leena inte vill ge Oili så stor glädje. Hon är säker att rehostare gör allt för att kriminalinspektör skulle misstänka Johanna. Sådan tur Leena ska hos polisen sist så hon har möjlighet höra av sina kollegor att vad handlade ärendet för något och hurdant var i förundersökning.

Även Oili har brutit regler på stadshuset. Hon har varit med i illegala spritlotterier som man hade några år sedan då Roope levde. Även lokalvårdarna deltog i lotteriet för att ha chansen att få fredagsflaska. Det bröts två paragrafer; alkoholförbudet och lotterilagen. I offentliga byggnader man inte får ordna hur som helst lotterier.

Oili var i förundersökning hela förmiddan. Samtidigt på stadshuset Leena förmodade att fru Lehmusvuori säkert babblar om allt möjliga. Så kan det vara. Man kan aldrig vara säkert då det gäller denna skitstövel.

Efter lunch Oili kom tillbaka och då det blev Johannas tur gå till hennes allra första polisförhör fast det bara är förundersökning utan gärningspersoner. Johanna kan bli åtalat om hon inte skulle tänka noga eller om hon skulle prata sanning. Det ska hon absolut inte, så roligt ska inte kriminalsnuten ha, precis som hon tänkte sig själv medan hon och Krista promenerade mot det orangea polishuset. På fasaden det står federala polisens logga. Polishuset ligger bakom stadshuset. Mellan det är ett servicehus samt villor. Mitt emot polishuset det är bred gräsmatta för picknick. Nu det inte är något picknickväder, kyligt oktoberväder.

Johanna var spänd eftersom hon inte visste vad polisen vet om fallet samt vilka sorts bevismaterial det finns. Chefen Krista gick några steg före henne in i polishuset. Högersida det är reception. Krista anmälde sig i reception och sedan receptionisten hänvisade dem till tredjevåning.

Medan de stegen upp trapporna så Johanna försökte försäkra för sig själva att hon inte vet någonting om blockeringen.

Jaana-Olga väntade inne i sitt arbetsrum, helt vanligt kontor. Den såg inte alls som förhörsrum som Johanna hade sett i polisserier i teve.

Krista sade att han är som andligt stöd för Johanna. Johanna tänkte i för sig själv att kanske chefens närvaro ger kriminalsnuten en sådan bild av henne att hon skulle vara funktionshindrad och kanske inte skulle misstänka samma sätt som en normalhindrad person eller det kan bli tvärtom.

Jaana-Olga satte sig på bekvämlig kontorstol framför sitt datoriserade skrivbord. Hon bad Johanna och Krista sätta sig ner. Chefen satte sig bredvid dörren och Johanna mitt emot Jaana-Olga, andra sidan av bordet. Johanna tänkte att det är bra att det inte är den riktiga förhörsrum med starka lampan.

Kriminalinspektör Jaana-Olga startade förhöret: "Jaha, nå Johanna Kivinen, Vet du hur S-L Safety IP-adressen har blivit blockerad?" få Johanna stammade lite grann: "Jo, det vet jag inte, ingen aning..." Kriminalutredare inspektör frågade medan hon höjde ögonbryn: "Vad menar du att ingen aning?"

Johanna svarade: "Jo, jag vet inte, det som jag berättade för er tidigare på stadshuset att jag vet inte hur den hade blivit blockerat, det är tråkigt att folk busar så där viset." då Jaana-Olga: "Vad menade du att du inte brukar, alltså du gör i alla fall?" Johanna svarade: "Nä, jag menade att jag inte brukar busa." då Jaana-Olga läste från dataskärmen:

"Enligt mina källor du har busat med Suoma Veilanti och gömd hennes postportfölj, stämmer detta?" Johanna svalde och var nära börja gråta men lyckade dölja tårar eftersom en gråt i förhöret kan avslöja. Hon tänkte att all sannerligen den förbaskade Oili har tjallat att hon hade en dag gömd Suomas portfölj men det bara var oskyldigt lek eftersom även hon brukar ofta busa med Oili och kopieringstekniker. Johanna tänkte att säkert Oili har berättat detta till kriminalsnuten för att göra väcka misstankar.

Johanna funderade febrilt om hon skulle lägga alla korten på bordet och erkänna alltihop men sedan hon såg chefen följa förundersökning. Hon bestämde sig att inte avslöja men bara berätta om busande med Suoma. Det inte är lika allvarligt eftersom även Suoma är en riktig buse.

"Japp, det är sant men det bara var ett litet praktiska skämt eftersom även kopieringsteknikerna och Oili brukar busa med Suoma, precis sådant skämtande som finns på nästan alla arbetsplatser, inte så allvarligt..." Jaana-Olga steg upp och frågade: "Jo, men hur är det med den blockeringen då, är det också dina praktiska skämt?" Johanna svarade: "Nej, det har jag inte gjort, inte så allvarliga saker, inte." Jaana-Olga: "Är du helt säker att du inte har blockerat S-L Safety IP-adress, är det ditt slutgiltiga svar?" Johanna svarade att det är helt sant, att hon inte har blockerat. Kriminalinspektören sade försiktigt medan hon höll sikten på Johanna och kollade hennes alla gest: "Blockeringen, blockeringsknappen, det kan finnas fingeravtryck, vad tror du, Johanna Kivinen, kan det finnas dina fingeravtryck i knappen?" Johanna svarade lugnt: "Jo, det kan hända eftersom även jag brukar blockera oönskad skräppost men aldrig viktiga e-post från hederliga företag samt varje eftermiddag vi brukar torka samtliga knapparna i e-postservern men det kan bli fingeravtryck." Jaana-Olga nickade godkännande och frågade en gång till: "Har du något mot S-L Safety, har deras robotar eller anställda vållat problem eller skada?" då Johanna tänkte i för sig själv om hon skulle berätta om sina misstankar om företagets pengastölder men avstod från detta eftersom det kan låta att hon skulle vara bitter och sedan väcka misstankar. Hon var tvungen ljuga: "Inte precis, jag har inget emot företaget, fina vaktrobotar, jag är mycket förtjust i robotar men dessvärre inte kan programmera." Hon var tvungen att göra en liten vit lögn för att kriminalinspektör inte skulle veta hur bra hon är i programmering och sedan börja misstänka att hon även kan blockera. Just på grund av robotprogrammeringsförmåga hon kunde skapa dolda mappen i servern. Nu man inte ska skryta om detta om man inte vill hamna dit, tänkte Johanna. Tur att kriminalsnuten inte har hjärnskanners, tänkte Johanna.

Johanna bestämde sig att vid ett bra tillfälle ta bort den dolda mappen och det bör ske så fort som möjligt. Jaana-Ulla frågade, "Vad menade du inte kan precis?" Till vilket Johanna svarade: "Menade att jag inte har några konflikter med företaget, inget mellan tänderna, mycket bra och professionellt företag", och tänkte för sig själv att nu det blev moderlögn men det ska inte kriminalsnuten veta. Jag vill inte ha sparken och sedan hamna i belastningsregister, tänkte Johanna. Hon tänkte att visst S-L Safety är ett skitföretag.

Sedan Jaana-Olga hällde plastbitar och pappersbitar ur ett brunt kuvert på bordet och kontrollerade Johannas gest: "Vet du vad är det här då?" Johannas hjärta hoppade ända uppe i halsen och tänkte; fan, vad är det här? Har snuten fiskat upp det där från sin fitta, tänkte Johanna. Tur att hon inte sade högt för då det skulle ha blivit ett riktigt förhör inne i förhörsrummet. Johanna kände igen plast och pappersbitarna. I några hon såg delar av S-L Safety logga. Pappersbitar har blivit bruna. Plastbitar såg ut som en trasig CD-skiva. Hon svarade: "Det ser ut vara plastbitar, tror jag..." då Jaana-Olga: "Alldeles riktigt, dessa har hittats i återvinningsrummet på stadshuset... pappren fanns inne i dokumentförstöraren och plasten inne i avfallskvarnen... Dessa är från breven som S-L Safety hade skickat per post eftersom e-posten inte fungerade." och höll henne på sikt och fortsatte: "Vad tror du, kan det finnas dina fingeravtryck?" Johanna svarade: "Jo, kan hända eftersom jag brukar sortera pappers post så det blir säkert." då Jaana-Olga: "Vad tror du, hur har CD-skivorna hamnat i avfallskvarnen?" då Johanna: "Det vet jag inte." då kriminalinspektören: "Är du helt säkert att du inte vet, det är allvarligt?" Johanna svarade: "Ja, jag vet inte, jag gör mitt jobb så bra som jag kan." Jaana-Olga skrev ut förundersökningsprotokollet och gav den till Johanna. Hon läste snabbt den genom. Det stod allt som hon hade sagt. Datorns dikteringsprogram har automatiskt skapat tal till text. Hon tänkte att sådant dataprogram vore roligt att ha men säkert mycket dyra samt den är utvecklat för polisen, tänkte Johanna. Hon gav pappret tillbaka. Efteråt hon lite grann ångrade att inte tog pappret med sig eftersom det blev fingeravtryck på pappret men det kan ju polisen ta från dörrhandtag och borden på jobbet. Kanske det var bra att hon gav pappret tillbaka för att kriminalsnuten inte skulle

börja misstänka att varför blondinen är så intresserad av protokollet. En gångs skull Johanna lyckade tänka logiskt.

Polis tanten reste sig upp och sade: "Okej, ni kan gå!" och sade adjö med handskakning. Johanna sade medan hon skakade hand med snuten: "Hoppas fallet blir utrett!" Jaana-Olga svarade: "Ja, det blir säkert." och tänkte i för sig själv; *Sicket folk det finns. Dem kajanalänningar inte klarar prata på tavastländska utan kackar på deras jävla dialekt*, tänkte Jaana-Olga. Eftersom hon är en polis så detta säger hon inte högt.

Johanna och chefen gick tillbaka till stadshuset. Det var mörkt ute. Det är mitten av oktober och snart det kommer första snön. Vartannat år det är kallare och varannan varmare så det är svårt att veta något säkert om det blir klimatförändring.

Vad mänskligheten inte vet, klimatförändring gror hela tiden i ett föroreningsmoln som finns någonstans på södra Stilla havet. Polarisarna har tillfälligt förstärkts men allting är provisoriskt. Föroreningsmolnet är naturnyck och mycket förrådsk; klimatförändring slår då man minst väntar. Upp till föroreningsmolnet det har kommit med vattenånga, plast partiklar från haven så att molnet förstärks hela tiden till den någon vacker dag molnet kulminerar sig och smälter polarisarna och då det är slut för låglänta kustländer och öar.

Medan de promenerade mot stadshuset då Krista sa: "Det gick ju bra!" och detta betyder att chefen fortfarande litar på henne och hon inte såg sparkstövlar inta snacka om handbojor.

Krista öppnade den automatiska dörren till stadshuset eftersom huset har stängts för dagen. Höger sida det är ingång till federala Insurance Cash kontor och snett framför det är stadshusfoajén. På motsatta sidan det är huvudingång med större automatiska dörrar samt en vanlig dörr som används efter stängningsdags.

Johanna gick ner i källare där arbetsplatsen ligger. Hon hämtade sin axelväska och källvattenflaska. På grund av förhöret hon missade dagens sista fikarast så källvattnet hon får dricka imorgon istället. Hon har vana att inte lämna sina flaskor på arbetsplatsen under natten. Kanske hon kunde dricka vattnet medan hon tittar på teve, tänkte hon.

Varje dag hon har med sig fräscht källvatten med sig som Leena brukar skoja att det bara är abborrvatten eftersom källvatten kan vara helt vanligt kranvatten som dumma blondiner förmodar att det skulle vara speciella hälsovatten.

Nu det är tyst på stadshuset. De flesta har gått hem. Det finns bara några enstaka som arbetar i sina kontor. Johanna avlägsnade den dolda mappen från e-postservern innan kriminalsnuten, Masa Koivu eller gorillor från S-L Safety skulle hitta den. Det skulle ha varit minimal risk eftersom hon hade gömt mappen noggrant med lösenord; *Ålskade-Joonas*. Snuten inte vet att hon är kär i sin kusin så det vore omöjligt att gissa.

Sedan hon noggrant kollade att mappen blev raderad att den inte hamnade i skräpkorgen. Därefter hon torkade av knapparna i kontrollpanelen för att ta bort fingeravtrycken. Johanna skulle vara kriminellas blöta drömmen som hjälpreda, precis som Johanna tänkte.

Sedan hon gick hem. I foajén hon mötte vaktroboten som frågade efter ID-kortet. Det hjälpte ingen annan än att mata in kortet i kortläsaren som sitter på framsidan av den konformade metalliska roboten. Om ett ögonblick roboten sade med metalliska rösten: "Okej människa, du är postningstekniker Johanna Kivinen!" och kortet kom ut. På roboten det står S-L Safety logga som irriterar Johanna men såklart hon inte kunde börja skrapa bort den eftersom apparaten har kameraöga.

Sedan hon lämnade byggnaden via sidodörren. Automatiska dörren är elektriskt låst. Sidodörren man inte ska hålla länge öppet för då går larmet till företaget som Johanna hatar.

Johanna traskade rakaste vägen hem eftersom det var mörkt. Det är alltid risk för våldtäkt. Hon gick genom campusområde, bakom högskolan det är Polskolan. Jämfört med dessa två skolbyggnader högskolan är bokstavligen hög.

Johanna tänkte i för sig själv att det var mycket bra att hon rev de flesta S-L Safety breven bakom skolan och spred pappersbitarna nedanför träden, tallar så att kriminalsnuten inte fick mer bevismaterial. Hon småskrattade i för sig själv. I pappersbitarna det finns mer fingeravtryck och det skulle ha blivit dilemma för Johanna eftersom breven var slutna; hur hon skulle ha förklarat att hennes fingeravtryck hade hamnat i brevet inne i kuvert, tänkte hon medan hon promenerade genom skolgården. Hon tittade bakåt att eventuella privatsnutar inte skulle följa efter.

Bakom Polskolan det är en liten parkliknande skogsdunge med tallar och några enstaka lövträd. Här man bör vara sin vakt eftersom här det kan gömma sig konstiga typer.

Sådan tur, skogsdungen är liten, avlång, så det börjar Tingbo villaområde innan det kommer höghusen.

Johanna promenerade längs den bekanta Djupbäcksgatan som börjar från högskolan och slutar till Tingbovägen, alldeles framför hemmet. I korsningen av Tingbovägen och Djupbäcksgatan det är en trekantig grasmatta.

Andra sidan av grästorget det är Repslagaregatan som blir Jormagatan andra sidan av Tingbovägen. I korsningen det är Johanna hem.

Johanna suckade för lättnad att förundersökning var just nu när hon hade flyttat hemifrån. Tänk om det skulle ha varit några månader innan så det skulle ha varit tuftt att förklara för mamma och pappa att varför det gick så långt på jobbet. Hon kunde inte ha berättat om förhöret för då föräldrar skulle ha blivit oroliga att vad det är som tösen har gjort för något. Av denna tanke hon får gåshud.

Eller om förhöret skulle ha varit några månader tidigare och hon skulle ha råkat avslöja allt, så hur skulle hon ha kunnat förklara det för mamma och pappa? IP-blockering är allvarligare än små lappar i Jockis. Nu hon inte behöver säga ett ljud om förhöret till föräldrar. Om hon skulle ha bodd hos i föräldrahemmet så adressen skulle ha kommit i polisens vetskap som skulle ha stressat henne i fall kriminalnuten skulle skicka brev med polislogga.

Nu hon ser först posten, alltså om eventuella polisbrev inte skulle komma på tisdag då pappa städar hos henne. All sannerligen pappa skulle få en chock om det skulle ligga ett brev från polisen på dörrmattan, tänkte Johanna medan hon öppnade dörren till A-trappan.

Hemma hon komihåg en CD-ROM som hon hade råkat ta hem som kaffekoppsunderlägg men nu den stulna cd-skivan började hetta i hennes fingrar. Det hjälpte ingen annan än att sätta på rosa diskhandskar och skölja cd-skivan under rinnande vatten och sedan hon lade skivan i en plastpåse. Sedan hon gick lugnt ut och promenerade diskret mot Loimi ån. Där framme hon kastade cd:n som en frisbee mot floden. Hon såg hur skivan sjönk ner. Det var meningen så hon suckade för lättnad och tänkte om skivan skulle ha börjat flyta, tänkte hon.

Medan hon gick till Flodtorget så hon höll på ögat samtliga bilar som var parkerat vid sidogator samt på själva Flodtorget att det inte skulle finnas privatsnutar.

Väster om Tingbovägen det går Brudgatan i nord-sydriktning. På västra sidan Tingbovägen blir Tågbangatan som slutar till trapporna som går ner till Flodtorget. Höger om trapporna det är idrottsanläggning och badhuset. Närmast trapporna det är Forssa bowling- och boxningshallen.

På Flodtorget det finns stor parkeringsplats som inom kort blir mindre nämligen man kommer bygga ett flerbostadshus. Det är brist om lägenheter i Forssa. Stamfinnar inte vill bo bostadsområden som Eurola, Lexus och Hillo.

Det planeras att bygga trappor ner till floden för att man kunde plaska fötter i vattnet. Trappan ner till älven planeras klinkerssmyckning så att trappan skulle se ut som orientalisk matta. Nynazister ogillar idén eftersom de är allergisk till sydländska mönster.

Johanna kunde sucka för lättnad nu när hon blev av med den stulna CD-ROM. Hon känner kalla kårar i sin rygg av tanke om hon inte skulle ha kommit på skivan och sedan polisen skulle göra husrannsakan och hitta skivan med S-L Safety logga. Då det skulle vara svårt att förklara eftersom hon inte är företagets kund och inte heller vill bli. Hon vill aldrig någonsin anlita S-L Safety. Hon fruktar såsom Ebola om mamma och pappa skulle köpa bevaknings och larmpaketet från S-L Safety.

Sedan hon komihåg skolbildplattan som hon också hade snott från jobbet. Anledning var att där finns Jeesus klassbilder, både stillbild och rörliga videoklipps där han berättar om gymnasiestudier. Även denna stöld hon kalla för sig själv för E-Store fynd. Dessvärre hon inte vågar visa den stulna skolbildplattan samt övriga stulna varor till föräldrar medan mamma och pappa har helt öppet visat hemma stulna saker från Brandcar som kallas för E-Store fynd.

Innan hon kastade bildplattan i elektronikåtervinning så hon kopierade kusinbilden och sparade den i sin hemsida i en dold mapp, inte ens kusiner har åtkomst dit.

Skolbildplattan hon lade i elektronikåtervinning för grannhuset. Hon smög till sop hage eftersom boende i hennes hus inte får utnyttja grannhusets sop hage. Detta hon hörde av pappa då hon hade fått eldrivna värmeelement och skulle kasta paketet i pappåtervinning i samma sop hage så pappa kritiserade henne att detta är igen dessa småflickors hyss.

Nu pappa Antti inte vet att dottern hade gjort ett stort fel på jobbet som är allvarigare än små lappar i Jockis samt hans egna arbetsplatsstöder vid namn E-Store fynd.

I alla fall S-L Safety tycker att blockeringen är mycket allvarligt så polisen var tvungen fråga anställda på informationservice och kopieringscentralen om någon skulle veta om detta.

Det ser ut att ingen vet någonting eller någon inte vill eller vågar erkänna, precis som Jaana-Olga funderade då Johanna och Krista hade gått. Johanna verkar vara funktionshindrad så knappast hon skulle klara blockera eller klarar hon, tänkte hon. Jag är en jävligt gammal och trött kriminalsnut som har sett mycket och inte orkar se mer konstigheter, tänkte Jaana-Olga Kasa.

Nästa dag det var Leenas tur att gå till förundersökning. Leena höll löftet och inte tjallade fast hon är 95 % säker att det är fröken Kivinen som har blockerat företaget. Leena inte har något hjärta att sätta dit den sköna blondinen som har roliga historier och är mycket duktig på att arbeta. Leena inte vill ge Oili den glädjen att Johanna skulle få sparken.

Om Johanna skulle få sparken så det skulle bli ren helvete för Leena själv; rethostare skulle vara ensam på informationservice och demonstrera och djävla tills Leena skulle hjälpa henne för att rethostare kunde fjäska gubbar i huset.

Det kommer hela tiden mycket jobb till kopieringscentralen så hon inte skulle hinna och orka jobba på två avdelningar, tänkte Leena medan hon traskade mot polishuset.

Raija är på väg att få nya arbetsuppgifter på centralförrådet. Det är bäst att Johanna fortsätter på informationservice så jag kan koncentrera mig till kopiering och skanning, tänkte Leena Mikaela Lehto, då hon öppnade dörren till polishuset.

Efter förhöret hon snackade om fallet med sina arbetskompisar att vem det kan vara som hade blockerat. Leena har alltid haft lustig ställning till S-L Safety eftersom dem kör alltid sitt eget race och tror sig vara överpolis. Leena inte bara hatar företaget utan även är roat. Johanna hatar men inte alls tycker att företaget är rolig utan skitens skit.

Johanna lyssnade arbetskompisars snack om fallet och låtsades vara ovetande. Just då arbetskompisar lutade sig mot e-postservern inne i informationservice. Om Oili skulle få reda på att vem som är den skyldige så all sannerligen skulle tjalla till chefer och kriminalsnuten.

Samma dag även den förre avdelningschefen Allu besökte på avdelningen för att undra fallet: "Det är inget vett med det hela, så jag ska prata med Masa att fixa ordentliga kodlåsen i dörrarna så inga obehöriga skulle komma in." Varje gång när Leena hör namnet Masa Koivu så hon börjar le.

Säkerhetschefens säkerhetsidéer alltid går överdrift. Även nu det verkar bli överdrivna säkerhetsåtgärder, tänkte Leena.

Johanna bestämde sig att lämna S-L Safety ifred för att slippa ha problem. Nu hon klarade sig med skrämself. Nästa gång hon skulle säkert bli avslöjat. Hon komihåg sparken i Jockis; först man har roligt och uppfattning att ingen vet och sedan kommer farlig överraskning.

Om det skulle vara en annan person istället för Johanna så all sannerligen personen skulle ha hamnat i panik och avslöjat alltihop och fått sparken. Sådan tur Johanna lyckades hålla huvudet kall i förhöret. Detta kanske beror på hennes intresse för polisserier.

Hon bestämde sig att inte skriva i berättelsen inte heller skriva i bloggen, inte i alla fall i nära framtid. Kanske om tjugo eller trettio år hon kunde skriva om fallet i berättelsen Dolda organ så fallet skulle preskriberas, tänkte hon.

I berättelsen Dolda organ handlar om *Jyri Brickmountain*, Johannas avbild. Samtliga namn hon försöker välja så att dessa inte existerar i verkligheten för att kunna publicera på hemsidan.

Hon undviker släktingsnamnen. Samtliga släktingar som heter Jesus, hon har namngett till Jenni, alltså killar bli män och tvärtom.

Även hon bor i egen lägenhet så ändå hon sparar berättelser i dolda mappar på hemsidan, bara kusiner har åtkomst förutom Jesus Kivinsens klassbild. Så länge tiden inte är mogen för lanseringen. Detta beror på hennes brummande. Då hon är hos föräldrar och råkar höra eller se skitnamn i teve så hon brummar. Hon skulle vilja formatera om sin hjärna så att Inte skulle komma ihåg Inkeri Pulliainen. Hennes tidvis brummande ger mamma och pappa en barnslig bild av henne utan att veta orsaken. Sådan tur denna gång hon inte fick sparken men det var ett hårstrå, bara om hon inte skulle ha använd sunda förnuftet. I detta fall ljugande var till nytta.

I december digitalkontoret jullunchade på Mauno Jokinen gymnasiet's övningsrestaurang *Feel Good*. Här livsmedelstekniska övar att använda matlagingsrobotar och driva en restaurang. Restaurangen är helt öppen matställe så att privata krögare är sura att Restaurant Feel Good drivs med skattemedel.

Johanna åt massor *kille korvar*, moderna prinskorvar. Namnändring för att man skulle bli av med forna monarkidiktatursord och minnen.

Oili roade att blondinen är så lysten på kille korvar: "Haha, jag fick korvproblem eftersom du åt samtliga kille korvarna, sicket folk!"

Oili har lärt sig från Raija några standarduttryck som till exempel sicket folk.

Uppreningen kommer via Johanna som brukar betona ordet på kajanaländska. Detta är få kajanaländska ordar som har fastnat i arbetskompisars minne.

Johanna svarade: "Nå då, jag åt inte allt, skyldiga är den där Raija.". Då Raija skrattade: "Vad är det som jag hör? Jag tror att jag ska börja stenhård pressning och på hemresan ska besöka på Bevingadevägen 6 halv sjul!" Precis som vanligt, Johanna blev stressat: "Nänänä, jag menade inte dig utan en annan Raija... det var den där polska animationsfilmhjärte *Raija Rabbit* som jag citerade!" Då Raija Lillukka började garva: "Jag känner dig, du syftade på mig eftersom jag är tjock!" Leena, som satt andra sidan av Johanna, skojade: "Skuttade hare i dina byxor, släpp ut stackars jösse från dina byxor!" Johanna skrattade: "Det finns inga harar i mina byxor utan en liten söt mus!" Leena gapskrattade: "Haha, där finns en riktig djurpark!" Det är svårt att vara allvar då Johanna är i sällskap.

Sommar 2989, det vill sägas då Johanna hade sitt första sommarjobb, då det den polska animationsfilm *Raija Rabbit* hade premiär på bio. Johanna såg inte filmen men hade hört överallt om filmen och på sommarjobbet hon inte vågade prata om filmen eftersom hon då kände hon inte denna tjocka kvinna. Fortfarande Johanna är nära skita på sig då kopieringsteknikerna pressar på skoj. Ordet att pressa är kommit med i hennes berättelser och fortfarande ordet ger massor av idéer att utveckla skrönorna.

Samma dag då digitalkontoret jullunchade på Mauno Jokinen så stadskansliet åt julmat på Scandic hotellets fina restaurang i centrum vid klaffbron.

Plötsligt Allu Leppänen började spy eftersom han var överstressat och slutbränt. Han inte kan säga nej till extra uppgifter. På hans arbetsbord det står massor av oavgjorda projekt som till exempel renovering av reception samt nytt passagesystem för att IP-blockeringar inte skulle upprepa sig. Allu såsom Masa inte kan ens ana att det finns en kajanaländsk mullvad inne i huset. Mullvad som flitigt dikterar sin mullvad boken. Allu förmodar att det är någon utomstående som har blockerat S-L Safety samt snott plånböcker i flera förvaltningar. Plånbokstölden inte är Johannas gärning.

Familjen Leppänen lider av pappans arbetsbrådska. På fritid några arbetskompisar ber skjuts hit och dit. Allu inte klarar säga nej.

Nu Spylene var en signal att kroppen inte orkar mer. Han blev långtidssjukskriven och istället kom hans namne, Allu Anttila. Han är lite yngre och smalare än Leppänen. Han delade arbetsuppgifterna med kommunjurist, Suffeli för att Anttila inte skulle drabbas samma som herr Leppänen.

År 3001

Johanna och Oili kommer det mesta bra överens men de har små meningsskiljaktigheter med radio val. Johanna skulle vilja lyssna på Rix DAB medan Oili skulle vilja lyssna på public service Radio4 Häme. Eftersom Johanna är så smartkvinna så hon kompromissade; Rix DAB på förmiddag och Radio4 Häme på eftermiddag. Varje vardagsmorgon Rix DAB har mycket rolig men högljudda morgonprogram Morning Zoo. Varje fredag Gerhard Salovaara berättar fredagsfräckisar. Ett tag sedan i studion fanns Finlands skandinaviska humor rappare, Marie Varelse. Hon var alldeles för gapig så folk fick kaffedryck i fel i strupe.

Fredagseftermiddag på Radio4 Häme det är en lika rolig men lite sakligare humorprogram, Framåt på fredag, där bekanta låtar får nya roliga och aktuella texter. Detta program gissas både Johanna och Oili.

En fredag i mars Johanna fick köra tunga routerdelar till översta femte våning i stadshuset. Oili inte vågar köra tunga paket eftersom är rädd att ryggen skulle bli ont igen så Johanna får göra det. Avdelningen har paketkärnor men ändå det är tungt. Då och då Oili har pratat om speciella självkörande lavetter men cheferna bryr sig inte om eftersom denna rethostande kvinna har gnällt alldeles för mycket.

Inne i förrådet det finns en enklare lavett som man inte har använd eftersom lavetten är skrymmande. Oili delar ut lättare paket och brev. Om Johanna skulle hinna dela lättare paket så hon börjar mumla att så här det inte borde vara och sedan river sin hals.

Under lunchrasten hemma medan Johanna tvättade händer så plötsligt hon kände som om laseruppskäraren skulle ha träffat i ryggen. Det gjorde mycket ont. Hon funderade om hon skulle ringa till jobbet att hon inte kan komma men hon bestämde sig kånka sig till stadshuset eftersom hon bor så nära. Oili kunde trösta henne och ge tips eftersom ett år sedan hon hade ryggbesvär. Denna gemensamma erfarenhet närmade dem ett tag. Såklart fru Lehmusvuori fjäska till Johanna att det går säkert över och bad röra sig så mycket som möjligt, inte ligga. Det är helt sant men Oilis fjäskande låter som om den andre skulle vara en idiot fast hon menade väl.

Fredagskvällar Johanna brukar åka hos föräldrarna för att lämna smutsvätten och titta på TV Kainuu som Anna och Antti nyligen har prenumererat. Kanalen syns via satelliten. Den är samlingskanal av Kajanalands public service och landskapets största kommersiella tv-kanal. Bästa programmen är från den sistnämnda men visst det är några bra program från EBU TV1 Kainuu och EBU TV2 Kainuu men public service har ofta mer allmänbildande politiska utbud medan kommersiella har mycket nöje. Några år sedan i Kajanaland började en annan kommersiell tv-kanal, men dessvärre kanalen inte syns utanför landskapet av upphovsrättsliga skäl.

Johanna vågade inte köra själv till Bevingadevägen så hon ringde pappa att han skulle hämta henne och väskan med smutsvätt.

Hos mamma och pappa Johanna brukar sitta i fåtöljen i vardagsrumshörnet och läsa läsplatlor medan hon tittar på teve. Mamma och pappa prenumererar en kajanaländsk veckotidskriftläsplatta samt veckonyhetsläsplatta, *Nylands kajanalänningen*. Den sistnämnda görs i Nyland och därför den har tyngdpunkten i Helsingfors trakten. Läsplattan har mycket bra tv-tablå över TV Kainuu samt korsord. Eeka Palmuniemi jobbar inte mer på Nylands kajanalänningen. Johanna såg senast tjommen på sista årskursen i gymnasiet då hon lunchpromenerade i Älgmosse så hon såg honom och hans gamla slitna Hayosiko.

I Vattula man tvistar om det officiella språket, vilken ska vara Vattulas officiellt språk, Savolax eller kajanaländska. Som kompromiss man använder riksfinska men de flesta pratar på kajanaländska. Det är mycket små skillnad mellan kajanaländska och Savolax dialekt. Den sistnämnda är mer rundare och slappare medan kajanaländska låter vardagligt med vissa ord från skandinaviska. Det också tvistas om svenska språket i landskapet men dessvärre där finns alldeles för många nationalistiska kverulanter som ibland gnäller även mot riksfinska.

Johanna var sjukskriven en hel vecka. Här och med hon ska ta det lugnt med tunga paket. Hon blev överens med Oili att de skulle använda lavetten trots den är skrymmande och krånglig. Lavetten har en liten motor som stannar framför hindren. Lavetten inte får plats i hissarna, kanske i varuhissen närmast informationservice men dessvärre hissen kommer mitti kansliet så det är känsligt att köra genom avdelningen till våningsplan fem, alltså om det är stora serverdelar till ekonomikontoret. Avdelningschef Krista Kristiansson gav tillstånd att beställa två mindre lavetter. Många år Oili skulle ha velat skaffa postsorteringsrobotar men dessvärre en liten kommun inte har råd att köpa sådana. Hon förstår inte heller att hon leker med elden; om sorteringsrobotar skulle skaffas så även hennes eget jobb skulle vara i fara. Det behövs inga sorteringsrobotar eftersom det finns mycket litet pappers post men det förstår inte Oili.

En sommardag de anställda på digitalkontoret gjorde älv kryssning på Loimi ån. Det var en liten älv katamaran Jet Omega som kör mellan Helgasjön och Loimi kanalen i Jockis. Katamaranen går från Forssa stadskajen. På sjön katamaranen saktade farten för att passagerarna kunde njuta av sjöutsikten samt skulle hinna äta i den lilla restaurangen längst ner i båten.

Från informationservice och kopieringscentralen det var bara Johanna och Raija. Leena inte vill umgås med usla chefer. Oili tyckte att avdelningen inka kan stängas hur som helst och bestämde sig stanna på jobbet för att folk skulle få uppfattning att hon skulle vara webbmaster. Visst även Oili ogillar chefer och hoppas att Krista skulle dansa enligt hennes pipa och skaffa för Johanna nya arbetsuppgifter.

Sedan det skulle skaffas manliga praktikanter med konstiga problem. Hon tyckte att det var mycket bra att man fick köpa två nya lavetter. Oili är avundsjuk till Johannas förmåga att tåla stress.

Det ösregnade den dagen då det var älv kryssning men sådan tur Jet Omega har tak. Inne det är härligt varmt.

Inne i restaurangen det var gravlax med klyftpotatis på menyn. Eftersom Johanna har fiskskräck så hon fick goda hönsleverbullar som inte vinner gåslevern men ändå mycket goda.

Johanna komihåg Saimen kanalkryssning med Jet Haahka men på denna gång hon inte försökte sänka Jet Omega eftersom hon är ju vuxen kvinna. Egentligen hon inte hade meningen sänka Jet Haahka heller utan blev påfrestad att pilla spaken.

Vad skulle Krista säga om jag skulle sänka denna fina Jet Omega, tänkte Johanna. Säkert det skulle bli sparken och fängelsedom. Då det inte skulle hjälpa för något att andas lugnt i polisförhöret, tänkte Johanna medan hon stod i fören då katamaranen befann sig utanför Loimi kanalen. Någonstans bakom träden det finns Restala psykiatriska sjukhuset och företagshotellet.

Johanna tänkte att hur Jaana-Olga skulle reagera om hon skulle bli skyldig till katamaransänkning, säkert snutens pattar skulle resa sig upp, tänkte hon.

På eftermiddag Jet Omega anlände tillbaka till stadskajen. En del av digitalkontorsanställda gick till silverfärgade bussen som körde till stadshuset. Johanna fick gå hem och inte behövde åka i bussen eftersom Käräjälä ligget inom gångavstånd.

Från bussen hennes tankar gick till barndomens drömyrke att vara som bussförare. Denna lilla Kalle Eevertti bussen liknar mycket på Nuijamaa bussen.

I juli Johanna hade två veckors semester. Mitten av månad hon och föräldrarna testade det nya Via Baltica tunneln mellan Hangö och Paldiski. Det är en motorvägstunnel. Tunnelavgift är 20 euro per riktning. Det var tvunget att införa tunnelavgift eftersom byggande blev dyr.

Samtidigt De shoppade på jättelika gröna shoppingcentra Idea Park i södra Tallinn. Där Johanna köpte några musik-USB-klossar med modernt estnisk dansmusik. Såklart gotttegrisen Johanna köpte lokala sötsaker.

Idea Park är den gamla hederliga köpcenter som har vuxit enormt och etablerat sig i hela norra Europa. Det första köpcentrum i Lembois, söder om Tammerfors, har blivit Lembois nya centrum. Dit det har byggts kyrka och andra stadsbyggnader. Lembois gamla centrum har blivit som tätort och bostadspriserna har gått ner medan närheten av det nya centrum, Idea Park, det har blivit dyra lägenheter.

Kivinens var i Tallinn bara två dagar och sedan åkte tillbaka hem till Forssa eftersom den gamle inte är längre farthjul, precis som Antti brukar säga.

Slutet av augusti avled Europas alla tiders roligaste komiker, Kurt "Skurtis" Passare". Han dog mitti golfbanan i Esclive, väster om Bryssel. All sannerligen dödsorsak var översträngt. Han var stenhård affärsman och drev produktionsbolag *Skurtis Production* som har gjort flera framgångsrika komedier som till exempel fiktiva Ulla Uselessbrook filmserie. Ulla gör massa lustiga och galna saker i vardagliga situationer. Hon har jämt på sig samma gamla trasiga rödvitrandige kjol.

Ibland den fiktiva kvinnan kan få för sig att klä ut sig som man och då hon låtsas vara som svärfars sekreterare *Dream Trellis*.

Kritiker skäller ut Ulla Uselessbrook filmer men Skurtis ignorerade kritiken eftersom han visste att vanligt folk gilla hans humor. Nu efter hans död även kritiker började hylla Usellessbrook-filmer.

I huvudrollen som Ulla Uselessbrook det är diktsångerska Vera-Maya Lordi. Kritiker brukar hylla hennes dikter medan vanligt folk gäspa. Hon har mörkt kärringaktiga sångrösten. Dikterna är skapade av skalden, Ester Lerox som avled några decennier sedan. Vera-Maya brukar sjunga Esters dikter. Vera-Maya har inspelat julsången, *You make Christmas in my heart* som blev mycket populär bland alla, både vanliga arbetare och kritiker, speciellt just hennes mörka rösten passar perfekt till sången. I sången föddes någon mystiska Jenny om och om igen. Många har undrat på att vem denna Jenny är för någon. Svaret vet bara sångmakare Cassel Hellou.

Kurt Passares komedier aldrig var populära utanför europeiska federationen eftersom filmerna är nationellt humor som bara européer förstår.

Skurtis Production har också mycket populär frågesport, *10 000 euros*. Som programledare är före detta Miss Europa, *Frida Flash* som har en riktig motorkäft och tjockt brunt lockigt hår. Nästan lika pratsam som namnet Frida Kivinen.

Frida Flash är helt besatt av motorcyklar. Hon har motorcykelverkstad i Motor-Mattvillage, nordost om Bryssel. Där brukar småpojkar åka och greja med motorcyklar.

Frida vann Miss Europa tävling år 2000-talet då hon var som vackrast. Hon är den senaste europé som har vunnit Miss Universum. Några år sedan det var nära ögat att den europeiska skönheten, Lulu Odusowlson skulle vinna i Miss Universum men blev en god tvåa.

Efter Kurt Passares död den paneuropeiska kommersiella tv-kanal, ATV3 bestämde sig fortsätta visa den populära frågesporten. Den andra populära Skurtis Production tv-kanal, Skurtis Games, rullar vidare på den skandinaviska kommersiella RTV4 som också visas då och då på ATV3. Skurtis Games man tävlar med intelligens och reaktions mätande spel och lekar. TV-leken är hälften som lotteriet. Lotteriet man kan köpa på kiosken och sedan vinna mycket pengar om man har tur.

Kurt Passare är född i Skandinavien och därför den skandinaviska RTV4 köpte rättigheter till hans produktioner. I Skandinavien Kurts humor är mycket populära medan i Finland folk förstår inte riktigt eftersom språket är det mesta skandinaviska och engelska. Därför många finnar svär de forna sannfinländarna till den hetaste helvetet.

Kurts död skakade hela nöjes Europa, speciellt nöjes Skandinavien. Han har en fullvuxen dotter, Birgit, som också gillar göra affärer men inte inom nöjesbranschen utan jobbar i federala fondbörsen. Nu hon ärvt mycket pengar som hon placerade i olika aktier. Hon sålde upphovsrätten av pappas program till ATV3 och RTV4.

Kurt Passare också var passionerad uppfinnare. Det blev många halvfärdiga innovationer och en av dessa är alla tiders första tidsmaskin. Apparaten han byggde tillsammans med uppfinnare, Marty Elftonsson. Nu efter Kurts död, Marty försöker göra färdigt tidsmaskinen men problemet är att hur fixa det viktigaste, nämligen att resa i tid. Svaret Kurt tog med sig i graven och hann inte ens anteckna så detta blir ett mysterium.

Det var meningen att han inte gjorde ritningar till tidsmaskinen för att all världens konstiga typer inte skulle bygga en tidsmaskin och sedan ingenting skulle stämma. Historien skulle bli ren sillsallad. Marty har tjockt grått okammat hår och enorm mage. Alla andra i hans släkt är och har varit smala spinkiga men han är släktens ena tjockis.

Vad Marty och alla andra inte vet, tidsmaskin redan är uppfunnen. Världens första och enda tidsmaskin uppfanns för länge sedan av en kille i Stenungssund i Skandinavien som hade öknamn *Sillen*. Sillen byggde en tidsmaskin till sin storebror, The JT, samma tjomme som skrev den europeiska nationaleposet det vill sägas den anonyma nätförfattaren.

The JT har otaliga gånger i smyg rest i tid och diskret beundrat Johanna Kivinen. Han, ja det är en han, också brukar beundra en tjej i Vattula.

Johanna har ofta sett en sportbil köra förbi henne utan att ana att det är en tidsmaskin. Ibland hon har inbillat att det kunde vara någon privatsnut.

Johanna hörde om Kurts död från Radio Poolias webbradio. Hemma hon ofta brukar lyssna på denna centraleuropeiska kommersiella radiostation. Det finns mycket nöje och information.

Denna sorg nyhet chockade Johanna eftersom hon var en stor Skurtis fan. Hon har samtliga Ulla Uselessbrook filmer på hemsidan. Filmerna hon har köpt billigt på webbutiken Videoshop. Butiken har också en traditionell butik i gamla stan i Bryssel på adress Western Long Street.

Numera det är lagligt att lägga ut filmer på egna hemsidan bara om man har lagligt köpt. Vissa filmer är gratis och då man bör skriva källan. Om man inte gör detta, då man blir skyldig till olaga ägande av en annans verk. Det kan bli väldigt dyrt. Gratis filmer är inbakade med reklam som man inte får avlägsna. Om man tar bort reklamen så få man böta dyrt alltså om man skulle klara sig utan fängelse.

Början av september Radio Poolias webbsändningar tystades på grund av upphovsrättsliga skäl. Upphovsrättsorganisation *Gramophone Union* tyckte att Radio Poolia inte betalade tillräckligt så radiostationen var tvungen geoblockera webbsändningar. Därefter man kan lyssna bara i dessa delstater där radiostationen har DAB-frekvenser.

Detta chockade Johanna. Nu det är färdig lyssnat, tänkte hon. Om detta hon skrev på sin hemsida där hon beskriver om olika radiostationer.

Johanna är skittrött på radiostationer som hörs i Forssa eftersom dessa har alldeles för korta spellistor och gapiga morgonprogram. På jobbet hon gärna lyssnar på Rix DAB för att vänja kollegan att lyssna på kommersiella stationer att Oili inte skulle bli hjärntvättat av Workers Partys propaganda.

Så Johannas tvångsmässiga lyssnande av Rix DAB är ett slags anarkism, djävlande mot Workers Party. Såklart hon inte börjar öppet politisera på jobbet för att inte få sparken.

Ofta mamma och pappa har påmind henne att man absolut inte bör prata politik på jobbet eftersom i val det finns valhemligheten. Om man skulle politisera på jobbet så det är stor risk att få sparken av politiska skäl. Politik kan vara rena giftet för karriären.

Antti och Anna fruktar att dotter skulle babbla om sin favorit partier och sedan demonstrera till oliktankande så att kommunalpolitiker skulle bli sura. Fortfarande Workers party har majoritet i Forssa stadsfullmäktige.

Bara hos föräldrarna hon brukar gnälla och brusa så fort i tv-nyheter det intervjuas politiker som Johanna hatar. En av dessa är Marin Susisalo. Direkt hennes långfinger går upp och hon svär som en skogsbo.

Radio Poolia ägs av Allan Media som har många gånger försökt lobba finska medieministeriet men förgäves. Allan media såsom Johanna hoppas att snart det skulle bli regeringsskifte i finska senaten. Radio Poolia hörs nästan i hela Skandinavien förutom nordöstra hörnet. Kanalen hörs i Eurocity samt i södra Tornedalen på finska sidan, tack vare starka sändare på skandinaviska sidan.

Workers Party har kompromissat så pass att inte lägga ner existerande radiostationer, inte ens dessa tv-kanaler som har gått runt lagen och startat radiokanaler via teve. En av dessa är Super Energy som har fixat egenmäktigt DAB-frekvens. På displayen syns enkla bilder för att stationen man kunde kalla som teve fast den är en radio. På webbsidan det finns en videoruta med musikvideos.

Den senaste tiden olika mediebolag har köpt upp mindre radiostationer och sedan i smyg gjort dessa halvriktstäckande. Detta gillar inte Workers Party men inte kan göra något för annars medier skulle anklaga partiet för att minska yttrandefriheten. Sådan informationskampanj rullar på finska radiostationer. Det används jämförelse med egna tänder; tänk om Workers Party skulle bestämma vem som får behålla tänder och vem som ska ha löständer. Johanna tycker om denna informationskampanj och har spelat in på sina hemsidor.

Johanna önskar att Allan Media skulle köpa upp Radio Luontoilta och sedan lägga ner skiten och istället Radio Poolia skulle komma. Detta verkar vara önsketänkande.

Den 11 september ett litet flygplan flög över Moskva centrum och fällde ner ett ägg fis luktande säck på Röda torget. Sådan tur att den starka lukten inte var farligt men mycket störande och vidrigt. Närvarande människor spydde kraftigt, så hemsk odör kom från den bruna tygsäcken.

Det var sibirisk separatist som fällde luksäcken. Separatister vill ha självständiga sibiriska republik men dessvärre ryska federationen har klassat sibiriska separatister som terrorister.

Så fort när FSB hade fått reda på luktterror så skickades iväg MIG Jet militärflygplan som jagade luktterroristen. Så fort terroristen var utanför Moskva så flygplanet sköts ner. Då terroristen avled. Därefter det började intensiv operation att utrota sibiriska självständighetsaktivister. Det blev mycket svårt eftersom sibirisk skuggregering har gömt sig på landsbygden.

Den nu inträdda Rysslands president, Jurij Puskij Jr fnös att det här ska redas ut och varje myndighet ska samarbete, om inte så dessa klassas som sibiriska konstiga typer.

Vissa förmodar att luktterror är en hämnd mot presidenten. Så fort han blev vald så han hade skälld ut sibirisk folket som skit-typer.

Samtidigt som Jurij Puskij junior blev president i Ryssland så i Amerien Ben Jesh bestämde sig gå i pension och gav ut presidenttjänsten till en långväxta spinkiga Valdemar But. Ben orkade inte längre vara som president, även levern krånglade. Han nominerade tidigare FBI agent, Valdemar, som president. Herr But har ofta tjatat att han skulle vilja leda Amerien och kallar Ben för tråkmåns så nu han bestämde sig göra honom president utan val.

Valdemar har massor av planer som till exempel åter införliva Florida i Amerien. Så fort när Valdemar hade hört om luktterror i Moskva så han sade i CNN intervju: "What a Fucking it's?" han lovade hjälpa ryska presidenten att kämpa mot terrorismen.

Världens samtliga tv-kanaler och radiostationer direktsände från Moskva.

Johanna hörde nyheten från extra nyheter på EBU Radio4 Håme då hon kom från dagens sista router- och postrundan i huset. Oili redan var framme på informationservice och höll på och förbereda att koda dagsrapporterna. Hon har hysterisk: "Det här är bara början, snart det osar här med!" Så småningom Johanna tröttnade på kollegas hysteri eftersom hon vet att det bara är sibirisk separatist som vill att Sibirien ska gå ur Ryssland så knappast dem faller ner luktpåsar i Finland, tänkte Johanna. Hon själv har pruttat en hel del hösten 2992 i Jockis men inte mer. Inte i alla fall på jobbet men däremot hon brummar hemma så fort massmedier babblar om skitämnet.

Efter jobbet hemma hon tittade varenda extra insatt nyhetssändning. Idag det maldes inte om fallet Pulliainen-Bulle eftersom det har hänt mycket allvarligare saker. Visst även pedofili är allvarligt men istället för luktpåsar det kunde ha varit radioaktivt ämne eller ebolavirus.

Snart det började cirkulera massa rykten och gissningar om terroristens identitet att kanske det är konspiration för att den ryske presidenten skulle få bra skäl att etniskt rensa Sibirien. En av kända ryska konspirationsteoretiker är korpulenta Minea Less som arbetar som journalist. Hon gav ut en läsplattbok om sin teori.

En septemberdag avdelningschef Krista Kristiansson frågade Johanna om hon skulle vilja lära sig använda faktureringsrobot. Visst Johanna blev intresserad eftersom hon är helt besatt efter robotar samt vill satsa på sin karriär. Några gånger i veckan hon övade använda faktureringsrobot i fjärde våning på Digitalkontoret. Roboten ser ut som klumpeduns som vid behov rör sig på korridoren för att dela ut fakturaunderlag till olika kontor.

Johanna övade robotprogrammering inne i fakturatekniker Pera-Markus Lehmuskoivulas kontor på mitten av den långa korridoren som vetter västerut på den västra flygeln.

Programmering är viktig för att apparaten kan besöka rätta kontor och sedan fakturera rätt olika förvaltningar. Det är målsättning att äntligen skapa 100 % papperslösa kontor och all information skulle gå digitalt.

Pera-Markus är en korpulent kortväxt svarthårigt gubbskrälle med gummibandliknande mun; då han pratar så mungipor ser ut som om man skulle tänja ett gummiband. Han ansvarar även om löner för digitalkontoret anställda.

Några veckor Johanna övade programmering av faktureringsrobotar men sedan hon gav upp eftersom det lät svårt. Det är komplicerat kontorsrobot och hon blev rädd i fall skulle göra fel med alla dessa kommatecken och sedan det skulle bli sparken. Hon fick rysning av tanke om det skulle bli procentfel fel i robotens fakturaunderlag och sedan kommunens ekonomi skulle gå åt skogen. Sedan det skulle igen vara nya polisförhör hos den storbröstade kriminalsnuten. Man ska noggrant programmera in vartenda kommatecken i kundfakturor för informationservice och kopieringscentralen.

Visst hon är noggrann men dessvärre uselt räknehuvud som beror på fjäskande av pedagoger i Villmanstrand. Detta hon har otaliga gånger funderat och känner bitterhet mot pedagoger i Villmanstrand. En av dem är mördad av terrarister och detta orsakar brummande. Om pedagogerna skulle ha tagit allvar att lära henne matematik så vem vet Johanna skulle ha arbete med bättre lön. Nu hon bara är lönebidragsanställd. Anställning förlängs en gång i året mot Oilis vilja.

Kanske, om hon skulle ha fortsatt med programmeringsövningar av faktureringsroboten så kanske hon skulle ha fått arbete med bättre lön men det bara är om och men tanke.

Så länge allting har rullat som tåg men lönen är lägre än arbetskompisar.

Johannas lön är cirka 10 000 euro i månad. Hon inte får bostadstillägg eftersom hon har ett sparkonto och en bostadsrätt men pengarna är för sämre dagar. Workers Party har bestämt att bostadsrättsinnehavarna inte får bostadstillägg. Partiet tror att denna grupp är förmögna.

Johanna är skitsur på Workers Party eftersom partiet är mot allt roliga och fläskar stödpartierna.

Hon beundrar Skandinavien och deras Workers Party som gjorde modiga beslut att gå med i global valutaområde.

Johanna motiverade till chefen att faktureringsrobot programmering inte är hennes jobb eftersom hon är dålig i räkning så kan någon annan ta över robotprogrammering.

Krista förstod hennes dilemma och istället Johanna fick uppgiften att fortsätta serva e-postservern samt routrar på olika förvaltningar. Vid sidan hon ska i fortsättningen dela ut paket och brev.

Hon fick också special förtroendeuppdrag att kontrollera att inga viktiga IP-adresser har hamnat i skräppostfiltret. Detta är den säkra tecken att chefen inte misstänker henne.

Ofta Oili och Leena berömmar henne. Det ser ut att Oili berömmar bara då Johanna är närvarade och

sedan bakom ryggen pratar skit. Detta gör rethostaren mycket falsk arbetskompis, ännu falskare än forna politiker Paavo Väyrynen. Så brukar Leena skoja till Johanna då de är två och två. Leena brukar ofta varna Johanna att Oilis vänskap verkligen är falsk och man inte ska lita på denna kvinna. Leena är förbannat sur på Oili och hennes vardagliga hostande och elaka blickar till kopieringscentralen för att Leena skulle komma och hjälpa. Det behövs inte extra hjälp på informationservice. Därför Leena har börjat ha mellandörren stängt för att slippa se rethostarens ansikte och höra halsrivning. På fikarasterna hon är illa tvungen se Oilis nuna medan hon dricker kaffedryck ur koppar från återvinningsrummet.

Johanna dricker cappuccino ur engångsmuggar för att slippa diska. Hon har märkt att inne i vård och omsorgs fikarum det finns bättre kaffemaskin och brukar hämta cappuccino därifrån. Häromdagen hon råkade tappa den fina Rix DAB koppen då hon var på våningsplan två. Koppen gick i tusen bitar. Johanna blev ledsen och kollade rund om sig att finns det folk och då hon såg att det inte finns någon på våningsplan två så hon började sparka av ilska dörren och väggen. Om hon skulle ha varit hemma så hon skulle ha gapat och brummat men på jobbet hon istället sparkar väggar och dörrar, alltså då ingen ser henne.

Nu när porslinskoppen är sönder så hon får dricka kaffedrycken ur pappmuggar fast kommun har utlyst sig som miljökommun.

På eftermiddagar hon brukar dricka abborrvatten som har blivit ett begrepp. Raija brukar äta dubblamackor med köttbullar och många skivor skinka samt tjockt med fetaste smör. Inom kort Raija får nya arbetsuppgifter från centralförrådet, korsningen av Tingbovägen och Nya Tammelavägen.

Leena nöjer sig till en liten råg fralla med tunt smörgåsmargarin samt en skiva salami.

Då Johanna frågar på skoj att vad Leena ska äta som lunch så hon svarar som standard: "Nå, torre smörgås såklart!" Denna replik är ursprungligen från Raija som tidigare påstod sig äta torra smörgåsar fast det är tjocka enorma feta brödbjassar. Det skulle vara högtid att den tjocka Raija skulle börja effekt banta. Man hör hur fikarums stol gnisslar under henne. Några gånger hon har druckit Super Nutrillett men utan resultat eftersom hemma hon småsuper och gottar sig med godis.

Oili brukar knapra bulle eller brödhörn. Hon är lilla tanig som en hostande loppa. Raija borde lämna kilon till Oili.

Varje morgon Johanna kommer till jobbet några minuter före Oili som irriterar henne. Denna rethostande kvinna med krokig näsa verkligen är avundsjuk på Johanna. Oili helt enkelt inte kan allt detta som känns naturligt för Johanna.

Johanna är mästare att serva e-postserverar i rekordtid medan det tar evighet då Oili servar samma maskin. Knappast Oili kan ens blockera IP-adresser.

Arbetsdagen på informationservice börjar halv åtta. Då utanför dörren väntar en arbetstagare från Daily Activity gruppen Messenger Service.

Gruppen är den enda som finns utanför Voimala-huset.

I gruppen det finns en handfull arbetstagare och en handledare. Hon som väntar varje morgon utanför informationservice, heter 40–50 åriga Jaana Porala som har skrynkligt ansikte. En annan arbetstagare som ofta besöker på informationservice och kopieringscentralen, är kortväxta korpulenta Jonna-Eeva Evertsson. Hennes ena hand är slapp som en flugsmälla. De båda tjejer är ivriga att babbla och undra om saker som de ser på avdelningarna.

De öppnar sig inte så ofta till Johanna eftersom hon inte har visat sitt intresse för tjejerna. Johanna är skittrött på funkisar eftersom hon har sett dessa alldeles för mycket i skolan och inte vill se mer. Även hon själv är en funktionshindrad men det vill inte hon erkänna.

Messenger Service delar ut post inom vård och omsorg samt mellan stadshuset och Voimala-huset.

Kanske kommun har planer på långsikt att integrera informationservice och Messenger Service för att spara i lön. Funktionshindrade har traditionellt mycket låga inkomster.

Detta långsiktiga plan är topphemligt, tänk om facket skulle få nys om planer så det skulle bli hemsk rumba.

Jaana står utanför dörren till informationservice. Hon håller i sin famn en bunt Forssa Aviisi tidningsläsplattor. Så fort hon kommer in, så hon lägger läsplattorna i Messenger Service postfack och tar från laddningsdockan likadana läsplattor som har blivit uppdaterade under natten.

Senare Johanna eller Oili tar läsplattorna från Messenger Service postfack och sätter i laddningsdockan så att under dagen och nästa natt de är uppdaterade med färsk nyheter.

Messenger Service delar ut läsplattorna till vård och omsorgsförvaltningens fikarum.

Då Jaana har tagit färdigt laddade läsplattorna så hon gör en runda och tittar platser. Om hon skulle se något nytt och spännande så hon blir nyfiken och fråga sätter allt som hon ser. Hon brukar också fråga Johannas och Oilis privata saker. Oili brukar svara öppet medan Johanna påstår att hon skulle vara ihop med en bankdirektör. Hon inte vill berätta sina riktiga saker till en konstig typ på skyddat arbetsplats. Precis så hon ser funktionshindrade fast hon själv är en sådan.

Hon kommer ihåg alldeles för bra från skoltiden att hurdana är funkisar, vissa kan skvallra vidare. Iför sig även Johanna själv sprider vidare saker som hon hör, nämligen allt hamnar i berättelser men sådan tur att hon vänder alltihop upp och ner.

Då och då brukar Oili skoja till Johanna att Messenger Service skulle passa perfekt för henne då hon svarar att hon trivs bättre här på informationservice. Då Oili börjar rethosta och mumla att så här ska det inte vara.

Johanna vill undvika samtliga Daily Activity grupper såsom Ebola eftersom där hon skulle känna sig eländig. För henne räcker utmärkt specialskolåren och även det var för mycket för henne. Enda grupp som hon vet, är just Messenger Service. Visst hon har sett de nya Daily Activity lokalerna på Voimala-huset under invigning men då det inte var någon verksamhet på gång.

I vissa grupper man polerar och putsar hushållsrobotar som kommun levererar till åldringar och funktionshindrade.

Nyligen Messenger Service flyttade till tredje våning, samma korridor som går till kommunens datorreparation där man lagar kommunens datorer och kontorsrobotar.

Johanna är mycket omtyckt i detta femvåningshöga stadshus och speciellt kommunikationstekniker, Snadi-Papa Paasikivi är helt galen till Johanna och skulle vilja krama henne men dessvärre hon är alldeles för blyg att krama och bli kramat. Detta är oroväckande som hon själv har kommit på.

Hon har ingen aning om vilken krambrist hon kommer få om några år.

Snadi-Papa har ljust igelkottsfrisyra, kantig haka samt slät ansikte det vill sägas han skulle uppfylla Johannas hemliga manskriterier men dessvärre hans ålder förorsakar problem; hon har svårt att bli kär i äldre män. Hon älskar så kallade lammkött det vill sägas nästan böter kött.

Ofta Leena har skojat till Johanna att Snadi-Papa har enorm snopp som skulle pulsera fint om Johanna skulle erbjuda sina behag. Då Johanna framställer sitt standardsvar: "Men Snadi-Papas bäst före datum har för länge sedan gått ut!" då Leena skrattar: "Nä då, hans kuk är i primakondition och det har jag alldeles själv testat, fan hur fin utrustning!"

De två kvinnor verkligen har speciell humor som låter alldeles för sjukligt fräckt och barnsligt. De också brukar skola om Oilis rethostande då hon inte är närvarande. Då Johanna frågar Leena att vad skulle Oili säga, så hon imiterar hennes hostande och skrattar.

Johanna inte vågar och vill skoja samma sätt till Oili och så är det bäst. All sannerligen denna rethostande kärring skulle skvallra till chefer att nu den där kajanaländska blondinen är fräck.

Leena irriterar att Oili hela tiden hånar till Johanna. Otaliga gånger hon har bett Johanna klaga till Krista för att man skulle få fru Lehmusvuori i ordning men det klarar inte översnälla Johanna.

Leena också är trött på Raijas eviga jakt- och fiskehistorier som är det mesta överdrifter och egoistiska. Raija är med i en kvinnlig jaktlag. Enligt Raija man får en sådan uppfattning att den bästa jaktmästarinna är enbart Raija Gunilla Lillukka.

Förra år, ungefär samtidigt då Johannas mormor avled så även Raijas mamma gick bort. Hon ärvde mammans villa. Hon och Martti flyttade i huset som ligger inom gångavstånd från Lärovägen, alldeles bredvid Halleskog naturreservatet så ibland man ser blåugglor flyga och höra deras speciella läte.

En dag i oktober Leena hade tur, nämligen Raija fick nya arbetsuppgifter på centralförrådet. Hon blev lagerrobottekniker som ska bevaka at lagerrobotarna fungerar som de ska och varorna är på rätta ställen. Hon ska också hämta gods med röda skåpbil med kommunens tomtbolags logga.

Eftersom Raijas nya arbetsplats ligger på samma väg där Johanna bor, så Leena skojade att nu den tjocka kvinnan kommer att äta tomt hennes kylskåp och bad skaffa rejält lås.

Lustigast av allt, centralförrådets fikarums kylskåp har ett lås. Såklart inte på grund av Raija utan det har varit mattjuvar. Det är alkoholister och hemlösa som har smugit in och glufsats i sig de anställdas mat. Så fort när Leena hade hört om detta så hon började garva; tjocka Raija och låst kylskåp.

I Forssa det har utvecklats ett nytt bränsle, Plutonium Super. Bränslet tillverkas av kärnavfall det vill sägas återvinning med ett stor å.

Sommar 3001 i Åbo det var Global Unions toppmöte och då GU parlamentariker bekantade sig på det nya Plutonium Super i Forssa samt studerade stadens nya trafiksäkerhetsprogram, Zero Vision. Det har byggts massor av cirkulationsplatser och avfarter i Forssa. Många invånare i Forssa har börjat kalla sin hemstad för rondellcity. Det har också byggts många farthinder som yrkeschaufförer avskyr eftersom då passagerarna gnäller att man kör så sakta. Vanligt folk kallar farthinder för hoppbacken. Även Johanna är irriterat på farthinder och skyller Workers Party och stödpartiet The Greens.

Nya Tammelavägen går över genomfartsled, riksväg 2:an. I korsning det byggdes stadens största cirkulationsplats. Det är mycket bra men galnaste rondell byggdes på samma väg i korsningen till Zumila begravningsplatsen. I rondellen det finns fyra grenar; till begravningsplatsen, till Eurola och Tammela samt till västra Zumila industriområde. Där finns bland annat bageriet och laseruppskärarservice.

Gamla Tammelavägen svänger runt Hunneskog till Tammela medan den nya vägen går rakt dit. Gamla vägen börjar från norra centrum vid Killeporten och går genom Estbacka och Halvor mellan Halleskog och Hunneskog och sedan norr om Hunneskog och sedan vägen ansluts i riksväg 10:an. I västra Tammela det finns ett värdshus. Utanför det står en järn-älg som Antti Kivinen har gjort på jobbet. Det är så att några jobbkompisar känner värdshusägaren och ville ha en tung järn älg för att ingen skulle kunna sno den. Gubbarna gjorde en ny järn-älg till Brandia Automobiles bekostnad. Det var lekande lätt ta ut den tunga järn-älgen eftersom portvakten är från S-L Safety som är mycket lätt att muta med kaffebröd.

Till toppmötet i Åbo kom nästa alla presidenter och stadsministrar från flera länder i världen, även Ameriens president Valdemar But och Rysslands president Jurij Puskij junior.

Jurij är tidigare presidentens son som heter samma. Senior var i makten början av 2990-talet, han som befriade Mongoliet från kinesisk ockupation.

Mellan senior och junior det var demokraternas Billy Linzai som var en riktig charmör och var förtjust i presidentkansliets praktikant, Monia Levy fast han själv är gift. Enligt rykten Monia hade smakat Billys intima cigarr. Billys fru, Hillevi, godkände gubbes kvinnoäventyr eftersom den kan vara till nytta, nämligen han blir allt bättre i säng-lekar om han får öva med andra kvinnor.

Hillevi Linzai har planer att någon gång i framtiden kandidera i presidentval.

Billy var mycket bra president som inte irriterade andra men den nuvarande, president Puskij junior är en riktig retsticka. Speciellt han skäller ut Sydamerikanska länder för snoraxel eftersom enligt honom alla snorsjukdomar kommer därifrån.

Chiles president, Betty Coolio, blev ledsen i sinnet och på skoj hotade skicka till Jurij rejäl snuva.

Höstas han insjuknade i en tuff förkylning och misstänkte Betty. Direkt när han hade blivit frisk så han skickade till Chile en hälsoarmé för att vaccinera chilensare mot influensa.

Betty Coolios enorma pattar hoppade i takten av skratt när den avlägsna ryska president började ett hälsokrig. Såklart Rysslands medborgare inte gillade att deras president slösar skattemedel så där viset. I Ryssland man har länge planerat social- och hälsoreform.

Det verkar att Jurij Puskij junior inte har alla indianer i kanoten, precis som ryska tidningar har skojar.

Till toppmötet i Åbo deltog också FN:s generalsekreterare, Jimmel Andersson, korpulent skandinav.

Han försökte prata vett till ryska presidenten att man inte bör syssla med sådana skrattretande hälsosaker eftersom då landets rykte är i fara. Jimmel gick på rakt i saken: "What guy is doing?"

Jurij svarade att han bara tänkte eliminera snuvor så att man inte mer behöva nysa. Sedan Jimmel bad ta det lugnt med sibirier eftersom luktpåse inte är alla sibiriers fel.

Det var hårda demonstrationer i centrala Åbo. Det var Terrarister som hade ordnat tumultet.

Federationens gendarmer försökte få demonstranterna i ordning och blockera dem med hjälp av container. Då terrarister gnällde till massmedier att gendarmer bråkar och påstod att de har rätt att demonstrera enligt yttrande friheten. Hur i sjutton man kan lyssna på härjande anarkistiska Terrarister? Det går inte alls. Massmedier fjäskade Terraristungdomar och kritiserade gendarmer fast de gjorde helt rätt för att toppmötet kunde hållas säkert.

Stora majoritet av folket ställde sig på gendarmers sida men den som följer nyheter så man blir lätt snurrig. Johanna blev förbannat sur på grund av fjäskande av Terrarister. Alltid stackars gendarmer får hålla hundhuvudet.

Johanna blir lätt brummig så fort hon hör talas om Terrarister eftersom då tankarna går till fallet Pulliainen-Bulle.

Mänskligheten inte vet om det hotande föroreningsmolnet på södra Stilla havet. Molnet har kamouflerad sig som ett vanligt cumulusmoln.

En oktoberlördag när Johanna nyss hade handlat på Ylicity köpcenter och körde ett sväng på Forssa flygplatsen. Hon körde mellan flygplatsen och norra porten till Brandia Automobile och tittade mot flygfältet. Där såg hon minipassagerarjetplan.

Plötsligt hon tappade kontrollen av bilen och hann inte sätta på automatstyrning. Bilen slingrade på vägbanan och sedan gick i diket. Sådan tur att det var lågt fart och det inte blev personsador. Bilens nedre del lite grann gick in samt vänstra sidoblinkers lossnade. Hon inte kunde köra tillbaka upp på vägen eftersom en liten Volkswagen inte är någon terrängbil.

Hon grävde fram jacktelefonens kontrollpanel och ringde till pappa att han skulle komma och bärga upp innan eventuell polispatrull skulle passera. Hon såg hallucinationer att den storbröstad kriminalsnuten skulle komma fast hon inte har gjort något brottsligt. Det bara var vårdslös i trafiken eftersom inte tittade fram.

Antti var snabbt på platsen eftersom fabrik ligger inom stenkast från Estbacka-Tallvirkeslund området. Till Bevingadevägen man hör tydligt flygplansbuller, speciellt då det blåser från flygplatsen. Antti och Anna gillar flygplansljud, det är så mysigt att lyssna på jetplans mullrande men kverulanter brukar jämt gnälla så att kommunens miljökontor har blockerat deras nummer.

Antti kunde bärga upp dotterns bil och sedan kollade om det finns större skador. Vänstra blinkers hängde med hjälp av sladd. Han såg också vänstra nederdelen vara vriden men det går köra.

Johanna körde efter pappa till Siivekkäantie. Där framme han fäste blinkers och lite grann rättade till underdelen men det inte går helt återställa.

Återigen mamma och pappa rekommenderade dottern att använda glasögon medan hon kör bil. Hon försökte garantera att det inte berodde på dåliga syn utan flygplans tittande. Här och med Kivins började kalla dikeskörningar för flygplans tittande. Detta blev fort familjens insiderslangord.

Johanna vädjade sina föräldrar att de inte skulle säga ett ljud till lillasyster då hon skulle ringa från Japan. En gång i veckan Jaana-Mari brukar ringa för att mamma och pappa skulle vara lugna att än så länge det inte har blivit luktpåsar i Tokyo.

Såklart mamma och pappa inte tänker skvallra att storasyster hade kört i diket.

Detta är skamligt för Johanna eftersom många gånger hon har skrutit att hon skulle vara stenhård bilkvinna och är extra smart blondin med kvinnologik. Hon inte vill vara hongumse. Pappa brukar ofta skoja att så verkar det.

Nyligen japanska biltillverkare FHI köpte hela Brandcar och skandinaviska VGM. Båda bilfabriker fick extra namn; Automobile.

Lastbilsfabrik Fenno separerades och här och med har inget att göra med Brandia bilar.

Fenno stannar kvar i Brandors ägo. Skandinaviska Tapper stannar kvar i ätten Mazettis ägo.

Investmentbolag Brandors huvudägare, Rauli Brander har pensionerad sig några år sedan och bolaget styrs av sonen, Peter-Markus Brander.

Peter-Markus bror, Jim-Oscar inte vill vara med i industrin utan är intresserad av mediebranschen.

Han bor i en fin släktgård i Vattula. Huset heter Branders Hof. Nyligen han gifte sig med sångerska, Rihanna Jönis som kommer från Hangö. Efter bröllopet hon flyttade till Vattula hos sin make.

Deras första träff var ovanlig, nämligen Rihanna följde efter sina inre röster som ledde henne till Vattula. Detta hände på vårvinter, strax efter den finska melodifestivalen. Hon hade varit med men dessvärre blev sist. På grund av detta hon blev deprimerad och började höra inreröster att i Vattula bor tröstare. Det var telepati, nämligen under tävlingen Jim-Oscar hade onanerat och drömt om den unga blonda sångerskan. Tidigare han har sett konstiga dröm om en ljushårig kvinna som vandrar i hans trädgård och sedan hittar mänskliga ben bakom tegelväggen.

Rihanna bestämde sig följa sina inreröster till nordfinska Vattula och till herrgården bakom stadsdel Lintula. Då hon ringde dörrklockan så Jim-Oscar öppnade dörren och resten är legend, härlig romantisk historia. Det var kärlek vid första ögonkastet.

Rihanna bestämde sig att aldrig mer delta i sångtävlingar men hon håller sångstunder i Vattula.

Allt om detta Johanna har läst från mammas tidningsläsplatta, *Näe & Kuule*.

Brandcar ställde villkor till FHI att fabrik i Forssa inte får läggas ner samt de skulle vårda varumärket. Samma sak även om skandinaviska VGM.

På dessa två bilfabriker det blev allt tuffare arbetstakt så att de anställda är trötta efter jobbet. På arbetstiden man ska polera bilar och industrirobotar samt bevaka att robotarna inte skulle missa någonting. Det har blivit mycket enformigt jobb.

Anttis och Annas pannveck har blivit allt djupare på grund av hårdnad arbetstakt. Japaner tog bort stolarna från fikarummen för att arbetarna inte skulle bli för slöa.

Anna och Antti skojade till yngsta dotter att hon skulle pressa japaner som hämnd.

Facket Eurometal är maktlös eftersom FHI har pressat att om facket skulle fnysa så produktion flyttas till Ryssland eller Japan.

Många arbetare har svurit Branders till det varmaste helvetet eftersom de gjorde en sådan rävgärning att de sålde bilfabriken till japaner.

Helt enkelt Branders inte klarade sig göra Brandcar lönsam. Inte heller FHI har speciellt bra ekonomi eftersom få köper nya bilar. Detta beror på att folk redan har bra bilar så man inte har behov att köpa ofta den nyaste modellen. FHI har flera bilfabrik i Japan. Deras lyxmärke heter *Japanic Premium*.

Även Rolls Royce blev köpt av ryska DM. Director Motors är en aning mänskligare mot sina anställda. Även där det har blivit tuffare arbetstakt.

Många hade önskat att Volkswagen eller Renault skulle ha köpt upp Rolls Royce men DM gav bättre bud. Volkswagen har planer att köpa upp Fenno och Tapper.

Rauli Brander bor i lyxstadsdel Unoburg i Sassnitz. Han har ofta försökt locka Jim-Oscar och Rihanna flytta hos honom. De vill hellre bo kvar i den lugna Vattula.

I Sassnitz finns rederiet Brand Lines huvudkontoret. Branders är fortfarande Brand Lines huvudägare.